

ספר

עצתו אמונה

חלק ה'

אידיש

שיינע הערליכע בריוון געשריבן דורך דער ראש ישיבה ש'לטי"א, פול מיט התחזקות ווי אזוי יעדער איד און אויסנאם קען זוכה זיין מצליח צו זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך. מיט עצות און הדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדוננו מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרון מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאקטן מיט פסקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאמרים פון די הייליגע תנ"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן ערב חנוכה שנת ה'תשפ"א לפ"ק

דורך חסידי ב'רסלב - נוא יארק יצ"ו

טוב הוצאה

הוצאת חסידי

ב'רסלב

היכל הקודש קרית ברסלב ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

**היכל הקודש ברסלב
בלומינג גראוו**
Heichal Hakodesh
Blooming Grove
24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
1-845-238-0804

נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש
181 Huschke Rd. Liberty, NY 12747
718-387-2691

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיווק פאר די
אידישע שטוב**
212-444-9169

**קול
ברסלב**
212-444-9191

זִכְר עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְכָבוֹד וְנִשְׁמַת מְאוֹר עֵינָיו חַיֵּית נִפְשָׁנוּ.

אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ פְּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיּוֹנֵק, לְהַחְיֹתָנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה, לְהַטְעִימָנוּ מִצַּוָּף עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, וְזוֹ הָאֶרֶץ שְׂכִינֵת עָלָה יִתְבָּרֵךְ, וְהַחֲדָדִיר בְּרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּקֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְקַרֵּב אֵלֵינוּ נִשְׁמוֹת אֵל הַחַן וְהַיִּפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִהְיֶה הָרֵב הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשֻׁמְלוֹת - שֶׁהִכֵּל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, מְסַר נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כָּל יְמֵי חַיָּיו, רַבִּים הַשִּׁיב מִעֵזוֹ וּמְרַבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הַעֲמִיד תְּלִמִּידִים רַבִּים, יְרָאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, בְּעַל הַמְחַבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל, וְסִפֵּר 'שְׁפַת הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ לְקוּטֵי מוֹתֵר"ו. וְקִבֵּץ וְלִקְטַט סִפְרֵים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מִדְּבַרֵי רַבֵּנוּ הַקְּדוּשׁ מוֹתֵר"ו מִבְּרַסְלָב, וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ מוֹתֵרֵנ"ת - וְכוּתִים יְגוֹ עֲלֵינוּ. וְהַסִּיֵּעַם בְּכָל קְצוֹי תְּבַל, וּבְכַפְרֵי הַקְּוִטְרִים הַמְּסֻרָסִים שֶׁחַיֵּו אֵלֵינוּ וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחֻזְקוֹ אוֹתָם לְחוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה.

עֲטַרְתָּ רֹאשֵׁנוּ, נִגְרַת תְּפָאֶרְתֵנוּ, הַמְּלֵאָה הַנֶּצֶבַע עַל רֹאשׁ הָרֶךְ, עֲמוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לְפָנֵי הַמַּחֲנֶה, מוֹרָה דְרָךְ וּמִשׁוֹכֵב נְתִיבוֹת

מוֹרְנוּ וּמְאוֹרְנוּ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקְלֹה"ה

בְּן הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל

הָרַב מְטֵאֲקָאֵי וּבַעַל הַ'מְנַחֵת זָאב' וְעוֹד
זְכוּתוֹ יְגוֹ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

בְּחַד קְטִינָא אֲתַמְטִיר לִישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה

לְהַתְלוֹנוּ בְּצַל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּנוֹ עָדוֹ

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נִשְׁמַתוֹ הַקְּדוּשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים

הספר הקדוש הזה נרמס לזכות

מוה"ר יואל בן ריצא רעכיל

ראטה שליט"א

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב

וזוגתו

אסתר גיטל

בת חי' שרה האדיא תחי'

וילדיהם

שלמה נרו יאיר ומשפ',

אלהנן חיים, מרים העניא זיסל,

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל

משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו וגו עלינו, צו באלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביזן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (חי מוהר"ו סימן שני"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איד זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איד ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד," ווייל יעדע תורה און שיחה און הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסגעמען א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדריגה; און עס קען אויף צוגיין קומען פאר'ן נידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויף ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות הר"ו סימן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויף פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערגעבן די אלע תורות און עצות אויף פאר די קינדער און אייניקלעך עד סוף כל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ד, ט) "והודעתם לבני ולבני בניך" - "איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין באלויבטער תלמוד רבי נתן זכותו יגן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינצוברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארומפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבויפט אויפן הייליגן רבי'נס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן. זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוך ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען דעם הייליגן רבי'נס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים און בריוו וואס זענען מחז' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מחז' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצות מיט פרייד.

אין דעם ביטערן טאג י"ז שבט תשע"ה לפ"ק, האבן מיר פארלוירן די גרויסע אבידה שאין לה תמורה, ווען פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא. מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאץ, מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע

למודים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קצ"ב) אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרוברט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, הלכות שלוחין, הלכה ה', אות י"א-י"ב) אויף דעם וואס משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן (דברים ל"א, כ"ט) "כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון, משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן אז זיי וועלן זיך אפקערן פונעם אייבערשטן נאכדעם וואס ער וועט שטארבן, זאגט אויף דעם רש"י אז מיר זעען דאך אז די אידן זענען נא געווען וואויל און ערליך אויך נאכדעם וואס משה רבינו איז געשטארבן, נאר פון דעם לערנט מען ארויס אז ווי לאנג דער תלמיד לעבט, איז דאס נאך אזוי ווי דער רבי לעבט. ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו אליין האט נאך געלעבט. פראגעט אויף דעם רבי נתן ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז א צדיק איז געשטארבן? חז"ל זאגן דאך (ברכות י"ה) "צדיקים במיתתן נקראו חיים", אפילו ווען א צדיק גייט אנוועק פון דער וועלט, איז עס נאך אזוי ווי ער לעבט.

נאר דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרומה, קע"ד) אויפ'ן פסוק (דברים ל"ד, ה') "וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד ה'", ווי אזוי קען מען זאגן אז משה רבינו איז געשטארבן? נאר באמת איז ער טאקע נישט געשטארבן, נאר ביי אונז איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן. דאס מיינט צו זאגן אז באמת שטארבט א צדיק קיינמאל נישט, זיינע תורות און למודים בלייבן אויף אייביג; נאר אויב מיר לערנען נישט זיין תורה, מיר גייען נישט אין זיינע וועגן, דאן איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן ביי אונז. ווי לאנג עס

עצתו א ווארט פון די ארויסקגעבער אמונה

לעבט אבער א תלמיד וואס ער געבט ווייטער איבער דאס וואס דער רבי האט אונז געלערנט, ער איז מעורר און מחזק אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ווייטער האלטן מיט די למודים פונעם צדיק, דאן לעבט דער צדיק ווייטער ביי אונז. און דעריבער, ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, און ער האט ווייטער איבערגעגעבן און מחזק געווען די אידן אז זיי זאלן זיך האלטן צו דעם וואס משה רבינו האט אונז געלערנט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו האט נאכאלן געלעבט.

זאגט דאָרט ווייטער רבי נתן אז דאס איז נישט נאר געווען אין יענעם דור, נאר דאס גייט ווייטער אן ביז'ן היינטיגן טאג, אז אפילו ווען דער צדיק איז שוין אַוועק פון דער וועלט, דארף מען גלייבן אז ס'איז נאך געבליבן איינס אָדער מערערע תלמידים פונעם צדיק, וואס זיי האבן דעם פֿח ווייטער איבערגעגעבן די למודים פונעם צדיק. די אַמט'ע תלמידים פונעם צדיק, זענען אזוי ווי ער אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז'), און ווען זיי געבן ווייטער איבער די תורה פונעם צדיק, איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז דא מיט אונז, ער וועט נתלבש אין דעם תלמיד'ס דיבורים, און עס איז ממש ווי דער צדיק לעבט מיט אונז און רעדט צו אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן (במות צ"ו): אויפ'ן פסוק (תהלים ס"א, ה') "אגורה באהלך עולמים", אז ווען מ'זאגט נאך א דבר הלכה פון א תלמוד חכם, רעדן מיט זיינע ליפן אין קבר.

אונזער אַרבעט איז אויפצוזוכן דעם תלמיד וואס קען אונז איבערגעבן די למודים פון רבי'ן, וואס קען אונז ווייטער מחזק זיין און מעורר זיין צו זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אַמט, מיט די אַלע געוואלדיגע און הייליגע עצות וואס דער רבי האט אונז געלערנט.

אין יאר תשס"ט לפ"ק איז געעפנט געווארן די הייליגע ישיבה "ישיבה תפארת התורה", דורכ'ן ראש ישיבה הרה"ג מוה"ר יואל ראטה שליט"א,

דער תלמיד חביב פון כבוד קדושת מרן מוה"רא"ש זכותו גגן עלינו, מיט'ן ציל אז די בחורים אין ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטן און זיך מחזק זיין מיט די למודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מוה"רא"ש האט אונז געלערנט.

כאטש וואס אין אנהויב איז די הייליגע ישיבה הורקגעגאנגען פילע שוועריקייטן, האט זיך עס אבער צעוואקסן אויף גאר א געוואלדיגע פארנעם, נישט נאר אין די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחורים מיט די למודים פון הייליגן רבי'ן, נאר עס האט זיך אויך אויסגעשפרייט איבער די גאנצע וועלט, פון איבעראל הערט מען די דרשות וואס ווערן געזאגט אין ישיבה, טויזנטער אידן איבער די גארער וועלט שעפן התחזקות פון די געוואלדיגע דרשות. ביי די דרשות זאגט דער ראש ישיבה שליט"א בלויז איבער די הייליגע ווערטער פון רבי'ן לויט ווי מוה"רא"ש האט אונז געלערנט, נאר ער ברענגט עס מער אראפ אז ס'זאל זיין פאסיג פאר'ן היינטיגן דור, מיט די היינטיגע נסיונות און שוועריקייטן, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אין יעדן מצב, ווי אזוי מיר זאלן זיך אויך קענען באנוצן מיט'ן רבינ'ס עצות אין אונזער היינטיגן לעבן.

אזוי ווי דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפרייט געווארן איבער די וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען בריוו פון איבעראל אנצופרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א פארשידענע סארט שאלות, ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין פארשידענע סארט מצבים, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט האט זיך אויך גאר שטארק צעשפרייט און ווערן געליינט דורך טויזנטער אידן, וועלכע געניסן דערפון גאר אסאך התחזקות און הדרכות.

עס איז גרויס אונזער פרייד אז מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף האבן מיר צוזאמגענומען די אלע בריוו, און עס אפגעדרוקט אויף א שיינעם

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אמונה

פארמאט, אז יעדער איד זאל זיך קענען מחז' זיין דערמיט. דער ספר וועט זיכער ארויסהעלפן און מחזק זיין פילע אידישע קינדער. מיר האבן אויך אריינגעלייגט די שאלות אויף יעדן בריוו, כדי מען זאל בעסער פארשטיין אויף וואס די תשובות באציען זיך. כאטש וואס די בריוו זענען געשריבן געווארן פאר פריוואטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יעדער האט אנגעפרעגט, איז עס אבער געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז דער ספר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

המוציאים לאור

תוכן הענינים

שנו	ווען מען מאכט א סיום פון זאגן משניות, דארף מען זאגן דעם "הדרן עלך"?	טו
שנו	זינדיגן שאדט פאר די קינדער?.....	יט
שנה	זאל איר קויפן א דירה?.....	כב
שנט	איר בין א בחור וואס מוטשעט זיך מיט שווערע נסיונות, ווי אזוי קען איר זיך שטארקן?.....	כד
שס	דאס גרויסקייט פון משניות. דארף מען משלים זיין די גמרא וואס מען האט פארפאסט?.....	כח
שסא	איז אמת די זאכן וואס מענטשן זאגן, אבער עס האט נישט קיין מקור?.... לא	
שסב	וואס טוט מען ווען מען כאפט א קינד ביי א גניבה?.....	לג
שסג	ווי אזוי קען איר מאכן זיכער זיך צו האלטן צו מיינע קבלות?.....	לה
שסד	וואס מיינט דער "נקודת החבר"?.....	לט
שסה	וואס טו איר אז מיין ווייב קען נישט אָננעמען א קאמפלימענט?.....	מב
שסו	מעג מען לערנען פאר'חלומ'ט? נוצן גרעיס דזשוס פאר קידוש? זיך צוריקהאלטן פון ברכת המזון?.....	מוח
שסז	איר בין זייער דעפּרעסעט און איר שטיי אויף שפּעט, האט איר אן עצצה?....	נג
שסח	ווי אזוי ערקלערט מען פאר קינדער די גמרא "ננעלו שערי תפלה"?.....	נו
שסט	קביעת עתים אויף א פונקטליכער מינוט? וויפיל מוז מען ארבעטן? מעג מען מפרסם זיין סיומים?.....	סב
שע	איר מוטשע זיך מיט פרנסה, און מיט תורה און תפלה, וואס טוט מען?.....	סח
שעא	איר האב אַוועקגעווארפן מיין סמארטפאון, מיין ווייב וויל עס אבער נישט אַוועקווארפן, וואס טו איר?.....	עא
שעב	ווי אזוי נעם איר אראפ די קללה אז איר וועל נישט טרעפן מיין שידוך?.....	עד
שעג	איז כדאי צו דערציילן די אייגענע שוואכקייטן פאר די ווייב?.....	פ
שעד	קען מען שיקן א שליח קיין אומאן אויף ראש השנה?.....	פד
שעה	לערנען ווען מען שטייט אין געשעפט, ברענגט נישט קיין ביטול תורה?....	פו

עצתו תוכן הענינים אמונה

שעו	קען מען זאגן תיקון הכללי גלייך נאך די עבירה?
שעו	וואס זענען די הלכות ביים אפגיסן נעגל וואסער?
שעה	איך האב אזא שווערע לעבן, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?
שעט	דארף מען זיך עקשנ'ען, אדער זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן?
שפ	פארנוואס שפירן זיך די פרויען ווי צווייט קלאסיג?
שפא	דער מלך פליט מיר אנוועק ביים דאווענען, ווי אזוי געב איך זיך אן עצה?
שפב	אונזער קשר איז נישט גוט, וואס טוט מען?
שפג	איך האב גע'גנב'עט אלס קינד, ווי אזוי קען איך דאס באצאלן?
שפד	וואס דארף מען קוקן ביי א שידוך?
שפה	קענט איר מיר קלאר מאכן עטליכע שאלות בנוגע זאגן משניות?
שפו	וועלכע שיחות פון רבי'ן און רבי נתן זענען די ריכטיגע?
שפז	וואס טוט מען ווען מען וויל נישט דאווענען און נישט אינזין האבן?
שפח	ווי אזוי דינט מען דעם אייבערשטן שלא לשמה?
שפט	א סדר אין תורה, פרויען שערן די האר, ווי אזוי ווערט מען פטור פון א מנגל?
שצ	ווי אזוי ווייסט מען אויב מען האט יוצא געווען אדער נישט?
שצא	מיין בחור ברעכט אונטער פון דרוק, וואס איז די עצה?
שצב	זאל איך מחזק זיין מיין מאן צו לערנען ביינאכט?
שצג	זאל מען אפהאקן קשר מיט נאנטע משפחה וועלכע פירן זיך נישט ווי מען דארף?
שצד	ווי אזוי ציט מען אויף ערליכע קינדער ווען זיי זעען ביי די ארומיגע משפחה פארקערט?
שצה	שולד געפילן איבער חינוך; אפלאזן אלטע שיעורים און גיין צום דרך הלימוד?
שצו	תיקון הכללי איז אויך פאר פרויען?
שצז	מעג מען לערנען דף היומי?
שצח	קען מען זינד'יגן און זיך פארלאזן אויף אומאן? אויב קען מען תשובה טון, וועט דאך יעדער זינד'יגן?
שצט	וועלכע סארט ניגונים מעג מען זינגען, און וועלכע נישט?
ת	מיין נאנטער חבר טשעפעט מיר, זאל איך אים אפלאזן?
תא	וועט "מסכת תענית" אויך העלפן פאר פרנסה?
תב	ווי אזוי קען איך איבערצייגן מיין ווייב זי זאל מיר לאזן פארן קיין אומאן?

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

יג

תג	פארן וואס שטייט נישט אויף די מצבה פון מוה'רא"ש זכותו יגן עלינו זיין טאטנ'ס נאמען?
תד	מיינע עלטערן לאזן מיר נישט האבן קיין אינטערנעט, וואס טו איך?
תה	שלעכטע זאכן פון אלס בחור, לויפן מיר נאך אלס אינגערמאן
תו	קען איך אפּשר האבן א תפלה אויפצושטיין צייטליך?
תז	ווי אזוי קענט איר זאגן אז מען טאר זיך נישט אויסרעדן פאר א חבר?
תח	וואס איז די ריכטיגע וועג ווי אזוי ארויסצוגיין פון חובות?
תט	איך מוטשע זיך מיט ספיקות אין הלכה שאלות, וואס איז די עצה?
תי	ווי אזוי קען איך האבן געלט, אז מיין טאטע האט גארנישט מיר צו געבן? ..
תיא	ווי אזוי קען איך זיך ארויסדרייען פון זיצן אין כולל נאך די חתונה?
תיב	וואס טו איך אז איך האב פארלוירן מיין געפיל צו התבודדות?
תיג	ווי אזוי דערהאלט מען זיך ווען האט נאכנישט זוכה געווען צו קינדער? ..
תיד	וואס טו איך ווען מיינע עלטערן הערן נישט אויף מיר צו סעקרן?
תטו	איך שנייד נישט מיין בארד ברוך ה', די שנויצן מעג מען יא שניידן?
תטז	זאל איך לאזן מיינע קינדער גיין צו מיין גענוועזענער מאן?
תזז	האב איך ריכטיג געטון אז איך האב זיך גע'נט?
תיה	ווען איז די ריכטיגע צייט צו זאגן תיקון חצות?
תיט	נאכ'ן זיין אין אומאן צום ערשטן מאל, וואס טו איך מיט מיינע פילע ספיקות? ..
תכ	פארן וואס איז געווען אזויפיל התנגדות קעגן ב'רסלב?
תכא	דארף א פרוי אפּשערן די האר, אדער איז דאס נאר א חמרה?
תכב	מיר זענען א קבוצה עלטערע בחורים, אפּשר קענען מיר האבן אביסל חיזוק? ..
תכג	ווען האט דער רבי זיך אויסגעדרוקט: "גאט איז תמיד גוט"?
תכד	וועלכע ב'רסלב'ע ספרים זאל איך אנהייבן לערנען?
תכה	האט מוה'רא"ש ז"ע געשריבן ה'רכות פאר ענינים שבינו לבינה?
תכו	ווי אזוי קען איך זיך האלטן ערליך, ווען איך דארף שוין טרעפן מיין שידוך? ..
תכז	וואס איז דער מנהג אין ב'רסלב וועגן רעדן ביים דאווענען?
תכח	פארן וואס שרייבט מוה'רא"ש אזוי שארף וועגן דאווענען מיט מנין?
תכט	פארן וואס זאל מען נישט ארויסגעבן די בילדער פון די ערליכע אידן אין אומאן, נישט פון די משוגעים?
שב	

אַמוּנָה

תּוֹכַן הַעֲנִיּוּמִים

עֲצָתוֹ

יֵד

איך מוּטְשֶׁע זיך מיט פֿרִנְסָה, זאל איך זיך אַרײַנלאָזן אין לאַטֶעריַעס און געמבלינג?	שז
עס איז דא אַנגעצויגנְקייט בײַ אונז אין שְׂטוּב, וואס טוט מען?	שי
ווי אזוי נעם איך אַראַפ די קלָלה וואס קומט ווען די פֿרוי שְׁערט נישט די האַר? שיג	תלב
מען זעט דאך יא אין רבינ'ס ספֿרים אז מען זאל דאַנקען דעם אײַבערשטן אויף א צָרה?	תלג
וואס טוט מען מיט א פֿראַבלעם אין די אויגן?	תלד
ווי אזוי קען איך ליב האָבן מיין ווייב, ווען זי איז נישט אזוי אַהערגעשטעלט? ...	תלה
ווי אזוי ברענגט מען אַרײַן אַמוּנָה אין די קינדער?	תלו
ווי אזוי באַקום איך צוריק די שטאַרקע אַמוּנָה וואס איך האב אַמאל געהאַט?	תלז
א שָׁכּוּ האט אַנגערירט מיין קינד אויף נישט צִניעות'דיגע פֿלעצער, וואס טוט מען?	תלה
ווי אזוי פאַררעכט מען מקרה לילָה פון יום כּיפּוּר בײַנאַכט?	תלט
ווי אזוי קען איך האָבן אַ בעסערע באַצײאונג מיט מײַנע עלטערן?	תמו
דאַרף א פֿרוי אָפּשערן די האַר, אַדער איז גענוג צוצודעקן?	תמא
איך שטאַרק זיך ברוך ה' אין לימוד התּוֹרָה	תמב
דער אַלבּוים "קום צוריק" האט מיר אַרויסגעשְׁלעפּט פון תּאַוּוּת קומון	תמוג
וועלכע בִּרְסֻלִּב'ע ספֿרים זאל איך קוֹדֵם לֶערֶנען?	תמד
ווי אזוי קען איך גלייבן אז איך גיי האָבן פֿרִנְסָה, ווען איך ווייס מײַנע עבירות?שע	תמה
פאַרן וואס דאַרף מען היטן טהרת המשפּחה?	תמוז
ווי אזוי קען איך באַרואיגן מיין ווייב, וואס ווערט זײַער אַנגעצויגן פאַר יעדן יום טוב?	תמוז
אויב וועט מען שטאַרבן אויף נאך ביאת המשיח, ווען וועט זײַן תּחײַת המתים?	תמה
בִּרְסֻלִּב איז דאך אזוי שײַן, פאַרן וואס איז אַבער דא דאָרט אזויפיל מחלקות?שפג	תמוט
קען אַמוּנָה טאַקע אויסהײלן גײַסטישע פֿראַבלעמען?	תנ
מוז אַ קינד פּאַלגן בײַם ערשטן מאל הייסן?	תנא
בין איך שוין גרייט נאָכאַמאל חתונה צו האָבן?	תנב
ווי אזוי קען אַ מײַדל אַרויסקריכן פון איר שווערע עבר?	תנג

עֲצוֹתוֹ
אִמוּנָה

חלק ה

 שנו

ווען מען מאכט א סיום פון זאגן משניות,
דארף מען זאגן דעם "הדרן עלף"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די געוואלדיגע שיעורים און די שאלות ותשובות,
דאס ראטעוועט מיר ממש דאס לעבן; דער אייבערשטער זאל אייך געבן
ווייטער די כוחות אַנצוגיין מיט די הייליגע אַרבעט.

איך וואלט געוואלט פֿרעגן אויב ווען מען זאגט משניות דארף מען
אויך מאכן א געהעריגע סיום און זאגן דעם "הדרן עלף", אָדער נאר
אויב מען לערנט געהעריג משניות דארף מען מאכן א סיום. און אויך
אויב מען מאכט א סיום אויף יעדע סדר משניות, אָדער נאר ווען מען
ענדיגט גאנץ ששה סדרי משנה.

יישר כח נאכאמאל

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס מיינט לערנען געהעריג? ווען הייסט געהעריג געלערנט
און ווען הייסט נישט געהעריג געלערנט?

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן מו): "אני יכול
להראות ללמדן הגדול שפגדולים שעדין אינו יכול

ללמד בלל ואינו יודע בלל", איך קען ווייזן פאר'ן גרעסטן
 למדן אז ער קען נישט לערנען, און ווייסט בכלל נישט וואס
 מיינט לערנען, "וכן להפך, אני יכול להראות להקטנים
 שקרובים להשם יתברך ולהתורה וכו'", און אזוי אויך
 פארקערט, איך קען ווייזן פאר'ן קלענסטן מענטש אז ער
 איז זייער נאנט צום אייבערשטן און צו די תורה.

אז מען איז זוכה און מען איז מסיים א סדר משניות איז
 דאס זייער א גרויסע זאך, דאס בלייבט מיט'ן מענטש
 אויף אייביג און נאר דאס וועט מען מיט נעמען אויף יענע
 וועלט, נישט קיין חילוק צי מען האט פארשטאנען וואס מען
 האט געלערנט אדער מען האט געלערנט אן פארשטיין. דער
 רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן כו): "ודע שלעתיד מזכירין את האדם
 כל מה שלמד, אף אם שכח", אויף יענע וועלט דערמאנט
 מען די נשמה אלעס וואס זי האט געלערנט און פארנעסן,
 "גם בני אדם השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם
 מבינים אותה", אזוי אויך, אויב מען האט נישט פארשטאנען
 וואס מען לערנט, "לעתיד - בעולם הבא - יבינו", וועט מען
 אויף יענע וועלט זוכה זיין דאס צו פארשטיין, "כי עקר
 התורה היא להנשמות", ווייל דער עיקר וואס מען לערנט
 תורה איז פאר די נשמה, "שבעולם הבא יהיו הנשמות
 בקיאים ומשיגים היטב את התורה שלמד ושמע האדם
 בעולם הזה", אז אויף יענע וועלט זאלן די נשמות פארשטיין
 די תורה וואס זיי האבן געלערנט אויף די וועלט, "אשרי
 המבילה ימיו בתורה ועבודה הרבה", וואויל איז דער מענטש

וואס פארברענגט זיינע טעג און יארן מיט תורה און מיט עבודת השם.

בנוגע צו זאגן דעם "הדרן עלך" מיט די תפילות וכו'; דער רבי האט דערציילט (שכתו הר"ן, סימן י) אז ווען ער איז געווען יונג האט ער געזוכט אין אלע ספרים וואו עס איז דא תפילות, בקשות און תחנונות. דער רבי האט געזאגט: "שכל המיני בקשות שבעולם שנמצאים באיזה ספר שיהיה המצוי בינינו, הכל באשר לכל, לא הניח שום תחנה ובקשה שלא אמרה בפה וכמה פעמים", יעדע תפלה און בקשה וואס איז דא אין ספרים האט דער רבי געזאגט זייער אסאך מאל, "הן תהלים, וספר שערי ציון, ותבקשות הנדפסים בהסדורים הגדולים ושאר מיני בקשות ותחנונות", סיי תהלים, סיי די תפלות פון ספר שערי ציון, און אלע תפלות וואס זענען געדרוקט אין די גרויסע סדורים, "ואפילו התחנונות הנדפסים בלשון אשכנז", אזוי אויך די אידישע תחנונות, "כלם לא הניח מלאמרים", קיין שום תפלה האט ער נישט אויסגעלאזט, אדרבה ער האט געזוכט ווי מער צו זאגן און בעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, צו לערנען וכו'. און רבי נתן פירט אויס די שיחה: "וזהו העקר, מה שהועיל לו לזכות למה שזכה", דורך דעם האט ער זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען.

דעריבער אז מען איז זוכה און מען איז מסיים א סדר משניות אדער א מסכתא אין ש"ס, איז זיכער גוט מען זאל זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן: "לא נתנשי

מינה סדר ... ולא תתנשי מינו, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי, איך זאל דיר נישט אפלאזן און דו זאלסט מיר נישט אפלאזן - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט; נאכדעם בעט מען דעם אייבערשטן: "הערב נא ה' אלקינו, את דברי תורתך בפינו ובפיפות עמך בית ישראל", מאך זיס די תורה פאר מיר, פאר מיינע קינדער און פאר גאנץ פלל ישראל. און מען בעט דעם אייבערשטן: "יהי רצון מלפניך יי אלקי, פשם שעורתני לסים סדר ... בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסימם, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים ועמד לי ולרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם", איך בעט דיר אייבערשטער, אזוי ווי דו האסט מיר געהאלפן אז איך האב מסוים גענוען ... אזוי זאלסטו מיר העלפן איך זאל זוכה זיין אנצוהייבן נאך שיעורים און זיי ענדיגן, איך זאל זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה און אויך צו לערנען מיט אנדערע און איך זאל זוכה זיין אפצוהייבן די תורה. און אין זכות פון אלע תנאים און אמוראים און תלמידי חכמים זאל איך און מיינע קינדער לערנען די הייליגע תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 שנו

זינדיגן שאדט פאר די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אפשר קענט איר מיר ארויסהעלפן אין מיינע ביטערע נסיונות, וואס איך פאל אזויפיל דורך אין די הארבע עבירה פון פנס הברית - הוצאת גרע לבטלה, רחמנא ליצלן. איך וויל וויסן אויב דאס קען שאטן פאר קינדער.

י"ש ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תשע"ח לפקט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו פֿרעגסט אויב א מענטש זינדיגט - צי עס שאדט פאר די קינדער; דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט (הובא בבעל שם טוב על התורה עמוד התפלה, אות קנו): "ווען א מענטש זינדיגט 'במחשבה' וועט ער ליידין צרות פון זיינע קינדער; ווען א מענטש זינדיגט 'בדבור' וועט ער ליידין צרות פון זיין ווייב, און ווען א מענטש זינדיגט 'במעשה' וועט ער ליידין צרות פון מענטשן".

וויסן זאלסטו אז אלע צרות וואס מען ליידיט קומט צוליב עבירות רחמנא ליצלן; ווען א מענטש זינדיגט אין פנס

הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, באשאפט ער שלעכטע מלאכים וואס זיי לאזן אים נישט אפ, זיי באגלייטן אים זיין גאנץ לעבן, ביז צום קבר. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קמ"א): "כשנפטר האדם, הם הולכים אחר המטה", ווען דער מענטש גייט אוועק פון די וועלט דעמאלט קומען אלע קליפות און מזיקים וואס זענען באשאפן געווארן פון די עבירה און זיי באגלייטן דעם מענטש, "מקוננים עליו, כמו בניו ממש ממיין אדם", זיי קלאגן אויפ'ן נפטר אזוי ווי די אייגענע קינדער, "רחמנא לצלן מענשים הללו, כידוע", דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן פון אזעלכע שרעקליכע עונשים, עיין שם; אבער אז דער מענטש טוט תשובה אויף אלע זיינע שלעכטע מחשבות, שלעכטע רייד און שלעכטע מעשים דעמאלט וועט ער שוין מער נישט ליידין קיין צרות.

דער רבי האט אונז געגעבן א וועג ווי אזוי מיר קענען זיך אומקערן צום אייבערשטן; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן ע"ג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה וכו'", ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טון, זאל זאגן תהלים. יעדער איד וויל זיין אן ערליכער איד און טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן, אבער נישט יעדער איז זוכה אויסצופירן זיין ווילן אויף למעשה ווייל ער האט נישט קיין התעוררות תשובה צו טון, און אפילו איינער וואס האט שוין יא אן התעוררות תשובה צו טון, ווייסט ער נישט ווי אזוי מען טוט תשובה, ער

טראכט צו זיך: 'וואס דארף איך טון איך זאל ווערן אן
 ערליכער איד?' און אפילו א מענטש האט שוין יא אן
 התעוררות תשובה צו טון און ער ווייסט וואס ער האט צו
 טון כדי צו ווערן אן ערליכער איד, דארף ער נאך אויך
 זוכה זיין נישט ווערן צעבראכן ווען ער דערזעט זיך אז עס
 גייט אריבער די צייט און ער איז נאך נישט זוכה ארויסצוקריכן
 פון וואו ער ליגט וכו'; פירט דער רבי אויס: "ועל ידי אמירת
 תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא
 מתעורר לעשות תשובה", אז א מענטש איז זוכה און ער
 זאגט תהלים, אפילו ער האט נישט קיין שום התעוררות,
 ווערט ער אבער נתעורר תשובה צו טון דורך דעם, "ונם
 זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואת השגך לו, ולפתח
 השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", און
 מען באקומט די נויטיגע שטארקייט זיך צו דערהאלטן, ביז
 מען איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

דעריבער פאלג דעם רבי'ן און זאג יעדן טאג תהלים,
 דורכדעם וועסטו זוכה זיין תשובה צו טון און
 פטור ווערן פון אלע עונשים קשים ומרים; דו וועסט נישט
 ליידן פון די קינדער, פון די ווייב און אויך נישט פון אנדערע
 מענטשן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דיניגע וועגן.

שנה

זאל איך קויפן א דירה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך שוואל עצה געווען מיט'ן ראש ישיבה שליט"א איבער קויפן א דירה, דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געזאגט איך זאל קויפן, למעשה איז אבער מין פרנסה נישט עפעס אזוי גוט, איך מוזשע זיך אסאך; זאל איך טאקע אריינטאנצן אין חובות צו קויפן א דירה, אפילו איך ווייס נישט ווי אזוי איך וועל עם קענען באצאלן?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, אויב א מענטש האט א רצון קען ער זייער שיין מצליח זיין, ווייל אלעס ווענדט זיך אין די ווילן פונעם מענטש. "רצון ברעכט אייזן"; וואס א מענטש וויל מיט א שטארקייט וועט ער באקומען - סיי גרוחניות און סיי בגשמיות.

מיר זאגן דריי מאל א טאג ביים ראוענען (תהלים קמה, טו):
"פותרת את ידך ומשביע לכל חי רצון", דער אייבערשטער עפנט זיינע הענט און געבט פאר אלעמען א רצון; לכאורה, וואו קומט דא אריין רצון? מיר דארפן דאך עסן, עם וואלט

ענדערש געדארפט שטיין: "פותח את ידך, ומשביע לכל חי 'מזון'...? ענטפערט מוהרא"ש, אז דערפאר שטייט "רצון", ווייל אויב א מענטש האט א רצון וועט אים דער אייבערשטער העלפן מיט וואס ער דארף; ער וועט האבן 'מזון' און אלעס וואס ער וויל, ווייל אלעס ווענדט זיך אין די ווילן.

זע צו לערנען יעדן טאג א בלאט בבלי, א בלאט ירושלמי און א פרק תוספתא, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו האבן אן אייגענעם דירה. מוהרא"ש זאגט אז ב'בלי, י'רושלמי, ת'וספתא איז די ראשי תיבות 'בית'; אז מען לערנט יעדן טאג די דריי לימודים בויט מען זיך א בית גנזחי אויף יענע וועלט, אזוי אויך איז דאס מסוגל צו האבן א דירה דא בזה העולם.

שטארק זיך מיט אמונה אינעם אייבערשטן און נעם אריין דעם אייבערשטן אין זיין לעבן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות סג): "כל המשתתף שם שמים בצעריו", ווער עס נעמט אריין דעם אייבערשטן בבבול אין זיין צרה, ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן זיינע צרות און ער בעט דעם אייבערשטן אויף זיין שפראך אז ער זאל אים העלפן, "בופלין לו פרנסתו", טאפלט מען אים זיין פרנסה; דערפאר, אז דו וועסט זיך מחזק זיין מיט אמונה, דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן מיט פרנסה און דו וועסט זיך אינגאנצן פארלאזן אויף אים, וועסטו זוכה זיין צו האבן פרנסה בשפע און אן אייגענעם הויז.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שנט

איך בין א בחור וואס מוטשעט זיך מיט שווערע נסיונות,
ווי אזוי קען איך זיך שטארקן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א ישיבה בחור און איך מוטשעט זיך וייער מיט מיין אידישקייט.
איך פלעג ממש מחלל שבת זיין יעדע וואך רחמנא ליצלן, איך האב
פיל געזינדיגט אין פנים הברית, געקוקט א נאנצן טאג שמוין - אפילו
אום שבת רחמנא ליצלן.

מיט א יאר צוריק בין איך אנגעקומען צו אייערע שיעורים און דאס
האט מיר געטוישט מיין לעבן, איך בין געווארן א נייער מענטש, איך
בין שוין געווען אין אומאן ביים רבי'ן צו נעמען א תיקון און איך האב
זיך אנגעהויבן פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין פאר די לעצטע יאר צייט.

לעצטנס האב איך אבער אנגעהויבן צוריק צו פאלן, איך האב אנגעהויבן
ווייטער דורכצופאלן און קוקן שמוין און דאס ברענגט מיר צו פנים הברית.
קיינער אין די וועלט ווייסט נישט פון דעם, נאר איך און דער אייבערשטער.
איך בין אזוי צעבראכן פון דעם, איך וויין צום אייבערשטן יעדן טאג,
יעדעס מאל וואס איך פאל דורך ווער איך זייער צעבראכן פון דעם, איך
פיל זיך זייער וייער שלעכט, אבער יעדן טאג געוואונט מיר דער יצר
הרע נאכאמאל, איך קען זיך ממש נישט שטארקן איבער אים. אויך אין
שמירת שבת בין איך אביסל צוריק געפאלן און איך פיל אז איך האלט
עס מער נישט אים, אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן
אן עצה ווי אזוי ארויסצוקריכן פון מיין בלאטע.

איך לערן אין א ישיבה וואס דער ראש ישיבה דארט רעדט נאר אז
מען זאל גיין מיט א הוט און רעקל, ער רעדט קעגן פליפ-פאונס און
סענסע-קליפס, ער כאפט נישט אז ער דארף פשוט רעדן פון שמירת
שבת און קדושת הברית.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען ארויסהעלפן
אין מיין שווערן מצב.

א גרויסן יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ן, סימן קכט): "ואפלו בשנופלין
לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם",
אפילו מען פאלט אריין אין א בלאטע וואס עס איז שווער
ארויס צו גיין דערפון, "צועקין, וצועקין, וצועקין!" ואמר בלשון
אשכנז בזה הלשון (רבי נתן ברענגט אראפ דעם לשון אין
אידיש אזוי ווי דער רבי האט דאס געזאגט): "און אפלו אז
מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מע שרייט,
און מע שרייט"; דאס איז די עצה ווי אזוי מען קען ארויס
קריכן פון עבירות, מען זאל שרייען צום אייבערשטן נאכאמאל
און נאכאמאל און נאכאמאל: "העלה מיר טאטע, נעם מיר
ארויס פון מיין בלאטע, נעם מיר ארויס פון מינע עבירות".

דערפאר, אז דו ביסט געבעד אריין געפאלן אין א געדעכטע
בלאטע, דו זינדיגסט אין פנים הברית - הוצאת
זרע לבטלה רחמנא לצלן; נאכדעם איז (אבות ד, ב): "עבירה
גוררת עבירה" - איין עבירה שלעפט דאס צווייטע; דאס
שלעפט דיר געבעד צו נאך עבירות, האסטו נאר איין עצה:

פאלג דעם רבי'ן, שריי צום אייבערשטן: "העלף מיר טאטע, נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע, נעם מיר ארויס פון מיניע עבירות"; אזוי זאלסטו שרייען צום אייבערשטן ביז דו וועסט ארויס קריכן פון דייע עבירות.

דורך די הייליגע תורה קען מען ארויס קריכן פון אלע עבירות; דער הייליגער רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות חפירות וקבלנות, הלכה ב, אות יב): "ואפלו מי שנפל למקום שנפל, והוא רחוק מאד מהשם ותברך על ידי מעשיו הרעים, אף על פי בן יכול להתקרב להשם ותברך בקל על ידי למוד התורה הקדושה, כי התורה הקדושה יורדת אפלו למי שהוא בעמקי הקלפות, בשאול תחתיות, חס ושלום, ומעוררת אותו ומקרבת אותו להשם ותברך", אפילו דער וואס איז אראפ געפאלן אין שאול תחתית חס ושלום און האט זיך דערווייטערט פונעם אייבערשטן דורך זיינע שלעכטע מעשים, קען ער דורך די תורה גרינג צוריק קומען צום אייבערשטן, ווייל די תורה וועקט אויף דעם מענטש ער זאל צוריק קומען צו די קדושה, "והכלל, שהתורה הקדושה היא יורדת אפלו בעמקי תהום לעורר אפלו את הפחות שבפחותים, להשם ותברך. ועל ידי עסק התורה - יכולין להתקרב להשם ותברך אפלו משאול תחתיות, חס ושלום", אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כב): "אין דברי תורה מקבלין טמאה, ועל כן אפלו תזבין ותמצרעים וכו' עוסקין בתורה וכו'" - דאס קומט מרמז זיין אז אפילו די מענטשן וואס זענען געבעד "בסטרא דמסאבותא", דארפן אויך לערנען תורה, "כי התורה תקרב גם אותם להשם ותברך",

ווייל די תורה וועט זיי אויך מקרב זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי די תורה זאגט (דברים לא. ירכא): "והסתרתני פני וכו' וענתה השירה הזאת לפניו וכו', כי לא תשכח מפני זרעו", אפילו ווען אידן זינדיגן חס ושלום און דורך זייערע עבירות ווערן זיי דערווייטערט פונעם אייבערשטן, עס ווערט אן הסתרת פנים חס ושלום, דאך וועלן זיי זיך צוריק קערן צום אייבערשטן דורך די הייליגע תורה, אזוי ווי עס שטייט: "וענתה השירה הזאת וכו' כי לא תשכח" וכו'. עיין שם.

אין אנהייב וועסטו נישט האבן קיין געדולד צו זיצן אויף איין פלאץ מיט א משניות אדער גמרא וכו', ווייל ווען מען זינדיגט אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית רחמנא לצלן ווערט דער מענטש פול מיט נערוון, מען האט נישט קיין געדולד צו זיצן אויף איין פלאץ, אויך וועט דיר זיין שווער צו קאנצעטרירן דיין מח צו פארשטיין וואס דו לערנסט - דאך זאלסטו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה.

זאג די ווערטער אפילו אן פארשטיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "אין צריכין בלמוד, רק האמירה לבר; לומר הדברים בסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין; אזוי וועסטו זוכה זיין זיך אפצולאזן פון דייע שלעכטע מעשים.

נעם אן די צוויי עצות פון רבי'ן; שריי צום אייבערשטן און לערן משניות וכו' - וועסטו ארויס קריכן פון דייע שלעכטע מעשים.

 שם

דאס גרויסקייט פון משניות. דארף מען משלים זיין די גמרא
וואס מען האט פארפאסט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך בין זוכה צו זאגן יעדן טאג ח"י
פרקים משניות און כמעט יעדן טאג זאג איך אויך דעם דף גמרא.

מיין שאלה איז אין די טעג וואס איך פארפאסט צו זאגן דעם דף, זאל
איך משלים זיין דעם קומענדיגן טאג, אדער נישט?

נישר כח

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ביסט זוכה צו לערנען יעדן טאג ח"י
פרקים משניות; וואשט אפ דעם מענטש
פון אלע שלעכטס און עס ברענגט א הייליגקייט אויפן
מענטש.

ווען רבי נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט
אים דער רבי געהייסן ער זאל זאגן יעדן טאג ח"י
פרקים משניות (עין שחות הר"ן, סימן קפה), און אזוי טוען מיר

אלע "תלמידי היכל הקודש חסידי בְּרַסְלָב"; מיר זאגן יעדן טאג ח"י פֿרקים משניות. און מוהרא"ש פֿלעגט זיך שטענדיג בארימען: "ווען מען זעט איינעם מיט א משניות'ל איז מען גלייך חושד אז ער דריידט זיך ביי מיר".

מוהרא"ש האט געמאכט א ניגון מיט אידישע גראמען אויף די גרויסקייט פון משניות:

"כֶּךָ וְכֶךָ דָּאס איז דעם רבינ'ס זאך,

דער סמ"ך מ"ם קען שפּרינגען ביזן ראך.

ווייל איך לערן יעדן טאג משניות זייער אסאך,

גיב איך פון איהם א גרויסן לאך,

איך קוק נישט וואס יעדער טיפּש טוט מיט די האנט א מאך,

דאס איך לערן יעדן טאג משניות אסאך.

וואס האב איך מיט יענעם, וואס האב איך מיט יענעם,

איך ווייס אז נאר משניות וועל איך מיט מיר מיטנעמען.

און דאס וועט מיך פון אלעם ביזן באשיצן,

און אין קבר וועלן אלע שרצים, און ווערים, און אלע מלאכי חבלה,

פון מיר זיך אוועקפיצן.

און כאטש זיי וועלן מיט זייערע ביזע ציינער אויף מיר טוען קריצן,

אבער עס וועט זיי שוין גארנישט נוצן.

ווארום די פֿרקים משניות, וואס איך האב געלערנט,

וועלן מיר פון זיי באשיצן.

און איך וועל ווערן פון אלעם שלעכטס אפּגעהיטן.

און אין גן עדן וועל איך צוזאמען מיט די צדיקים זיצן".

מוֹהֲרָא"שׁ הָאֵם גַּעֲשִׂרִיבֵן אַ בְּרִיוּ פֶּאָר דִּי יִשִּׁיבָה (אֲשֶׁר בְּנַחֵל
 אִידישׁ חֵלֶק ב', מִכְּתָב קצ"ו) אַז מִיר זָאָלֵן דָּאָס זִינגֶען
 אַלע בְּחֹרִים צוּזאַמֶען, כְּדֵי מִיר זָאָלֵן זִיךְ אֵינִי'חֲזֶרֶן וּוּאָס
 דְּעַר רַבִּי ווִיל פֿון אַוּנוֹ און וּוּאָס בְּרַסְלָב'עַר חֲסִידוֹת אִיזוּ;
 מִיר זָאָלֵן גַּעֲדֶענקֶען אַז קֵינֶער וועט נִישַׁט העלפֿן דַּעם
 מַעֲנֵטֶשׁ, נָאָר דִּי פֶּרְקִים מִשְׁנִיּוֹת וּוּאָס עַר לַעֲרַנְט יַעֲדֵן טָאָג.
 יַעַל פּוֹלֶם, וּוּאָוִיל אִיז דִּיר אַז דוּ לַעֲרַנְט יַעֲדֵן טָאָג אַ בְּלֹאֵם
 גְּמָרָא; מוֹהֲרָא"שׁ בְּרַעֲנַט אַרָאֵפּ פֿון דַּעם גְּרוֹיִסן גָּאָז
 רַבִּי שְׁעֶפְטִיל, דְּעַר זֶזֶן פֿונַעם שְׁל"ה הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ,
 וּוּאָס עַר שְׁרִייבֵט אִין זַיִן צוּוֹאָה (בְּסוּף סֵפֶר יֵשׁ נִחְלִיז): "לַעֲרַנְעֵן
 אַ בְּלֹאֵם גְּמָרָא יַעֲדֵן טָאָג אִיז אַ חַיִּיב, אַזוּי ווִי מַעַן דֶּאָרְף
 אַנְטוֹן תּוֹפִילִין יַעֲדֵן טָאָג".

ווען אַ אִיד לַעֲרַנְט גְּמָרָא פֶּאַרְבְּרַעַנט עַר זַיִן יַצֵּר הַרְעָ;
 דְּעַרפֶּאָר - זָאָגט מוֹהֲרָא"שׁ - זַעַט מַעַן אַז דְּעַר יַצֵּר
 הַרְעָ וועט אַלעס לֶאָזֵן דַּעם מַעֲנֵטֶשׁ טוֹן, נָאָר נִישַׁט לַעֲרַנְעֵן
 גְּמָרָא, פֿון דַּעם הָאֵם עַר זַיִיעַר מוֹרָא.

קוֹךְ נִישַׁט וּוּאָס אִיז גַּעווען גַּעכְטֵן; יַעֲדֵן טָאָג אִיז אַ גַּיִיעַ
 טָאָג. אַז דוּ וועסט אָנְהֵיבֵן מִיט מִשְׁלִים זַיִן פֿון דַּיִינַע
 פֶּרִיעֶרדינַע טַעג וְכוּ' וועסטוּ דֶּאָרְפֵן מִשְׁלִים זַיִן פֿון ווען דוּ
 בִּיסַט גַּעבוֹרֶן און אַוּיךְ פֿון דִּי פֶּרִיעֶרדינַע גְּלִגּוּלִים, לַעַב
 מִיט'ן הַיִּנְטִיגֵן טָאָג - אַזוּי וועסטוּ מַצְלִיחַ זַיִן.

דְּעַר אַיִבְעַשְׁטֶער זָאל העלפֿן זָאָלְסט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין
 אַלע עֲנִינִים.

שסא

איז אמת די זאכן וואס מענטשן זאגן,
אבער עס האט נישט קיין מקור?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב עס איז אמת די זאכן וואס מענטשן זאגן, ווי למשל אז אויב מען גייט אריבער איבער א מענטש וועט ער אויפהערן וואקסן, און דאס גלייכן אזעלכע זאכן וואס מענטשן זאגן.

דארף מען זיך זארגן אויף די סארט זאכן?

יישר כח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שלח, כ"ה סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס זענען דא זאכן וואס האבן א מקור און עס זענען דא זאכן וואס האבן נישט קיין מקור, מיט דעם אלעם טאר מען נישט אפלאכן פון זאכן וואס מיר האבן מקובל פון אונזערע עלטערן, אזוי ווי דער רשב"א זאגט (שאלות ותשובות הרשב"א, חלק א', סימן ט; שאלות ותשובות אר"י דבי עילאי, חלק יורה דעה, סימן יט): "מען טאר נישט אנוועק מאכן דאס וואס מיר האבן מקבל געווען פון אונזערע מאמעס און באפעס".

דער עיקר זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף דיין מאמע לשון; דערצייל פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר, און בפרט ווי שטארק דו ווילסט זיין אן ערליכער איד און עם גייט דיר אזוי שווער.

דער יצר הרע לאזט נישט אפ, ער קומט יעדן טאג מיט א גייע וועג, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין 6): "בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלי הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו", דער יצר הרע קומט יעדן טאג פונדאסגיי און וויל אויסרייסן דעם איד, אבער דער אייבערשטער היט אונז אפ פון אים; איז דאך מדה טובה מרובה, אז מיר דארפן זיך יעדן טאג באנייען פון פריש צוריק צו גיין צום אייבערשטן.

זע צו זאגן יעדן טאג אביסל תהלים; אין תהלים ליגן אלע ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שסב

וואס טוט מען ווען מען כאפט א קינד ביי א גניבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין קליין זעקס יעריג אינגל איז איין טאג אהיימגעקומען פון געשעפט און איך האב באמערקט אז ער האט גע'גנב'עט א נאש פון געשעפט, איך האב אים אויסגעלערנט אז מען טאר נישט גנב'ען און מען דארף באצאלן, מיר זענען צוריק גענאנגען אין געשעפט, באצאלט און איבערגעבעטן דעם געשעפטס מאן.

מיין שאלה איז וואס איז די ריכטיגע צונאנג צו אזא זאך, ווי אזוי קען מען אויסלערנען א קינד ער זאל נישט טון מער אןעלכע זאכן? דאס קינד באקומט גענוג און נאך אינדערהיים, עס פעלט אים ברוך השם גארנישט, מיינט דאס אז מען דארף אים געבן נאך מער?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ז סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אזו ביסט מחנה דייע קינדער זיך צו פירן בדרכי התורה והמצוות. דער הייליגער רבי נתן פלעגט זאגן: "ביי מיר איז חשוב מחנה צו זיין מיינע קינדער אזוי ווי תיקון חצות"; רבי נתן זכרוננו לברכה האט

געוואלט גיין שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין זאגן תיקון חצות, אבער אזוי ווי ער האט געהאט א שטוב מיט קינדער, פלעגט ער ווארטן זיי זאלן אהיים קומען פון חדר, וואס דעמאלט פלעגט ער זיי מחנה זיין צו מאכן ברכות, ליינען קריאת שמע און אנגרייטן נעגל וואסער, און דאס האט אים געשטערט פון גיין שלאפן פרי, האט ער געזאגט אז דאס איז ביי אים פונקט אזוי חשוב ווי די עבודה פון זאגן תיקון חצות.

דו האסט זייער גוט געטון אז דו ביסט צוריק געגאנגען מיט דיין קינד צום געשעפט און אים געהייסן איבער בעטן דעם געשעפטס מאן, אזוי האסטו אים אויסגעלערנט אז מען טאר נישט נגב'נען; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז מחנה קינדער, מען לערנט זיי אויס איין מאל און נאכאמאל און נאכאמאל, ביז עס גייט אריין אין זייערע הערצער.

ווען מען כאפט א קינד נגב'נען דארף מען אים מחנה זיין ער זאל וויסן אז מען טאר נישט נגב'נען; ווען מען מוסר'ט דעם קינד טאר מען אים נישט פארשעמען, נאר מען דארף דאס טון פריוואט - טאטע מאמע מיט'ן קינד. מען נעמט אים אריין אין א פריוואטע צימער און דארט רעדט מען מיט אים, אבער אויב מען מוסר'ט אים גרבים צווישן די געשוויסטער קען ער ווערן פארשעמט, דעמאלט טוט מען גארנישט אויף וכו', מען מאכט נאר מער קאליע.

עלטערן דארפן פארגיסן שייכן טרערן צום אייבערשטן אויף ערליכע קינדער; הער א ווארט פונעם הייליגן חתם

סופר זכותו יגן עלינו, מען האט אים אמאל געפרעגט ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו אזעלכע גוטע קינדער, האט דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו געענטפערט: "יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון חצות האב איך אָנגעפילט א פוס מיט טרערן, אזוי האב איך געבעטן פאר גוטע קינדער"; דאס איז די וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען מחנה זיין אונזערע קינדער על דרך התורה והמצוות.

שסג

ווי אזוי קען איך מאכן זיכער זיך צו האלטן צו מיינע קבלות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס מאכט זיך ביי מיר זייער אפטי אז איך נעם זיך אונטער א גוטע קבלה, ווי למשל צו לערנען משניות יעדן טאג, זיך היטן די אויגן אדער די מחשבה און דאס גלייכן - פארשידענע גוטע קבלות. למעשה ווען עס גייט אריבער א שטיק צייט ווער איך שוואך אין דעם, איך קען זיך נישט האלטן ווייטער צו די קבלה.

ווי אזוי קען איך מאכן אז איך זאל זיך האלטן שטארק מיט א גוטע קבלה און נישט צוריק פאלן?

א גרויסן יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי פארענטפערט די קשיא וואס דו פּרעגסט; דער
הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רסא): "בשנופל
אדם ממדרגתו ידע שזמן השמים הוא, כי התרחקות תחלת
התקרבות, על כן נפל שיתעורר יותר להתקרב להשם
יתברך", ווען א מענטש פאלט אראפ אין עבודת השם, ער
פאלט צוריק צו זיינע פריערדיגע מעשים זאל ער וויסן אז
פון הימל האט מען אים אנוועק געשטופט, כדי ער זאל
אנהייבן פונדאסניי מיט א פרישקייט דינען דעם אייבערשטן,
"ועצתו שיתחיל מחדש לבנם בעבודת ה' כאלו לא התחיל
עודו כלל מעולם", די עצה פאר אים איז ער זאל מאכן א
פרישע קבלה, ער זאל פון פריש אנהייבן דינען דעם
אייבערשטן כאילו ער האט נאך קיינמאל נישט פרוברט
פארדעם, נאר דאס איז די ערשטע מאל וואס ער הייבט
אן דינען דעם אייבערשטן. "וזה כלל גדול בעבודת ה',
שצריכין ממש בכל יום להתחיל מחדש", ווייל דאס איז א
וויכטיגער כלל אין עבודת השם, מען זאל זיך אלץ באנייען,
מען זאל אנהייבן פון פריש דינען דעם אייבערשטן; א מענטש
טאר נישט קוקן אויף גארנישט, ער זאל אנגיין אפילו ער
האלט אין איין צוריק פאלן, אזוי וועט ער מצליח זיין.

איך בעט דיר, זיי נישט צעבראכן פון דעם וואס דו זעסט אז עס גייט אריבער אסאך צייט און דו מוזשעסט זיך און דו קומסט נישט אן וכו' וכו', ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל לפנים לעבודת השם", אזוי גייט עס ווען מען וויל ווערן אן ערליכער איד, דער מענטש שפירט ווי קיינער דארף אים נישט, מען האט שטארקע ראיות אז מען דערווייטערט אים; זאגט אבער דער רבי: "וכאמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות", דאס איז נאר א וועג ווי אזוי מען וויל דערנענטערן דעם מענטש צום אייבערשטן, און אויב דער מענטש איז שטארק ביי זיך און ער דערהאלט זיך, וועט ער אלעס אריבער גיין און ער וועט זוכה זיין צו אלע מדריגות וואס איז נאר פארטאן.

דאס איז דיין שיינקייט און דאס האט דער אייבערשטער ליב, צו זען ווי א איד וואס עס קאכט אין אים אלע שמוץ און נארישקייטן, דאך דערהאלט ער זיך און ער קומט נאכאמאל צוריק, ער בעט דעם אייבערשטן און ער וויינט זיך אויס: "רבוננו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד, האב אויף מיר רחמנות וכו' וכו'"; דאס קען אפילו א מלאך נישט באווייזן.

יעדן טאג ווען דו שטייסט אויף אינדערפרי זאלסטו מאכן א פרישע קבלה; זאג פאר'ן אייבערשטן: "היינט גיי איך אפלאזן אלע נארישקייטן, היינט הייב איך אן דיר צו

דינען, היינט גיי איך זיין אן ערליכער איד"; קוק נישט אויף דעם וואס דער יצר הרע ווארפט דיר אראפ און געב נישט אויף ווען דו זעסט אז דיינע קבלות האלטן נישט אן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כה): "ובנה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", אין דעם זענען זיך די ערליכע אידן טועה, ווען זיי זעען ווי זיי פרוכירן צו זיין גוט און ערליך און פלוצלינג פאלט מען אראפ אין א ירידה, עס דאכט זיך זיי אז זיי זענען אראפגעפאלן, זאגט דער רבי - "ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על כן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש", אז באמת איז דאס נישט קיין נפילה, דאס איז נאר א דמיון וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אינעם מענטש ווען ער איז מצליח און ער קען שוין גיין ווייטער אין די קדושה, דעמאלט מאכט ער אז דער מענטש זאל האבן חלישות הרעת, ספיקות און מניעות וכו', אבער מען טאר נישט קוקן אויף דעם נאר ווייטער דינען דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שסד

וואס מיינט דער "נקודת החבר"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין ברוך השם מקורב געווארן צו ברסלב, איך וויל זיין א ברסלב'ער חסיד, מיין שאלה איז וואס דאס מיינט דער "נקודת החבר" פון וואס דער רבי רעדט אין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד; איז דער רב וואס האט מיר מקרב געווען צו ברסלב מיין "נקודת החבר", אדער איז ער מיין רבי און איך דארף זיך מבטל זיין פאר אים? איך האף איר וועט מיר דאס קענען אויסקלארן, ווייזר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שיט): "אני אעשה מכם ברות פרות", איך וועל מאכן פון ענק ביותות ביותות; אלע אנשי שלומינו זענען טייערע אידן, פולם אהובים פולם ברורים. מען דארף נאר געדענקען וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): "עס זענען דא מנהיגים וואס קענען זיך אליינס נישט פירן, ווי אזוי קענען זיי פירן אנדערע מענטשן?" אויך דארף מען געדענקען וואס דער

רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט איך, לאזט איך נישט נארן; א מענטש דארף זייער אכטונג געבן ער זאל זיך נישט אפנארן.

דערפאר דארף א מענטש אויפזוכן ביי אנשי שלומינו איינער וואס קען אים מחזק זיין צו פאלגן דעם רבינ'ס עצות בתמימות ובפשיטות; סיי די עצה פון התבודדות און סיי די עצה פון לערנען אויפ'ן 'סדר דרך הלימוד' (עיני שיחות הר"ן, סימן עו), ווייל נאר דאס בלייבט איבער פונעם מענטש; 'אט איז מען א קינד, אט איז מען א בחור, אט איז מען א אינגערמאן און אט פירט מען שוין צום אייביגן ארט', אינעם אייביגן ארט נעמט מען נישט מיט קיין געלט, דארט נעמט מען מיט נאר תורה, תפלה ומעשים טובים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה ט): "אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד".

התחזקות קען מען נעמען פון יעדן איינעם; דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ן, חלק ב, סימן מח): "שמענו מצדיק אמתו שאמר, שאלו היה אומר לו אחר, 'יהיה מי שיהיה' בעת שעסק בעבודת השם בתחלתו 'אחי, חזק ואחז עצמך', הייתי רץ ומודרו מאד בעבודתו יתברך. כי גם עליו עבר כל הנ"ל, ולא היה שומע שום התחזקות משום אדם", ער

א. עין אשר בנחל חלק כט, עמוד נה (מכתב ד' תריט); אילן החיים אות פט.

האט געהערט פון אן אמת'ן צדיק אז אויב וואלט ער געהאט איינער וואס זאל אים זאגן: "ברוך־על שטארק ד'ך און דערהאלט זיך" - וואלט ער זוכה געווען צו טון אסאך מער אין עבודת השם; ווייל אויף אים איז אויך אריבער שווערע ביטערע נסיונות, ער האט אויך געשפירט ביי זיך ווי קיינער דארף אים נישט, אבער קיינער האט אים נישט געגעבן קיין שום חיזוק ווערטער; דאס מיינט נקודת התכר, מען איז זיך מחזק איינער מיט'ן צווייטן, אבער מבטל זיין דארף מען זיך נאר צום אייבערשטן און צו די הייליגע תורה.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זיך נישט אפנארן און מען זאל נישט נאכלויפן א מענטש וואס קען זיך אליינס נישט העלפן; מוהרא"ש שרייבט אין זיין צוואה, וואס איז דער סימן פון אן אמת'ער מנהיג אדער א פאלשער מנהיג (צואת מוהרא"ש, אות טו): "ווי אזוי קען מען וויסן אויב איינער איז א פאלשער מנהיג? דער סימן דערצו זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עב) אז ווען א מענטש גייט צו אן אמת'ער צדיק דאן פאלט אויף אים ארויף א שפלות, ער פילט אז ער איז דער ערגסטער מענטש און ער האלט זיך נישט גרעסער פון א צווייטן. אויב אבער ווען מען גייט צו א מענטש, און מען באקומט דארט א נאודה און מען האלט זיך גרעסער פון א צווייטן, אז נאר ער ווייסט דעם אמת און קיינער ווייסט נישט דעם אמת, דאס איז א סימן אז מען איז ביי א פאלשן מנהיג און מען דארף אנטלויפן פון דארט. פון אן אמת'ן צדיק באקומט מען שפלות.

נאך א סימן איז דא, אז אן אמת'ער צדיק איז מערר זיינע מענטשן צו לערנען די הייליגע תורה, און א פאלשער מנהיג וועט רעדן פון אלעס אויסער פון תורה. דעריבער ווען איר גייט צו א מענטש און איר זעט אז דורך יענעם באקומט איר א חשק צו לערנען פלייסג די הייליגע תורה, איז א סימן אז איר זענט ביי אן אמת'ן צדיק, עיין שם.

אז דו מרעפסט איינער וואס איז דיר מתוק אויף התבודדות און אויף לימוד התורה זאלסטו אים נישט אפלאזן, נאר געב אכטונג מען זאל דיר נישט אפנארן, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

שסה

וואס טו איך אז מיין ווייב קען נישט אננעמען א קאמפלימענט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם דארף איך זיך באדאנקען פאר אייערע דרשות, דאס האט מיר ממש געמיישט מיין לעבן; איך רעד מער צום אייבערשטן, איך קוק אנדערש אויף מיין ווייב און קינדער און אויף אנדערע מענטשן, און אזוי ווייטער האט מיר דאס גאר אסאך געהאלפן ברוך ה'.

איר זאגט אסאך ביי די דרשות אז מען זאל געבן גוטע ווערטער פאר די ווייב, וואס קען איה אבער טון אז מיין ווייב נעמט עס נישט אן? זי זאגט אז זי פילט נישט אז עס איז אמת'דיג, זי פילט נישט קיין ליבשאפט אין דעם.

אויך ביי אנדערע זאכן אינדערהיים האט זי נישט קיין געפיל, זי טוט מיר א גאנצע טובה וכו', עס אינטערעסירט איר נישט צו שטארק וכו' און דאס מאכט מיר זייער שווער, איה דארף ארויסגיין ארבעטן אויפ'ן גאס און ווען מען ווערט נישט זאט אינדערהיים האט מען פילפאכיג מער נסיונות אויפ'ן גאס.

אויך האב שוין אזויפיל מתפלל געווען אויף דעם, איה זע אבער נאכנישט קיין שינוי למזכה, איה ווער זייער צעבראכן און מיואש פון דעם. איה בין שוין געווען ביי אסאך מענטשן נאך הילף, אפֿשר אויף א שטיקל צייט איז עס בעסער געווארן, אבער נאכדעם איז עס צוריק געפאלן, אפֿשר וועט דער ראש ישיבה שליט"א מיר קענען געבן אן עצה און חיווק אויף דעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תשע"ח לפרט
קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחנ' ומחוק מיט'ן הייליגן רבינ'ס ווערטער; אז מען נעמט אן דעם רבינ'ס עצות עפֿנט זיך אויף פאר'ן מענטש א נייע וועלט, מען הייבט אן לעבן נאך בזה העולם א לעבן פון 'גן עדן', מען שפירט ווי דער אייבערשטער איז דא.

דער הייליגער רבי וועקט אויף דעם מענטש פון שלאף;
ווען מען קומט צום רבין ווערט מקוים דער פסוק
(בראשית כה, טו): "וַיִּקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ", דער איד וועקט זיך
אויף פון זיין שלאף, "וַיֹּאמֶר", און ער זאגט, "אָבֵן", עס איז
אמת "יֵשׁ ה'", דער אייבערשטער איז דא, "בְּמָקוֹם הַזֶּה",
אויף דעם אָרט, "וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי", און איך האב נישט
געוואוסט; פאר מען הערט פון רבין ווייסט נישט דער
מענטש אז דער אייבערשטער געפונט זיך מיט אים, ביי אים
און געבן אים, עס איז אזוי ווי מען שלאפט א טיפער שלאף.

א איד האט דערציילט (עין ספר פרנסה טובה שחות והתחזקות, סימן מא)
אז ער האט געדארפט אמאל א טובה פון מוהרא"ש,
איז ער געגאנגען צו די תלמוד תורה וואו מוהרא"ש איז
געווען איינגעשטעלט, מוהרא"ש איז דעמאלט געווען א מלמד,
און ער איז אנגעקומען ווען מוהרא"ש האט געהאלטן אינמיטן
פארלערנען חומש פרישת ויצא, מען האט געהאלטן ביי דעם
פסוק (בראשית כה, טו): "וַיִּקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ". דער איד איז
געבליבן שטיין אינדרויסן פון בפתה, ער האט אריין געקוקט
און זיך צוגעהערט ווי אזוי מוהרא"ש לערנט פאר דעם פסוק
פאר די קינדער, האט ער געהערט ווי מוהרא"ש זאגט פאר:
"וַיִּקַּץ יַעֲקֹב", יעקב האט זיך אויפגעוועקט, "מִשְׁנָתוֹ", פון
זיין שלאף, "וַיֹּאמֶר", און ער האט געזאגט, "אָבֵן", עס איז
אמת, "יֵשׁ ה'", דער אייבערשטער איז דא - און מוהרא"ש
האט געוויזן מיט די פינגער אויף די בפתה - "בְּמָקוֹם הַזֶּה",
אויף דעם אָרט, "וְאָנֹכִי", און איך - און מוהרא"ש האט

געוויזן אויף זיך - "לא ידעתיו", האב נישט געוואוסט. מוהרא"ש האט דאס איבער גע'תזר'ט עטליכע מאל; האט דער איד דערציילט אז ער האט ממש געשפירט ווי ער געפונט זיך אין גן עדן, ער האט געהאט אזא התעוררות פון דעם, ער האט געשפירט ווי דער פסוק מיינט אים אליין, ווי ער וועקט זיך אויף און טראכט צו זיך: 'איך האב נישט געכאפט אז דער אייבערשטער איז דא, געבן מיר, איך קען דאך רעדן צו אים'.

בנוגע געבן גוטע ווערטער פאר די ווייב; קודם פל, נישט איך זאג אז מען דארף געבן גוטע ווערטער אין שטוב, נאר דער רבי זאגט דאס. דער רבי האט אונז זייער אנגעזאגט מיר זאלן מכבד זיין און האלטן טייער די ווייב (עין שיחות הר"ן, סימן רסד), ווייל זיי ליידן פון די קינדער זייער אסאך צער און עגמת נפש. צער העיבור, והלידה, והגידול וכו' וכו'; נאך זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט) אז די גאנצע עשירות קומט בזכות וואס מען איז מכבד די ווייב; און בכלל איז שלום בית געווען א יסוד היסודות ביים רבי'ן.

עס זענען דא מענטשן וואס ווייסן נישט ווי אזוי מען געמט ליבשאפט; צום ביישפיל ווען מען געבט זיי א גוט ווארט ווארפן זיי דאס אנוועק וכו' וכו', ווער רעדט נאך פון געבן גוטע ווערטער - דאס קענען זיי זיכער נישט. דאס קומט על פי רוב ווייל זיי האב דאס נישט פאקומען אין די יונגע יארן, מען האט זיי נישט געגעבן גוטע ווערטער וכו'; דאס מאכט זיך אמאל ביי די פרוי און אמאל ביי דעם מאן, און פון דעם ווערט א שלום בית פראבלעם.

אנשטאט ווערן בפעם אויפ'ן צווייטן, אז יענער וויל נישט נעמען קיין ליבשאפט און זיכער נישט געבן וכו', דארף מען דאס אנקוקן מיט א רחמנות'דיגע בליק, אז זיי האבן דאס נישט באקומען פון קינדווייז אן; זיי זענען אריבער שווערע קינדער יארן, דעריבער קענען זיי נישט נעמען גוטע ווערטער און זיכער נישט געבן.

נואם איז די עצה? חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנהרין כב):
 "אין האשה פורתת ברית אלא למי שעשאה בלי";
 מזהרא"ש זכרוננו לברכה איז דאס זייער שיין מסביר, אז א פרוי ווערט איינס מיט איר מאן נאר אויב דער מאן מאכט איר פאר א בלי, ער בויט איר אויף, ער דערהייבט איר און ער שטארקט איר, דעמאלט ווערט זי איינס מיט איר מאן. אבער אויב דער מאן האט נישט קיין שכל, ער דערנידערט איר און ער צעברעכט איר ביו זי ווערט א שברי בלי, דעמאלט וועט קיינמאל נישט זיין צווישן זיי קיין שלום בית, זי וועט קיינמאל נישט ווערן איינס מיט איר מאן.

זייער אסאך מאל האט מען חתונה מיט א פרוי א שברי בלי; אלס מיידל האט מען איר אלץ נאר צעבראכן און אראפגעקלאפט, און דאס קלאפט אויס שפעטער ווען מען האט חתונה, דעריבער דארף דער מאן מאכן פון די 'שברי בלי' א 'בלי'; בסדר איר אויסרימען און אויסלויבן. אנדאי וועט זי זיך ווייטער אראפ קלאפן: "איך בין נישט גוט"; "איך בין נישט קיין גוטע ווייב"; "איך האב רחמנות

אויף דיר אזו דו האסט חתונה געהאט מיט מיר"; "מיינע געשוויסטער זענען אלע מער געלונגען פון מיר", וכדומה לזה; מיט דעם אלעם טאר מען זיך נישט דערשרעקן, נאר מען דארף ווייטער רעדן שיין און האלטן אין איין חורין: "ביי מיר ביסטו זייער גוט"; "ביי מיר ביסטו מיינ קרוין"; "ביי מיר ביסטו דאס חשוב'סטע"; ביז מען מאכט איר פאר א גאנצע פלי.

מען טאר נישט ווערן פאליידיגט וכו' ווען מען געבט ליבשאפט וכו' און די ווייב ווארפט עס צוריק, און זיכער נישט טראכטן אז זי דארף נישט וכו'; עס איז איר פשוט שווער דאס צו נעמען, זי וויסט נישט ווי אזוי מען נעמט א קאמפלימענט. פרוביר צו גיין שטייטערהייט, האב סבילות צו איר, דורכדעם וועסטו אנקומען גאר ווייט, אזוי ווי דער מאמר תהכם לויטעט: "הסבל - תחבולה, למי שאין לו תחבולה", געדולד איז די וועג פאר ווער עס האט נישט קיין וועג; מיט סבילות קומט מען אן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

שסו

מעג מען לערנען פאר'חלומ'ט? נוצן גרעיפ דזשוס פאר קידוש?
זיך צוריקהאלטן פון ברכת המזון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים און בריוון וואס זענען מיר זייער
מחני'.

איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע זאכן.

איינס, איך האב געזען אז דער של"ה תקדוש שרייבט (תורה אור, מסכת
שבועות אות קעו) אז עס איז דא א גרויסער ענין צו זאגן די ווערטער פון
תורה אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט, ער לייגט אבער צו
אז מען דארף אבער יא האלטן קאפ און איניון האבן אז מען לערנט
יעצט תורה, ווייל אויב מען איז אינגאנצן פאר'חלומ'ט און מען כאפט
אפילו נישט אז מען לערנט יעצט, איז עס גארנישט ווערד. מיין שאלה
איז אז ווען איך זאג תורה איז יא דא אמאל וואס איך ווער אינגאנצן
פאר'חלומ'ט, איז דאס עפעס ווערד? איך פארשטיי אז עס איז זיכער
בעסער ווי פארברענגען די צייט, די שאלה איז אבער אויב מען זאל
אנשטאט דעם ענדערש טון עפעס אן אנדערע מצוה.

צווייטנס, דער רבי שרייבט אין ספר המדות (אות לימוד, סימן סג): "מי
שאינו יכול ללמוד מחמת מניעות יפרש ממשקה המשבר"; אויך געדענק
איך אז דער רבי האט נישט געהאלטן פון טרוינקען וויין - נאר צו קידוש
און הבדלה, איז מיין שאלה אויב היינט אז עס איז שוין דא גרעיפ דזשוס
זאל מען אויך ביי קידוש און הבדלה נוצן נאר גרעיפ דזשוס, אדער זאל
מען דעמאלט דוקא יא נוצן וויין?

דריטנס, עס שטייט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן קו, סעיף ד) אז היינטיגע
צייטן דאווענט מען נישט קיין תפלת גדרה ווייל מען האט נישט איניון.

איז מיין שאַלד צי דאס מיינט אז מען דארף פֿרובירן זיך ארויסצודרייען פֿון דאָנענען ווען מען קען, ווייל מען וועט דאָך נישט איגזין האָבן; דאס קען אויסקומען ביים פֿענטשן פֿרכת המזון, אויב מען זאל זיך ענגדערש נישט וואַשן צו ברויט ביי פת שחרית, אזוי וועט מען נישט דארפן פֿענטשן, און אויך לגבי מלנה מלכה און סעודת ראש חודש, צי מען זאל עס פֿרובירן יוצא צו זיין מיט עפעס וואס מען איז נישט מחויב צו פֿענטשן נאכדעם.

א גרויסן ייִשר פֿת פֿאר אלעם

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ח לפֿרט קטן לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זע צו לערנען אויפ'ן "סדר דרדך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן און לייג אנועק אלע דייע ספיקות און קשיות; אז מען פאלגט דעם רבי'ן און מען לערנט אויפ'ן סדר דרדך הלימוד וואס ער האט אונז געגעבן (עיני שיחות הר"ן, סימן עו) דאן איז מען זוכה צו גאר שיינע זאכן. מען הייבט אן פארשטיין דאס לערנען און מען קומט אן צו לערנען זייער אסאך, אויך איז מען זוכה צו באקומען ישוב הדעת.

בנוגע טרינקען וויין; דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט טרינקען קיין משקה המשפר, בלויז פאר קידוש און הבדלה מעג מען. דער רבי זאגט

(ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כו): "צריך להרחיק משכרות, ולדקדק שלא לשתות יותר מיבלתו, כדי שלא יבוא לידי שכרות"; וייל אז מען טרינקט זיך אן און מען ווערט שיפור - זאגט דער רבי: "יוכל לבוא לידי רעות וכו' חס ושלום", קען מען צוקומען צו שלעכטס.

אין ספר המדות האט דער רבי א גאנצע ערך פון די הארבקייט און עקלדינקייט פון א שיפור; דער רבי זאגט דארט (אות שכרות, סימן ה): "הקדוש ברוך הוא אוהב מי שאינו משתכר", דער אייבערשטער האט ליב ווער עס טרינקט נישט; נאך זאגט דער רבי (שם, סימן ג): "אי אפשר לשכרות שלא יביא לאיזה תקלה", עס איז נישט מעגליך עס זאל נישט ארויס קומען שלעכטס ווען מען שיפור'ט זיך אן; דערפאר זאלסטו זייער אכטונג געבן נישט צו טרינקען א גאנץ יאר קיין משקה המשכר.

בנוגע עסן פת שחרית וכו'; אנשי שלומינו זענען זייער מקפיד צו עסן פת שחרית גלייך נאכן דאווענען, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות פעס, סימן יז): "סגלה לבעס - שיאכל פת שחרית", פת שחרית איז מסוגל מען זאל נישט קומען צו פעס; נאך זאגט דער רבי (ספר המדות, אות לימוד, סימן מח): "על ידי פת שחרית תלמודו מתקנים בידו, וזוכה ללמוד וללמד", פת שחרית איז מסוגל מען זאל קענען לערנען, געדענקען דאס לערנען און אויך צו האבן הצלחה מיט'ן פארלערנען פאר תלמידים.

ב"י אנשי שלומינו איז מען מקיים יעדעס ווארט פון רבי'ן בתמימות ובפשיטות, אן קיין חכמות; אזוי אויך איז מען מקפיד אויף יעדן סעיף אין שלחן ערוך. מען וואשט זיך צו מלוה מלכה, אזוי ווי דער מחבר פסק'נט (שלחן ערוך אורח חיים, סימן ש): "לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, כדי ללוות את השבת, אפלו אינו צריך אלא לכנות", אזוי אויך אום ראש חודש וואשט מען זיך צו א סעודה, אזוי ווי דער מחבר פסק'נט (שם, סימן תיש): "מצוה להרבות בסעדת ראש חודש"; מען בענטשט אין א סידור דיקא, כדי מען זאל נישט אויסקלאזן קיין ווערטער, און מוהרא"ש זאגט אז בענטשן אין א סידור איז א סגולה פאר עשירות.

לייג אוועק אלע דיינע חכמות, מען האט גארנישט פון חכמות נאר קאפ ווייטאג, און פאר אידישקייט קומט דאס בכלל נישט צוניין; קוק וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "עקר היתירות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דער עיקר אידישקייט איז ווען א מענטש פירט זיך ווי א פשוט'ער איד, מיט תמימות און פשיטות. און רבי נתן שרייבט מוהרא"דיגע ווערטער (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קד): "היה אוהב מאד את העבודות הפשוטות", דער רבי האט זייער ליב געהאט די פשוט'ע עבודות, "של סתם בני אדם האנשים הפשוטים הפשרים", פון פשוט'ע ערליכע אידן. "והיה אוהב מאד מי שייכול לומר הרבה תחנונות ובקשות בתוך הסדורים הגדולים בדרך התמון עם הפשרים", און דער רבי האט זייער ליב געהאט די וואס

זאגן אלע תחנונות און בקשות וואס זענען געדרוקט אין די גרויסע סדורים, אזוי ווי די פשוט'ע מענטשן פירן זיך. "והיה מזהיר ומזכיר אותנו במה פעמים, לומר זמירות בשבת", דער רבי פלעגט אונז זייער אנזאגן און אנווארענען אז מיר זאלן זינגען זמירות אום שבת, "והיה מקפיד וכו' מאד על מי שהוא חכם בעיניו ואינו מתאמץ לומר זמירות בשבת ובמוצאי שבת או שאר עבודות פשוטות", און דער רבי פלעגט זייער מקפיד זיין אויף די מענטשן וואס האלטן זיך פאר חכמים און זינגען נישט קיין זמירות שבת ביי די סעודות און מוצאי שבת ביי מלוה מלכה און אנדערע פשוט'ע עבודות. "כי עקר היתדות הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חכמות", ווייל דער עיקר אידישקייט איז זיך פירן פשוט אן קיין חכמות - ווי א פשוט'ער איד.

שרייבט ווייטער רבי נתן: "וגם הוא בעצמו קדם שהגיע לו החולאת הפכד שנסתלק על ידו, קדם לזה, כל ימיו היה מומר זמירות הרבה בכל שבת ושבת ובמוצאי שבת", דער רבי פלעגט זינגען זיין גאנץ לעבן זייער אסאך זמירות יעדן שבת און יעדן מוצאי שבת.

דער חכם מפל אדם זאגט (משלי י ט): "הולך בתם ילך בטח", ווער עס גייט בתמימות, דער גייט אויף א זיכערע וועג.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

שסז

איך בין זייער דעפּרעסעט און איך שטיי אויף שפּעט,
האט איר אן עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, און איך מוששע זיך זייער מיט'ן אויפשטיין צופרי אין צייט, דאס שטערט מיר זייער שטארק אין לעבן. אויך לייד איך שטארק אויף דעפּרעסיע און עס קען זיין אז די צוויי פראבלעמען זענען פארבינדן איינס מיט'ן צווייטן.

איך האב שוין געמאכט אסאך תפלות אויף דעם און איך וועל ווייטער מאכן, איך האב אבער אסאך פחדים פון דעם, איך האב מורא אז דאס וועט מיר שאטן נאך די חתונה און איך וועל זיך מוזן גט'ן צוליב דעם חס ושלום.

איך ווייס אז דער ראש ישיבה האלט נישט פון טעראפי, דעריבער וויל איך וויסן אויב דער ראש ישיבה האט פאר מיר אן אנדערע עצה.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר לתרחיק העצבות והמרה שחורה בכל פחו, וכל החולאת הבאין על האדם -

בלם באין רק מקלקול השמחה, עם איז א גרויסע מצנה צו זיין שטענדיג פרייליך, און זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין דעפּרעסעט. ווייל אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפּרעסעט און נישט פרייליך. און דער רבי זאגט דארט ווייטער: "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטורים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דיפּרעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

דערפאר געט איך דיר זייער, שטארק דיר און זיי פרייליך; דאנק דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט דיר און וועט נאך טון מיט דיר.

עס איז געווען א ברוסל'ער חסיד מיט'ן נאמען רבי אהרן קובליטשער זכרוננו לברכה, ער איז געווען זייער א פרייליכער איד און איז שטענדיג ארום געגאנגען מיט א שמיכל, אפילו ער איז געווען אן עני ואביון אז עס איז ממזש נישט געווען וואס אריין צו נעמען אין מויל ביי אים אין שטוב. זיין ווייב פלעגט אים כסדר פרעגן: "אהרן, פארוואס ביסטו פרייליך, מיר האבן דאך גארנישט?!" פלעגט ער איר שטענדיג ענטפערן: "דו גלייבסט אז עס וועט נאך זיין גוט אמאל? נו, איך בארג אויס שמחה פון דעמאלט אויף יעצט; יעצט טאקע האבן מיר גארנישט, אבער עס וועט נאך גוט זיין, און דעמאלט וועלן מיר האבן מיט וואס זיך צו פרייען, דערפאר בארג איך שוין אויס אביסל פון די שמחה פון דעמאלט".

עם איו פארהאן זייער א גוטע עצה פאר אלע וואס קענען
 נישט אויפֿשטיין צייטליך; מוהרא"ש זכרונו לברכה
 שרייבט דאס בסדר אין 'אשר בנחל' פאר בחורים און
 אינגעלייט וואס קענען נישט אויפֿשטיין צייטליך און זיי שלאפן
 אריין ביו טיף אין טאג אריין; די עצה איז: 'גיין שלאפן
 צייטליך'. די עצה קאסט נישט קיין געלט און עס איז ברוק
 ומנוסה - אז מען לייגט זיך שלאפן צייטליך שטייט מען
 אויף צייטליך, ווידעראום אז מען איז אויף ביו שפעט אויף
 דער נאכט שטייט מען אויף שפעט.

געווענליך האבן בחורים זייער ליב צו זיין אויף שפעט
 ביינאכט; מען פארברענגט די צייט, מען ויצט
 און מען פלוישט שעות אויף שעות דברים של מה בכך.
 נאכדעם גייט מען שלאפן מיידערהייט אן ליינען קריאת שמע
 און אן קיין געגל וואסער, מען פאלט אריין אין בעט אן
 יראת שמים. דאס איז אלעס מעשה שטן, ער ארבעט זייער
 שטארק אז מען זאל האבן א פארדרייטע סדר - שלאפן
 בייטאג און אויף זיין ביינאכט, אזוי האט ער שוין נאכדעם
 צוגרינד געלייגט דעם גאנצן טאג. א וואוילער בחור מאכט
 זיך א סדר, ער גייט שלאפן פרי און ער לייגט קריאת שמע
 פאר ער לייגט זיך שלאפן.

נאך אן עצה איז דא פאר דעפרעשן: "לימוד התורה"; ווען
 מען לערנט תורה ווערט מען פרייליך. דער רבי האט
 אויך געגעבן א גרינגע זיסע וועג ווי אזוי מיר קענען זוכה זיין
 צו לערנען און ענדיגן כל התורה כולה (כמבואר בשחות הר"ן, סימן

עו), אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען זאגן די הייליגע ווערטער פון די תורה. פאלג דעם רבי'ן און הייב אן לערנען משניות; זאג א פרק נאך א פרק. אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, ווייל ווען א מענטש איז דיפרעסט האט ער נישט דעם כח פון זיך קאנצעטרירן און פארשטיין וכו', ווער רעדט נאך ווען א מענטש איז פונגם בברית, ער איז אריין געפאלן אין די געץ פונעם יצר הרע און איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, דער מענטש פארלירט אינגאנצן זיין מוח. מיט דעם אלעם זאלסטו זאגן די ווערטער פון די תורה ביז דער אייבערשטער וועט דיר העלפן דו וועסט ארויס גיין פון די הענט פונעם יצר הרע.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שסח

ווי אזוי ערקלערט מען פאר קינדער
די גמרא "ננעלו שערי תפלה"?

שאלה:

לכבוד מורי ורבי דער ראש ישיבה שליט"א,

איך רופ איך מורי ורבי, כאטש וואס איך האב קיינמאל נישט געלערנט ביי איך און איר קענט מיר אפילו נישט, זאלט איר אבער וויסן אז איר רעדט טאקע צו די בחורים אין ניו יארק, אבער אייער השפעה קומט אן איבער די גאנצע וועלט. די דרשות, בריוון, חיווק יומי,

האט געטוישט מיין גאנצע וועלט, מיין גאנצע שטוב איז געווארן איין שטיק אמונה אין אייער זכות. אויסער די שלום בית, לימוד התורה און נאך פילע עצות וואס האט מיר אזויפיל געהאלפן.

איך בין א מלמד און איך האב פארגעלערנט פאר די קינדער די גמרא אין מסכת ברכות (ל.ב), אז פון ווען דער בית המקדש איז חרוב געווארן איז פארשפארט געווארן די טויערן פון תפלה, אבער די טויערן פון טרערן זענען יא געבליבן אפן. די גמרא איז מיר זייער שווער געווען, ווי אזוי קען מען זאגן אז ווען א איד דאווענט צום אייבערשטן זענען די טויערן צוגעשפארט פאר אים? אויב בעט ער נישט מיט טרערן וועלן זיינע תפלות נישט אנקומען צום אייבערשטן? איך וועל איך זייער מכיר טובה זיין אויב איר וועט מיר דאס קענען קלאר שטעלן.

אנב, דער אינגערמאן וואס האט מיר געוויזן דעם ערשטן מאל א דרשה פון אייך, איז א מתנגד פון ברוסלב. ער האט מיר דאס געוויזן אויף צו מאכן ליצנות דערפון, און ער האט גארנישט געכאפט אז איך וועל אנהויבן אויסהערן די שיעורים בקביעות, און דאס וועט מיר אזויפיל העלפן אין לעבן...

בהוקרה ובברכה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד המלמד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וזאזיל איז דיין חלק אז דו האסט די זכיה צו זיין א מלמד; עם נישט דא קיין גרעסערע זאך ביים אייבערשטן ווי א מלמד וואס לערנט תורה ויראת שמים מיט אידישע קינדער.

חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זְאֵגָן (בְּבֵרָא בִּתְרָא ח'): אױפֿ'ן פֿסוּק (דניאל יב, א): "וּמְצִדִּיקֵי תַרְבִּים כְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעַד - אֵלֹו מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת", אײנער וואס לערנט תורה מיט אידישע קינדער איז צוגעגליכן צו די שטערנס וואס באלייכטן די וועלט; מוהרא"ש זכרונו לברכה איז דאס זייער שיין מסביר, אז פונקט ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון די וועלט, אזוי אויך קען מען נישט ציילן די זכותים פון א מלמד. א מלמד פלאנצט איין אין די קינדער תורה, יראת שמים און אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן, און שפעטער ווען די קינדער וואקסן אויף און טוען גוטע זאכן גייט אלעס אויפ'ן חשבון פונעם מלמד.

דאס וואס דו פֿרעגסט אז חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זְאֵגָן (ברכות לב, א): "וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִיּוֹם שֶׁחָרַב בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ נִגְעָלוּ שַׁעְרֵי תְּפִלָּה", פון ווען דער בית המקדש איז חרוב געווארן זענען פארמאכט די טויערן פון תפלה; וויסן זאלסטו אז עס איז דא אסאך שיטות אין חז"ל, אין די מדרשים זענען דא כמה דרכים - אײנער זאגט אזוי און דער אנדערער זאגט אזוי, אבער אויף יעדע זאך איז דא א פֿשט. חַכְמֵינוּ תְּקוּדוּשִׁים זְאֵגָן (פסחים פה, א): "אֶפִּילוּ מְחִיצַה שֶׁל בְּרוּל אֵינָה מְפַסְקַת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים", אפילו אן אייזערנע וואנט איז נישט מפסיק צווישן אונז אידן מיט'ן אייבערשטן, נאך זאגן חז"ל (נוקרא רבה ל, א): "בְּדוֹרוֹת תְּלָלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כְהֵן וְלֹא אֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֶלֶּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְדִּי", דוד המלך האט געפעטן דעם אייבערשטן

פאר אונגערע דורות ווען מיר וועלן זיין אין גלות, אן קיין קעניג, אן קיין נביא, אן קיין כהן גדול און אן קיין אורים ותומים, "אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם", רבונו של עולם נעם אן זייערע תפילות.

מיר ווייסן נאר וואס צדיקים האבן אונז געזאגט - בפרט דער הייליגער רבי - אז מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן און זיך מתבודד זיין יעדן טאג. דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כה; ק) אז ער האט געהערט פון אסאך צדיקים, אז זיי אלע זענען צוגעקומען צו זייערע מדרגות נאר דורך תפלה והתבודדות, ווייל מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד אן תפלה והתבודדות; ווען דער רבי האט דאס געזאגט זענען דארט געשטאנען אנשי שלומינו און זיי האבן אנגעפאנגען אויסצורעכענען געמען פון צדיקים, האט דער רבי געזאגט אויף יעדן נאמען וואס זיי האבן אויסגערעכנט אז אלע פון זיי האבן אים בפירוש געזאגט אז זיי זענען צוגעקומען צו זייערע מדרגות נאר דורך תפלה והתבודדות, דורך אסאך רעדן צום אייבערשטן.

עס איז נישט געווען קיין שמועס ביים רבי'ן וואס דער רבי זאל נישט רעדן צו אונז פון תפלה, אונז מחזק זיין אז מיט תפלה ווערט מען נאנט צום אייבערשטן און אז דורך תפלה קען מען געהאלפן ווערן, נישט קיין חילוק ווער עס זאל נאר זיין, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא ברא, א): "הווי זהירין בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה והיא גדולה מכל הקרבנות", דער אייבערשטער זאגט פאר

די אידן, זייט גוקר אין תפלה ווייל דאס איז די שענסטע זאך, און דאס איז ביי מיר חשובער פון אלע קרבנות, "ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו", און אפילו א מענטש וואס איז נישט ראוי מען זאל אים העלפן און טון מיט אים חסדים, אויב ער דאווענט און בעט מיר - וועל איך אים העלפן.

דערצייל פאר די קינדער מעשיות איבער דאס גרוסקייט פון תפלה, דערצייל זיי וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מדרש דברים רבה ב, טז): עס איז געווען אמאל א שטורם ווינט אויפ'ן וואסער און א שיף איז פארבלאנדזשעט געווארן און איז אנגעקומען צו א ווייטע שטאט, אויפ'ן שיף האבן זיך געפונען איין איד מיט אסאך גוים, ווען די שיף איז אנגעקומען צו די פּרעמדע מדינה זענען אלע גוים צוגעקומען בעטן פון דעם איד ער זאל זיי גיין קויפן עסן, האט דער איד זיי צוריק געפרעגט מיט וואונדער: "איך בין דען באקאנט דא, אז איר אלע קומט מיר בעטן איך זאל קויפן עסן?" האבן די גוים געשריגן אויף דעם איד און געזאגט: "א איד איז קיינמאל נישט אליין, א איד האט אייביג דעם אייבערשטן מיט זיך", פירט דער מדרש אויס: "הוי, אשר לו אלקים קרובים אליו (דברים ה, ז)".

פאר די קינדער זאלסטו מסביר זיין וואס די ראשונים זאגן פשט אין דעם (זיין מארי גבא מציעא נט.), אז דאס מיינט נישט צו זאגן אז דער אייבערשטער הערט נישט אויס די

תפילות פון אונז אידן, עס איז נישטא אזא זאך אז א תפלה זאל נישט ווערן אנגענומען, עס איז נאר אנדערש היינט ווי אין די צייטן ווען דער בית המקדש איז געשטאנען; אז היינט דארף מען קלאפן אויפ'ן טיר אז די תפילות זאלן ארויפגיין, מה שאין פן ווען מען וויינט דעמאלט האט דער אייבערשטער גלייך רחמנות און געמט אן די תפלה אפילו היינט אויך, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (שמות יב): "אמר רבי יהודה, כל מלין דעלמא תליין בתשובה ובצלותא דצלי בר גש לקודשא בריה הוא, וכל שפן, מאן דאושיד דמעין בצלותיה, דלית לך תרעא דלא עאלין אינון דמעין", עס איז נישט דא א זאך וואס עס נוצט נישט דערויף תשובה, בפרט ווען א מענטש וויינט צום אייבערשטן; קיין שום טיר איז נישט פארמאכט פאר א מענטש וואס קומט צום אייבערשטן און וויינט זיך אויס צו אים.

לייג אריין אין די קינדער יראת שמים; דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים, דאס וועט זיי אויפפלאקערן זייער הארץ צו זיין ערליכע אידן, זיי וועלן מקנא זיין די צדיקים און זיי וועלן נאכטון די צדיקים. עס איז באוואוסט דעם סיפור אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיי, האט דער מלמד אים געזאגט: "יא"; האט ער אים געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובת הלבבות", זאגט אים דער הייליגער צאנזער רב: "נישט דאס מיין איך מוסר, איך פרעג צי דו לערנסט 'מוסר',

צי דו פארציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו; ווייל מעשיות פון צדיקים דאס פייערט אויף דאס הארץ צו זיין אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שטענדיג עוסק זיין נאר אין תפלה.

שסט

קביעת עתים אויף א פונקטליכער מינוט? וויפיל מוז מען ארבעטן? מעג מען מפרסם זיין סיומים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ישר כח פאר דעם וואס איר געבט די געלעגנהייט אויף צו קענען פֿרעגן שאלות, און פאר די הערליכע קלארע תשובות בטוב טעם ודעת.

איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע זאכן. איינס לגבי קביעת עתים לתורה, אויב דאס דארף זיין ממש אויף די זעלבע צייט יעדן טאג א גאנץ יאר, וואס דאס איז שווער צו מקיים זיין ווייל עס איז דא צייטן וואס עס ווערט פֿריער נאכט, און אנדערע צייטן ווערט שפעטער נאכט, און אויך איז דא שבתים וימים טובים וואס מען קען אין די צייט זיין פארנומען מיט סעודות אָדער דאווענען וכדומה.

צווייטנס האב איך געוואלט פֿרעגן אויב איינער וואס ארבעט שוין פופציג שעה א וואך, אָבער ער מאכט נישט גענוג געלט צו דעקן אלע הוצאות, צי ער איז מחויב מצד די כתובה און מצד די חיוב צו שפּיין די קינדער און צאלן שִכר לימוד - צו ארבעטן מער שעות.

איך האב איך געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס עס שטייט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקסה, סעיף ו; יורה דעה סימן רמט, סעיף יג) אז מען זאל נישט מפרסם זיין אז מען האט געפאקט אָדער אז מען האט געגעבן צדקה, אויב אזוי צי מעג מען מפרסם זיין אז מען האט געענדיגט א מסכתא, אָדער אז מען האט געענדיגט אויפיל און אויפיל מאל משניות?

א גרויסן ייִשר בַּח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לזכוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועל איך דיר ענטפערן על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

בענגן קביעות עתים לתורה; דער רבי האט אמאל געפרעגט א איד צי ער לערנט יעדן טאג, האט דער איד געענטפערט דעם רבי'ן אז ער האט נישט קיין צייט צו לערנען, ווייל ער איז פארזאגט און פארפלאגט, ער מוטשעט זיך זייער צו ברענגען פרנסה פאר זיין ווייב און קינדער, און ער האט ממש נישט קיין צייט צו לערנען. האט אים דער רבי געזאגט: "אפילו דו ארבעטסט א גאנצן טאג און דו קענסט זיך נישט קובע זיין א באשטימטע צייט צו לערנען, דאך זאלסטו זען ארויס צו כאפן יעדן טאג אביסל צייט צו לערנען תורה". דער רבי זאגט אז דאס איז פֿשט וואס חכמינו

זכרונם לברכה זאגן (שבת לא.) ווען א מענטש קומט ארויף אויף יענע וועלט פֿרעגט מען אים: "קבעת עתים לתורה"? בפשטות זעט אים אז מען פֿרעגט דעם מענטש צי ער האט באשטימט א צייט יעדן טאג צו לערנען, אבער דער רבי טייטשט אנדערש, אז מען פֿרעגט אים צי ער האט אראפ געגנבעט צייט צו לערנען תורה יעדן טאג טראץ זיינע שוועריקייטן און איבערגייעכטם, ווייל קבע איז א לשון פון גולה, אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג) "וקבע את קבעיהם נפש", זעט מען אז דאס איז א לשון פון גנבענען; דאס מיינט מען צו פֿרעגן דעם מענטש: "קבעת עתים לתורה", צי ער האט ארויס געכאפט פון זיין פארנומענעם טאג אפאר מינוט צו לערנען תורה (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רפה).

אז מען לערנט אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן (במבואר בשו"ת הר"ן, סימן עו) - לערנט מען א גאנצן טאג; ווען מען האט א לידיגע מינוט כאפט מען אריין אביסל תורה. אפילו מען ארבעט ביטער שווער האלט מען שטענדיג מיט זיך א זעקל ספרים וואס ענטהאלט א חומש'ל, א משניות'ל, א תהלים'ל וכו' און ווען מען האט אן איבריגע מינוט כאפט מען אריין אביסל גוטס, מען איז מקיים דעם "קבעת עתים לתורה" - מען גנבעט צייט צו לערנען, דאס קען יעדער איינער באווייזן.

אז די וועסט גאקוקן ווי אזוי די פֿרסלב'ער חסידים פֿירן זיך וועסטו זען ווי מען קען ארבעטן און אין די זעלבע צייט זיין דבוק צום אייבערשטן; א פֿרסלב'ער חסיד גייט

שטענדיג מיט א זעקל ספרים, אזוי אז עס איז נישט דא ביי אים קיין ביטול הזמן - אדער לערנט מען, אדער רעדט מען צום אייבערשטן, אדער איז מען עוסק אין הפצה - מען איז מקרב נאך א איד צום אייבערשטן.

א ברסלב'ער חסיד איז אמאל געפארן מיט א וואגן פול מיט סחורה צו א יריד; אינמיטן וועג האט זיך אראפ געלאזט א שטארקע רעגן און ער האט נישט געקענט ווייטער פארן, האט ער זיך אפגעשטעלט, אויסגעשפרייט א דעכל און זיך געזעצט לערנען זיינע שיעורים קבועים. אינמיטן איז רבי נתן דורוך געפארן און ער האט געזען ווי דער איד זיצט דארט און לערנט זיינע שיעורים מיט א תיות און א געשמאק, און ער האט זייער הנאה געהאט. שפעטער האט רבי נתן געזאגט: "איך האב געזען אויף דעם איד ווי ער האט זייער הנאה געהאט אז עס רעגנט, ווייל אזוי האט ער געקענט לערנען זיינע שיעורים בסדרן און נישט געדארפט ארבעטן".

בענין פרנסה וכו'; דער מאן דארף וויסן אז ער האט אונטער געשריבן ביי די חופה אין די כתובה: "אנא איון, ואוקיר, ואפלאח לכי", איך וועל דיר שפייזן וכו', דעריבער דארף ער טון אלעס אויף די וועלט צו שפייזן זיין ווייב און קינדער אז ער זאל חס ושלום נישט אריין פאלן אין חובות; די ערשטע זאך דארף מען צאלן דירה געלט, ווייל אויב מען צאלט נישט קיין רענט וועט מען נישט האבן קיין דאך איבערן קאפ. דעריבער האט מוהרא"ש אונז געזאגט אז דאס ערשטע פלאץ וואו די געלט דארף גיין איז פאר רענט;

רענט קומט פאר עסן און פאר אלעמען. נאכדעם דארף מען צאלן לעקטער, גען, גראסערי וכו' וכו', און אז מען ארבעט נישט פאלט מען אריין אין חובות השם ישמרינו ויצילנו, און איינמאל מען האט חובות איז מען שוין נישט דער מענטש וואס מען איז באמת, מען האט שוין נישט קיין מת, מען איז א נצרך לבריות, נאכדעם קען מען נישט דאווענען און נישט לערנען און דער לעבן ווערט אויס.

פאלג דעם רבין וועסטו האבן שפע; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן סט): "עיקר העשירות באה בזכות האשה", דער עיקר עשירות קומט בזכות וואס מען איז מכבד די ווייב; אז דו וועסט פרייליך מאכן דיין ווייב און דו וועסט איר מכבד זיין, וועסטו זוכה זיין צו האבן פרנסה בריווח. אז מען קריגט זיך אין שטוב, מען האט נישט קיין געדולד צו זיין אין שטוב, און מען זוכט אלץ תירוצים צו בלייבן אינדרויסן מיט חברים וכדומה - דעמאלט פארלירט מען די געלט.

בענין צי מען זאל מפרסם זיין ווען מען ענדיגט א מסכתא; עס ווענדט זיך פארוועס מען איז דאס מפרסם, אז א ראש ישיבה וויל אריין ברענגען א חשק אין אנדערע תלמידים איז זיכער גוט דאס צו מפרסם זיין, יעדע סיום פון די תלמידים; אזוי ווי מיר געפונען אין די גמרא (שבת קמח): אבני האט געזאגט: "תיתי לי, דבי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתיה, עבידנא יומא טבא לרבנן", זאגט רש"י אויפן פלאץ: אבני איז געווען א ראש ישיבה און יעדעס

מאל א תלמיד האט מסיים געווען א מסכתא, האט אביו געמאכט א סעודה און זיך זייער געפריידט. ער האט געזאגט: "תיתי לי", זאל מיר קומען שׁכר אויף דעם וואס איך פלעג זיך מיט פרייען מיט יעדע סיום פון מיינע תלמידים פרי אריין צו ברענגען אין זיי א חשקת התורה.

אזוי אויך אז מען איז מסיים א מסכתא איז א גרויסע מצוה דאס צו מודיע זיין פאר די עלטערן; דאס איז די גרעסטע פיבוד אב ואם - ווען עלטערן זעען ווי זייער קינד לערנט פלייסג. און זיכער דארף מען דאס מודיע זיין פאר די אייגענע קינדער, ווייל קינדער מאכן נאך זייערע עלטערן; קינדער וואס וואקסן אויף אין א שטוב וואו דער טאטע לערנט, זיי האלטן מיט יעדעס מאל ווען דער טאטע מאכט א סיום - וועלן זיי דאס נאכמאכן. עס איז נישט דא א גרעסערע זאך אין חינוך ווי ווייזן א לעבעדיגע ביישפיל; קינדער וואס וואקסן אויף מיט א טאטע וואס לערנט און מאכט סיומים וועלן זיי דאס נאכטון.

אזוי אויך אז מען האט א חבר וכו' און מען זעט ווי יענער דריידט זיך ביי א רבי א יאר צוויי דריי וכו' וכו' און ער לערנט נישט, פון יאר צו יאר עפנט ער נישט קיין אידיש ספר, מעג מען אים אויך זאגן: "דו ווייסט, איך האב זוכה געווען צו לערנען און מסיים זיין פך ופך מאל ששה סדרי משנה"; "איך האב זוכה געווען צו לערנען און ענדיגן פך ופך מאל גאנץ ש"ס", דאס קען יענעם אויפנועקן פון זיין שלאף ער זאל טראכטן: 'וואו בין איך אויף די וועלט?'

'וואס טו איך אויף די וועלט?' 'וואס באקום איך פון מיין רבי?' 'פארן וואס לויף איך נאך א מענטש וואס קען מיר נישט נאנט ברענגען צום אייבערשטן?'

איך האף אז דו וועסט ארויס נעמען פון דעם בריוו שכל צום לעבן.

שע

איך מוטשע זיך מיט פרנסה, און מיט תורה און תפלה, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך בין אנגעקומען צו אייערע שיעורים וואס האבן מיר ממש געטוישט דאס לעבן צום גוטן. איך ארבעט אסאך שעות, און אין די איבריגע צייט פארברענג איך מיט מיין פאמיליע, און עס קומט מיר נישט אויס קיין צייט צו לערנען, ווען איך בין אבער געוואויר געווארן דורך אייך פונעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (המבואר בשו"ת תר"ן, סימן עו), האב איך אנגעהויבן צו לערנען און איך האב שוין ברוך השם געענדיגט גאנץ ששה סדרי משנה.

למעשה אבער קומט מיר אפילו דאס אויך אן זייער שווער, דער יצר הרע פארלייגט זיך אויף מיר און נעמט מיר ממש צו די גאנצע צייט, איך פרוביר צו רעדן צום אייבערשטן אבער איך שפיר אז מיינע תפלות ווערן נישט געענטפערט.

מיין פרנסה איז נישט די בעסטע, סיי מיט דעם וואס איך ארבעט אויף א פלאץ מיט פרייע אידן און דאס איז זייער נישט גוט פאר מיר,

אויך מאך איך נישט גענוג געלט, קוים וואס איך קען ענדיגן דעם חודש, און פון קויפן א דירה איז שוין אפגעערעדט אז עס איז נישט מעגליך. איך בעט אזויפיל דעם אייבערשטן אז איך זאל טרעפן א בעסערע פרנסה אויף א בעסערע פלאץ, דערנווייל זע איך אבער נישט אז די תפלות זאלן ברענגען פירות.

און אפילו דאס ביסל התבודדות קומט מיר אויך אן זייער שווער, די איינציגסטע צייט וואס איך האב צו מאכן התבודדות איז נאר שפעט בינאכט, און ווען איך גיי שלאפן שפעט שטיי איך נאכדעם אויף שפעט, און דאס שמערט מיר דעם גאנצן טאג.

איך האף אז איר וועט מיר קענען ארויסהעלפן און מחזק זיין.
א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו דארפסט טאנצן פאר שמחה אז דו האסט שוין זוכה געווען צו מסנים זיין אין דיין לעבן איינמאל ששה סדרי משנה, וויפיל עלטערע אידן האבן נאכנישט געענדיגט אפילו איינמאל אין לעבן גאנץ ששה סדרי משנה; וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו לערנסט די הייליגע תורה.

משנה באטרעפט דריי הונדערט פינף אין ניינציג, און פרנסה באטרעפט אויך דריי הונדערט פינף אין ניינציג; בוכות לימוד משניות וועסטו האבן שפע ברכה און הצלחה.

יעדער איינער מוטשעט זיך; עס איז נישט דא אויף די וועלט א מענטש וואס זאל זיך נישט פלאגן. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קיט): "אפשר יש גם עולם הזה גם פן באיזה עולם, פי בכאן נראה שהוא הגיהנום פי כלם מלאים יסורים גדולים תמיד". אפשר איז דא אויבן אין היכל א וועלט וואס הייסט 'עולם הזה', ווייל דא איז נישט דא קיין עולם הזה, נאר דא איז דער גיהנום אליין, ווייל יעדער איינער איז פול מיט יסורים. נאך זאגט דער רבי (שם) אז יעדער איינער לייזט יסורים, עס איז נישט דא קיין איין מענטש וואס זאל נישט האבן קיין יסורים וכו', און אפילו די גרויסע עשירים זענען אויך פול מיט יסורים, אזוי ווי עס שטייט (איוב ה, ז): "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגו", א מענטש איז באשאפן געווארן זיך צו מוטשען, ער לעבט ווייניג און דאס גאנצע לעבן איז פול מיט ווייטאג, אזוי אויך זאגט שלמה המלך (קהלת ב, כט): "כל ימיו פעס ומכאובות", דאס גאנצע לעבן איז פול מיט פעס און ווייטאג; עס איז נישטא קיין שום עצה וואו צו אנטלויפן נאר צום אייבערשטן און צו די תורה.

אויך בעט דיר זייער, שטארק זיך מיט אלע דייע פוחות; דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: ווען א מענטש דאנקט שטענדיג דעם אייבערשטן; ווען מען פֿרעגט אים: "וואס מאכסטו?" "וואס הערט זיך?" ענטפערט ער: "ברוך השם, געלויבט דעם אייבערשטן", זאגט דער אייבערשטער: "קוק אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין

לעבן, און ער איז אזוי פרייליך און אזוי דאנקבאר; איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט, און מען געבט אים א גוט לעבן".

דאנק און לויב דעם אייבערשטן פאר דיין ווייב און קינדער; דאנק אים אז דו ביסט געזונט און שטארק. וויפיל אידישע קינדער ליגן געבעד אין שפיטאל מיט ביטערע יסורים; דאנק אים און לויב אים וועט ער דיר עפענען די הימל און דו וועסט זען די ניסים וואס ער וועט דיר מאכן.

שעה

איך האב אוועקגעווארפן מיין סמארטפאון, מיין ווייב וויל עס אבער נישט אוועקווארפן, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן פון ארץ ישראל, איך האב אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים און דאס האט מיר ויער שטארק מחזק געווען, איך דאנק דעם אייבערשטן יעדן טאג אז איך האב אייך געטראפן און איר דערנענטערט מיר צום אייבערשטן. איך האב שוין געענדיגט צען מאל ששה סדרי משנה, אזוי אויך האב איך א שיעור אין גמרא און אין רמב"ם.

איך מוטשע זיך מיט שלום בית און מיט חובות, כאטש איך פארדין שוין פרנסה, און איך ווייס נישט אויף וואס איך דארף מער מתפלל זיין.

איך בין פטור געווארן פון מיין סמארטפאון, איך האב עס אוועקגעווארפן ברוך השם, דער פראבלעם איז אבער אז מיין ווייב וויל עס נאכנישט

אויפגעבן, דארף איך איר מעורר זיין אויף דעם? אדער זאל איך ווארטן
ביז ווען זי וועט אליינס אפמאכן אז זי דארף עס נישט האבן?

א גרויסן יישר פח פאר אלעס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין גריוו.

ווען זאל זי אוועק ווארפן איר סמארטפאון? פונקטליך אין
די מינוט ווען דו האסט אפגעמאכט אוועק צו ווארפן
דיין סמארטפאון?!

וואו איז דיין שכל? וויפיל האט מען געדארפט רעדן צו
דיר ביז דו האסט פארשטאנען אז מען קען נישט
מחנה זיין קינדער צו תורה ויראת שמים ווען דער טאטע
זיצט אין שטוב און שפילט זיך פיר און צוואנציג שעה מיטן
סמארטפאון? און יעצט ווילסטו אז זי זאל דאס גלייך
פארשטיין פון זיך אליין?! וויפיל מאל האסטו געענדיגט ששה
סדרי משנה ביז דו האסט באקומען פוחות פון די הייליגע
תורה צו האבן די שטארקייט אוועק צו לייגן דיין סמארטפאון?
וואס ווילסטו, אז זי זאל עס אין איין מינוט פארשטיין?!

דער אייבערשטער זאל אריין ברענגען א ריינע גייסט אין
אידישע קינדער מען זאל וויסן ווי שעדליך עס איז

ווען עלטערן שפילן זיך מיט'ן סמארטפאון; עס רייסט ארויס
 יעדעס פינטעלע יראת שמים פון די עלטערן און פון די
 קינדער. אז מען דארף דאס פאר די ארבעט איז איין צרה,
 אבער אין שטוב איז מען נישט בארעכטיגט דאס אריין צו
 ברענגען בשום אין פנים ואופן. די אלע וואס האלטן זיך
 קלוגער פון ערליכע אידן וועלן דארפן צאלן א טייערע פרייז
 שפעטער, ווען מען וועט זיך כאפן וואו די קינדער האלטן
 וכו' - וועט שוין זיין אביסעלע שפעט.

ווער רעדט נאך ווי שעדליך עס איז אז א אידישע מאמע
 האט א סמארטפאון; דאס איז זייער שלעכט פאר די
 גאנצע שטוב, עס נעמט איר אנוועק פון אירע קינדער, עס
 נעמט איר אנוועק פון טון די שטוב ארבעט און עס שפירט
 זיך ווי א שטוב אן א מאמע השם ישמרינו; קינדער קענען
 נישט אויפנואקסן מיט א מאמע וואס הערט נישט, זעט נישט
 און שמעקט נישט נאר איין זאך - איר סעל; קינדער דארפן
 א מאמע וואס ווען זיי רעדן צו איר איז איר קאפ מיט זיי,
 נישט אינעם טעלעפאון, און הערט זיי אויס בלויז מיט א
 פערטל אויער. די קינדער באקומען א געפיל ווי זיי זענען
 נישט ווערד, מען דארף זיי פשוט נאר פאר די פאר מינוט
 וואס מען דארף כאפן בילדער פון זיי און שיקן ווייטער
 אויף סאושעל מידיע; אזא שטוב ווערט חרוב רחמנא לצלן.
 דו קענסט רעדן מיט דיין ווייב שיינע ווערטער; ווייז איר
 דעם בריוו און זאג איר אז פאר דיר איז אויך זייער
 שווער געווען דאס אנוועק צו לייגן וכו' און דו האסט עס

געטון נאר ווייל דו ווילסט אויפציען ערליכע דורות. אנעלכע ווערטער וועט זי פארשטיין, אבער חס ושלום צו רעדן שארפע ווערטער.

אז דו וועסט רעדן שיין צו דיין ווייב וועסטו האבן פֿרנסה בֿשפּע, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט): "עיקר העשירות באה בזכות האשה", דער עיקר עשירות קומט בזכות וואס מען איז מכבד די ווייב; אז דו וועסט פֿרייליך מאכן דיין ווייב, דו וועסט רעדן צו איר שיינע ווערטער, וועסטו ארויס גיין פון דינע חובות און זוכה זיין צו האבן פֿרנסה בֿרינוח.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן קענען אויפציען ערליכע אידישע דורות.

שעב

ווי אזוי געם איך אראפ די קללה אז איך וועל נישט טרעפן מיין שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אלס א תלמיד פון ישיבה וויל איך אנוואונטשן א מזל טוב פארן ראש ישיבה אז נאך א בחרור פון ישיבה איז געווארן א חתן, דער אייבערשטער זאל העלפֿן אז דער ראש ישיבה זאל זען אסאך אידיש נחת ביי מיר און ביי אלע תלמידים.

עצתו

שעב

אמונה

עה

ברוך השם אז א דאנק דעם ראש ישיבה'ס עצות און לימודים ווער
איך נישט צעבראכן ווען א בחור וואס איז יונגער פון מיר ווערט א חתן,
ווייל דער ראש ישיבה חזר'ט שטענדיג אז יעדער איינער האט זיין זיווג
און קיינער קען נישט צונעמען מיין באשערטע זיווג.

וואס ברענגט מיך יעצט צו שרייבן דעם בריוו איז, אז איך בין באזארגט
וועגן מיין שידוך צוליב א צווייטע סיבה, און דאס מאכט מיך שוין יא צעבראכן.

דאס איז פארגעקומען פארניאר ווען דער ראש ישיבה האט מיר
איינקאל אנגעשריגן אז איך וועל נישט קענען חתונה האבן בעפאר נאך
עטליכע יאר! דער זאץ קלינגט מיר שטענדיג אין די אויערן, און איך
ווער ממש משוגע פון דעם.

דערפאר קום איך מיט א צעבראכן הארץ פֿרעגן דעם ראש ישיבה
אויב איז דא עפעס אויף די וועלט וואס קען אראפנעמען פון מיר די
קללה, אדער האב איך נישט קיין ברירה נאר אויסווארטן נאך אפאר יאר
ביז די קללה וועט אנועקגיין, און דעמאלט זוכה זיין צו טרעפן מיין זיווג.

יִשְׂרָאֵל בְּחַ פֶּה פֶּה מִיּוֹן לְעֵבֶן, א גוֹט שֶׁבֶת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת, ד' תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד החור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך שעלט נישט קיינעם; איך פארגין דיר דו זאלסט שוין
חתונה האבן און איך דאווען פאר דיר יעדן טאג דו
זאלסט בקרוב טרעפן דיין שידוך און אויפשטעלן א שיינע
שטוב.

דאס וואס איך האב דיר געזאגט פארײַאר אז דו וועסט נאך דארפן לאנג ווארטן אויף דיין שידוך; ווייל דו האסט פארנאסן אידיש בלום אין ישיבה. דו האסט ארויס געלאזט א שמועה אויף אן אומשולדיגער בחור אז ער ווערט א חתן צו משפחת ... דער בחור איז געקומען צו מיר וויינען אז ער איז א חוזק פאר אלע בחורים, איך האב נישט געוואוסט ווער עס האט געמאכט די ליצנות, האב איך געזאגט אז דער וואס האט דאס געמאכט וועט נאך דארפן ווארטן אויף זיין שידוך. ווייל אז מען טשעפעט א צווייטן, מען מאכט וויינען א צווייטן - באצאלט מען נאכדעם א טייערע פרייו.

מיר געפונען ביי אלקנה אז ער האט געהאט צוויי ווייבער - פנינה און חנה, פנינה האט געהאט צען קינדער און חנה איז געווען אן עקרה, זי האט נישט געהאט קיין קינדער. שטייט אין פסוק (שמואל א א. ו) פנינה האט געטשעפעט חנה: "וכעסה צרתה גם בעבור הרעה", זאגט רש"י אז זי האט איר געפרעגט: "בלום קנית היום מעפורת לבנה הגדול", האסט געקויפט א ווארעמע קלייד פאר דיין קינד? "או חלוק לבנה הקטן", האסט געקויפט א העמד פאר דיין בעבי? זאגן חכמינו זכרונם לברכה (בבא בתרא טו): "פנינה לשם שמים נתפונה", פנינה האט אינזין געהאט לשם שמים, זי האט געוואוסט אז ווען א מענטש וויינט ווערן זיינע תפילות גלייך אנגענומען ביים אייבערשטן, דערפאר פלעגט זי טשעפען חנה כדי זי זאל וויינען און זי זאל געהאלפן ווערן מיט

קינדער; למעשה איז תנה טאקע געהאלפן געווארן, זי האט זוכה געווען צו זיין די מאמע פון שמואל הנביא, אבער אין די זעלבע צייט האט פנינה פארלוירן אלע אירע קינדער, אזוי ווי עם שטייט (שמואל א ב, ה): "עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה"; זעט מען ווי הארב עם איז צו טשעפען א צווייטן.

למעשה איז ... גרו יאיר שוין א חתן געווארן, ער האט שוין חתונה געהאט און נאך אביסל איז ער שוין א טאטע קיין עין הרע; יעצט דארפסטו אים איבערבטן, פאל אים צו די פיס ער זאל דיר מוחל זיין און זאג צו פאר'ן אייבערשטן אז דו וועסט קיינמאל נישט מאכן קיין געלעכטער פון א צווייטן.

איך זאג דיר נאכאמאל: "איך שעלט נישט!" דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אית קלה, חלק ב, סימן א): "הרגיל בקללות הוא מעולם התהו", דער וואס שעלט איז פון עולם התהו; אבער אז מען טשעפעט א צווייטן, מען מאכט א שפיל ווי איינער ווערט א חתן, מען פארגיסט יענעמס בלוט - אויף דעם באצאלט מען א פרייו.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יד:): "כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חברו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חברו, מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חברו, ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חברו"; אז איינער זוכט זיך צו דערהאלטן און אויך

דערהאלטן זיינע חברים - אזא איינער האט העלחה, אבער אז איינער בויט זיך אויף און ער איז מבטל זיין חבר - איז מען אים אויך מבטל.

הלואי זאלסטו אריין ברענגען צווישן זיינע חברים אז מען ווערט נישט גרויס ווען מען לאכט פון א צווייטן, מען ווערט נישט חשוב ווען מען שפעט פון א צווייטן; שלמה המלך זאגט (משלי כו, יח): "במתלהלה הירה זקים חצים ומוות", אזוי ווי איינער שיסט פיילן אויף א צווייטן יענעם צו הרג'ענען, "כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני", אזוי אויך איז דער וואס שפעט פון זיין חבר און ווען דער חבר כאפט אז ער מאכט חונק פון אים זאגט ער: "הלא משחק אני", איך מיין עם נישט ערנסט; למעשה איז יענעמס בלוט פארנאסן געווארן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן לעבן מיט אלעמען בשלום; מיר זאלן געדענקען וואס דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו בעט אין זיין תפלה (תפלה קודם התפלה): "תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם", רבונו של עולם! העלה מיר אויך זאל זען נאר דאס גוטס ביי א צווייטן, אויך זאל נישט זען יענעמס פעלערן, "ושנדבר כל אחד את חברו בדרך תישר ותרצוי לפניך", אויך זאל רעדן שוין צו א צווייטן, "ואל יעלה שום שנאה מאחד על חברו תלילה", און אויך זאל נישט פיינט האבן א צווייטן.

דאס דארפן מיר בעטן שטענדיג - מיר זאלן נישט פיינט האבן א צווייטן איד, מיר זאלן קיינמאל נישט וויי טון א צווייטן איד, מיר זאלן נאר זוכן ווי אזוי מיר קענען טון א טובה פאר א צווייטן איד, אזוי וועלן מיר ארויס גיין פון דעם ביטערן גלות און מיר וועלן אויסגעלייזט ווערן.

דער הייליגער בעל התניא האט נאכגעזאגט פון זיין רבי'ן דער הייליגער מגיד פון מעזריטש וואס האט געהערט פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו: "א נשמה קומט אראפ אויף די וועלט און לעבט דא אפ זיבעציג אכציג יאר - נאר פרי א טובה טון פאר א צווייטן איד"; דער ווערטער וואס הייסט א טובה טון פאר א צווייטן איד, "עס לוינט זיך צו לעבן זיבעציג יאר אבי א טובה צו טון פאר א צווייטן!"

זע צו לערנען יעדן טאג לבל הפחות איין בלאט גמרא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט בקרוב מרעפן דיין שידוך און אויפשטעלן א בית נאמן בישראל.

שעג

איז פדאי צו דערציילן די אייגענע שוואכקייטן פאר די ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווי אפן מעג מען זיין מיט די ווייב? מעג מען האבן פון צייט צו צייט אונעלכע סארט אפענע שמועסן, דערציילן איינער פאר'ן צווייטן אייגענע חסרונות, שוואכקייטן אין אידישקייט, און מען זאל אפמאכן פאר די שמועס, אז מען גייט ארויסלייגן אלעס וואס מען טראכט, און קיינער זאל נישט אראפקוקן דעם צווייטן צוליב דעם שמועס?

איך מיין אז דאס קען ברענגען א מורא'דיגע נאנטשאפט איינער צום צווייטן, עס וועט ברענגען א באקוועמע אפענע קשר עד הסוף. איז דאס אויסגעהאלטן?

יישר כח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט פדאי צו דערציילן פאר א צווייטן עבירות, "שוואכקייטן אין אידישקייט" - ווי דו רופסט עס, און זיכער נישט פאר די אייגענע ווייב. עס קען זיך דאכטן אז מען וועט ווערן באקוועם איינער מיט'ן צווייטן דורךדעם, אבער באמת וועט דאס נאר ערגער מאכן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות א. ה): "אל תרבה שיחה עם האשה וכו'", מען זאל נישט פארמערן צו רעדן מיט די אייגענע ווייב; שטעלט זיך א קשוא, מיט וועם דען זאל מען רעדן אויב נישט מיט די ווייב? זאגט מוהרא"ש (עין פרטורא שם), אז די פשט איז מען זאל נישט דערציילן פאר די ווייב קיין שוואכקייטן און קיין שום געגעטיווע זאכן פון זיך, ווייל ווען די ווייב הערט אז דער מאן איז נישט בסדר אין אידישקייט, אדער זי הערט סתם זיינע שוואכקייטן, הייבט זי אן מזלזל זיין אין אים און דאס ברענגט נאכדעם מחלקת.

מיט די ווייב דארף מען רעדן נאר גוטע ווערטער; איר מחזק זיין און איר פרייליך מאכן. דערציילן פון זיך פאזעטיווע זאכן ווי מען איז מצליח ברוחניות ובגשמיות, גוטע ווערטער וואס מענטשן זאגן אויף דיר וכדומה, אזוי וועט זי דיר אויך ארויף קוקן. חס ושלום צו דערציילן שלעכטע מעשים וואס מען טוט און וואס מען האט געטון, ווייל דאס וועט נאר ברענגען פראבלעמען.

אלע דיינע שוואכקייטן וואס דו גייסט אריבער זאלסטו דערציילן פאר'ן אייבערשטן, פאר מענטשן טאר מען נישט דערציילן עבירות, "שוואכקייטן אין אידישקייט" - ווי דו רופסט עס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לד:): "חציף עלי מאן דמפרש חטאיה", מען טאר נישט דערציילן עבירות פאר א צווייטן, נאר טון אזוי ווי עס שטייט (תהלים לב, א): "אשרי נשוי פשע, פסוי חטאה", וואויל איז דעם מענטש וואס דעקט צו זיינע עבירות; אבער פאר'ן אייבערשטן

איז א מצות עשה צו פארציילן אלעס וואס מען האט געטון - במחשבה, דיבור ומעשה, אזוי ווי דער רמב"ם פסק'נט (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א): אויף יעדע עבירה וואס מען האט עובר געווען זאל מען זיך מתנדה זיין פאר'ן אייבערשטן, סיי א מצות עשה סיי א מצות לא תעשה. אויב מען האט עובר געווען אויף איינע פון די מצות, סיי בשוגג סיי במזיד, ווען מען טוט תשובה, דארף מען זיך מתנדה זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין די תורה (במדבר ה, ז):

"והתנדו את תפאתם אשר עשו".

ווי אזוי איז מען זיך מתנדה? זאגט דער רמב"ם, מען זאל זאגן אזוי: "אנא השם תפאתי עויתי פשעתי לפניה ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה", איך געט דיר אייבערשטער, איך האב געזינדיגט פאר דיר, איך האב געטון די און די עבירה און איך האב תרטה אויף וואס איך האב געטון, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב געטון און איך געם זיך פאר אז איך גיי עס מער קיינמאל נישט טון; דאס איז וידוי, "וכל המרבה להתנדות ומאריך בענין זה - הרי זה משבח", און ווער עס פארמערט זיך מתנדה צו זיין פאר'ן אייבערשטן, דער איז געלויבט.

אז דו זוכסט א וועג צו ווערן נאנט מיט דיין ווייב, וועסטו דאס עררייבן דורכ'ן איר געבן גוטע ווערטער. רעד שיין צו איר, דאס וועט מאכן אז זי וועט דיר ליב האבן. שלמה המלך זאגט (משלי כו, יט): "כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם", אזוי ווי ווען מען קוקט אריין אין וואסער מיט א

שמייכל'דיגע פנים זעט מען צוריק א שמייכל, און ווען מען קוקט אריין מיט א ברוגז'דיגע פנים זעט מען צוריק א ברוגז'דיגע פנים; אזוי איז אויך מיט די ווייב, ווען דו וועסט שיין רעדן צו דיין ווייב און איר געבן גוטע ווערטער וועט זי צוריק רעדן צו דיר שיין און זי וועט דיר געבן ליבשאפט און גוטע ווערטער. אזוי אויך אז דו וועסט איר העלפן אין שטוב, וועט זי זען אז דו האסט א געפיל פאר איר, און דאס וועט ענק מאכן נאנט איינער מיט'ן צווייטן.

זע אויך צו לערנען אין שטוב אביסל יעדן טאג; ווען די ווייב זעט ווי איר מאן לערנט אין שטוב קוקט זי אים זייער ארויף. אפילו דו פארשטייסט נישט קיין לערנען - זאלסטו לערנען אן פארשטיין. דער רבי האט אונז געגעבן א דרך הלימוד (במבואר בשוחות הר"י, סימן עו) אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען זאגן די ווערטער; הייב אן זאגן פרקים משניות און בלעטער גמרא.

אז דו וועסט לערנען אין שטוב דינע שיעורים און דיין ווייב וועט זען ווי דו לערנסט, און דו וועסט מקפיד זיין צו גיין דאווענען דריי מאל יעדן טאג, שחרית, מנחה און מעריב, וועט זי דיר ארויף קוקן, זי וועט זיך בארימען מיט דיר און דיר מכבד זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

שעד

קען מען שיקן א שליח קיין אומאן אויף ראש השנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זייער שטארק פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, עס זעט אבער נישט אויס אז איך זאל דאס קענען באווייזן, האב איך געוואלט פֿרעגן אויב מען קען שיקן א שליח קיין אומאן, וועט דאס זיין פאר מיר א תיקון?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זאג נישט אז דו קענסט נישט זיין אין אומאן אויפ'ן קומענדיגן יאר ראש השנה תבא עלינו לטובה; ביז אומאן האבן מיר נאך אסאך צייט. אויב דו וועסט יעדן טאג מתפלל זיין צום אייבערשטן אז דו ווילסט זיין ראש השנה ביים רבי'ן אין אומאן, קענסטו נאך זוכה זיין צו זיין דאס יאר אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן.

אז דו וועסט יעדן מיט בֿרסלב'ע חסידים וועסטו הערן ווי יעדער איינער האט זיין מעשה ווי אזוי ער איז בייגעקומען זיינע מניעות. די אלע צענדליגער טויזנטער אידן וואס קומען קיין אומאן אויף ראש השנה, יעדער פון זיי האט זיינע

מניעות וואס ער דארף דורכגיין ביז ער איז זוכה צו זיין אין אומאן; קיינער קומט נישט צום רבי'ן באקוועם, נאר אלע וואס קומען גייען אריבער שווערע מניעות ביז מען איז זוכה צו זיין ראש השנה אין אומאן.

אז מען מאכט תפלה און התבודדות א גאנץ יאר איז מען זוכה אנצוקומען צו דעם הייליגן פלאץ, אזוי ווי די בת מלך האט געזאגט פאר'ן שני למלכות (סיפורי מעשיות, מעשה א מאבדת בת מלך) ווען ער האט איר געפרעגט: "ווי אזוי קען איך דיר ארויס געמען פון די פלאץ פון די נישט גוטע?" האט זי אים געזאגט: "דו קענסט מיר נישט ארויס געמען פון דא נאר אז דו וועסט זיך אויסקלויבן א פלאץ וואו דו וועסט דארט זיצן א גאנץ יאר, און ווען דו וועסט האבן אביסל צייט זאלסטו בענקען און האפן און וועלן מיר ארויסנעמען פון דא"; דאס גייט ארויף אויף התבודדות. אז מען בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס מען דארף מתקן זיין, דעמאלט איז מען זוכה צו אלע תיקונים.

דערפאר בעט איך דיר, זיי זיך נישט מויאש! מיר האבן א גרויסן באשעפער וואס הערט צו די תפילות וואס מען בעט אים, בעט יעדן טאג: "רבוננו של עולם! העלה מיר איך זאל קענען זיין ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן. דער רבי האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה וועט ער מתקן זיין; דער רבי האט געזאגט (הוי מוהר"ן, סימן תה): 'אפילו מענטשן וועם איך קען נישט מתקן זיין דורכן יאר, אבער אז זיי וועלן קומען ראש

השנה דעמאלט קען איך יעדן איינעם ברענגען צו זיין תיקון'.
 הייליגער באשעפער! העלף מיר איך זאל האבן שכל רחמנות
 צו האבן אויף מיר אליינס; איך האב דאך אזויפיל געזינדיגט
 אין עבירות, בפרט אין די עבירה פון פגם הכרית - הוצאת
 זרע לבטלה, וואס אויף דעם שטייט (משלי ב, יט): 'כל באיה
 לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים', אבער עס איז דא א
 רבי וואס זאגט צו אז ער קען יא מתקן זיין דעם מענטש,
 בעט איך דיר טאטע זיסער, העלף מיר איך זאל זיך קענען
 שטארקן אויף אלע מניעות וואס איך האב און איך זאל
 זוכה זיין צו קענען זיין אין אומאן ביים הייליגן רבינ'ס ציין
 און זאגן דאָרט דעם תיקון הכללי".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו תכלה
 שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה, אמן.

שעה

לערנען ווען מען שטייט אין געשעפט,
 ברענגט נישט קיין ביטול תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר בתי אויף די געוואלדיגע שיעורים וואס זענען מיר ממש
 מחנה און ווייזן מיר דעם ריכטיגן וועג אין לעבן.

איך האב געהערט אויף איינע פון די שיעורים אז ווען מען שטייט
 אין געשעפט און מען ווארט אז קאסטומערס זאלן אריינקומען, זאל מען

אין די צייט האבן א קליינע גמרא אדער משניות וכדומה, און אויסנוצן די ליידדיגע צייט מיט לימוד התורה.

האב איך געוואלט פֿרעגן אויב דאס הייסט נישט קיין ביטול תורה, אז מען דארף מפסיק זיין אינמיטן לערנען ווען א קאסטומער קומט אריין און מען דארף אים סֿערווירן.

וישׁר בׁח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פֿנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען נוצט אויס די צייט און מען לערנט אינמיטן די ארבעט איז דאס נישט קיין ביטול תורה, דאס איז קיום התורה און דאס איז דער וועג צו מצליח זיין. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ד): "אל תאמר לבשאפנה אשנה", זאג נישט 'ווען איך וועל האבן צייט און איך וועל נישט זיין פארנומען, דעמאלט וועל איך לערנען', ווייל "שמא לא תפנה", עס קען זיין אז דו וועסט קיינמאל נישט האבן קיין צייט; עס זענען דא מענטשן וואס זענען שטענדיג פארנומען, מפילא קען זיין אז יעדעס מאל וועט זיין אנדערע תירוצים פארוואס מען קען נישט לערנען, דעריבער דארף מען אריין באפן צו לערנען תורה ווען מען האט נאר צייט.

אזוי פֿירן זיך פֿרסל'ער חסידים עד היום הזה; זיי נעמען שטענדיג מיט זיך א זעקל ספרים - א חומש'ל, א

משניות'ל און א תהלים וכדומה, און ווען מען האט נאר אן איבריגע מינוט כאפט מען אריין אביסל גוטס.

הבמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת לא.) ווען א מענטש שטארבט און קומט ארויף אויף יענע וועלט פֿרעגט מען אים: "קבעת עתים לתורה?" זאגט דער רבי, דער פֿשט דערפון אזי אז מען פֿרעגט די נשמה: "דו האסט אראפ גע'נגב'עט צייט צו לערנען תורה יעדן טאג, מיט אלע שוועריקייטן און איבערגייאכטס?" ווייל 'קבע' איז א לשון פון 'גולה', אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג): "וקבע את קבעיהם נפש" (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רפד).

ביטול תורה הייסט, אז עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג, א וואך נאך א וואך, א חודש נאך א חודש - אן דעם וואס מען עפנט אויף א אידיש ספר; מען קען אויסקוקן פון אינדרויסן ווי א חשוב'ער אינגערמאן, אפער פון אינעווייניג איז מען א פוסטער יונג. עס גייט אריבער דעם יאר אן דעם וואס מען איז מעביר סדרה יעדע וואך, אן דעם וואס מען זאל אפילו האבן מסיים געווען איין מאל 'ששה סדרי משנה', אן דעם וואס מען זאל לערנען יעדן טאג א דף גמרא - דאס איז ביטול תורה.

דאס איז די סיבה פארן וואס מענטשן לערנען נישט; מען טראכט: 'איך בין אן ארבעטער, איך קען נישט לערנען. איך בין נישט קיין פולל אינגערמאן, איך בין נישט פון די רבנים וכו'; אזוי לעבט מען אפ דעם לעבן נעבעך אן תורה. אפער ווען מען וואלט ווען געוואוסט פון רבינ'ס

"סדר דרך הלימוד" וואלט יעדער איד געלערנט און מסיים געווען צענדליגער מאל ששה סדרי משנה און ש"ס וכו' וכו'; מען וואלט געהאט צייט פאר אלעם.

א פּרק משניות געמט נישט לאנג צו לערנען, עס געמט אין דורכשניט צוויי מינוט גורם צו זיין א פּרק משניות. ווען מען הייבט אן גורם זיין משניות, מען זאגט א פּרק נאך א פּרק, אפילו מען פארשטייט נישט - דעמאלט היט מען די צייט. ווען מען האט אן איבריגע מינוט, צי אינמיטן די ארבעט, צי מען איז אונטערוועגס, צי מען ווארט ביי א דאקטער וכו' וכו', - כאפט מען אריין פּרקים משניות, אזוי איז יעדע מינוט אפגעהיטן.

עס שטייט אין תיקוני זוהר (תקדמה, ה.) אז די ראשי תיבות פון זרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות איז "זמן נקט"; האב איך געהערט פון א ברסלב'ער חסיד א הערליכע פּשט, אז איינער וואס לערנט משניות האלט די צייט אין די האנט - "זמן נקט". וואו ער גייט געמט ער מיט זיך א משניות, אזוי האט ער אסאך צייט.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן, מען קען וויסן אויף איינעם צי ער דריידט זיך אין "היכל הקודש", אויב עט מען אים שטענדיג מיט א משניות אין די האנט, איז א סימן אז ער דריידט זיך אין היכל הקודש.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

שעו

קען מען זאגן תיקון הפללי גלייך נאך די עבירה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען דעם בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן¹ אז תיקון הפללי העלפט איך אויפ'ן עובר זיין אויף די עבירה פון פנים הברית במזיד רחמנא ליצלן. איך האב געוואלט פֿרעגן אויב מען מעג זאגן תיקון הפללי גלייך נאכ'ן עובר זיין רחמנא ליצלן די עבירה, אָדער איז דאס שוין חוצפה קעגן דעם אייבערשטן בביכול, אזוי ווי עס שטייט אז מען זאל נישט איבערבעטן בשעת בעסו נאר ווארען אביסל.

איך אויב קענט איר מיר שרייבן אביסל מער איבער די גרוסקייט פון תיקון הפללי.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו פֿרעגסט וועגן מזיד וכו'; מוהרא"ש זאגט אז עס איז נישטא אזא זאך אז א איד זאל זינדיגן במזיד, ווייל דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן פט) אויף דעם

ב. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, ב): עבירה גוררת עבירה - "כשאדם עובר עבירה חס ושלום, אזי העברה גוררת אותו לעבר עבירות אחרות וכו'", ווען א מענטש זינדיגט חס ושלום, שלעפט אים די עבירה צו זינדיגן אין נאך אן עבירה וכו'; קומט אויס אז אויב מען האט איינמאל געזינדיגט בשוגג וועט דאס אים שוין שלעפן צו נאך עבירות - דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן דערפון, דעריבער - זאגט מוה"רא"ש - איז נישט שייך צו זאגן אז א איד וואס וויל נשמה איז א חלק אלוקי ממעל זאל זינדיגן במויד, נאר ער איז נכשל געווארן בשוגג אין אן עבירה, און דאס שלעפט אים געבעד ווייטער און ווייטער צו טון נישט גוטע זאכן.

דערפאר דארפן מיר אוועק לייגן אונזער שכל און פאלגן דעם רבי'ן, זיך צו געוואוינען צו זאגן יעדן טאג די צען קאפיטלעך תהלים - דער "תיקון הכללי", אן קיין קאפ דרייעניש און אן קיין ספיקות. דער רבי האט צוגעזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן צב) דער וואס וועט זאגן די צען קאפיטלעך - דעם "תיקון הכללי", וועט פאררעכטן אלעס וואס ער האט פונם געווען; דאס איז א תיקון אויף אלע סארט עבירות וואס האט צו טון מיט פנים הברית.

דער רבי האט געזאגט (שם; ובשיחות שאחר הסיפורי מעשיות): נאכדעם וואס מען זאגט די צען קאפיטלעך תהלים פון "תיקון הכללי" דארף מען מער נישט איבער טראכטן וואס מען האט געטון. דער עיקר תיקון הברית - האט דער רבי

געזאגט - איז "נישט איבערטראכטן"; איינמאל מען האט געזאגט דעם תיקון הכללי זאל מען מער נישט איבערטראכטן וואס איז געווען, נאר אנהייבן מיט א נייע התחלה דינען דעם אייבערשטן, לערנען און דאווענען און טון מצות.

ווער רעדט נאך אויב מען איז זוכה צו קומען צום רבינ'ס ציון אין אומאן און געבן א פרוטה לעצקה און דארט זאגן דעם "תיקון הכללי", וועט מען זיכער פאררעכטן אלעס וואס מען האט פונם געווען. דער רבי האט צוגעזאגט (תני מוה"ר, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און דארט זאגן דעם תיקון הכללי - די צען קאפיטלעך תהלים [קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ] און געבן א פרוטה לעצקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות, האט דער רבי געזאגט - "וועל איך מיד לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט, אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל איך אים ארויס געמען פון שאול תחתית"; דערפאר אז דו ווילסט פאררעכטן וואס דו האסט פונם געווען, כאפ זיך אריבער קיין אומאן, און זאלסט זאגן דארט דעם תיקון הכללי; זאלסט זיך מתנודה זיין פארן אייבערשטן, אים דערציילן אלעס וואס דו האסט געטון, דורכדעם וועסטו זוכה זיין אלעס צו פאררעכטן.

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך
עצתו אמונה חלק ב', מכתב קג:

**"תיקון הכללי" העלפט נאר פאר שוגג?
ווי אזוי פאררעכט מען א מזיד?**

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, זעכצן יאר אלט, איך הייס ... איך וואוין אין ...
און איך לערן דארט אין ישיבה. איך האב זיך אייביג זייער געמוטשעט
אין ענגי קרושה, איך האב שוין ליידער זייער אסאך מאל מוציא געווען
זרע לבטלה, עס באדערט מיר זייער שטארק אבער איך האב אייביג
געוואוסט אז יעדעס מאל וואס איך האב זיך נישט געקענט שטארקן,
האב איך דעם "תיקון הכללי" און איך קען מתקן זיין וואס איך האב
געטון.

לעצטנס האב איך געהערט אז דער רבי האט געמאכט די "תיקון
הכללי" נאר פאר מקרה לילה, נישט ווען מען ציט אליינס ארויס די
זרע; איך האב געהערט די הארבקייט פון טון דאס וואס איך האב שוין
געטון אזוי סאך, עס עקט מיר אויף דאס געזונט ווייל איך ווייס נישט
ווי אזוי תשובה צו טון.

נארמאל ווייס איך אז מען קען פשוט בעטן דעם באשעפער: "ווי מיר
מוחל", אבער ביי די עבירה ווייס איך נישט אויב מען קען תשובה טון,
ביטע זאגט מיר ווי אזוי איך קען תשובה טון.

איך האב נאך אזוי סאך זאכן וואס איך וויל זיך דורכשמועסן מיט
אייך, אבער איך האב נישט קיין כח צו טייפן אזוי לאנג. ביטע זאגט
מיר וואס איך קען טון אז דער באשעפער זאל מיר מוחל זיין.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חיי שרה, י"ז מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד הבהור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער זוהר הקדוש זאגט (נתי ריש): "אויף יעדע עבירה העלפט
תשובה, אבער ווען א מענטש איז פונם בפרית העלפט
נישט קיין תשובה, און ער וועט נישט זוכה זיין צו זען דעם
אייבערשטן", ווייל ווען א מענטש איז מוציא זרע לבטלה
איז ער א רוצח, עס איז ממש אזוי ווי א מענטש הרג'עט
אזוי זיינע אייגענע קינדער.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה יג): ווער עס זינדיגט אין
פנים הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא
לצלן, איז תייב מיתה; "רבי יצחק ורבי אמי אמרי, כאילו
שוףך דמים", רבי יצחק און רבי אמי זאגן, עס איז אזוי ווי
איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים. "רב אפי
אמר כאילו עובר עבודת כוכבים", רב אפי זאגט, עס איז
אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

אבער זאלסט נישט ווערן צעבראכן, ווייל דער אייבערשטער
האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפ
געשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער
הויבט אויף אלע נשמות וואס זענען אראפ געפאלן אין די
עבירה, מיט זיינע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק צום
אייבערשטן.

דער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן עא): "קיינער פארשטייט נישט פֿשט אין דעם זוהר, נאר איד; איד זאג - זאגט דער רבי - אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית". דער רבי האט אויך געגעבן א תיקון פאר די עבירה - דעם "תיקון הבללי", זאג יעדן טאג דעם "תיקון הבללי": די צען קאפיטלעך תהילים וואס דער הייליגער רבי האט מתקן געווען [קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ]. דער רבי האט געזאגט אז ווער עס זאגט די צען קאפיטלעך תהילים דארף גארנישט זארגן; נאך האט דער רבי געזאגט (שחות הר"ן, סימן קמא) אז אסאך צדיקים האבן געוואלט משיג זיין דעם תיקון, אבער זיי האבן עס נישט געקענט משיג זיין; א טייל זענען אוועק פון די וועלט פאר זיי האבן בכלל געקענט דערגיין דעם תיקון, און א טייל צדיקים האבן יא אנגעהויבן משיג צו זיין דעם תיקון, אבער זיי זענען נפטר געווארן אינמיטן, אבער מיר - זאגט דער רבי - האט דער אייבערשטער געהאלפן אז איד האב געקענט דערגיין דעם תיקון; דערפאר זאלסטו יעדן טאג זאגן דעם תיקון הבללי נאך תפילת שחרית, וועסטו זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס דו האסט פוגם געווען.

דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמאר האט געהייסן מען זאל אריין לייגן אין אנהויב פון די תהילים וואס ער האט געדרוקט (דער תהלים מיטן פירוש פונעם הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו) די מזמורים פון תיקון הבללי

און שרײַבן אז דאס איז א סגולה און א תיקון פאר פנים הברית, פדי אז אלע זאלן וויסן די עשרה מזמורים פונעם תיקון הכללי. ווייל אז מען זאגט די צען קאפיטלעך איז מען פארזיכערט אז מען האט מתקן געווען וואס מען האט פוגם געווען.

דער תיקון הכללי איז א תיקון פאר פנים הברית - סיי בשוגג און סיי במזיד, סיי באונס און סיי ברצון, סיי בדיבור און סיי במעשה, סיי בהרהור, סיי במחשבה און סיי בראיה; דער רבי האט ברייטע פלייצעס, און ווער עס זאגט יעדן טאג דעם תיקון הכללי וועט זיכער אלעס מתקן זיין. מען דארף האבן אמונת חכמים, גלייבן אין די ווערטער וואס די הייליגע צדיקים האבן אונז געזאגט און אין אלע זייערע תקונים.

דו שרייבסט מיר איך זאל דיר געבן אן עצה ווי אזוי מען קען זיין שטארק, וועל איך דיר שרײַבן אפאר נקודות פון הייליגן רבינ'ס ספרים:

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס רופט זיך 'התבודדות', א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין מאמע לשון; ער זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ, אלעס וואס גייט אריבער אויף אים ברוחניות וברגשניות, ווי דער יצר הרע ווארפט אים אלץ אראפ, און וויפיל מאל ער וויל זיין גוט פאלט ער נאכאמאל צוריק.

דערפאר אחי הַקָּר, טייערער ברודער, פאלג דעם רבי'ן, זוך דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און יעדן מאג זאלסטו אהינגיין זיך אויסגיין דיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, און ווי ער ווארפט דיר אראפ אין די עבירה פון פנים הברית, הוצאת זרע לבטלה; בעט דעם אייבערשטן:

"רבוננו של עולם, האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך האלט אין איין אראפפאלן אין פנים הברית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עבירה אז עס איז מיר שוין זייער שווער זיך ארויס צו רייסן דערפון. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל מיך קענען היטן מינע אויגן. געב מיר ריינע אויגן, איך וויל נישט קוקן שמוציגע מאווי"ם, שמוציגע קליפס. וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן? איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות נאנץ פלאקערט אין מיר, הייליגער באשעפער ראטעווע מיר! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד, אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר בוח העלף מיר איך זאל גלייבן אין דיר, איך זאל שפירן אז דו האסט מיר ליב. דער יצר הרע רעדט מיר איין אז דו ביסט ברונז אויף מיר, איך גיי ארום מיט נארישע געדאנקען, איך רעד זיך איין אז דו דארפסט מיר נישט, איך בין אזוי דערשראקן אז איך קען

שוין נישט תשובה טון". אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאלסטו אים אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף פל סוף ארויס גיין פון דיין פלאנשטער וואו דו ליגסט.

וויסן זאלסטו אז ווען א מענטש זינדקט אין די עבירה פון פנים הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט ביי אים אויסגעלאשן זיין אמונה, ער הייבט אן האפן ספיקות און בלבולים, ער גייט ארום זייער דעפּרעסעט, ער שפּירט ביי זיך אז קיינער דארף אים נישט. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן לא): ברית מיט אמונה גייט צוזאמען, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פט, כט): "ובריתי נאמנת לו"; ווען א מענטש איז זוכה, ער היט זיך אפ פון פנים הברית; ער היט זיינע אויגן און זיינע מחשבות, דעמאלט האט ער א שטארקע אמונה, אבער ווען מען קוקט וואו מען טאר נישט, מען נישטערט אין שמוץ, מען קוקט עקלדיגע שמוציגע מאווי"ס רחמנא לצלן, ווערט די אמונה אויסגעלאשן און מען ווערט א דעפּרעסטער מענטש. דערפאר זאלסטו פון יעצט זיין שטארק מיט אמונה, גלייבן אינעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר, דער אייבערשטער הערט אויס יעדעס ווארט וואס דו רעדסט צו אים און ער האט דיר ליב.

זע צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש - שנים מקרא ואחד תרגום, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז סוף וואך, דאס איז א תיקון פאר פנים הברית,

אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן יט) אז שנים
מקרא ואחד תרגום איז א תיקון הברית; אויב זעסטו אז
דו האסט נאך אפאר מינוט לייג אויך צו רש"י.

זע צו זאגן יעדן טאג משניות, ווייל משניות רייניגט דעם
מענטש. "משנה" איז די אותיות "משנה"; ווי מער א
מענטש זאגט משניות איז ער זיך משנה אינגאנצן און ער
ווערט ריין. משניות שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע
בלאטע, אזוי ווי מען זעט אז משנה איז די ראשי תיבות (תהילים
ל. ה): "ה'עלית מן ש'אול נ'פשי", אז מען זאגט משניות נעמט
עס ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע שמוציגסטע פלעצער
וואו דער מענטש איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

אויב דו קענסט זאגן אכצן פרקים משניות איז דאס א
מורא'דיגע זאך, ח"י פרקים משניות יעדן טאג מאכט
אז דער מענטש זאל ווערן לויטער, עס געבט צוריק דעם
מח פאר'ן מענטש, ווייל ווען א מענטש זינדיגט אין די
עקלדיגע עבירה פון פנים הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא
לצלן, ווערט אים אויסגעריסן זיין מח מחשבה, ווייל די זרע
קומט פונעם מח, און אז מען זינדיגט ווערט דער מח
אויסגעטרוקנט וכו', און ווען מען זאגט אסאך פרקים משניות
באקומט מען צוריק א קלארע מח.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

שעו

וואס זענען די הלכות ביים אפגיסן נעגל וואסער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ווייניג פון פאר די געוואלדיגע שיעורים, דאס געבט מיר פילע עצות און חיווק אין לעבן. איך בין נתעורר געווארן פון די שיעורים אפצוגיסן נעגל וואסער יעדן טאג, דעריבער וויל איך פֿרעגן עמליכע שאלות וועגן נעגל וואסער.

א. אויב מען שטייט אויף אינמיטן די נאכט, דארף מען זיך אפגיסן נעגל וואסער?

ב. און אויב יא, איז דאס שוין גענוג און מען דארף זיך נישט נאכאמאל וואשן אינדערפרי?

ג. און אויב וואשט מען זיך אפ אינדערפרי און מען לייגט זיך צוריק נאכדעם בייטאג, דארף מען זיך נאכאמאל וואשן ווען מען שטייט אויף? דאס איז מיר נוגע ווייל איך געב צו עסן פאר מיין בעבי, און איך קען נישט וויסן ווען איך גיי דארפן אויפשטיין זיך אפגעבן מיט אים.

ד. ווי אזוי גיסט מען זיך אפ? איינער זאגט אכט מאל, א צווייטער זאגט זעקס מאל, און פון איינעם האב איך אמאל געהערט אז קודם גיסט מען אפ זעקס מאל געהעריג, און דערנאך נאכאמאל דריי מאל אויף די רעכטע האנט און נאכדעם דריי מאל אויף די לינקע האנט. וואס איז די ריכטיגע וועג?

ה. מעג מען נעמען וואסער פאר נעגל וואסער פון א סינק אין בית הכסא אדער פון די וואנע?

ו. אויך דארף מען אפּוואשן די הענט פאר די בעבי, ווי אלט דארף מען זיין אז מען זאל דארפן אפּוואשן די בעבי'ס הענט?

זו ווען מען געבט צו עסן פאר די בעבי, דארף מען נאכדעם וואשן די הענט יעדעס מאל? איך זיין אויפ'ן קאומיש און איך געב עסן פאר די בעבי, איך וואלט געוואלט דעמאלט זאגן תהלים, מעג איך דאס טון? אדער דארף איך ווארטן ביז איך ענדיג און זיך וואשן די הענט?

נאכאמאל א גרויסן נישר פח פאר די געוואלדיגע שיעורים און א באזונדערע נישר פח פאר די הערליכע פלעי פון די פארלויבעטע בת מלך, דאס האט מיר ממש איבערגענומען, איך האב נאכנישט געזען אזא פלעי אין מיין לעבן, און איך קען נישט אויפהערן טראכטן פון דעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

געגל וואסער איז א יסוד היסודות אין א אידישע שטוב;
גלייך ווען מען שטייט אויף אינדערפרי דארף מען
זיך אפגיסן די הענט. עס זענען דא צוויי טעמים פארנוואס
מען דארף זיך אפגיסן די הענט ווען מען שטייט אויף
אינדערפרי, איין טעם ווייל בשעת מען שלאפט כאפט מען
זיך אן וואו מען איז צוגעדעקט און מען ווערט טמא (רא"ש
ברכות פרק ט, סימן כג), נאך א טעם (תשובות הרשב"א, חלק א', סימן קצא):
ווייל ווען מען שטייט אויף ווערט מען א ברירה תרשה, אזוי
ווי עס שטייט (איכה ג, כג): "תרשים לבקרים רבה אמונתך",
און די ערשטע זאך פאר מיר הייבן אן צו טון אונזער עבודה
פאר'ן אייבערשטן דארפן מיר זיך וואשן די הענט, אזוי ווי

די פּהנים וואס האבן זיך געדארפט וואשן די הענט ביים פּיור יעדן אינדערפרי זיך צו רייניגן פאר זיי האבן אָנגעהויבן די עבודה אין בית המקדש.

דער זוהר הקדוש זאגט (וישב, קפד): בשעת א מענטש שלאפט גייט ארויף זיין נשמה און עס קומט א רוח טובא און אויפ'ן מענטש, און ווען דער מענטש וועקט זיך אויף קומט זיין נשמה צוריק, דעמאלט גייט אנועק די רוח טובא פון אים אבער עס בלייבט אויף זיין הענט און טוט זיך נישט אפ נאר דורך געגל וואסער.

א - דערפאר דארף מען זייער מקפיד זיין גלייך ווען מען שטייט אויף זיך אפצוגיסן געגל וואסער ביים בעט; אפילו מען שטייט אויף אינמיטן די נאכט און מען וויל געבן עסן פאר'ן קינד וכו' - זאל מען זיך אפגיסן געגל וואסער (משנה ברורה, אורח חיים סימן א, סעיף קטן ב).

ב - אויב מען איז אויפגעשטאנען אינמיטן די נאכט און מען לייגט זיך צוריק שלאפן ווען עס איז נאך נאכט דארף מען זיך נאכאמאל אפגיסן ווען מען שטייט אויף אינדערפרי (משנה ברורה, אורח חיים סימן ד, סעיף קטן ב).

ג - אויב מען שלאפט בייטאג - זאגט דער מחבר (שם, סעיף טו) - איז א ספק צי מען דארף זיך וואשן די הענט, דעריבער זאל מען זיך וואשן אן א ברכה (רמ"א, שם). און דאס דארף נישט זיין ביים בעט, נאר מען קען אראפגיין פון בעט, און פאר מען וויל עפעס טון זאל מען זיך וואשן די הענט ביים סינק (אשל אברהם; משמרת שלום סימן א, סעיף קטן ג).

ד - מען גיסט אפ דריי מאל יעדע האנט; אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (שם, סעיף ב): "ידקדק לערות עליהן מים שלש פעמים, להעביר רוח רעה ששורה עליהן". מען הייבט אן מיט די רעכטע האנט; מען הייבט אויף דעם טעפל מיט די רעכטע האנט און מען געבט דאס איבער אין די לינקע האנט און מען גיסט אפ איין מאל די רעכטע האנט און נאכדעם די לינקע האנט, נאכדעם גיסט מען אפ די רעכטע האנט און אזוי ווייטער - סך הכל דריי מאל די רעכטע האנט און דריי מאל די לינקע האנט (שם, סעיף י). עס זענען דא וואס גיסן א פערטע מאל (משנה ברורה שם, סעיף קטן יא, בשם ספר מעשה רב שכן נהג הגר"א וכתו יגן עלינו), אזוי אויך זענען דא וואס גיסן נאכדעם דריי מאל אויף יעדע האנט (ברכי תיים, שכן נהג הרה"ק מצאנו וכתו יגן עלינו), דאס איז אלעס מנהגים אפער די הלכה איז זיך אפצואוואשן יעדע האנט דריי מאל.

ה - אויב מען האט גישט קיין אנדערע וואסער, נאר פון א קראן וואס געפונט זיך אין בית הכסא קען מען נעמען די וואסער, ווייל די פוסקים זענען דן אויף אויגערע בתי כסאות צי זיי האבן א דין פון א בית הכסא (עיני שאלות ותשובות מנחת יצחק חלק א, סימן ס).

ו - מען פירט זיך אפצוגיסן אפילו נאר קליינע קינדער (משנה ברורה שם, סעיף קטן י' בן איש חי פרשת תולדות סימן י) בדי זיי זאלן אויפואקסן בקדושה ובטהרה; אזוי ווי דער רבי'ס מאמע פינא די נביאה האט געטון, גלייך ווען דער רבי איז געבוירן געווארן האט זי אים אפגעגאסן די הענט, און אזוי יעדעס

מאל ווען דער רבי איז נאך געווען א קליינע בעבי און דער רבי האט זיך אויפגעוועקט אינמיטן די נאכט, האט זי אים אפגעגאסן געגל וואסער.

ז - אז מען כאפט זיך אן במקומות המכסים און מען וויל דאווענען אדער זאגן תהלים דארף מען זיך אפגיין די הענט (שם, סימן כא), אבער אז מען וויל רעדן צום אייבערשטן קען מען רעדן צו אים; אפילו מען האלט אינמיטן זייגן דאס קינד און מען האט נישט ריינע הענט - קען מען רעדן צום אייבערשטן.

דעריבער זאלט איר זיך נישט צוריק האלטן בשעת'ן געבן צו עסן פאר'ן קינד צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל דאס וועט מאכן אז דאס קינד זאל וואקסן א גרויסער צדיק. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, חלק ב', סימן יב): "החלב של צדקת הוא טוב לתינוק ליראת שמים, וגם נותנת לו ממשלה בעולם הזה", מילך פון אן ערליכע פרוי גרענגט יראת שמים פאר'ן קינד; נאך זאגט דער רבי (ספר המידות, אות בנים, סימן מז): "זהר מאד שלא יינק הנלד מאשה רעה", מען דארף אכטונג געבן אז דאס קינד זאל נישט זייגן פון אן אשה רעה, "כי חלב מטמא וחלב מטהר"; זאלט איר אנדאי רעדן צום אייבערשטן ווען איר געבט צו עסן פאר'ן קינד, אזוי ארום וועט דאס קינד אויסוואקסן א גרויסער צדיק.

דער עיקר זאלט איר אכטונג געבן זיך אויפצופירן בצניעות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן ט): "צניעות

שְׁבִיאֲשָׁה מְזוּכָה לָהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים", א פְּרוּי וְנֹאם פִּירְט זִיךְ אֵיידֶל און צְנִיעוּת'דיג וועט זוכה זיין צו גוטע קינדער; איר זאלט זען צו גיין אָנגעטון נאר מיט צְנִיעוּת'דיגע קליידער, און פּעטֶס שְׁטענדיג דעם אַייבֶער־שְׂטֵן: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲלֵף מִיר אֵיךְ זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער, קינדער וואס וועלן דיר דינען, קינדער וואס וועלן לערנען און דאווענען און זיך פירן מיט יראת שמים בזכות דעם וואס איך געב אזוי שטארק אכטונג אויף צניעות. אַייבֶער־שְׂטֵער הַעֲלֵף מִיר אֵיךְ זאל מײַךְ קענען שטארקן אויף מיין יצר הרע און אֵיךְ זאל שְׁטענדיג געדענקען אז עס לוינט זיך נישט צו גיין אָנגעטון פֿראַסט צו פארלירן מיינע קינדער".

דער אַייבֶער־שְׂטֵער זאל הַעֲלֵפֶן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

שעה

איך האב אזא שווערע לעבן, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום ערשט מוז איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שיעורים וואס געבן מיר אזויפיל חיוב אין לעבן, איך האב זיך אויסגעלערנט צו האבן אן אמת'ן קשר מיט'ן רבונו של עולם.

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל, שוין חתונה געהאט פאר זיבן און צוואנציג יאר, מיין מאן איז נישט אינגאנצן געוונט, ער ליידט אויף אוטיום,

ער לעבט אין זיין וועלט און ער פארשטייט נישט און קען נישט טראכטן פון א צווייטן, די גאנצע עול און אהריות פון די גאנצע שטוב ליגט נאר אויף מיר.

איך האב ברוך השם לעצמנס חתונה געמאכט א טאכטער, בקרוב גיי איך חתונה מאכן א זון און דאס קאסט אפ שווערע בוחות. ווידער האב איך א בחור וואס איז געגאנגען אין א ישיבה קטנה פאר ספעציעלע בחורים, און יעצט וויל אים קיין איין ישיבה גדולה נישט אריינגעמען.

בקיצור, מיין גאנצע לעבן איז פול מיט שוועריקייטן און נסיונות, איך האב עלף קינדער מיט צוועלף נסיונות און איך שפיר ווי איך גיי שוין אראפ פון זינען פון די פילע צרות און שוועריקייטן. כאטש וואס איך רעד אסאך צום אייבערשטן, שפיר איך אבער אז איך מוז אויך האבן א מענטש, א רבי, וואס זאל מיר מחזק זיין צו קענען אנגיין און זיך דערהאלטן אין לעבן. מיין מאן קומט פון א ליטווישע משפחה און ער האלט אז מען דארף נישט האבן קיין רבי, נאר מען קען זיך אליינס אן עצה געבן, איך שפיר אבער אז איך קען נישט אליין.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן חיווק און הדרכה וואס צו טון ווייטער.

א גרויסן יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר שרייבט אז איר האט צוועלף נסיונות; וואס זאל איך איך זאגן, עס איז נישט דא קיין מענטש אויף די וועלט

וואס האט נישט קיין נסיונות, יעדע מענטש פראוואנט מען אזוי מיט ביטערע שווערע נסיונות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט): "דבר עמנו כמה פעמים מענין יסורי עולם הזה, שכל בני העולם בלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה", עס איז נישטא קיינער וואס זאל האבן עולם הזה, "ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השירים, אין להם שום עולם הזה כלל", אפילו די גרויסע עשירים און גרויסע הארן האבן אויך נישט קיין עולם הזה, "כי כל ימיהם פעס ומכאובות", זייער גאנצע לעבן איז פול מיט ווייטאג און פעס, "וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד", און זיי זענען שטענדיג פארנומען און פאר'דאגה'ט, דעפערעסט און טרויעריג.

עס איז פראי איר זאלט אריין קוקן אין די ווערטער פונעם הייליגן רבי'ן (שם) וועט איר זען אז נישט נאר איר האט אייערע צוועלף נסיונות, נאר יעדער איינער אויף די וועלט האט שווערע יסורים, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער: "זה כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין", אין דעם איז אריינגערעכנט יעדער איינער - פון גרויס ביז קליין, אלע מוששען זיך אויף די וועלט, "ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה כי אם לברוח להשם יתברך ולעסק בתורה", און עס איז נישטא קיין שום וועג ווי מען קען זיך ראטעווען פון די יסורים נאר אז מען אנטלויפט צום אייבערשטן, מען דערציילט פאר'ן אייבערשטן וואס מען גייט אריבער און מען בעט אים ער זאל רחמנות האבן.

דערפאר זאלט איר אננעמען די עצה פון רבי'ן - אנטלויפן צום אייבערשטן, זיך אויסגיסן דאס הארץ פאר אים און אים דערציילן פונקטליך וואס עס גייט אויף אייך אריבער; בעטס דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם! איך דאנק דיר פאר מיין לעבן, איך האב א שיינע משפחה פון עלף קינדער קיין עין הרע. איך דאנק דיר אייבערשטער אז מיר האבן שוין חתונה געמאכט אונזער טאכטער און מיר גייען שוין חתונה מאכן אונזער ברוי. אייבערשטער איך בעט דיר! געב מיר כח איך זאל קענען ווייטער אנגיין מיט מיין ארבעט אויפצוציען מייע טייערע ליבטיגע קינדער, איך זאל זען נחת פון זיי און פון זייערע קינדער.

הייליגער באשעפער, דו ביסט דאך דער 'נותן ליצוף כח', העלף מיר איך זאל האבן כח אנצוגיין אין לעבן; עס איז מיר זייער שווער אלעס אליינס צו טון. העלף מיין טייערע מאן ער זאל זיין געזונט און שטארק, ער זאל מיר קענען העלפן מיט די שטוב ארבעט", אזוי זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן יעדעס מאל ווען עס ווערט אייך שווער אויפ'ן הארץ און לייגט צו אייערע אייגענע תפילות; וועט איר זען די וואונדער וואס דער אייבערשטער וועט אייך מאכן, ווי עס וועט אייך גלייך גרינגער ווערן.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן כח איר זאלט קענען אויפציען און חתונה מאכן אלע אייערע קינדער און זען נאר נחת פון זיי.

איין זאך בעט איך אייך, ווערט נישט דערשראקן און פארלוירן ווען עס קומען צו גיין שווערע נסיונות; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות פחד, סימן ד): "סגולה לבטל את הפחד, לזכר אברהם אבינו", א סגולה נישט צו ווערן דערשראקן און פארלוירן, אז מען זאל געדענקען פון אברהם אבינו; לכאורה, וואס העלפט געדענקען פון אברהם אבינו נישט צו ווערן דערשראקן? נאר חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, א): "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום", צען נסיונות האט דער אייבערשטער געברענגט אויף אברהם אבינו און ער האט זיך דערהאלטן און נישט געהאט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן; מוהרא"ש זאגט נאך פון צדיקים (מאור עינים פרשת וארא, ועיין ספר השל"ה פרשת וירא, דרך חיים תוכחת מוסר, אות מב) אז די צען ביטערע נסיונות גייט אריבער אויף יעדן איינעם, מען פרואווט אויס יעדן איינעם מיט די צען נסיונות, און וואויל איז דעם וואס דערהאלט זיך און גלייבט ווייטער אינעם הייליגן באשעפער; מיט דעם מעסט מען דאס גרויסקייט פון א איד, וויפיל ער דערהאלט זיך.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט זען נחת פון אלע אייערע קינדער, צוזאמען מיט אייער מאן זאל זיין געזונט און שטארק.

שעט

דארף מען זיך עקשנ'ען, אדער זיך פארלאזן
אויפ'ן אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן וויישר ב"ח פאר די שיעורים וואס זענען ממש פֿמים קרים על
נפש עיפה. לעצטנס האב איך געהערט ביי א שיעור אז דעם אייבערשטן
דארף מען מומשען און פֿנען, אזוי ווי א קליין קינד קאפעט און פֿארפירט
ביז ער באקומט וואס ער דארף. פון די אנדערע זייט זינגט איר דעם
ניגון: "זאל זיין אזוי, אזוי ווי דער אייבערשטער וויל", אז מען דארף זיך
אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן און וועלן נאר וואס דער אייבערשטער
וויל; ווי אזוי ארבעטן די צוויי אינאיינעם, דארף מען זיך עקשנ'ען, אדער
זיך איבערגעבן צום אייבערשטן?

אויך האב איך געהערט ביי א שיעור אז דער ענגן פון שידוכים ליגט
אינגאנצן נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן; מיינט דאס צו זאגן אז
מען דארף בכלל נישט טון קיין שום השתדלות פאר שידוכים, נאר זיך
אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן?

וויישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מטות מסעי, כ"ז תמוז, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיך עקשנ'ען ביים אייבערשטן איז נישט קיין סתירה מיטן
זיך איבערגעבן צום אייבערשטן; ווען א מענטש האט

א צרה דארף ער בעטן, וויינען און שרייען צום אייבערשטן
 ער זאל אים שיקן א ישועה. אבער פון די אנדערע זייט
 דארף מען אכטונג געבן נישט צו זיין א דוחק את השעה,
 אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות סד): "כל הדוחק
 את השעה - השעה דוחקתו", ווער עס עקשנט זיך - ער
 זאגט 'עס מוז יעצט געשען דאס און דאס' - דער וועט ווערן
 זייער אנטוישט און צעבראכן.

חכמינו הקדושים זאגן (ברכות לב): "אם ראה אדם שהתפלל
 ולא נענה, יחזור ויתפלל", אויב א מענטש זעט אז
 ער בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און ער האט עס
 נישט באקומען, זאל ער נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט
 אין פסוק (תהלים כו, יד): "קנה אל ה', חוק ונאמן לבדי, וקנה
 אל ה'"; ווייל אז מען עקשנט זיך איין מיט תפלה, מען
 הערט נישט אויף בעטן דעם אייבערשטן נאכאמאל און
 נאכאמאל, דאן זעט מען גרויסע ישועות.

מיט דעם אלעם דארף מען וויסן וואס די הייליגע חכמים
 זאגן (ברכות לב): "כל המאריך בתפלתו ומעיין בה -
 סוף בא לידי פאב לב", ווער עס זאגט: 'איך בעט אזוי סאך
 דעם אייבערשטן און איך זע נאך נישט קיין ישועה', דער
 באקומט הארץ ווייטאג, אזוי ווי עס שטייט (משלי יג, יב):
 "תוחלת ממושכה מחלה לב", און רש"י זאגט (שם, דבור המתחיל
 "ומעין בה"): "מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף
 שאינה נעשית, ונמצאת תוחלת ממשכת חנם, והיא פאב
 לב פשאדם מצפה ואין תאותו באה", עיין שם.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קצ"ו): "אסור
 לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש
 בתפילתו - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו הנקא את בקשתו
 וכו'", א מענטש טאר זיך נישט איינ'עקש'ענען ביים אייבערשטן
 אז דער אייבערשטער מוז מיט אים טון אזוי ווי ער וויל,
 "רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים
 ותחנונים, אם יתן השם יתברך - יתן, ואם לאו לאו", נאר
 מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי
 מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל רחמנות האבן; אז דער
 אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט, און אז ער וועט
 אים נישט נאכגעבן איז נישט. מיט דעם טייטשט דער רבי
 וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, יג): "אל תעש
 תפלתך קבע", קבע איז א לשון פון גזלה, אזוי ווי עס שטייט
 (משלי כב, כג): "וקבע את קבעיהם נפש" - הינו שקבל מה
 שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור
 להתעקש ולעמוד עצמו בתפילתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך
 הוא את תפילתו, ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף
 פרנסה, אויף קינדער, אדער אנדערע געבעטן, טאר מען זיך
 נישט איינ'עקש'ענען אז עס מוז זיין אזוי ווי ער וויל, "כי
 זה הוא תפילת קבע, שלוקח הדבר בחזקה בגזלה, רק
 יתפלל רחמים ותחנונים כנ"ל".

ווען מען רעדט צום אייבערשטן דארף מען זיין זייער שטארק
 נישט צו ווערן מיואש ווען מען זעט ווי עס גייט אריבער
 אסאך צייט און מען באקומט נישט וואס מען בעט; מען

דארף האבן אסאך סבלנות אויסצואווארטן אויף די ישועה פונעם אייבערשטן, און ווייטער מתפלל זיין צו אים ער זאל רחמנות האבן און שיקן די ישועה.

זואויל איז דעם וואס פאלגט דעם רבין; ער איז זיך מתבודד יעדן טאג, ער רעדט צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער דערציילט אים אלעס וואס דרוקט אים און ער ווייסט אז עס איז דא נאר איין אדרעס פאר אלע פראבלעמען וואס ער גייט אריבער - דער הייליגער באשעפער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

שפ

פארוואס שפירן זיך די פרויען ווי צווייט קלאסיג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן פארוואס ביי אידן שפירן זיך די פרויען ווי צווייט קלאסיג, אזוי ווי זיי זענען דא בלויז צו באדינען די מענער און צושטעלן קינדער?

איך וועל זיך פרייען אויב איר וועט מיר דאס ערקלערן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מטות מסעי, כ"ז תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאס וואס איר שרייבט אז ביי אידן זענען די פרויען
צווייט-קלאסיג וכו' - איז נישט אמת, נאר עס איז
פונקט פארקערט: ביי אידן זענען די פרויען ערשט קלאסיג,
אזוי ווי מיר זעען אין די תורה, ווען משה רבינו איז ארויף
אויפ'ן בארג סיני געמען די תורה פאר די אידן, האט דער
אייבערשטער אים געזאגט ער זאל קודם גיין צו די פרויען
און נאכדעם צו די מענער, אזוי ווי עס שטייט (שמות י"ב, ג):
"כה תאמר לבית יעקב, ותגיד לבני ישראל", 'בית יעקב'
דאס זענען די פרויען, 'בני ישראל' דאס זענען די מענער;
פארוואס האט דער אייבערשטער געזאגט פאר משה רבינו
ער זאל קודם רעדן צו די פרויען און ערשט נאכדעם צו די
מענער? ווייל אלעס איז אנגעהאנגען אין די פרוי; אז די
פרוי פירט זיך ערליך וועלן איר מאן און קינדער אויך זיין
ערליך, און אז די פרוי פירט זיך נישט ווי עס דארף צו זיין
וועלן אירע קינדער נישט אויסוואקסן ערליכע אידן.

ביי ערליכע אידן איז די פרוי די קרוין פון די משפחה; שלמה
המלך זאגט (משלי י"ד): "אשת חיל עמרת בעלה", א וואוילע
פרוי איז ווי א קרוין פאר'ן מאן, זי איז א כבוד פאר די גאנצע
משפחה, "וכברקב בעצמותיו מבישה", און א פרוי וואס פירט

זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין איז ווי א פארפּוילטע ביין, אלע שעמען זיך מיט איר; ווייל די גאנצע משפּחה, די מאן און די קינדער, אלע זענען אָנגעהאַנגען אין די פּרוי.

אין ווייס נישט וואו איר האט באקומען די הרגשה אז פרויען זענען צווייט-קלאסיג, אפער אין ברוסלב לערנט מען פונקט דאס פארקערטע. דער הייליגער רבי האט זייער געהאלטן פון די תמימות וואס פרויען האבן, ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן לב): "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל, רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הכשרים מאמינים", ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, אפער ביי מיר איז דער עיקר אמונה אן קיין חקירות און אן קיין חכמות, נאר פשוט אזוי ווי פרויען און פשוט'ע מענטשן גלייבן; פרויען האבן אין זיך א מורא'דיגע תמימות, דערפאר זענען זיי גענטער צום אייבערשטן, ווייל ווי מער מען פירט זיך בתמימות ובפשיטות אלץ מער רעדט מען צום אייבערשטן.

מען האט אמאל געזאגט פאר'ן רבי'ן אז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט אזא דיבור: "ווען משיח וועט קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שול'ן", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת, עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס געזאגט; פונקט פארקערט! משיח וועט קומען בזכות די תפילות פון אידישע פרויען וואס זיי דאווענען און בעטן אז משיח זאל קומען"; זעט מען פון דעם ווי שטארק דער רבי האט געהאלטן פון די תפילות פון פרויען.

איך ווייס נישט וואס מאכט אייך טראכטן אז פרויען זענען צווייט-קלאסיג; תכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות יז.): "גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים", דער אייבערשטער האט צוגעזאגט מער שבר פאר פרויען ווי פאר די מענער, ווייל אין זייער זכות איז דא תורה ביי פלל ישראל; די פרויען שיקן די קינדער אין חדר לערנען תורה און ווארמן אפ זייערע מענער ווען זיי קומען אהיים פון לערנען די תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

שפא

דער מח פליט מיר אנועק ביים דאווענען,
ווי אזוי געב איך זיך אן עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א יישר כח פאר די ענטפער און חיוב וועגן זיך האלטן צו א קבלה, דער בריוו האט מיר זייער מחזק געווען.

זעצט האב געוואלט פֿרעגן ווי אזוי מען געבט זיך אן עצה מיט די מחשבות וואס לאזן נישט צורוה, בעיקר ביים לערנען און דאווענען. ווען איך הייב אן דאווענען הייבט מיר דער קאפ אן גלייך צו פליען אין אלע

עקן וועלט, און אזוי אויך ביים לערנען קען איך זיך נישט צאמנעמען די מחשבה.

היינט האב איך אנגעהויבן דאווענען מיט א פעסטע החלטה אז איך גיי אינזין האבן די ווערטער, און א מינוט שפעטער טרעף איך זיך אין די אנדערע עק וועלט... ובפרט שלעכטע מחשבות וואס קומען ארויף פון יארן צוריק, ווי אזוי ווערט מען פטור פון דעם?

נישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ח תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס דייע תפילות טוען אויף אויבן אין הימל - אפילו עס איז פול מיט מחשבות זרות און בלבולים וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קכב): ווען א מענטש דאווענט און עס קומט אים אריין פּרעמדע מחשבות, איז די עצה זיך נישט וואוסנדיג מאכן דערפון, נאר ווייטער דאווענען ביז ער וועט זיך שטארקן איבער זיי, "כי אין צריכין להסתכל עליהם כלל, רק לילה בסדר בתפלתו ולבלי להביט לאחוריו כלל, ועל ידי זה מפילא יסתלקו ממנו", מען זאל נישט צוריק טראכטן פון וואס מען האט געטראכט וכו' נאר מען זאל ווייטער דאווענען בסדר, און זיי וועלן פון זיך אליינס אנוועק גיין.

פונקט אזוי ווי ביי א מלחמה ווען מען האט צוטון מיט רוצחים, ווען עס קומט א גיבור און גייט אריין צווישן זיי, אזוי גייענדיג צווישן די רוצחים האקט ער אפ - דעם א האנט און דעם א פוס וכו' וכו', אזוי אויף זאגט דער רבי: "וכיצא בזה בן הוא ממש בענין התפלה, ששמתפללין בסדר ואין משגיחין על המחשבות זרות ודוחין אותם ומפילים אזי בדרך הלכו בתפלתו הוא חותך לזה יד ולזה רגל וכו', כי כל מחשבה זרה הוא קלפה, והיא קומה שלמה, פמוכא, וכשמתגבר להתפלל בסדר ולכלי להסתפל עליהם אזי הורג אותם או חותך מהם איברים איברים", אזוי אויף איז ווען עס קומען אריין בשעת'ן דאווענען שלעכטע מחשבות, וואס יעדע מחשבה איז א שלעכטע מלאך וואס ווערט באשאפן פון עבירות, ווען דער מענטש דאווענט ווייטער און ער קוקט נישט אויף די מחשבות זרות, דורךדעם האקט ער אפ פון די קליפות זייערע אברים, ביז ער איז זיי אינגאנצן מנצח.

רבי נתן האט דערציילט (תני מוה"ר, סימן תקצ): "פעם אחת היה קובל איש אחד לפנינו זכרוננו לברכה איד שקשה לו מאד להתפלל, כי המחשבות זרות מבלבלין אותו מאד", אמאל איז געקומען א איד צום רבי'ן זיך באקלאגן אז עס איז אים שווער דאס דאווענען, ווייל די מחשבות לאזן אים נישט צורוה, "השיב לו רבנו זכרוננו לברכה מקבלין זאת לכפרת עון, וחיך קצת", האט דער רבי געשמייכלט און געזאגט: "נעמט מען דאס אן פאר כפרת עוונות"; רבי נתן

איז דאס מסביר (ש) אז אלע מחשבות זרות וואס קומען צום מענטש ביים דאווענען און ביים לערנען, דאס זענען זיינע אייגענע עבירות, און אז דער מענטש דערהאלט זיך, ער האט נישט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, נאר ער ווייסט אז דער אייבערשטער האט אים ליב און וויל אים מקרב זיין און נעמט אן זיינע תפילות; ער האט צער פון די מחשבות, און יעדעס מאל וואס עס קומען אים אריין די מחשבות בעט ער דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים, וועט דאס זיין פאר אים כפרת עוונות.

דעריבער זאלסטו נישט ווערן צעבראכן און אויפהערן דאווענען ווען דו זעסט ווי די שלעכטע מחשבות זענען זיך אויף דיר מתגבר און זיי לויפן דיר נאך; ממש ביי יעדע תפלה קומען זיי אן, אנגעהויבן ביי שחרית, מנחה און מעריב קומען זיי און לאזן דיר נישט דאווענען, אזוי אויך ווען מען טוט א מצוה קומען זיי און נעמען אנועק דעם מוח מחשבה, זאלסטו נישט אפלאזן דאס דאווענען און קיום המצות, נאר זאלסט ווייטער דאווענען מיט א שמחה. דו פרוביר אינזין צו האבן וואס דו דאווענסט, און אפילו עס גייט דיר נישט און דו האסט נישט אינזין קיין איין ווארט און דייןע מחשבות פליען אנועק ווייט ווייט, דאך זאלסטו פרובירן מיט אלע דינע פוחות ווייטער צו דאווענען און אינזין האבן וואס דו זאגסט ארויס מיט דיין מויל, און דו קענסט זיין זיכער אז דער אייבערשטער האט א נחת רוח פון יעדעס ווארט וואס דו דאווענסט.

בעט דעם אייבערשטן פאר דו גייסט אין בית המדרש:
 "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל דאווענען מיט
 כוונה. העלה מיר אז מיין מוח זאל מיר נישט אנוועק פליען
 בשעת'ן דאווענען צי בשעת איך טו אנדערע זאכן; יעדעס
 מאל מאך איך אפ מיט א פרישקייט אז 'היינט גיי איך
 דאווענען בכונה' און איך טרעף זיך נאכן דאווענען אן איגוין
 האבן קיין איין ווארט. הייליגער באשעפער, האב אויף מיר
 רחמנות; איך וויל גארנישט, איך דארף גארנישט, גאר
 אביסעלע נאנטקייט צו דיר, איך וויל דיר שפירן, איך וויל
 לעבן מיט דיר און נישט מסיח דעת זיין פון דיר".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

שפב

אונזער קשר איז נישט גוט, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לעב גוט מיט מיין מאן, ער איז זייער וואויל צו מיר, ער איז א
 גוטער מאן, איך האב אבער א פראבלעם בדיברים שבינו לבינה, דאס
 שטערט אונזער קשר און עס ווערט גאר ערגער.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מקעי, כ"ח תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

רוב פראבלעמען וואס מאכן זיך צווישן מאן און ווייב קומט
ווייל מען לערנט מיט חתנים און פלות פאלשע לימודים.
די אלע וואס לערנען מיט חתנים און פלות פרישות און חומרות
- זענען עתיד ליתן את הדין; די אלע חומרות האבן נישט
קיין שום מקור אין שלחן ערוך, און דאס ברענגט צו אז מען
זאל זיך נישט פארשטיין וכו' ביז עס ווערט חס ושלום א גט.

עס איז דא אסאך צו שרייבן אין די ענגנים, אבער עס איז וייער
שווער צו שרייבן פון דעם מפני הצניעות; די בעסטע זאך
וואלט געווען אז איר זאלט זיך פארבינדן מיט אן ערליכע פרוי
וואס וועט אייך לערנען ווי אזוי צו לעבן מיט א מאן אן קיין
חומרות. זי וועט אייך ווייזן ווי די הייליגע תנאים און אמוזאים
האבן געלעבט מיט זייערע ווייבער באהבה ואהבה ושלום ורעות,
נישט ווי מען פארקויפט פאר אינגעלייט און ווייבלעך.

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער
און אונז שיקן אמת'ע מנהיגים וואס זאלן אונז מדרוך
זיין מיט די הייליגע תורה, ביז מיר וועלן אויסגעלייזט ווערן
פון דעם ביטערן גלות בכלליות, און בפרטיות - יעדער
איינער פון זיין אייגענע גלות.

שפג

איך האב גע'גנב'עט אלס קינד, ווי אזוי קען איך דאס פאצאלן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים, איך לעב ממש אן אנדערע לעבן מיט אייערע עצות, איך פרוביר צו רעדן צום אייבערשטן, און איך האב שוין געענדיגט דריי מאל משניות.

איך האב געוואלט פּרעגן, אזוי ווי אלס קינד פלעג איך אסאך גנב'ענען פון געשעפטן און למעשה ווייס איך נישט יעצט וויפיל איך האב גע'גנב'עט, אויך האט שוין דער געשעפט אן אנדערער באלעבאס, איך וויל נישט דארפן מגולגל ווערן חס ושלום, איך ווייס אבער נישט פון וועמען און וויפיל איך האב גע'גנב'עט.

אויך דארף איך אן עצה אויף התבודדות, ווען איך מאך שוין אפ אז איך גיי גיין אויף א שפאציר צו רעדן צום אייבערשטן ווער איך זייער אומגעוולדיג, וואס קען איך טון צו שפירן א געשמאק אין רעדן צום אייבערשטן?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ח תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו האסט זוכה געווען צו לערנען און מסיים זיין גאנץ 'ששה סדרה

משנה' און דו האלסט שוין ביים דריטן סיום; דאס וואשט אויס דעם מענטש פון אלע שלעכטע מעשים, און מען באקומט א נייע נשמה.

אויב דו געדענקסט פון וועם דו האסט גע'גנב'עט זאלסטו מקיים זיין (ויקרא ה, כג): "והשיב את הגזלה אשר גזל", אז דו ווייסט נישט וויפיל, זאלסטו פֿרעגן דעם מענטש וויפיל דו זאלסט אים געבן. אויב דו ווייסט נישט פון וועם דו האסט גע'גנב'עט, אויף דעם זאגן חכמינו זכרונם לברכה (ביצה כט): "גזל ואינו יודע למי גזל, יעשה מהן צרכי רבים", ווען א מענטש האט גע'גנב'עט פון מענטשן און ווייסט נישט פון וועם ער האט גע'גנב'עט זאל ער טון צרכי רבים; רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות ברכת השחר הלכה ה, אות לו): עס איז נישטא א גרעסערע צרכי רבים ווי דרוקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים וואס זענען מחי' ומחזק די גאנצע וועלט, און עס ברענגט צוריק צענדליגער טויזנטער אידישע קינדער צום אייבערשטן.

דעריבער, אז דו ווילסט מתקן זיין דאס וואס דו האסט גע'גנב'עט וכו', זאלסטו דרוקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, בפרט די ספרים און קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן, וואס דאס איז דעם רבינ'ס ווערטער אראפ געברענגט אויף א וועג אז יעדער זאל דאס קענען פארשטיין און ארויס געמען פון דעם חיזוק און עצות אויף עבודת השם. אז דו וועסט דאס דרוקן וועט דאס זיין א תיקון אויף וואס דו האסט אוועק גענומען פונעם רבים, ווייל דאס האט שוין

אפגעראטעוועט צענדליגער טויזנטער אידישע קינדער, אזוי ווי מותרא"ש שרייבט אין די צואה בזה הלשון (צואת מותרא"ש, אות יז): "איך זאג צו אז ווער עס וועט דרוקן א באנד פון 'אשר בנחל' וועט זען א גרויסע ישועה פון הימל. די בריוון האבן שוין געראטעוועט צענדליגער טויזנטער בחורים און אינגעלייט, וואויל איז דעם וואס וועט האבן א חלק אין דאס אפרוקן".

בנוגע אן עצה אויף התבודדות, אז יעדעס מאל דו גייסט ארויס אויף א שפאציר רעדן צום אייבערשטן ווערסטו אומגעדולדיג; קודם כל דארפסטו וויסן אז דאס אליינס, אז מען גייט אויף א פלאץ רעדן צום אייבערשטן - אפילו מען רעדט נישט - איז זייער חשוב ביים אייבערשטן (עין שיחות הר"י סימן ערה), דאס אליינס אז מען וויל זיך אויסרעדן, איז אויך חשוב ביים אייבערשטן.

מאך פון דעם אליינס א תפלה, בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך דארף אן עצה צו קענען רעדן צו דיר. יעדעס מאל ווען איך וויל רעדן צו דיר ווער איך אומגעדולדיג, העלף מיר איך זאל האבן א קלארע אמונה, איך זאל שפירן ווי דו ביסט מיט מיר און אזוי וועל איך רעדן צו דיר".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שפד

וואס דארף מען קוקן ביי א שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן איבער די נושא פון שידוכים. איך האב זיך געמוזט גט'ן פון מיין ערשטע ווייב, עס איז נישט געווען מעגליך צו לעבן מיט איר; יעצט זוך איך א שידוך צום צווייטן מאל און איך וויל וויסן אויף וואס מען דארף קוקן ביי א שידוך, וואס דארף מען זען צו וויסן אויב זי איז גוט פאר מיר?

א גרויסן ישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מטות מסעי, כ"ט תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זענען עס קומט צו טון א שידוך דארף מען געדענקען וואס חכמינו הקדושים זאגן (במות סג): "נחות דרגא ונסיב איתתא", גיי אראפ א מדריגה וועסטו טרעפן דיין שידוך; בדרך כלל איז א מענטש א בעל גאונה וכו', עס פאסט אים נישט צו געמען שידוכים וואס מען טראגט אים אן און ער מאכט אלעס אנוועק: 'איך דער גרויסער חכם וועל געמען דאס?!' 'איך דער שיינער מענטש, דער קלוגער מענטש וועל חתונה האבן מיט אזוינס?!' אזוי דריידט מען זיך ארום וכו'

זוכנדיג א שידוך וואס איז נאכנישט געבוירן געווארן; מען זוכט און מען זוכט, מען גייט ארויס זיך טרעפן וכו' אלץ מיט די פונדא אז אפֿשר וועט מען טרעפן א פֿלה וואס וועט קומען צו פֿארן אויף א ווייסע פֿערד מיט אַנגעפֿילטע זעק מיט געלט וכו', מען ווארט עס זאל געבוירן ווערן אזא זיווג און מען כאפט נישט אז ביי דערנוייל גייט אריבער אסאך צייט, און פֿלוצלינג דערזעט מען זיך פֿארעלטערט...

וואס איז די עצה? די עצה איז טון וואס די הייליגע חכמים זאגן (דבמות סג): "נחות דרנא ונסיב איתתא", גיי אראפ א מדריגה וועסטו טרעפן דיין שידוך, נישט זיין קלויבעריש. מען דארף זייער אכטונג געבן פון דעם פיינט וואס רופט זיך: "צייט", אזוי ווי עס גייט דער מאמר החכם: "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", אז מען וויל נישט אנוועק לייגן די גאנה, נאר מען קלויבט זיך און מען קלויבט זיך, איז ביי מען כאפט זיך איז מען שוין פֿארעלטערט וכו'.

דעריבער זאלסטו זען ווי שנעלער חתונה האבן; חס ושלום בלייבן אליין, ווייל א מענטש ווען ער איז אליין קען ער נישט זיין אפֿגעהיטן פון עבירות. רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות יום הכפורים, הלכה א. אות א): "מי שאינו נשוי - הוא פגום בברית", ווער עס איז נישט חתונה געהאט איז פגום בברית; דערפאר דארף מען וואס שנעלער חתונה האבן לשם שמים, זיך נישט וועלן און קלויבן.

מיר געפונען ביי די הייליגע חכמים (קידושין כט): ווי רב חסדיא האט אויסגערימט פאר רב הונא דאס גרויסקייט פון

רב המנונא אז ער איז א גרויסער מענטש, האט רב הונא געבעטן רב חסדא: איך וויל אים זען; ווען ער קומט צו דיר זאלסטו אים אהער שיקן. "כי אתא, תזייה דלא פרים סודרא", ווען רב המנונא איז געקומען האט רב הונא געזען אז ער האט נישט קיין טלית, האט ער אים געפרעגט: "מאי טעמא לא פריסת סודרא", פארןואס גייסטו נישט מיט א טלית? האט אים רב המנונא געענטפערט: ווייל איך האב נאך נישט חתונה געהאט, "אהדרינהו לאפיה מיניה", האט רב הונא אוועק געדרייט זיין פנים פון אים און אים געזאגט: "חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת", זאלסטו נישט קומען צו מיר, ווייל איך וויל נישט זען דיין פנים ביז דו האסט חתונה, ווייל: "בן עשרים שנה ולא נשא אשה - כל ימיו בעבירה", אויב מען האט נישט חתונה פאר די צוואנציג יאר וועט מען א גאנץ לעבן טון עבירות, פרעגט די גמרא: "בעבירה סלקא דעתך", ווי קען זיין מען וועט טון עבירות א גאנץ לעבן, איינמאל מען האט חתונה איז מען דאך אפגעהיטן פון עבירות?! ענטפערט די גמרא: "אלא אימא: כל ימיו בהרהור עבירה", מען וועט א גאנץ לעבן האבן שלעכטע מחשבות; זעט מען פון דעם ווי שטארק מען דארף זיך צוציילן חתונה צו האבן, ווייל רב המנונא איז געקומען צו רב הונא, און ער האט נישט געוואלט קוקן אויף זיין פנים ווייל ער האט נישט חתונה געהאט.

איך ווארט צו הערן פון דיר א מזל טוב בקרוב.

שפה

קענט איר מיר קלאר מאכן עטליכע
שאלות בנוגע זאגן משניות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א יישר בח פאר'ן אוועקגעבן פון אייער טייערע צייט צו ענטפערן
מיינע שאלות. איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע שאלות איבער לימוד
משניות.

א. עם איז באקאנט די סגולה פון זאגן ת"י פֿרקים משניות יעדן טאג,
אז עם הרגעט דעם יצר הרע און שלעפט ארויס דעם מענטש פון זיינע
שלעכטע מעשים, און מוהרא"ש שרייבט (אשר בנהל, חלק מו, מכתב ח' רפא) אז
דאס וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט) מען זאל לערנען יעדן טאג
"בד וּבְד", דאס גייט ארויף אויף ת"י פֿרקים משניות; וויל איך וויסן צי
דאס מיינט דוקא אז מען מוז יעדן טאג באוונדער זאגן ת"י פֿרקים און
עס ענדיגן פאר עם ווערט נאכט, אָדער מיינט דאס בְּכָל־לַיִת אז מען
זאל ענדיגן נאנץ ששה סדרי משנה יעדן חודש? איך פֿארשטיי אז משניות
האט סגולות סיי וויפיל און ווי אזוי מען זאגט עם, איך וויל נאר וויסן
לגבי דעם עגון פון ת"י פֿרקים א טאג.

ב. ווען מען זאגט ת"י פֿרקים משניות יעדן טאג, ענדיגט מען משניות
אין ניין און צוואנציג טעג, וואס לערנט מען אינעם דרייסיגסטן טאג פון
א חודש וואס האט דרייסיג טעג?

ג. אום תשעה באב וכדומה, ווען מען טאר נישט לערנען צוליב
אבלות, מען זאגט ת"י פֿרקים משניות? ובפרט איינער וואס איז
געוואוינט דאס צו זאגן יעדן טאג? אויך וויל איך וויסן צי מען מעג
דעמאלט לערנען דעם רבינ'ס ספרים, אפֿשר גייט עם אריין אין בלל פון
ספרי מוסר וואס די פֿוסקים זענען דן איבער דעם אז מען מעג דאס
אפֿשר לערנען אום תשעה באב.

עצתו

שפה

אמונה

קכט

ד. איך אַרבעט אין א פלאץ וואו עס דרייען זיך נישט צניעות'דיגע און נישט אידישע פרויען, בפרט אין די זומער טעג; מעג מען דארט זאגן משניות, אדער תהלים און ג"ך וכדומה? און די זעלבע אויך ווען מען ווארט אויף א באס אויפ'ן גאס וכדומה נעבן נישט צניעות'דיגע פרויען, מעג מען דארטן לערנען?

אויך האף אז איר וועט מיר דאס אלעס קענען קלארשטעלן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן זכרוננו לברכה ער זאל יעדן טאג זאגן "ח"י פּרקים משניות", אויך האט דער רבי געזאגט פאר עטליכע פון אנשי שלומינו זיי זאלן זאגן יעדן טאג "ח"י פּרקים משניות" (עין שיחות הר"ן סימן קפה). אזוי אויך האט דער הייליגער טשערנאבלער מגיד זכותו יגן עלינו געהייסן מען זאל יעדן טאג זאגן "ח"י פּרקים משניות" אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זיין ספר ליקוטי תורה (תדרכה 1): "תאמר 'ח"י פּרקים משניות' בלי פירוש בכל יום, כדי שתגמור בכל חודש כל הששה סדרים; פן תנהג כל ימי חייך", אויך ווערט געברענגט פונעם הייליגן מהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב ללמוד משניות בכל

יום, ואם אפשר שישלמים ח"י פְּרָקִים בְּכֹל יוֹם, נֶגֶד ח"י עולמות מה טוב ומה נעים", עם איזו זייער גוט מען זאל יעדן טאג לערנען אכצן פְּרָקִים משניות, "יהי חלקי עמו", איך וויל האבן א חלק מיט זיי, "כי הוא תיקון גדול לפנים הברית, סוד אל ח"י", ווייל מיט'ן זאגן אכצן פְּרָקִים משניות איז מען מתקן וואס מען האט פונם געווען אין די חטא פון פנים הברית, "ויש להם גם פן סגולה להרוג היצר הרע", אויך האט דאס א סגולה צו הרגענען דעם יצר הרע, "גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה", אויך האט דאס א סגולה צו ברענגען א ריינע נשמה אויפ'ן מענטש.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו א מענטש וואס איז אריין געפאלן אין עבירות רחמנא לצלן; אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג פון ופך, יהיה זה שיהיה, וועט אים די תורה ארויס געמען פון זיין פלאנטער און ער וועט ווערן אן ערליכער איד"; מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט, אז דער שיחה גייט ארויף אויף ח"י פְּרָקִים משניות". אפילו איינער איז געבעד אריין געפאלן אין שמוציגע מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג: ח"י פְּרָקִים משניות, וועט אים די תורה ארויס געמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

עס איז נישט שווער צו זאגן ח"י פְּרָקִים משניות יעדן טאג, מען קען דאס איינטיילן דורך'ן טאג אויף דריי טיילן: זעקס פְּרָקִים אינגערפרי, זעקס פְּרָקִים נאכמיטאג און

זעקס פֿרקים ביינאכט. עס דארף נישט געזאגט ווערן דוקא בייטאג וכו', נאר ווען מען האט אביסל צייט בייטאג אדער ביינאכט זאל מען אריין כאפן נאך א פֿרק משניות און נאך א פֿרק משניות ביו מען וועט אנקומען צו: "ח"י פֿרקים משניות".

מזהרא"ש פֿלעגט זיך שטענדיג פֿארימען: "ווי אזוי זעט מען אויף א אינגערמאן צי ער איז א תלמיד היכל הקודש"? אויב ער דריידט זיך מיט א קליינע משניות'ל אין טאש, און ווען ער האט אפאר איבריגע מינוט, כאפט ער אריין נאך א פֿרק און נאך א פֿרק - דאס איז א סימן פון א תלמיד היכל הקודש".

אז מען זאגט יעדן טאג "ח"י פֿרקים משניות" איז מען זוכה צו מסיים זיין יעדן איינציגסטן חודש גאנץ "ששה סדרי משנה". אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, ווייל די ווערטער פון די תורה רייניגט דעם מענטש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה יט.): "אמר רבא, לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשבח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", א מענטש זאל לערנען די הייליגע תורה אפילו ער פארנעסט וואס ער לערנט, און אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, נאך זאגן די הייליגע חכמים (שבת סג.): "ליגמר איניש והדר ליסבר", קודם דארף מען אסאך זאגן די ווערטער, און נאכדעם קומט מען שוין צו פארשטיין.

אסאך תלמידי היכל הקודש לערנען משניות מיט'ן חודש. דאס הייסט, זיי הייבן אן יעדן ראש חודש נאכאמאל ששה סדרי משנה; א' לחודש זאגט מען גאנץ מסכת ברכות, גאנץ מסכת פאה און די ערשטע פרק פון דמאי, ב' לחודש גייט מען ווייטער מיט מסכת דמאי, גאנץ מסכת בלאים און די ערשטע דריי פרקים פון שביעית, און אזוי ווייטער ביז מען איז מסיים יעדן חודש גאנץ ששה סדרי משנה, און ווען מען האלט ביי א חודש וואס האט דרייסיג טעג מאכן זיי זיך א באזונדערע שיעור אין משניות, דעם שיעור לערנען זיי יעדע חודש מלא אינעם דרייסיגסטן טאג.

עס זענען דא תלמידי היכל הקודש וואס גייען נישט ממש אויפ'ן טאג פונעם חודש, נאר אויף זייער אייגענע סדר; יעדן טאג זאגט מען "ח"י פרקים משניות" - יעדער איינער וואו ער האלט, מען קוקט נישט אויף נעכטן און מען טראכט נישט פונעם מארגן, נאר מען לעבט מיט'ן היינטיגן טאג - יעדן טאג פרובירט מען אריין צו באפן אביסל תורה; יעדער מענטש האט זיך זיין וועג ווי אזוי ער איז מער מצליח, דעריבער איז נישט פדאי צו קוקן אויף א צווייטן.

בנוגע צי מען קען זאגן ח"י פרקים משניות אום תשעה באב; תשעה באב טאר מען נישט לערנען, אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן תקנ"ג, סעיף א) ווייל תורה מאכט פרייליך דעם מענטש און תשעה באב איז א טאג וואס מיר טרויערן אויפ'ן חורבן בית המקדש,

אָבער די פּוסקים זאָגן (עין נטעי גבריאל סימן עה, סעיף קטן יט) אז נאכמיטאג קען מען לערנען שיעורם בסדרן; דער וואס לערנט יעדן טאג זיינע שיעורים קבועים, מקרא, משנה, גמרא וכו' וכו' - מעג עס לערנען תשעה באב נאכמיטאג.

אז מען רעדט שוין פון לערנען משניות תשעה באב, איז פדאי צו דערמאנען וואס דער הייליגער בני יששכר זאגט (חודש תמוז אב - מאמרי חרשי תמוז אב, מאמר ב): "סך כל השעות מן הב"ב ימים הם תקכ"ח, די שעות פון די דריי וואכן איז סך הכל פינף הונדערט אכט און צוואנציג, "על פן יש במשניות תקכ"ח פרקים. מנין מפת"ח", דערפאר איז דא אין ששה סדרי משנה פינף הונדערט אכט און צוואנציג פרקים, "כמנין מפתח הנאלה", ווייל דאס איז דער שליסל מיר זאלן דורכדעם ארויס גיין פון גלות, וואס דאס איז קעגן די פינף הונדערט אכט און צוואנציג שעה פון די דריי וואכן וואס מיר טרויערן אויפ'ן חורבן בית המקדש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ה, ג): "אין הגליות מתבנסות אלא בזכות המשניות", משיח וועט קומען נאר אינעם זכות פון די וואס לערנען משניות, "וכשמדברין ושונין כמו פינו התורה שבעל פה, אזי נפתח הסתום", ווען מען חזרט משניות וועט געעפנט ווערן די פארמאכטקייט פון אונזער גלות, אזוי ווי עס שטייט (הושע ה, י): "גם פי יתנו כגוים עתה אקבצם", לשון מתניתין, יתנו איז א לשון פון משניות, אז מען וועט לערנען משניות אין גלות, "עתה אקבצם", וועט אונז דער אייבערשטער אויסלייזן; זעט מען דאס גרויסקייט

פון לערנען משניות, בפרט יעצט, אין די טעג וואס מיר טרויערן אויפ'ן חורבן בית המקדש און דאס וועט ברענגען די גאולה.

בנוגע צי מען מעג לערנען ווען מען ווארט אויף א פאס וכו'; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית י'): "שני תלמידי חכמים שמהלכים בדרך, ואין ביניהן דברי תורה, ראויין לישראל", ווען מען איז אונטערוועגס און מען לערנט נישט איז מען ראוי פארברענט צו ווערן; ווען א מענטש איז אונטערוועגס, אויפ'ן באן אדער אויפ'ן פאס, אויב האט ער נישט מיט זיך א ספר; א משניות, א חומש, אדער א תהלים וכדומה, וועט ער פארברענט ווערן פון דעם יצר הרע. נישט נאר מען מעג לערנען אונטערוועגס, נאר אן דעם איז נישט מעגליך צו בלייבן א איד, בפרט זומער ווען מען פארט מיט די שטאטישע פאסעס, פאנען וכדומה לזה, אויב נעמט מען נישט מיט א ספר מיט זיך ווערט מען פארברענט, נישט איין מאל נאר יעדע סעקונדע. אזוי אויך ווען מען ארבעט אין א פלאץ מיט גוים וכו' און מען וויל ניצול ווערן פונעם יצר הרע, מען האט נסיונות וכו', זאל מען אנטלויפן צו די תורה, אזוי וועט מען געראטעוועט ווערן פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל אונו העלפן מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן פון דעם ביטערן גלות.

 שפו

וועלכע שיחות פון רבי'ן און רבי נתן זענען די ריכטיגע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט ביי א שיעור ווי איר רעדט וועגן דעם ספר ... אז איר ווילט עס נישט ליינען ווייל איר ווילט בלויז באקומען און נאר הערן שיחות פון רבי'ן און רבי נתן - פון איין מקור, פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

איך מיינ אבער אז דער ספר איז געשריבן אויפ'ן זעלבן וועג ווי דער ספר "פעולת הצדיק", נאר עס איז אויף רבי נתן, עס איז געשטעלט נאר אויף מקורות פון רבי נתן מיט זיינע תלמידים.

נארמאל וואלט איך אייך נישט געשריבן וועגן דעם, וואס דארף איך זיך מישן? אבער דער ספר איז א מוהרא'דיגער ספר וואס עס איז פשוט א שאר עס נישט צו ליינען.

י'ישר כח

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיט יארן צוריק האב איך דורכגעליינט דעם ספר ...; איך האב דארט געזען צוברענגען בשם רבי נתן א ווארט וואס ער האט געזאלט זאגן אויפ'ן הייליגן רבי ר' זושא זכותו

יגן עלינו און אידך האב דאס נאכגעזאגט ביי א שיעור.
 נאכדעם האב אידך געזען אין שאלות ותשובות ב'רסלב (חלק
 ה. מכתב תתקכ"ג) ווי איינער פ'רעגט מוה'רא"ש די פאלגנדע
 שאלה:

"ברצוני לשאול: האם יש שיחה ממוה'רנ"ת שאמר על הרה"ק
 הרבי ר' זושא: 'אי פעם היו קוראים אותו המלמד
 ... בעת קוראים אותו דער הייליגער רבי ר' זושא", אידך וויל
 פ'רעגן אויב איז דא אזא שיחה פון רבי נתן אז ער האט
 געזאגט: "אמאל האט מען גערופן דעם הייליגן רבי'ן ר' זושא
 'דער משוגע'נער מלמד', אבער היינט רופט מען אים 'דער
 הייליגער רבי זושא'"? און מוה'רא"ש ענטפ'ערט אים אזוי: "אני
 מאד מאד מבקש אותך ומעורר גם את אחרים: צריכים
 לשמור מאד מאד משיחות בדויות ומצוצות מהאצבע, וזורקים
 את זה על רבינו ז"ל ועל מוה'רנ"ת ז"ל, שהכל שקר וכזב,
 ובפרט בשוה פתוח נגד התורה הקדושה, ונגד צדיקי אמת,
 צריכים לדעת שוה שקר וכזב, וגובל גם עם מינות". אידך בעט
 דיר זייער דו זאלסט זיך היטן פון נאכזאגן אויסגעטראכטע
 שיחות וואס מען האט אויסגעזויגן פון פינגער און מען לייגט
 דאס ארויף אויפ'ן הייליגן רבי'ן זכרוננו לברכה און אויף זיין
 הייליגער תלמיד רבי נתן זכרוננו לברכה, בפרט ווען דאס איז
 קעגן די תורה און קעגן הייליגע צדיקים, מען דארף וויסן אז
 דאס איז שקר וכזב און עס גרעניצט זיך מיט מינות.

מוה'רא"ש באצייט זיך צו דעם שיחה בפרטיות, און שרייבט:
 "השיחה הזו היא שקר וכזב, כי ידוע אידך שרבינו

ז"ל הפליג במעלת הרב הקדוש הרבי רבי זושא מאנפולין
 זכותו יגן עלינו, ואמר עליו שבחים גדולים, ואחד מהשבחים
 'שעבד את הקדוש ברוך הוא עם תבערת הלב עצומה
 בפעם אחת עשרים ושתים שנים רצופות וכו'; היינו פי
 בדרך כלל בשאדם מתחיל להפגם בעבודת השם ותפרך
 הוא נופל בכל פעם וכו', לא פן הצדיק הקדוש הזה - עם
 ההתלהבות הראשונה, פער עשרים ושתים שנה וכו', עם
 איז באוואוסט אז דער רבי האט זייער אויסגעלויבט דעם
 הייליגן רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו; דער רבי האט געזאגט
 אויף אים מורא'דיגע שבחים, צווישן זיי - אז ער איז ארום
 גענאנגען צוויי און צוואנציג יאר ברציפות מיט די זעלבע
 ברען צום אייבערשטן. ווייל בדרך כלל ווען א מענטש הייבט
 אן דינען דעם אייבערשטן הייבט מען אן מיט א ברען און
 נאכדעם פאלט מען אראפ וכו', אבער דער הייליגער צדיק
 איז ארום גענאנגען מיט'ן זעלבן ברען פאר צוויי און צוואנציג
 יאר, "וכן מוהרנ"ת ז"ל הפליג במעלתו, וספר שיצא לו פעם
 ללון לילה אחד עם הצדיק הקדוש הזה באותו חדר, וכשבא
 חצות לילה זרק את עצמו מהמטה על הרצפה וצעק לעצמו
 זושא זושא תקום כבר וכו', את השאר כבר תישן בקבר",
 אויך פלעגט רבי נתן דערציילן ווי אמאל איז אים אויסגעקומען
 צו נעכטיגן אין איין אכסניא מיט'ן הייליגן רבי ר' זושא
 זכותו יגן עלינו און ער האט מיט געהאלטן זיין עבודה פון
 דער נאנט, ווען עס איז געווארן חצות האט ער געזען ווי
 דער הייליגער רבי זושא ווארפט זיך אראפ פון בעט און

הייבט אן רעדן צו זיך, ער האט געשריגן: "זושא, זושא!
שטיי שוין אויף, עס וועט קומען א צייט וואס דו וועסט
קענען שלאפן - אין קבר וועסטו שלאפן, יעצט איז חצות,
שטיי אויף דינען דעם אייבערשטן".

שרייבט ווייטער מוהרא"ש: "אזי איך יכולים להמציא שיחות
מגונות באלו על צדיק קדוש ונורא כזה? ולא רק
עליו, אלא יש עוד צדיקים קדושים שהיו מאד מאד חשובים
בעיני רבינו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ואיך יכולים להדפיס שיחות
של שקרים, ולתלות את זה עליהם", ווי אזוי קען מען
אויסטרעפן אנעלכע נישט שיינע שיחות אויף אזא הייליגער
צדיק? "אין זה, שמראה את גריעות מעשי המספרים, ומכל
שכן המדפיסים שיחות באלו נגד צדיקים קדושים שהיו
דבוקים לגמרי באין סוף ברוך הוא, אזי להם ואזי לנפשם
מי שמעיו לדבר על צדיקים באלו, ובזה הם מגלים את
זהמת מעשיהם, כמו שכתוב (תהלים נה, כא): 'שלח ידיו בשלמיו
חלל בריתו', וויי פאר די וואס רעדן קעגן די הייליגע
צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן נעמען דעם הייליגן
רבינ'ס ווערטער זיך צו מח' זיין מיט יעדעס ווארט
און נישט נעמען דעם רבינ'ס ווערטער אוועק צו מאכן א
צווייטן. אזוי ווי דער רבי זאגט¹ (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קעא)
אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ב): "ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו,

ד. פער איבער דעם, אין דעם חלק, מכתב תמט.

אלה לחיי עולם ואלה לתרפות ולדראון עולם", זאגט דער רבי: "על ידי שנתעורר שכל חדש בעבודת ה', מה שלא היה נודע עד עתה, על ידי זה רבים מישני אדמת עפר יקיצו, אך 'אלה לחיי עולם ואלה לתרפות ולדראון עולם', פי 'צדיקים ילכו בם' - שעובדין עם זה השכל את השם יתברך, ופושעים יפלו בם', שאינם עובדין בזה את השם יתברך, רק שעל ידי זה הם מבזין ומתריפין את העולם על שהם יודעין מזה השכל החדש, והעולם אינם יודעין מזה, וכמו ששמעתי - 'לתרפות ולדראון עולם', הינו לתרף ולבזות העולם, פי אינם משתמשין עם זה השכל החדש רק לבזות ולתרף העולם, על ידי שהם יודעים מזה, והעולם הם ריקים וחסרים מזה"; יעדעם מאל עם ווערט באוואוסט א נייע שכל - א נייע דרך אין עבודת השם, איז דא צוויי סארט מענטשן, "אלה לחיי עולם" - איינער איז זיך פשוט מתן מיט יעדן דיבור, מיט יעדע טראפ שכל און מיט יעדע בריוו; נאכדעם זענען דא "ואלה לתרפות ולדראון עולם" - די וואס נוצן נישט די שכל און די ווערטער פונעם בריוו פאר חיי עולם, נאר ווי זיי קענען וויי טון און אנועק מאכן א צווייטן, זענעם דערציילן וואס מען האט גערעדט פון אים וכו'.

זיי געזונט און שטארק.

שמו

וואס טוט מען ווען מען וויל נישט
דאווענען און נישט אינזין האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א יישר פח פאר'ן אוועקגעבן פון אייער טייערע צייט צו ענטפערן
מיינע שאלות. איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע שאלות איבער דאווענען.

א. אין שלחן ערוך ווערט אויסגעשמועסט אז לפתחילה דארף מען
אינזין האבן די פירוש המלות פונעם דאווענען (אורח חיים סימן צח, סעיף א) און
אויך מדקדק זיין אין די אותיות (סימן סא, סעיף ב), אבער בדיעבד איז מען
יוצא אויב מען האט נישט אינזין געהאט (סימן קא, סעיף א) אדער מדקדק
געווען אין די אותיות (סימן סב, סעיף א). אויך איז מבוואר אין שלחן ערוך
(סימן צח, סעיף ג): "ותפלל לך תתנונים ברש המבקש בפתח ובנחת", זאגט
אויף דעם דער משנה ברוחה: "ומכל מקום, בדיעבד, אפילו אם לא
אמרה בלשון תתנונים לא יחזור ויתפלל", ער פאן לשוננו; איז מיינ שאלה
וואס טוט זיך מיט א מענטש וואס האלט נישט ביים אינזין האבן בכלל,
ער איז נישט אינטערעסירט מדקדק צו זיין אין די אותיות און ער וויל
אויך נישט דאווענען בדרך תתנונים; זאל ער ענדערש בכלל נישט
דאווענען? ווייל אין שלחן ערוך שטייט דאך אז נאר בדיעבד האט מען
יוצא געווען, אבער לפתחילה איז דאס נישט גוט.

ב. וואס טוט מען ווען מען האלט אינמיטן שמונה עשרה און מען
האט געמאכט א טעות, וואס די הלכה איז ביי דעם אז מען דארף
צוריקגיין און אנהויבן נאכאמאל שמונה עשרה, אבער דער מענטש האט
נישט קיין געדולד אנצוהויבן נאכאמאל, ער איז שוין עטליכע מאל
דורכגעפאלן אין דעם און ער האט נישט איבערגעדאווענט ווען מען האט

געדארפט, איז די שאלה צי ער זאל כאמש דאווענען ווייטער ביזן סוף אפילו עס איז קעגן די הלכה, אדער איז עס יעצט פשוט א ברכה לבטלה.

א גרויסן יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פארשטיי נישט דיין שאלה; וואס הייסט מען וויל נישט
אינזין האבן דאס דאווענען?! ווען א מענטש וואלט
באמת געגלייבט אז דער אייבערשטער שטייט נעבן אים און
הערט אים וואס ער בעט אים וואלט ער געדאווענט יעדעס
ווארט מיט פונגה. די סיבה פאר וואס מען איז מוזלזל אין
תפלה איז ווייל מען האט נישט די אמונה אז דער אייבערשטער
געפונט זיך דא, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א,
סימן סג): "ובאמת, אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם
ש'מלא כל הארץ כבודו, ותקדוש ברוך הוא עומד בשעת
התפילה, ושומע התפילה, ודאי היה מתפלל בהתלהבות
גדול, והיה מדקדק מאד לבגן את דבריו", ווען א מענטש
וואלט ווען געוואקסט ביי זיך קלאר אז דער אייבערשטער
שטייט נעבן אים בשעת ער דאווענט און ער הערט צו
יעדעס ווארט וואס ער בעט אים, וואלט ער געדאווענט אזוי
ווי עס דארף צו זיין און ער וואלט מכוון געווען יעדע
איינציגסטע ווארט ווי אזוי ער זאגט עס ארויס.

אזוי אויך פארשטיי איך נישט דיין צווייטע שאלה; אויב מען האט משנה געווען ממטבע שטבעו חכמים - איז מען נישט יוצא דאס דאווענען. מען דארף מפסיק זיין דארט וואו מען האלט און נאכאמאל איבער דאווענען, מען קען נישט ווייטער ממשיך זיין מיט שמונה עשרה; עס איז נישטא אזא זאך אז ענדערש זאל מען ווייטער דאווענען ווען מען איז נישט יוצא אויב מען האלט נישט ביים איבער דאווענען.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ק, חלק א, סימן ט): "כי כל הפוגם בברית", ווער עס איז פוגם אין די עבירה פון פגם הברית, "אין יכול להתפלל", קען נישט דאווענען, ער שפירט א ביטערע טעם אינעם דאווענען; דאס דאווענען האט ביי אים א טעם פון "מיון מרירין" - ביטערע וואסער. ער וויל נישט קומען אין שול דאווענען, און ווען ער קומט שוין יא אין שול האט ער נישט קיין געדולד אפילו נאר צו עפענען דעם סידור און ווען ער עפנט שוין דעם סידור קומט אים אן אזוי שווער דאס דאווענען; דאס קומט פון די עבירה פון פגם הברית. די עבירות מאכן אים דעפרעסט און צעבראכן, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער: "זה בחינת חולאת שקורין ברעכניש, רחמנא לצלן, שישובר עצמות של אדם", די עבירה ברענגט די מחלה וואס הייסט 'ברעכניש' - דער מענטש ווערט צעבראכן אויף שטיק שטיקלעך און האט נישט קיין געדולד צו דאווענען.

זאגט דער רבי: "ואין יכול לטעם מתיקות בתפילה, אלא בשתקן פגם הברית", א מענטש קען נישט שפירן א טעם אין דאווענען נאר אז ער פאררעכט זיינע פגמי הברית,

ער טוט תשובה און ער היט זיך אפ פון שלעכטס; דעריבער אויב מען איז אפגעהיטן אין קדושה, מען היט זיך די אויגן און די מחשבה דאן איז דאס דאווענען א זיסע זאך, עס שפירט זיך ווי "מים מתוקים" - זיסע וואסער, מען וויל נאך און נאך דערפון.

דעריבער זאלסטו זיך מאכן א השבון הנפש וואו דו האלסט אויף די וועלט אין עניני קדושה, ווייל דאס איז די סיבה וואס איז גורם אז עס קומט דיר אן אזוי שווער צו דאווענען און דו ווילסט נישט אינזון האבן וכו', ווייל די עבירה פון הוצאת זרע לבטלה ברענגט אויפ'ן מענטש א שטארקע ביטערניש, מען גייט ארום דעפרעסט, ביז מען לאזט אינגאנצן אפ דאס דאווענען; דעריבער זאלסטו תשובה טון אויף דינע עבירות וועסטו שוין קענען דאווענען.

כאפ זיך אריבער קיין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון; דער רבי האט צוגעזאגט (תוי מוהר"ן, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין קבר אין אומאן, ער וועט געבן א פרושה לצדקה פאר זיין זכות און זאגן דעם תיקון הפללי [קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ]: "אפילו אם עצמו וגברו חטאיו ופשעיו" - וועט ער אים ארויס נעמען פון שאול תחתית.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו פארדעכטן אונזערע מעשים, אזוי וועלן מיר שפירן א זיסקייט און א געשמאקקייט אינעם דאווענען.

שפח

ווי אזוי דינט מען דעם אייבערשטן שלא לשמה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א ניישר בוח פאר'ן אנוועקגעבן פון אייער טייערע צייט צו ענטפערן מייעע שאלות. איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע שאלות בענגני עבודת השם.

א. מעג מען דינען דעם אייבערשטן מיט'ן ציל אנצוקומען צו מדריות און רוח הקודש? דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמת, סימן א): "מו שרוצה לדבק את עצמו בהשם יתברך, עד שילך במחשבתו מהיכל אל היכל ויראה את ההיכלות בעיני השכל, ישמר את עצמו מלומר שקר אפלו בטעות", אויך פלעגט מוהרא"ש זאגן אז ווען מען האט אינזין דאס גאנצע דאווענען איז מען זוכה צו רוח הקודש, אזוי אויך ביי די תפלה וואס מען זאגט ביי פֿתח אין די ימים נוראים קען מען דארט מתפלל זיין אויך רוח הקודש.

פון די אנדערע זייט האב איך געזען אין ספר אהב ישראל (לקושים, פרשת ויקרא) אז ער האט געזען ערליכע אידן וואס זענען משוגע געווארן און אריינגעפאלן אין א מרה שחורה ווייל זיי האבן געדינט דעם אייבערשטן נאר צוצוקומען צו מדריות, און וויבאלד זיי זענען נישט אנגעקומען דערצו זענען זיי אינגאנצן צעפאלן געווארן; אויב אזוי, וואס איז דער ריכטיגער וועג? מעג מען אינזין האבן צו דינען דעם אייבערשטן פֿרי אנצוקומען צו מדריות און רוח הקודש?

ב. מען זעט אין חו"ל אז מען מעג דינען דעם אייבערשטן שלא לשמה, אויך האב איך געזען שטיין אז מען קען נישט צוקומען בכלל צו לשמה, נאר דורכ'ן טון קודם שלא לשמה, עס שטייט אבער אין ספר חסידים (סימן טו) אז מען זאל נישט דינען דעם אייבערשטן סתם אן טראכטן

עצתו

שפח

אמונה

קמה

גארנישט - במצות אנשים מלומדה, נאר מען זאל טאקע אינגוין האבן
אז מען טוט עם מאהבת השכר ומיראת העונש, און אזוי זעט אויך אויס
אין שלחן ערוך הרב (הלכות תלמוד תורה סימן ד, סעיף א).

איז די שאלה צי מען קען איינמאל פאר אלעמאל טראכטן אז ווען
מען דינט דעם אייבערשטן וועט דאס זיין מיראת העונש ומאהבת השכר,
אדער דארף מען עם עקסטער אינגוין יעדעס מאל ווען מען טוט א מצוה
אדער מען האלט זיך צוריק פון אן עבירה?

יישר כח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער עיקר דארף א מענטש שטרעבן צוצוקומען צו דינען
דעם אייבערשטן בתמימות ובפשיטות; צו זיין א
פשוט'ער איד, מקיים זיין אלע מצות פון באשעפער בשמחה
און לערנען אסאך תורה; ענדיגן חמשה חומשי תורה, נביאים,
כתובים, ששה סדרי משנה, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי,
תוספתא, אלע מדרשים, שלחן ערוך וכו' וכו'.

אויך דארף מען שטרעבן צוצוקומען צו שפירן דעם
אייבערשטן און לעבן מיט'ן אייבערשטן; דאס איז
רוח הקודש.

רוח הקודש מיינט מען נישט צו זאגן אז מען קען זען וואס טוט זיך ביי יענעם פרינוואט, רוח הקודש איז ווען דער מענטש לעבט מיטן אייבערשטן, ער טראכט פונעם אייבערשטן, ער רעדט צום אייבערשטן און ער גייט צום אייבערשטן ווען עפעס באדערט אים. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כא): "רוח הקודש נקרא על שם החכמה, שהיא רוח חכמה הבא מקדש בידוע", וואס איז רוח הקודש? א ווילן וואס קומט פון קדושה; ווען א מענטש איז פרייליך, ער גייט ארום מיט א אויפגעלייגטע גוסטע און ער גלייבט אינעם אייבערשטן, ער ווייסט קלאר אז קיינער קען אים גארנישט טון - קיינער קען אים נישט גוטס טון און זיכער נישט שלעכטס טון - דאס איז רוח הקודש, און דאס איז די גרעסטע מדרגה צו וואס מען קען צוקומען.

אזוי אויך ווער עס קוקט גוט אויף א צווייטן איד, ער איז דן לבה זכות יעדן איינעם - דער האט רוח הקודש, אזוי ווי מיר געפונען, ווען עלי הכהן האט חושד געווען חנה - די מאמע פון שמואל הנביא אז זי איז אנגעטרינקען וכו', האט אים חנה געזאגט (שמואל א, טו): "ותען חנה ותאמר, לא אדני", זאגן אויף דעם חכמינו זכרונם לברכה (ברכות לא:): "אמר עולא ואיתימא רבי יוסי בר חנינא, אמרה ליה, 'לא אדון אתה בדבר זה ולא רוח הקודש שורה עליך, שאתה חושדני בדבר זה'", דו האסט מיר געוויזן אז דו האסט נישט קיין רוח הקודש ווייל דו ביסט מיר חושד

מיט דעם, "איפא דאמרי, הכי אמרה ליה: 'לא אדון אתה, לאו איפא שכינה ורוח הקודש גבך, שדנתני לכף חובה ולא דנתני לכף זכות'", די שכינה רומט נישט ביי דיר און דו האסט נישט קיין רוח הקודש, ווייל דו ביסט מיר נישט דן לכף זכות; זעט מען פון דעם אז ווער עס איז נישט חושד א צווייטן איד, נאר ער איז יעדן איינעם דן לכף זכות, ער קוקט גוט אויף א צווייטן - דער האט רוח הקודש.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן עב): ווען מען קומט צום צדיק פאלט אויפ'ן מענטש א שפלות; מען הייבט אן זען ווער מען איז, וואס מען האט אלץ אפגעטון אין לעבן און וויפיל מען דארף נאך מתקן זיין. מען וויל נישט גארנישט, מען וויל נאר טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן און מען פריידט זיך מיט די מצות וואס מען טוט; גלייב מיר, דאס איז אסאך גרעסער פון אלעס.

דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קנד): "איך בין צוגעקומען צו אלע מיינע מקריגות נאר ווייל איך האב זיך געפירט בתמימות ובפשיטות"; און דער רבי האט זייער ליב געהאט די אידן וואס זאגן אסאך תהלים און תחנונות, אזוי ווי רבי נתן ברענגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן קד): "היה אוהב מאד את העבודות הפשוטות של סתם בני אדם האנשים הפשוטים הבשרים, והיה אוהב מאד מי שיכול לומר הרבה תחנונות ובקשות בתוך הסדורים הגדולים בדרך התמון עם הבשרים",

דער רבי האט זייער געהאלטן פון פשוט'ע אידן וואס לעבן מיט'ן אייבערשטן בתמימות ובפשיטות.

דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט פאר ער איז נסתלק געווארן: "איך זאל זאגן איך האב נישט גענוג געלערנט - געלויבט דעם אייבערשטן איך האב געלערנט גענוג, אויך געדאווענט, אבער איין זאך ווייס איך נישט צי איך האב געפאלגט דעם רב'ין - מיט תמימות..."

לאז אפ דינע תקמות און נארישקייטן, גיי אויף די וועגן פון הייליגן רב'ין וועסטו ממילא זוכה זיין צו אלע מדריגות.

שפט

א סדר אין תורה, פרויען שערן די האר, ווי אזוי ווערט מען פטור פון א מגול?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

א גרויסן יישר ב"ח פאר די בריוו און שיעורים וואס זענען פאר מיר ממש ווי לופט צום אטעמען.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז יעדער איד דארף דורכגיין די גאנצע תורה; איך ווייס נישט וואו אנצוהויבן, אפשר קען דער ראש ישיבה מיר מאכן א סדר ווי אזוי און וואס צו לערנען?

עצתו

שפט

אמונה

קמט

איך וויל איך פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה רעדט זייער שארף אז פֿרויען דארפן זיך שערן די האר נאך די חתונה¹, מיין ווייב האט זיך נישט געשוירן ביי די חתונה, זאל איך פארלאנגען זי זאל זיך שערן? עס וועט מיר זיין זייער שווער, איך וועל אבער טון וואס דער דער ראש ישיבה וועט הייסן.

איך דארף איך אן עצה וועגן א אינגערמאן א מנגל וואס האט זיך אנגעטשעפעט אין מיר און וויל טון מיט מיר שמוץ, ער הייסט א וואוילער מענטש און איך האב נישט די שטארקייט אים אונקעזשטופן פון מיר, ווי אזוי ווער איך פטור פון אים?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו שטארקסט זיך מיט'ן הייליגן רבינ'ם עצות: דער רבי בלאזט אריין און אונזערע עצמות יבשות א פֿרישע גייסט.

מען ליינט מעשיות פון צדיקים ווי זיי האבן געהאט א ב"ח מחיה מתים זיין און מענטשן ווילן וויסן פארנוואס היינט

ה. פֿער איבער דעם, אין דעם חלק, מכתב תכא.

זעט מען נישט אזעלכע אפגעגע מופתים; ביים רבי'ן זעט מען די מופתים כסדר, דער רבי נעמט א מענטש וואס איז שוין פון לאנג מיואש, ער דריידט זיך ארום שוים, און איינמאל ער הערט דעם קול פון רבי'ן הייבט ער אן לעבן, דאס איז ממש הנחית המתים.

דו בעטסט מיר איך זאל דיר אויסשטעלן א סדר וואס צו לערנען; מיר בעטן ביים דאווענען: "נתן חלקנו בתורתך", יעדער מענטש האט זיין חלק אין די תורה, איינעם ציט מער הלכה, איינעם ציט מער אנגדה - יעדער איינער האט זיך זיין חלק אין די תורה. הדבר הראשון זאלסטו יעדן טאג לערנען חומש רש"י מיטן תרגום; זונטאג זאלסטו לערנען ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער.

נאכדעם מאך זיך א שיעור אין משניות; דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן אז ער זאל יעדן טאג זאגן ח"י פרקים משניות און רבי נתן האט דאס מקיים געווען זיין גאנץ לעבן, אויך האט דער רבי געזאגט לכמה אנשי שלומינו זיי זאלן זאגן ח"י פרקים משניות יעדן טאג (עין שחות הר"ן סימן קפה). מוהרא"ש האט געזאגט אז ווען ער איז אנגעקומען צו דעם שיהיה האט ער געטראכט צו זיך: 'איך וויל אויך זיין פון די כמה אנשי שלומינו פאר וועם דער רבי האט געגעבן דעם תיקון'.

נאכדעם זאלסטו זען צו לערנען גמרא יעדן טאג, הייב אן ש"ס, מסכת ברכות און גיי כסדרן לכל הפחות

א בלאט גמרא יעדן טאג. דער גאון רבי שעפּטל, א זון פון דעם הייליגן של"ה זכר צדיק לברכה ברענגט אין זיין צוואה (סוף ספר יש נחלין, דפוס אמשטרדם) אז לערנען גמרא איז א חיוב פאר'ן מענטש אזוי ווי לייגן טלית און תפילין, עיין שם.

אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין הלכה; אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראל מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבר", יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכות, "ואם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך". אויב מען האט נישט קיין צייט וכו' זאל מען לערנען אן הלכה, אפילו נישט בסדרן וואו מען האלט וכו', "פי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו", ווייל מען איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכה.

בענין צי דו זאלסט פארלאנגען פון דיין ווייב זי זאל זיך אפשערן איר האר וכו', נאכדעם וואס נאך די חתונה האסטו נישט געוואלט זי זאל זיך אפשערן, אזוי ווי דו שרייבסט אז עס איז דיר שווער דאס צו טון, אבער אויב דער ראש ישיבה הייסט וועסטו דאס טון; איך וועל דיר מעתיק זיין א שטיקל זוהר וועסטו שוין אליינס זען די פארלוסטן וואס האר ברענגט און די רוחים צו וואס מען איז זוכה ווען מען נעמט אראפ די האר.

דער זוהר הקדוש זאגט (נשא קבה): "תונבא ליתי, א קללה זאל קומען, 'על ההוא בר נש', אויף דעם מענטש, 'דשבק לאנתתיה', וואס לאזט זיין ווייב, 'דתתחוי משערא דרישה לבר', אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען; ו'דא הוא חד מאינון צניעותא דביתה', און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי; 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר', און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, 'לאתתקנא ביה', זיך שיין צו מאכן, 'גרים מספנותא לביתא', איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא', און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב, 'וגרים מלה אחרא דשריא בביתא', און זי איז גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין ביי איר אין שטוב, 'מאן גרים דא', ווער איז דאס אלעס גורם? 'ההוא שערא דאתחוי מרישה לבר', די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס". און פארקערט איז נאך מער, א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאל זיך נישט ארויסזען וועט האבן אלע פרכות און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.

וואס נאך איז דא צוצולייגן אויף די ווערטער פון דעם הייליגן זוהר.

ביי ערליכע אידן איז מען זייער מקפיד אז די פרוי זאל זיך אינגאנצן אפשערן איר האר, אזוי ארום איז נישטא

קיינ שום חשש אז איר האר וועט זיך ארויסזען; א טייל גייען מיט א טיכל, א טייל גייען מיט א שייטל, אבער דער עיקר איז אז מען גייט נישט מיט די אייגענע האר.

געלויבט דעם אייבערשטן אז עס זענען דא צענדליגער טויזנטער ערליכע פרויען וואס שערן זיך אפ נאך די חתונה און זיי שעמען זיך נישט פון קיינעם; נישט נאר זיי שעמען זיך נישט פון קיינעם, נאר אדרבה, דאס איז זייער שטאלץ און פראכט אז מען פירט זיך בצניעות, און דאס איז די שענסטע זאך פאר אונז אידן; פון וועמען זאלן מיר זיך שעמען מיט אונזער צניעות?

דיין דריטע שאלה פארשטיי איך נישט; וואס איז בכלל דיין שאלה צי דו זאלסט האבן שניכות מיט א מגול, לאז דיך אפ פון דעם איש טמא און גיי נישט אריין צו יענעם אין בית המדרש. וויי איז פאר'ן דור אז עס דרייען זיך ארום קראנקע מענטשן וואס זענען מטמא קינדער וכו' מיט מעשי תועבה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

שז

ווי אזוי ווייסט מען אויב מען האט יוצא געווען אדער נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די חיווק יומי און די שיעורים, דאס איז מיר זייער מחוק.

איך בין א בחור אין די יארן און איך מוטשע זיך זייער אין עבודת השם, איך בין אלעמאל פול מיט ספיקות אויב איך טו ריכטיג אדער נישט, אויב איך האב יוצא געווען די מצוה ווי עס דארף צו זיין אדער נישט. יעדן טאג האב איך יסורים ווייל איך ווייס נישט אויב די תפילין ליגט מיר אויפ'ן קאפ אויף די ריכטיגע פלאץ, איך האלט אין איין פרעגן אנדערע בחורים אויב די תפילין ליגט מיר גוט אויפ'ן קאפ. ביים דאווענען קען איך אסאך מאל נישט ענדיגן די גאנצע דאווענען זייענדיג מסופק אויב איך האב געזאגט ריכטיג יעדעס ווארט. און בכלל ביי יעדע זאך בין איך פול מיט ספיקות און איך קען קוינמאל נישט מחליט זיין וואס צו טון.

איך האף איר וועט מיר קענען געבן אן עצה און חיווק, צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאנט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק

מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק דמיונות ושטויות ובלבולים גדולים", די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן - דאס זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס זענען בלויז דמיונות, שטויות און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "דהינו מה שחושב וחוקר ומדקדק ביותר, אם הוא יוצא פראוי בטה שעושה", דאס וואס מען טראכט צי מען איז יוצא די מצוה וואס מען טוט - צי נישט; מען איז מדקדק און מען האלט אין איין אריין טראכטן: 'אפשר בין איך נישט יוצא, אפשר בין איך יא יוצא', דאס אלעס פרענגט דערצו אז דער מענטש זאל אלעס אפלאזן רחמנא לצלן.

דער רבי זאגט: "כי בשר ודם אי אפשר לו שיצא ידי חובתו בשלמות", א מענטש קען נישט יוצא זיין די מצות פונעם אייבערשטן בשלמות, "ואין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא וכו'", און דער אייבערשטער זוכט נישט א וועג ווי אזוי ער קען אויב באפן און אויפנווייזן אז מיר קענען נישט טון די מצות, ווייל די תורה איז געגעבן געווארן פאר מענטשן, "ולא נתנה תורה למלאכי השרת", און נישט פאר קיין מלאכים, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות, עליהם נאמר: 'וחי בהם, ולא שימות בהם' כי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט

חכמות און ספיקות זענען אלץ מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - זיי האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג דעפּרעסט און לעבן אלץ אין ספיקות, די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחרה.

רבי נתן זאגט דארט: "והוא בעצמו אינו מחמיר שום חמרא כלל", דער רבי האט נישט געהאט קיין שום חומרות; ווייל די גרעסטע חכמה איז צו דינען דעם אייבערשטן בפשיטות, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער: "ובאמת, אחר כל החכמות, אפילו מי שיודע חכמות באמת, אחר כל החכמות צריך להשליך כל החכמות ולעבד את ה' בתמימות בפשיטות גמור בלי שום חכמות, וזה היא החכמה הגדולה שבכל החכמות, לבלי להיות חכם כלל כי באמת אין חכם בעולם כלל 'ואין חכמה ואין תבונה נגדו יתברך'".

וואויל איז דעם מענטש וואס טוט אן תפילין יעדן טאג און איז זיך מחנה מיט דעם, ער טאנצט זיך אונטער בשעת'ן אנטון די תפילין; ביי מוהרא"ש האט מען געקענט זען ווען ער פלעגט אנטון די תפילין, ווי בשעת ער האט געמאכט די ברכה האט ער זיך אונטער געטאנצן, ממש אזוי ווי איינער וואס האט יעצט געוואונען א ריזן סומע געלט.

דאס זעלבע זאג איך דיר, אנשטאט דו זאלסט זיך אויפֿעסן
 צי די תפילין שטייט דיר גראד אויפֿן קאפ, זע אז
 דיין קאפ זאל דיר שטיין גראד; טאנץ פאר שמחה אז דו
 ביסט זוכה אנצוטון תפילין, אזוי אויך ווען דו דאווענסט
 זאלסטו זיך פרייען אז דו האסט די זכיה צו רעדן צום מלך
 מלכי המלכים, לאז אפ דייע מחשבות וואס מאטערן דיך
 צי דו האסט יא געזאגט גוט די ווערטער צי נישט; דער
 עיקר טאנץ פאר שמחה אז דו קענסט רעדן צום אייבערשטן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

שצא

מיין בחור פֿרעכט אונטער פון דרוק, וואס איז די עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן ניישר בוח פאר אלע עצות און חיזוק, און פאר די
 אמונה און בטחון וואס מיר באקומען פון אייערע געוואלדיגע שיעורים.

איך האב זיך געוואלט שואל עצה זיין איבער מיין בחור, ער לערנט
 ברוך השם פיין אין ישיבה, אבער דאס איז נאר אינטער א געוואלדיגע
 פֿרעשור אז ער זאל הייסן א גוטער בחור און זיין ארויפגעקוקט אין
 ישיבה. איין טאג איז ער געבליבן אינדערהיים און געזאגט אז ער שפירט
 זיך נישט גוט, ווען איך האב אים געוואלט נעמען צום דאקטער האט

1. פֿער איבער דעם אין דעם חלק, מכתב שצה.

ער געזאגט אז אלעס איז אין אָרדענונג נאר עס איז געווען א פּאַרהער אין ישיבה, ער האט נישט געקענט הונדערט פּראָצענט און ער האט מורא געהאט אז ער גייט פּאַקומען א שוואַכע צייכן, דאס איז ממש עק וועלט ווייל אלעס אין ישיבה גייט לויט ווי גוט מען קען.

לעצמנס איז ער צאמגעפאלן אין שול, מען האט אים אריינגעפירט אין שפיטאל און דער דאקטער האט געזאגט אז דאס איז פשוט געווען פון א "פּאַניק אטאַקע", עס האט אים געכאַפּט א געפּערליכע פּחד צו זיין צווישן אזויפיל מענטשן אין שול און דעריבער האט ער גע'חלש'ט, זייט דעמאלט וויל ער מער נישט גיין דאָווענען אין א גרויסע שול. איך ווייס נישט וואס צו טון וועגן אים; יעצט קומט די הייליגע טעג און איך וויל גיין דאָווענען אין א גרויסע שול.

איך האב אזוי ארויסגעקוקט צו זען נחת פון אים און יעצט האב איך מורא ער זאל נישט ווערן א חולה נפש רחמנא ליצלן, וואס טו איך? ווי אזוי געב איך זיך אן עצה?

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער וועט העלפן דו וועסט זען נחת פון אים און פון אלע אנדערע קינדער.

וויסן זאלסטו אז קינדער זענען נישט קיין מאשינען; אפילו א מאשין קען איך אויפהערן ארבעטן ווען מען ארבעט

עם איבער, כל שבן א מענטש - אויב מען שטרענגט עם איבער הערט עם אויף ארבעטן, דער מח קען נישט פארנעמען ווען מען דרוקט אויף אים.

זאלסט אים חס ושלום נישט צווינגען צו גיין דאווענען אין א שול וואו ער האט פחדים; ענדערש זאל ער דאווענען אפילו ביהדות ווילאנג ער וועט ארויס קריכן פון די פחדים.

רעד מיט אים נאר דיבורי אמונה, ווייל אמונה איז די רפואה פאר אנגעצויגנקייט, פחדים, ספיקות און בלבולים. ווען א מענטש נעמט אריין אין זיך די אמונה; ער ווייסט אז עם איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער איז: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל" - דאן לעבט ער א רואינע לעבן.

אמונה שטארקט די גערוון, און פארקערט אויך; אויב א מענטש איז נישט שטארק מיט אמונה און ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, ער מיינט אז זאכן פאסירן סתם אזוי אן קיין תשובון און עם איז דא טבע, מקרה און מזל - אזא מענטש לעבט שטענדיג מיט פחדים און שלעכטע מחשבות; מען פאשולדיגט זיך פסדר, וואס פון דעם קומען אלע גערוון קראנקהייטן לא עלינו ולא עליכם, און די איינציגסטע רפואה פאר די וואס ליידן אויף די גערוון איז נאר "אמונה".

דערפאר זאלסטו שמועסן מיט דיינע קינדער נאר פון אמונה; דערצייל זיי מעשיות פון השגחה פרטיות ביז עם וועט אריינגעבאקן ווערן אין זייער הארץ די ריינע אמונה, דעמאלט וועלן אלע פראבלעמען אוועק פאלן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ה'): "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו, ולחזק את עצמו באמונה", דער עיקר אויף וואס א מענטש דארף ארבעטן צוצוקומען - איז אמונה, "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עם זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס ליידן מחלות בלויז ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; דאס גייט ארויף אויף יסורי הנפש וואס מענטשן ליידן געבעד, זאגט דער רבי ווייטער: "כי על ידי נפילת האמונה, באים מכות מפלאות שאין מועיל להם - לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אמונה און ער ליידט געבעד פון די מחלות וואס קומט פון הפרון אמונה, דעמאלט העלפט אים נישט קיין רפואות, עם העלפט נישט קיין תפלה און אויך נישט זכות אבות. דאס גייט ארויף אויף די יסורים וואס מענטשן מאכן געבעד מיט פון אלע סארט יסורי הנפש; עם פייניגט זיי פון אינעווייניג - יעדער מיט זיינע שלעכטע מחשבות, און די איינציגסטע רפואה אויף דעם איז אמונה.

זאג נישט אז דו האסט געמיינט דו וועסט האבן נחת וכו' און יעצט האסטו מורא אז ער וועט ווערן א חולה

נפש, ווייל אז דו וועסט אים נישט דרוקן און דו וועסט אים שטענדיג נאר אויפהייבן וועט ער זיין געזונט און שטארק. אז ער איז נישט גרייט צו גיין צווישן אן עולם זאלסטו אים נישט איבער רעדן ער זאל יא גיין, און אז דו וועסט רעדן צו אים מיט א זיכערקייט פונעם אייבערשטן וועסטו זען וואס פאר א ניסים וועט געשען מיט אים.

בעט דעם אייבערשטן פאר אים, פאר אלע דינע קינדער און פאר אלע אידן אז אלע זאלן זיין געזונט בגוף ובנפש - דאס וועט דיר ברענגען צו זען פון זיי נחת.

עס איז געווען א ברוסלב'ער חסיד וואס האט זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע דינע קינדער זענען ערליכע אידן?" האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון בוים?! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין צו זען נחת פון זיי, איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער, דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

שטארק זיך! דער אייבערשטער וועט העלפן אז דיין זון וועט ארויסגיין פון זיין צרה.

שצב

זאל איך מחזק זיין מיין מאן צו לערנען ביינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך קודם באדאנקען פאר אלע שיינע שיעורים, עס איז פשוט מחנה נפשות.

איך בין פון ארץ ישראל, מיין מאן האט ברוך השם א שטארקע חשק צו תורה, ער לערנט כמעט א גאנצן טאג אין בולל און ער לערנט אויך אין א בולל אינמיטן די נאכט נאך חצות. אסאך מאל איז אים זייער שווער אויפצושטיין אינדערפרי, וויל איך וויסן אויב איך דארף אים מחזק זיין אויף דעם.

איך האב אים געזאגט ער זאל ענדערש גיין אין א פארמיטאג בולל, ער טענה'עט אבער אז עס איז זייער געשמאק צו לערנען ביינאכט ווען עס איז רואיג און שטיל, למעשה קומט אבער אויס אז ער איז זייער מיד בייטאג. צו שמחות גייט ער כמעט נישט ווייל ער דארף אויפשטיין חצות, און אויב גייט ער יא צו א שמחה בלייבט ער שוין אויף נאכדעם די גאנצע נאכט ווייל ער וויל נישט פארפאסן בולל.

זאל איך אים מחזק זיין אנצוהאלטן די נאכט בולל, אדער אים פרויבירן אפצורעדן דערפון?

וישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר האט זוכה געווען צו האבן א מאן
וואס לערנט פלייסיג די הייליגע תורה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבועות ל): "אשת חבר הרי
היא כחבר", מען דארף געבן פאר די ווייב
פון א תלמיד חכם פונקט אזוי ווי מען דארף מכבד זיין א
תלמיד חכם; ווייל אין איר זכות קען ער לערנען פלייסיג
די הייליגע תורה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות
יז): "אמר ליה רב לרבי תיא: נשים במאי זכין", רב האט
געפרעגט רבי תיא, אויף וואס פאר א גוטע מעשים באקומען
די פרויען שוכר, זיי האבן דאך נישט די מצוה פון לערנען
די הייליגע תורה? האט אים רבי תיא געענטפערט: "באקרני
בניהו לבי כנשתא ובאתנוי גבריהו בי רבנן, ונטרין לגבריהו
עד דאתו מבי רבנן", פאר'ן שיקן די קינדער אין חדר
לערנען תורה און פאר'ן אפוארטן די מענער ביים אהיים
קומען פון פולל וואו זיי לערנען תורה - אויף דעם וועלן
זיי באקומען שוכר.

דעריבער זאלט איר אים ווייטער מחזק זיין ער זאל לערנען
די הייליגע תורה; ווען ער וועט זען ווי איר שעצט
אים און איר האלט אים חשוב וועט דאס פֿרענגען ער זאל

לְעֶרְנֵנּוּ נֶאֱדָר מְעַר פְּלִיִּסִיג. ווייל די מְעַרְסְטֵע חיוזק באקומט
מֵעַן פֿון די ווייב; אז א ווייב קוקט ארויף איר מאן מיט
זיין לְעֶרְנֵנּוּ און זיין אויפֿשטיין פארטאגס לְעֶרְנֵנּוּ פְּלִיִּסִיג,
וועט דער מאן האבן פֿח מִמְּשִׁיךְ צו זיין מיט זיין עבודת
הַשֵּׁם; דאס געבט פֿח אויפֿצושטיין פארטאגס לְעֶרְנֵנּוּ.

דְּעֶרִיבֵּעֵר אז ער וויל לְעֶרְנֵנּוּ ביינאכט זאלט איר אים נאר
מחזק זיין און שְׁעֵצֵן, וועט איר זוכה זיין צו באקומען
די געוואלדיגע שִׁכְר אויף די וועלט און אויף יַעֲנֵע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט מצליח זיין אין
אלע אייערע וועגן.

שצג

זאל מען אָפּהאַקן קָשֶׁר מיט נאַנטע משפּחה
וועלכע פֿירן זיך גישט ווי מען דאַרף?

שאלה:

לְכַבֵּד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן וישר פֿח פאר די חיוזק און שיעורים וואס העלפֿן אונז וייער
שטארק ארויס אין לעבן.

איך מיט מיין מאן לעבן ברוך השם וייער גוט, מיט א נאנטע קָשֶׁר,
ווי אויך האבן מיר ברוך השם וייער א נאנטע קָשֶׁר מיט די קינדער,

ז. פֿער איבער דעם אינעם פֿאלגנדן בריוו - מכתב שצד.

מיר פירן אן ערליכע און פרומע לעבן, און מיר פרוברן צו זיין וואויל און ערליך אויפ'ן בעסטן פארנעם.

מיין שווער פירט אבער אן אנדערע סארט לעבנסשטייגער, ער קומט אסאך מאל צו אונז אויף שבתים און דא הייבן זיך אן די פראבלעמען, איך וויל נישט אונזערע קינדער זאלן זען אינעם זידן א ביישפיל ווי אזוי מען דארף זיך אויפפירן. למשל ער האט א סמארטפאון מיט אפענע אינטערנעט און אסאך מאל מוז'אי שבת וויל ער באשטעלן מתנות פאר די קינדער פון זיין טעלעפאן, ער ווייזט פאר די קינדער זיי זאלן אויסקלויבן דארט וואס זיי ווילן און דאס טוט מיר זייער וויי. אזוי איז דא נאך זאכן ווי אזוי ער פירט זיך, וואס איך וויל נישט די קינדער זאלן דאס זען און זיכער נישט נאכמאכן חס ושלום.

מיין מאן פארשטייט מיר זייער גוט, ער איז מודה אז דאס קען שאטן פאר די קינדער, אבער למעשה מוז ער זיך אננעמען פאר זיין טאטע און דאס ברענגט אויך צו שלום בית פראבלעמען.

ווי אויך האט מיין שווער חשק צו מאכן א שבתון פאר די גאנצע משפחה, דאס וויל איך אויך זייער נישט, די משפחה פירן אויך אן אנדערע סארט לעבן, מיט אפענע אינטערנעט וכו' וכו'; איך בין בכלל נישט אינטערעסירט צו גיין צו אזא שבתון וואס דאס קען גאנץ זיכער שאטן פאר אונזערע קינדער.

איך האף אז איר וועט מיר קענען געבן אן עצה ווי אזוי זיך אומצוגיין. פון מיין זייט וואלט איך שוין לאנג שוואכער געמאכט דעם קשר פון אונזער שטוב מיט מיין שווער; בין איך מ'חויב שוואכער צו מאכן די ערליכקייט און תמימות פון מיינע קינדער לכבוד א זיידע? מוז מען האלטן קשר צו די מומעס, פעטערס און קאזינס וועלכע האבן נישט קיין מנהג דרך און פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין?

א גרויסן זישר בתי, א פארווייטאגטע מאמע

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר לעבט בשלום ובשלחה מיט אייער
מאן און איר ציט אויף אייערע קינדער מיט יראת
שמים, און וואויל איז אייך אז איר געבט אכטונג צו האבן
אן ערליכע שטוב, איר ברענגט נישט אריין אין אייער שטוב
קיין שום פלי וואס האט שייכות מיט די גאס (אינטערנעט).
דאס איז די וועג זוכה זיין צו זען ערליכע דורות.

קינדער זענען צוגעגליכן צו בלומען; פונקט אזוי ווי בלומען
דארף מען באוואקסן און אכטונג געבן זיי זאלן
וואקסן שיין, אזוי אויך דארף מען אכטונג געבן אויף קינדער
ווען זיי זענען יונג אז זיי זאלן נישט האבן קיין שלעכטע
חברים, כדי זיי זאלן אויסוואקסן ריין און הייליג.

מיר לעבן היינט אין שווערע צייטן וואס דער יצר הרע
פרובירט צו רייסן שטיקער פון כלל ישראל און עס
פאלן ליידער אנועק אידישע קינדער, דעריבער דארפן מיר
זייער אכטונג געבן אריין צו לייגן אין די קינדער ליבשאפט
און ווארעמקייט זיי זאלן ליב האבן זייער שטוב און ליב
האבן טאטע מאמע, דעמאלט וועלן זיי נישט נאכלויפן
שלעכטע חברים.

ליבשאפט איז די פונדאמענט פון א שטוב; קינדער וואס קומען פון א געזונטע שטוב, פון א שטוב וואו די עלטערן האבן זיך ליב און זענען זיך מכבד איינער דעם צווייטן - וועלן אייביג ציען צו בלייבן אויפ'ן וועג פון זייערע עלטערן, אבער אויב קריגן זיך די עלטערן וועלן די קינדער פריער אדער שפעטער אוועק לויפן פון זייערע עלטערן.

דערפאר אז איר זוכט א וועג ווי אזוי אכטונג צו געבן אז אייערע קינדער זאלן נישט נאכלויפן פעטערס, מומעס און קאזינס וואס לעבן אן אנדערע סארט לעבן ווי אייך און אייער מאן, איז די עצה אז אין אייער שטוב זאלט איר זען עס זאל שטענדיג הערשן א געשמאקע לופט און אן איינגענעמע אטמאספער, דאן וועלן די קינדער קיינמאל נישט וועלן טוישן און אפלאזן דאס וואס מען האט מיט זיי געלערנט. אבער אויב אין שטוב וועט זיין אן אנגעצויגענער אטמאספער דאן וועלן זיי אייביג וועלן לויפן צו מענטשן וואס שטעלן אהער א פרייליכן פנים.

מען קען נישט אפהאקן מיט משפחה - בפרט מיט זיידע און באבע, אייך טאר מען נישט - אין געגנווארט פון די קינדער - אוועק מאכן די עלטערן, זיידע, באבע וכו'; עס איז נישט געזונט פאר קינדער צו הערן ווי מען מאכט אוועק א שווער, שוויגער, טאטע אדער מאמע - נישט בגשמיות און נישט ברוחניות.

די אלע וואס זענען מחנך קינדער קעגן סמארטפאונס דארפן זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט, פדי די קינדער

זאלן נישט ווערן צעמישט ווען זיי הערן: "ווער עם האט א סמארטפאון איז א שגג", ווייל וואס דארף ער טראכטן אויף זיינע עלטערן וכו'...?

מען דארף אסאך רעדן צו קינדער באופן פללי: ווי שטארק מען דארף זיך אכטונג געבן נישט צו האבן א סמארטפאון וואס איז אפן צו די גאס (אינטערנעט), און אויב מען דארף דאס האבן פאר ביזנעס זאל מען פֿרעגן א רב. קינדער און בחורים וואס ארבעטן נישט - פאר זיי איז עס זיכער נישט גוט און עס פֿרענגט נישט גוטע זאכן, ווייל אז מען היט זיך נישט די אויגן ליידיט מען נאכדעם זייער אסאך צרות.

ווען מען רעדט קעגן סמארטפאונס דארף מען אראפ רייסן די זאך, נישט דעם מענטש וואס האט דאס.

אזוי אויך ווען מען רעדט צו קינדער, מען איז זיי מחנך אויף הלכות, און זיי פֿרעגן: "טאטי טוט אזוי?" "זידי טוט אזוי?" דארף מען זיין זייער קלוג און שארף צו קענען מסביר זיין פאר'ן קינד אויף א וועג אז זיי זאלן נישט ווערן צעמישט.

לגבי אנדערע פארן מיט די גאנצע משפחה אויף א שבת אין א האטעל וכו'; הלואי וואלט מען געקענט פטור ווערן פון דעם צעדרייטן מנהג. עס קומט נישט ארויס פון דעם קיין שום גוטס און מען קומט נישט אהיים מיט קיין יראת שמים פון דארט; אויב קען מען זיך שיינערהייט ארויסדרייען מיט תירוצים אז עס זאל נישט ווערן א ריס חס ושלום אין די משפחה - איז זיכער בעסער.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן שכל איר זאלט וויסן ווי אזוי צו גיין צווישן די טראפן; פון איין זייט נישט צו מאכן קיין מחלקת און חס ושלום נישט וויי טון אייער מאן צו רעדן קעגן זיינע עלטערן, און פון די אנדערע זייט צו קענען אויפציען קינדער וואס זאלן גלייבן אינעם אייבערשטן און אין צדיקים; זיי זאלן וויסן אז מען מוז האבן א מורה דרך אין לעבן און עס איז נישט הפקר וועלט.

דעם שכל קען מען נאר באקומען אז מען בעט דעם אייבערשטן; שכל קען מען נישט געבן פאר א מענטש, שכל באקומט מען אז מען גיסט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן. מוהרא"ש זאגט אז "שכל" איז די ראשי תיבות "ש'פכי כ'מים ל'בד"; אז מען וויל האבן שכל ווי אזוי צו לעבן סיי מיט זיך אליין און פל שפן מיט א מאן, דארף מען טון וואס שטייט אין פסוק (איכה ב, יט): "שפכי כמים לבד, נכה פני ה'" - זיך אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן און אים בעטן מען זאל וויסן ווי אזוי מען פירט זיך מיט א מאן, און ווי אזוי מען פירט זיך מיט קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שצד

ווי אזוי ציט מען אויף ערליכע קינדער ווען זיי זעען ביי די ארומיגע משפחה פארקערט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן באקומען אייער ענטפער" ווי אזוי זיך אומצוגיין ווען דער זידע פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, ער האט אפגעע אינטערנעט אויף זיין טעלעפאן, און נאך זאכן; א גרויסן יישר ב"ח פאר די ענטפער, למעשה זענען מיר אבער נאכאלץ נישט אינגאנצן קלאר וואס מיר דארפן טון.

מיר שפירן אז מיט דעם וואס מיר זענען מכבד דעם זידן און מיר רעדן נישט חס ושלום קעגן אים אין פארנט פון די קינדער וועט דאס מאכן אז די קינדער זאלן אים וועלן נאכמאכן און נאכטון זיינע שלעכטע וועגן. ווי אזוי קען מען גיין צווישן די טראפן - פון איין זייט צו מכבד זיין יעדן איינעם אין די משפחה און פון די אנדערע זייט זיכער מאכן אז די קינדער זאלן בלייבן ערליכע אידן, זיי זאלן זיך נישט וועלן אויפפירן אזוי ווי זיי, ווען זיי פירן זיך נישט ווי מען דארף?

און אויך וועגן זיך באטייליגן ביי א שבתון פון די פאמיליע, ווען מען גייט זיך טרעפן מיט די קרובים וואס מיר ווילן נישט אונזערע קינדער זאלן אויסקוקן ווי זיי; מיר ווילן וויסן א קלארע הדרגה, צי מיר זאלן אהין גיין אדער נישט.

נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח, און מיר האפן אז איר וועט נעמען די צייט אונז ארויסצוהעלפן און אונז לערנען דעם ריכטיגן וועג וואס צו טון.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחננו, י"ג מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
 מרת ... תחל!

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

הגם איך האב איך שוין געענטפערט אויף אייערע פראגעס
 אינעם פריערדיגן תשובה וואו איר וועט טרעפן א
 קלארע וועג ווי אזוי צו לעפן וכו' - אזוי ווי איר וועט זען
 ביים איבערליינען די תשובה און איך האב נישט וואס מוסיף
 צו זיין אין דעם ענין, דאך וועל איך איך נאכאמאל שרייבן
 מער באריכות. ווייל דער ענין איז נוגע פאר זייער אסאך
 משפחות; זייער אסאך אינגעלייט האבן די פראגע ווי אזוי
 מען קען אויפציען קינדער על מהרת הקודש ווען די קינדער
 זעען ביי די ארומיגע משפחה פארקערט ווי מען לערנט זיי.

די ערשטע עצה פאר עלטערן אז זיי זאלן זוכה זיין צו זען
 ערליכע דורות - איז תפלה. מוהרא"ש פלעגט אונז זייער
 אסאך מאל דערציילן די מעשה פון א איד וואס איז געקומען
 צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו און אים געבעטן א
 ברכה אויף גוטע קינדער; האט דער הייליגער חפץ חיים
 גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט,
 ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס
 איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום; זי פלעגט
 יעדן טאג זאגן תהלים און זיך אויסוויינען צום אייבערשטן
 זי זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער, אז דו וועסט זאגן

תהלים און וויינען צום אייבערשטן וועסטו אויך זוכה זיין צו
 גוטע קינדער"; אז עלטערן נעמען אראפ אפאר מינוט יעדן
 טאג צו מתפלל זיין צום אייבערשטן אויף ערליכע דורות
 וועלן זיי זוכה זיין צו זען נחת ביי די קינדער און קינד'ס
 קינדער.

צווייטנס, די שענסטע מתנה וואס עלטערן קענען געבן
 פאר זייערע קינדער איז זיי ווייזן ווי אזוי מען
 לעבט מיט אהבה און כבוד איינער צום צווייטן; ווען קינדער
 זעען ווי טאטע מאמע האבן זיך ליב, זיי רעדן שיין צווישן
 זיך און קיינער גרויסט זיך נישט אויפ'ן צווייטן - דאס איז
 די שענסטע מתנה וואס מען קען זיי געבן, דאס געבט זיי
 מוח, דאס מאכט זיי זאלן וואקסן און זיך ערנערן געזונט און
 שטארק, און בלייבן אויפ'ן וועג פון זייערע עלטערן.

דאס איז די ערשטע יסוד ביים בויען א אידישע שטוב,
 ווייל איינמאל עס איז דא ליבשאפט צווישן די עלטערן
 - דעמאלט קען מען גיין א טריט ווייטער, מען קען נאכדעם
 פארלאנגען פון די קינדער זיך צו פירן מיט יראת שמים
 וכו' וכו', אבער אז עס איז נישטא קיין ליבשאפט אין שטוב
 - איז נישט דא קיין בלי, און אז עס איז נישט דא קיין בלי
 איז א שאד אויף אלעס וואס מען לייגט אריין אין זיי.

קינדער וואס האבן א ווארעמע היים און ווארעמע עלטערן
 - וואקסן געזונט; דער עיקר פון א קינד איז זיין
 היים און זיינע עלטערן. קינדער וואס האלטן מיט ווי זייערע

עלטערן קריגן זיך איינער מיט'ן צווייטן בלייבן מיט א וואונדער;
קינדער וואס קומען פון א שטוב וואו עס איז נישטא קיין
דרך ארץ וכו', די עלטערן שרייען און שעלטן וכו' - בלייבן
מיט וואונדערן.

דער אייבערשטער האט מיר מזוה געווען צו לערנען מיט
אידישע קינדער תורה; במשך די אלע יארן וואס איך
האב די ישיבה וכו' האב איך געזען אז די אלע קינדער
וואס קומען פון גוטע שטובער - גוטע שטובער מין איך צו
זאגן געזונטע שטובער, וואו די עלטערן זענען זיך מכבד
איינער דעם צווייטן און עס איז דא ליבשאפט איינער צום
צווייטן - מיט אזעלכע קינדער איז גרינג צו ארבעטן, ווייל
זייער מוח בדרך כלל איז געזונט, אבער קינדער וואס וואקסן
אויף אין א שטוב וואס דער שטוב איז נישט קיין שטוב -
דאס איז שוין א צווייטע מעשה; זיי וואקסן אויף צעקלאפט
און פארמאכט און זיי דערקייקלען זיך ביז זיי זוכן זיך
שלעכטע חברים און געמען דראגס השם ישמרינו.

אונדאי וועלן די קינדער אלץ וועלן נאכמאכן משפחה,
שכנים, חברים און חבר'טעס וכו' וכו', דערפאר
דארפן די עלטערן זיין שטארק מיט וואס מען פארלאנגט
און נישט נאכגעבן; עלטערן טארן נישט שפירן ביי זיך שולד
געפילן ווען מען זאגט 'ניין' פאר די קינדער, ווען די קינדער
קומען מיט טענות: "פארוואס זיי מעגן און מיר טארן נישט?"
"פארוואס די שכנים שפילן מיט די סארט שפילן און מיר

מעגן נישט?" "פארנוואס די קאזינס גייען אנגעטון אזוי און אזוי, און מיר טארן נישט?" עס איז זייער נארמאל פאר קינדער אזוי צו רעדן; קינדער זענען קינדער, די אויפגאבע פון די עלטערן איז צו זיין זייער שטארק מיט זייערע פרינציפן און נישט נאכגעבן, ענטפערן פאר די קינדער רואיג מיט א שמייכל: "מיר האבן א וועג ווייזער; א רב, רבי, דיין - וואס לערנט אונז ווי אזוי זיך צו פירן; איינער עסט דעם הכשר, א צווייטער איז מקפיד אויף א בעסערע הכשר; אונזער רבי, אונזער מורה דרך זאגט אז מען זאל נישט שפילן מיט די סארט שפיל". אזוי אויך לגבי ווי אזוי צו גיין אנגעטון: "מיר גייען נישט אזוי, מיר גייען אנגעטון מער איידל, מער באשיידן"; אז מען רעדט אזוי צו די קינדער, ווען זיי גייען אויפואקסן וועלן זיי זיך האלטן צו די וועג לויט ווי אזוי די עלטערן האבן זיי מחנך געווען.

אויב עס איז נישטא אין שטוב קיין לופט צו אטעמען, דאס הייסט טאטע מאמע קריגן זיך ארום, מען שרייט איינער אויפ'ן צווייטן; אדער טאטע מאמע קלאפן אראפ די קינדער, מען זוכט נאר זיי אראפ צו קלאפן: "דו שויגסט נישט", "דו ביסט נישט", "דו בטלן", "דו שליםל", און אזוי ווייטער - דעמאלט וועלן די קינדער זוכן א וועג פטור צו ווערן פון די עלטערן, זיי וועלן דאס מלביש זיין אין דעם וואס מען לאזט גארנישט טון, זיי וועלן ווייזן מיט די פינגער אויף די משפחה ארום און ארום וואו מען איז יא ערלויבט צו שפילן מיט אלע סארט שפילן, גיין אנגעטון מיט אלעס

און עסן אלעס וואס גלוקסט זיך, באילו דאס איז דער פראבלעם, אבער באמת האט דאס נישט צו טון מיט דעם.

נאכאמאל לגבי אייער שווער וכו'; ווען קינדער זעען ווי זייערע עלטערן רעדן מיט שעצונג אויף זייערע עלטערן וועלן זיי אויך מכבד זיין די עלטערן, אבער אויב קינדער באקומען דעם געפיל אז זייערע עלטערן שעצן נישט זייערע עלטערן דאן ווערן זיי צעמישט און דעמאלט הייבן זיך אן די פראבלעמען.

לגבי גיין אויף שבתונים וכו'; עס זענען פארהאן צוויי וועגן ווי אזוי נישט צו גיין, איינער גייט נישט און מאכט זיכער אז יעדער וויסט אז ער גייט נישט און פארנואס ער גייט נישט וכו', א צווייטער גייט נישט אבער ער מאכט זיכער נישט ווי צו טון קיינעם, ער דריידט זיך ארויס מיט פל מיני תירוצים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זוכה זיין צו זען נחת ביי אייערע קינדער געזונטערהייט מיט אייער מאן אינאיינעם.

שעה

שולד געפילן איבער חינוך; אפלאזן אלטע
שיעורים און גיין צום דרך הלימוד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר אייער ענטפער¹ איבער מיין זון וואס ברעכט אונטער פון די גרויסע דרוק צו זיין דער בעסטער בחור אין ישיבה און באקומען די בעסטע צייכענונגען, ביז עס האט אים שוין צוגעמאקטן צום געזונט.

א. איך האב געוואלט פרעגן איבער דעם וואס איך שפיר א שטארקע שולד געפיל וועגן דעם, אפֿשר האב איך געלייגט צופיל דרוק אויף אים, אפֿשר זאל איך זיך פארנעמען עפעס א גוטע קבלה זיך צו בארואיגן?

ב. איך בין עוסק על המחיה ועל הכלכלה, איך ארבעט צו ברענגען פרנסה אין שטוב און איך האב ברוך השם שיעורים קבועים יעדן טאג צו לערנען תורה, מיין שאלה איז, אזוי ווי איך הער ביי אייערע שיעורים איבער דעם "סדר דרך הלימוד" פון רבי'ן (שיחות ת"י, סימן עו), זאל איך אפלאזן מיינע ביז יעצטיגע שיעורים און אנהויבן לערנען אויף דעם דרך הלימוד?

ג. ווי איך האב איך שוין געשריבן האט מיין זון א פחד צו דאווענען אין א גרויסע שול מיט אסאך מענטשן, ער וויל דאווענען גאר אין א קלענערע שול, מעג ער זאגן א לינגט פאר זיינע חברים איבער וואו ער האט געדאווענט?

גאכאמאל א גרויסן דאנק אויף אלעם, דער אייבערשטער זאל איך געבן אסאך ב"ח אנצוגיין מיט אייער הייליגע ארבעט.

פ. דער בריוו איז א המשך צו מכתב שצא, אין דעם חלק.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ואתחנן, י"ד מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

א. דו שרייבסט אז דו שפירסט א שולד געפיל אויף וואס
עס האט פאסירט מיט דיין זון גרו יאיר וכו', און דו
פרענסט וואס פאר א קבלה טובה דו קענסט מקבל זיין
אויף דיר פדי זיך צו בארואיגן.

וויסן זאלסטו אז מען קען נישט מתנה זיין קינדער פדי צו
האבן פאר פון זיי; עלטערן וואס פארלאנגען פון
זייערע קינדער צו זיין דוקא דער 'אויסגעצייכנסטער' פון
פחה, דער 'בעסטער' פון פחה, אדער דער 'געלונגענסטער'
- אלעס פאר פאר פאר, וועלן זייערע קינדער ביים סוף אלעס
אפלאזן אדער משוגע ווערן. שלמה המלך זאגט (משלי כב, ו):
"חנה לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה"; דאס
הייסט מען דארף מתנה זיין קינדער "על פי דרכו", נישט
ארויף לייגן צו סאך אויף זיי, נאר לויט זייער וועג וכו'.

עס איז א גרויס רחמנות אויף מענטשן וואס לעבן פאר א
צווייטן און זייער גאנצער מוח מחשבה איז שטענדיג
פארנומען צו טראכטן: 'וואס וועט יענער טראכטן אויף מיר?
וואס וועט דער זאגן אויף מיר?' ווייל פאמת דארף א מענטש
זיין ביי זיך אזוי שטארק מיט אמונה, אז עס זאל אים נישט
אינטערעסירן וואס א צווייטער זאגט און טראכט אויף אים.

אזוי איז אויך לגבי די קינדער; מען דארף מתנה זיין קינדער צו דאווענען און לערנען ווייל דער אייבערשטער האט אונז אזוי געהייסן, נישט פאר מענטשן - אז מענטשן זאלן זען ווי מיר האבן די בעסטע קינדער וכו'; אך און וויי אויב מען איז מתנה קינדער פאר גאווה און פבוד, ווייל ווען די קינדער וואקסן אויף לאזן זיי אלעס אפ, שפירנדיג אז דאס איז פאלש און מען טוט אלעס נאר פרי צו געפעלן פאר א צווייטן.

מזהרא"ש פלעגט אסאך דערציילן די פאלגנדע מעשה: מען האט אמאל געהערט פסח ביינאכט ווי א פשוט'ער איד וויינט ביי די ווערטער: "תם מה הוא אומר?" ער האט עס איבער געזאגט נאכאמאל און נאכאמאל און פארלאזט דערביי זידיגע טרערן, ווען מען האט אים געפרעגט: "וואס איז דא צו וויינען ביי די ווערטער?" האט ער געענטפערט: "איך פארשטיי נישט גארנישט, איך זע פשוט אין די הגדה אז דער חכם זאגט עפעס און דער רשע זאגט עפעס, וואס גייט מיר אן וואס דער חכם זאגט אויף מיר און וואס דער רשע האלט פון מיר, איין זאך גייט מיר אבער נא אן: 'תם, מה הוא אומר?' [ער ווייזט מיט'ן פינגער ארויף אויבן], וואס זאגט מען אויף מיר אויבן אין הימל (אויף רוסיש זאגט מען 'דארט' - תם); דער האלט פון מיר, דער צווייטער האלט נישט פון מיר, איינער זאגט איך בין א בטלן, א צווייטער זאגט איך בין א שלימזל, אבער רבוננו של עולם וואס האלסטו פון מיר? רבוננו של עולם ווייז מיר אביסל ליבשאפט, ווייז מיר אז דו האסט מיר ליב, איך וויל נישט גארנישט - נאר טון דיין ווילן".

דער הייליגער רבי האט אמאל דערציילט פאר זיין טאכטער אדל איבער א גרויסער מענטש וואס האט געדאווענט יארן לאנג מיט גרויס התלהבות פאר א קאץ; ער פלעגט דאווענען אין א צימער און ווען ער האט געהערט די גערודער פון א קאץ אינדרויסן האט ער געמיינט אז דאס קומט פון די חסידים וואס שמופן זיך ביים טיר צו קענען אריינקוקן זען ווי אזוי ער דאווענט, פלעגט ער זיך נאך מער איינוויקלען אין זיין טלית און דאווענען מיט התלהבות פאר די וואס קוקן אריין אין פענסטער, ביז דערווייל איז דער גרודער געקומען פון א קאץ... א שכן פלעגט אוועקשטעלן יעדן אינדערפרי א טעפל מילך און דער קאץ פלעגט ארום שפרינגען דארט אין חצר ביים טרינקען די מילך און פון דעם איז געקומען די רעש, קומט אויס אז די אלע יארן האט ער געדאווענט פאר א קאץ רחמנא לצלן.

ב. בנוגע וואס צו לערנען; לאז נישט אפ דינע אלטע שיעורים, בלייב מיט דינע חברותות און זע צו זאגן יעדן טאג תהלים. דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן תפה): "א קאפיטל תהלים אז מען זאגט, איז אזוי ווי א פאנמש"; פונקט ווי א מענטש געמט מיט זיך מיט טרינקען וואו ער גייט, אז אויב ער וועט ווערן דארשטיג זאל ער האבן עפעס צו טרינקען, אזוי אויך דארף א מענטש זאגן יעדן טאג תהלים פרי צו געבן צו טרינקען פאר זיין נשמה.

רבי נתן פלעגט יעדן טאג זאגן דעם יום תהלים, אזוי ארום פלעגט ער ענדיגן דעם גאנצן ספר תהלים יעדע וואך,

און אזוי פירן זיך תלמידי היכל הקודש - צו זאגן יעדן טאג דעם יום תהלים. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז משיח וועט קומען בזכות די פשוט'ע אידן וואס זאגן אסאך תהלים; הרב הקדוש מסאטמאר זכותו יגן עלינו ברענגט דאס אראפ אין ספר ויואל משה (מאמר ושוב ארץ ישראל, סימן קט) אז משיח וועט קומען בזכות די אלע ערליכע פשוט'ע אידן וואס זאגן תהלים יעדן טאג.

ג. בנוגע וואס מען זאל זאגן פאר מענטשן וכו'; דו דארפסט פאר קיינעם נישט אפגעבן דין וחשבון וואו ער דאווענט, און דו דארפסט בכלל נישט זיין פארנומען מיט מענטשן - וואס מענטשן וועלן טראכטן און וואס מען וועט זאגן; אז דיין זון איז נישט גרייט צו דאווענען מיט אן עולם זאלסטו אים אפלאזן, זאל ער דאווענען וואו ער איז באקוועם.

זע אז דיין זון זאל זיך ערהוילן און צוריק קומען צו זיינע בוחות; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן כד): "תקון הגוף, קדם תקון הנפש", קודם דארף דער גוף זיין געזונט און מסודר, נאכדעם זארגט מען אויפ'ן נפש; מען דארף ערשט אכטונג געבן אויפ'ן גוף, עס זאל זיין רואיג און נישט איבערגעשטרענגט, נאכדעם דארף מען אכטונג געבן אויפ'ן נפש.

דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט (עין פתח שם טוב, סימן רלא): "א קליינע לאך אינעם גוף איז א גרויסער לאך אין די נשמה".

ווען דער יצר הרע זעט א מענטש וועם ער קען נישט
 בייקומען, ווייל דער מענטש פירט זיך זייער ערליך,
 דאן קומט ער צו אים ווי א פרומער, ער מאכט אים שפירן
 אז ער טוט נישט גענוג, ער פארדרייט אים דעם קאפ ער
 זאל פאסטן און טון סיגופים וכו' וכו'; פארשטייט זיך אז
 דער מענטש האט נישט קיין פח צו דעם, פאלט ער אראפ
 און ווערט זייער אפגעשוואכט, ער בלייבט ליגן אין בעט אן
 פח, ער קען נישט דאווענען און נישט לערנען - אזוי האט
 ער געכאפט דעם מענטש. דערפאר דארף מען זייער אכטונג
 געבן צו עסן צו דער זעט און שלאפן גענוג - וויפיל דער
 מענטש דארף; עס איז נישט שוין צו זאגן פאר א מענטש
 וויפיל שעה ער דארף שלאפן ווייל יעדער מענטש איז
 אנדערש. און אז מען איז אויסגערוט קען מען דינען דעם
 אייבערשטן אזוי ווי עס דארף צו זיין.

מזקרא"ש זכרונו לברכה פלעגט אסאך קומען אין ישיבה
 געבן דרשות פאר די בחורים; פלעגט ער שטענדיג
 זאגן פאר די בחורים זיי זאלן עסן אסאך. א בחור דארף
 עסן צו דער זעט און נישט זיין פארנומען מיט סיגופים, נאר
 דער עיקר זאל מען אויסנוצן די צייט ריכטיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט זען נחת פון אלע
 דייע קינדער.

 שצו

תיקון הכללי איז אויף פאר פרויען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א יישר ב"ח פאר אלע שיעורים און בריוו. אויף האב געוואלט פֿרעגן אויב דאס זאגן "תיקון הכללי" איז נאר פאר מענער, אדער איז עס אויף פאר פרויען?

יישר ב"ח

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אויף האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן דעם "תיקון הכללי"; דאס איז א תיקון פאר יעדן איינעם - סיי פאר מענער און סיי פאר פרויען - אויף אלע עבירות בכלליות. יעדע עבירה האט זיין ספעציעלע תיקון ווי אזוי מען איז דאס מתקן, אבער דער תיקון הכללי איז כלול פון אלע תיקונים.

א מענטש וואס וויל פאררעכטן וואס ער האט פונם געווען זאל זאגן דעם "תיקון הכללי", די צען קאפיטלעך תהלים וואס דער הייליגער רבי האט מתקן געווען [קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ]; דער רבי האט

געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רח) אז ווער עס זאגט די צען קאפיטלעך תהלים דארף גארנישט זארגן, ווייל אז מען זאגט די צען קאפיטלעך פאררעכט מען אלצדינג.

דער רבי האט דערציילט (שיחות תר"ן, סימן קמא) אז אסאך צדיקים האבן געוואלט משיג זיין דעם תיקון, אבער זיי האבן עס נישט געקענט משיג זיין; א טייל זענען אוועק פון די וועלט פאר זיי האבן בכלל געקענט דערגיין דעם תיקון, און א טייל צדיקים האבן יא אנגעהויבן משיג צו זיין דעם תיקון, אבער זיי זענען גפטר געווארן אינמיטן, אבער מיר האט דער אייבערשטער געהאלפן אז איך האב געקענט דערגיין דעם תיקון.

נאך האט דער רבי געזאגט (שם): "איר וועט זען אן אינטערעסאנטע זאך; צען קאפיטלעך תהלים צו זאגן איז בכלל נישט קיין שווערע זאך, דאך, וויבאלד איך האב דאס געהייסן זאגן וועט דאס אנקומען זייער שווער צו זאגן; ובעוונותינו הרבים איז עס מקוים געווארן אז רוב וועלט זאגט דאס נישט, צוליב די מחלוקת וואס איז דא אויפ'ן רבי'ן, עיין שם.

וואויל איז דעם וואס פאלגט דעם רבי'ן בתמימות ובפשיטות, דורךדעם וועט ער זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס ער דארף פאררעכטן, און ער וועט זוכה זיין צו פרנסה און צו אלע ישועות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט) אז דער "תיקון הכללי" איז מסוגל פאר פרנסה און פאר אלע ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געפענטשט יאר.

שצו

מעג מען לערנען דף היומי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פלעג אסאך הערן אייערע שמועסן און שיעורים, איך האב זייער הנאה געהאט און זיך געלערנט אסאך גוטע זאכן, ביז ווען איך האב געהערט איין זאך וואס האט מיר זייער געשטערט, ווען איר האט געזאגט ביי א שיעור פאר סאטמארע אינגעלייט אז היינט מעג מען שוין לערנען "דף היומי".

איך מיינ אז אפילו אויב איר האלט אז מען מעג עס לערנען, טאר מען דאס אבער נישט זאגן פאר סאטמארע אינגעלייט וואס זיי האט מען אנדערש געלערנט, נאכדערצו צו זאגן אז דער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו וואלט היינט אויך שוין געלאזט דאס לערנען - דאס איז שוין א הוצפה צו זאגן.

עס איז קלאר אז אויך דא אין אמעריקע האט דער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו אויך נישט געלאזט לערנען דף היומי. רבי מאיר שפירא זכותו יגן עלינו האט געהאט א ברנדער וואס האט געוואוינט אין אמעריקע און ער איז געקומען צום סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו אז מען זאל

1. הרב רבי אברהם שפירא ז"ל, הארטור מטלוסט.

עצתו

שצו

אמונה

קפה

לְעֶרְנֵן דָּף הַיּוֹמִי, הָאֵט אִים דְּעַר רַבִּי גְעֹאָנְט: "וואס זאל איך טון, דף הַיּוֹמִי איז אַנגֶדֶה, אַנגֶדֶה איז צִיֹּנִת און צִיֹּנִת איז אַפִּיקוֹרְסוּת".

איר טוט געוויס אויף גאר אסאך גוטע זאכן, און איך וואונמיש אייך הַצְלָחָה אין אלע ענגנים, אָפֶער איך בין פֿאַרווייטאַנט אַפֶּער די נושא, און איך האָף אז איר וועט מיר דאס קענען אויסקלאַרן.

יִישׁר כַּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פֿרֶשֶׁת עֶקֶב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תשע"ח לִפְרֻט קָטָן
לְכַבֵּד ... גְרוּ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בְּנוֹנֵעַ וואס דו פֿרעגסט הִיתְכֵּן איך רעד צו אַיִנגעלייט מֵעַן
זאל לְעֶרְנֵן יַעֲדֵן טאַג אַ בְּלֹאט גְמָרָא, ווען אַסאַך
צדיקים זענען ארויס קעגן 'לימוד דף הַיּוֹמִי'.

וויסן זאלסטו אז הַנְּאֻן רַבִּי מאיר שפירא זכרוננו לְבִרְכָה הָאֵט
אַרײַנגעברענגט דעם לימוד ביי כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, נאַכְדֶּעם
וואס ער האט דאס באקומען אַ מַתָּנָה פֿון רַבִּי'ן.

די בְּרִסְלֵב'ע חסידים האט מען שטענדיג גע'רוּדֶפֶט און
מבזה געווען, און ווען די גרעניצן פון פּוֹלֵן זענען געווען
פֿאַרמאַכט איז נישט געווען קיין שום וועג צו קענען פֿאַרן
קיין אומאן אויף ראש השנה, האט ער מסכים געווען אַוועק
צו געבן דעם בָּנִין פֿון זיין ישיבה 'ישיבת חכמי לובלין' פֿאַר
אַנְשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ אז מען זאל האָבן אַ פֿלאַץ וואו צו דאווענען

צוואמען במשך ראש השנה, בנוסף צו דעם האט ער אליינס אויך מיט געדאווענט מיט אנשי שלומינו. האבן אנשי שלומינו פונעם פריערדיגן דור - רבי יצחק פרייטער זכרוננו לברכה ה' ינקם דמו און רבי אהרן לייב ציגלמאן זכרוננו לברכה ה' ינקם דמו - געזאגט, אז דער רבי האט אים געגעבן דערפאר א מתנה, ער האט זוכה געווען אריין צו פרענגען דעם לימוד ביי כלל ישראל, ווייל פאר אנשי שלומינו איז געווען זייער א גרויסע זאך אז אזא גרויסער רב ווי רבי מאיר שפירא זכרוננו לברכה זאל אוועק געבן זיין ישיבה פאר פרסלב'ער חסידים און אויך מיט דאווענען מיט זיי.

פרעג נישט וואס ער האט זיך איינגעקויפט מיט דעם; מען האט אים געמשעפעט און פארגעהאלטן 'היתכן ער געמט אריין די פרסלב'ער וכו'', דערפאר האט אים דער רבי באצאלט.

נאכדעם איז געקומען די 'אגדת ישראל פארטיי', זיי האבן געזוכט ווי אזוי זיי קענען כאפן די וועלט מיט אלע גדולים וכו', האבן זיי פראקלאמירט דעם לימוד ביי זייער פנסיה הגדולה; דעריבער זענען די צדיקים פון יענעם דור געווען זייער קעגן דעם לימוד און געזאגט אז מען זאל נישט לערנען מיט זייער וועג, נישט צוליב דעם וואס דער עצם לימוד איז א פראבלעם נאר פרי מען זאל זיי נישט געבן קיין חיווק וכו', אבער היינט צו טאגס שטעלט זיך ארויס אז דאס האט נארנישט צו טון מיט 'אגדת ישראל'.

היינט צו טאגס ווען א בַּחוּר אָדער אַ אינגערמאן לערנט
 יעדן טאג דעם דף גמרא, האט דאס נישט קיין שום
 שייכות מיט קיין שום פארטיי; דער גאנצער פארטיי איז
 שוין צעשפליטערט און צעטיילט אויף עקסטרע פארטייען,
 יעדער פון זיי זוכט נאר פבוד און געלט וכו', יעדער איינער
 זעט שוין איין היינט צוטאגס אז זייער גאנצע פונה איז נאר
 געלט און פבוד וכו'.

ווען איינער לערנט היינט דעם לימוד האט דאס גארנישט
 מיט זיי; פארקערט, יעדע דף גמרא וואס א מענטש
 איז זוכה צו לערנען פֿרענגט ער אריין אין זיך דעם אייבערשטן.
 מיט יעדע דף גמרא וואס מיר לערנען איז מען מקרב די
 גאולה און מיר וועלן זוכה זיין אז עס וועט מקוים ווערן
 דעם פסוק (זכריה יג, ב): "והיה ביום ההוא נאם ה' צבאות,
 אכרית את שמות העצבים מן הארץ, ולא יזכרו עוד; וגם
 את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דיניע וועגן.

אַ פֿתיבּה וַחתיבּה טוֹבּה און אַ גוט געפֿענטישט יאר.

שצה

קען מען זינדיגן און זיך פארלאזן אויף אומאן?
אויב קען מען תשובה טון, וועט דאך יעדער זינדיגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך פון אייך איבער דאס גרויסקייט פון פארן ראש השנה קיין אומאן, און וויפיל מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט גערעדט פון דעם, איך פארשטיי אבער נישט עטליכע זאכן איבער דעם.

א. האט מוהרא"ש טאקע געמיינט צו זאגן אז א מענטש קען זינדיגן, און ווייל ער פארט קיין אומאן וועט ער נישט געשטראפט ווערן אויף דעם?

ב. איז דען דא א מענטש - סיי ווער עס זאל נאר זיין - וואס קען צוזאגן א גוטע יאר אדער אנדערע גוטע זאכן?

ג. זענען דען נישטא קיין מענטשן וואס זענען געווען ראש השנה אין אומאן, און זיי האבן יא געהאט צרות יענע יאר?

ד. אויך זאגט איר פסדר אז עס איז נישטא אזא זאך אז א איד זאל נישט קענען תשובה טון, ווי אזוי שטימט דאס מיט דעם וואס תו"ל זאגן (ויקא פה): "כל האומר אהטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה", אז איינער וואס זינדיגט און זאגט אז ער וועט שוין נאכדעם תשובה טון, קען ער נישט תשובה טון; זעט מען דאך אז עס העלפט נישט קיין תשובה פאר אזא מענטש!

ה. ווען מען זאגט אז יעדער קען תשובה טון, קען דאס דאך מאכן אז מענטשן - און ספעציעל בחורים - זאלן מיינען אז זיי קענען זינדיגן און זיי וועלן שוין שפעטער תשובה טון, אפשר טאקע וועגן דעם האבן תו"ל אונז געזאגט אז אויף אזא פאל העלפט נישט קיין תשובה?

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וועל דיר ענטפערן על ראשון ראשון, ועל אחרון אחרון.

א - וואס האט פארן קיין אומאן מיט גיין זינדיגן?! די מענטשן
וואס קומען ראש השנה קיין אומאן פארן אהין זוכן א
וועג ווי אזוי צו מתקן זיין וואס זיי האבן פונם געווען.

דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט מיט א שטארקע הבטחה
(חיי מוה"ר, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון
און זאגן דעם תיקון הכללי, די צען קאפיטלעך תהלים
[קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ] און
געבן א פרושה לצדקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון
די הארבסטע עבירות, "וועל איך מיך לייגן אויף די לענג
און אויף די ברייט אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל
איך אים ארויס געמען פון שאול תחתיות".

עס זעט מיר אים פון דיין שאלה אז דו ווייסט נישט וואס
אומאן איז. ווער עס איז נאכנישט געווען אין אומאן
ראש השנה, דער קען זיך נישט פארשטעלן וואס עס טוט
זיך אפ ביים רבינ'ס ציון; דער ציון ווירבלט ווי א בינען
געסט, פיר און צוואנציג שעה איז דער ציון באלאגערט מיט
שוונטער אידן וואס וויינען און שרייען צום אייבערשטן.

די אנלויף ביים ציון הייבט זיך אן ערב ראש השנה, דעמאלט קומען אלע צום ציון וואו מען וויינט צום אייבערשטן ער זאל אויב אונזר אייביגן א גוט יאר און מיר זאלן שוין ארויס גיין פון אונזער גלות; טייכן טרערן ווערן פארנאסן ביים ציון שוין ערב ראש השנה, ממש אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר, סימן שה): "אנדערע צדיקים וואלטן זיך געוואונטשן צו האבן אזא ראש השנה, ווי ביי מיר ערב ראש השנה"; יעדער איינער איז זיך מתנדב פאר'ן אייבערשטן און מען געמט זיך פאר צו זיין גוט דעם נייעם יאר. די געדרענג ביים ציון איז ממשיך ביתר שאת וביתר עוז במשך ראש השנה, רונדע דעם זיינער שטייען אידן און וויינען זיך אויס ביים ציון, מען זאגט דעם תיקון הכללי מיט'ן האפענונג אז מען וועט אלעס פאררעכטן; דעריבער פארשטיי איד נישט וואס די שרייבסט מיר מיט אזא ברייטע שפראך באילו מען פארט אויף אומאן פאר א צווייטע סיבה.

ב - דיין צווייטע שאלה איז שוין אביסל איבערגעטריבן, עס הערט זיך ווי די האסט נישט באקומען קיין חינוך אויף אמונת צדיקים און עס איז אביסל הוצפה'דיג; אונדאי איז דא אזא זאך אז מען זאל צוזאגן פאר א מענטש א גוט יאר, די הייליגע חכמים זאגן (מועד קטן מו:): אויפ'ן פסוק (שמואל ב - כג, ג): "אמר אלקי ישראל, לי דבר צור ישראל, מושל באדם, צדיק מושל יראת אלקים", מאי קאמר? אמר רבי אבהו, הכי קאמר: אמר אלקי ישראל: לי דבר צור ישראל, אני מושל באדם, מי מושל בי - צדיק, שאני גוזר גזרה ומבטלה",

דער אייבערשטער מאכט גזירות און דער צדיק איז עס
מבטל; א צדיק האט א כח אראפצונעמען גזירות פון מענטשן
און בענטשן אלעמען מיט אלעס גוטס.

ג - אויף דיין דריטע שאלה וויל איך דיר ענטפערן מיט א
פראגע: "וואס טוסטו ווען דו שפירסט זיך נישט גוט? דו
גייסט צום דאקטער; פארוואס גייסטו צום דאקטער? מען
זעט דאך אמאל אז דער דאקטער היילט נישט אויס?" אזוי
אויך ווען עס ווארט פאר איינעם א שווערע משפט, "פארוואס
זאל ער געמען פאר גרויס געלט אן אדוואקאט וואס זאל
אים פארטיידיגן, מען זעט דאך אסאך מאל אז אפילו מיט
א לוייער קומט מען אן אין תפיסה?" דאס איז ביי א דאקטער
און א לוייער וואס קענען טאקע נישט העלפן, דאך פרובירט
א מענטש צו טון אלעס אויף די וועלט זיך צו קענען
ראטעווען, פל שפן ווען עס ווארט אויף אונז אלע א גרויסן
משפט, אזוי ווי מיר זאגן ביים דאווענען: "ובל פאי עולם
יעברון לפניך בבני מרון, בבקרת רועה עדרו, מעביר צאנו
תחת שבטו, בן תעביר ותספר ותמנה ותפקד נפש כל חי,
ותחתך קצבה לכל בריותיך, ותכתב את גור דינם" - דארף
דאך א מענטש טון אלעס אויף די וועלט צו באקומען א
גוטער לוייער וואס וועט אים פארטיידיגן און העלפן ניצול
ווערן פון די שלעכטע גזירות.

ראש השנה גייט מען אונז אלע משפט'ן: "מי יחיה, ומי
ימות, מי באש, ומי במים"; אלע טראגעדיעס וואס
מען הערט במשך די יאר השם ישמרינו - ווערט אנגעשריבן

ראש השנה. יעדן טאג ווערן אוועקגעריסן יונגע מענטשן - מענער און פרויען; יונגע קינדער בלייבן געבעד אן עלטערן השם ירחם; אלע שפיטעלער זענען לא עלינו פול מיט אידישע קינדער; יעצט לאמיר דיך פֿרעגן, אז עס איז פֿארהאן א צדיק וואס האט צוגעזאגט אז ראש השנה קען ער יעדן איינעם העלפֿן און ער קען אויגו אלע מתקן זיין; אזוי ווי רבי נתן שרייבט - וואס דער רבי האט אים געזאגט (תי מוהר"ן, סימן תו): "אמר, שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שפֿבל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפֿן, אף על פי בן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון. אף על פי שפֿבל השנה אפילו הוא בעצמו זכרוננו לברכה לא היה יכול לתקנם, אכל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. פי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שפֿבל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", אפילו מענטשן וואס דער רבי קען א גאנץ יאר נישט העלפֿן, אבער ראש השנה קען ער יעדן איינעם פֿאררעכטן - נו וואס איז בכלל די פֿראגע? מען הייבט זיך אויף און מען פֿארט צום רבי'ן.

ד - עס איז נישטא קיין עבירה וואס מען זאל נישט קענען תשובה טון דערויף. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא נח, ח): "אין מפה בעולם שאין לה רפואה", עס איז נישטא קיין מפה וואס עס זאל נישט זיין אויף דעם א רפואה, "רפואתו של יצר הרע - תשובה", דער רפואה אויפֿן יצר הרע איז תשובה; נאך זאגן חז"ל (תנחומא הישן ורא, סימן טז):

"שאם בְּיַד אָדָם כַּמָּה עֲזוֹנוֹת וְהוּא שָׁב לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מַעֲלָה עָלָיו כְּאִילוֹ לֹא חָטָא", אִזּוּ אַ מְעַנְטֵשׁ הָאֵם אַסְאָךְ גְּעִינְדִיגְט און עַר טוֹט תְּשׁוּבָה, רַעֲכֶנְט אִים דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֶער כְּאִילוֹ עַר הָאֵם גִּישְׁט גְּעִינְדִיגְט; אויף אַלְעֵם קֶען מֶען תְּשׁוּבָה טוֹן, אַיִי דָאָס וואָס חַז"ל זָאגן (יוֹמָא פּהּ): "הָאוֹמֵר, אַחְטָא וְאִשׁוּב, אַחְטָא וְאִשׁוּב, אִין מַסְפִּיקִין בְּיַדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה"? דָאָס מֵיִנְט גִּישְׁט צו זָאגן אַז מֶען קֶען גִּישְׁט תְּשׁוּבָה טוֹן, נָאָר "אִין מַסְפִּיקִין" אִזּוּ טֵייטֵשׁ אַז עֵם וועט אִים זֵיין שְׁווערער תְּשׁוּבָה צו טוֹן, ווייל עַר אִזּוּ שׁוֹיִן צוֹנְעוואָיִנְט צו זִינְדִיגן און עֵם זַעט אִים אִים ווי אַ הֵיִתֵר, עַר מֵיִנְט עֵם אִזּוּ אַ שְׁפִיל; אַבְּעַר אַז אַ מְעַנְטֵשׁ אִזּוּ מַחְלִיט: 'עַד כַּאֲן! פֿון יַעֲצֵט וועל אִיךְ זֵיין אַן עַרְלִיכֶער אִיד, אִיךְ לֹאז אַפּ אַלְע מֵיִנְע שְׁלַעכְטֵעַ מַעֲשִׂים', ווערְט זִיכֶער אַנְגְּענוֹמֶען זֵיין תְּשׁוּבָה.

ה - ווען מֶען ווייזט פֿאַר'ן מְעַנְטֵשׁ דָאָס רַחֲמֵנוֹת וואָס דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֶער הָאֵם אויף אונז, ווי דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֶער שְׁטֵיט און וואָרְט מִיר זָאלן תְּשׁוּבָה טוֹן און זִיךְ צוֹרִיקֶקֶעֶרן צו אִים, דָאָס מַאכְט מֶען זָאל אַנְהֵייבן פֿונְדֵאָסְנִי און דָאָס גַעבְט אַ חֶשֶׁק פֿאַר'ן מְעַנְטֵשׁ זִיךְ צו שְׁטאַרְקן אויף זֵינְע נְסִיוֹנוֹת. די סִיבָה פֿאַרְוואָס מְעַנְטֵשֵׁן פֿאַלן אַראָפּ אִין עֲבִירוֹת אִזּוּ גִישְׁט ווייל זֵי טְרַאכְטֵן: 'מִיר וועלן שׁוֹיִן תְּשׁוּבָה טוֹן', נָאָר ווייל זֵי טְרַאכְטֵן: 'מִיר זַענען שׁוֹיִן סִי ווי פֿאַרְפֿאַלן, מִיר גֵייען שׁוֹיִן סִי ווי אִין גִּיהֵנוֹם' - דָאָס אִזּוּ די סִיבָה פֿאַרְוואָס מֶען טוֹט עֲבִירוֹת. הַלּוואי זָאלן מְעַנְטֵשֵׁן גַעדֶענְקֶען

און טראכטן שטענדיג אז מען קען תשובה טון, דאן וואלט קיינער נישט געגאנגען טון עבירות, מען וואלט נאר עוסק געווען אין תשובה.

הינצא מדברינו: ווער עס וויל רחמנות האבן אויף זיין נפש, רוח און נשמה, ער וויל פאררעכטן זיינע מעשים - זאל קומען קיין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון כאטש איין מאל אין לעבן; עס איז נאך נישט געווען א צדיק זייט די וועלט שטייט וואס זאל מבטיח זיין מיט אזא שטארקע הבטחה צו מתקן זיין יעדן איינעם - אזוי ווי דער הייליגער רבי. פארשטייט זיך אז דער סמ"ך מ"ם טוט זיינס, ער מאכט ליצנות פונעם רבי'ן, ער מאכט ליצנות פון אומאן און פון תיקון הכללי וכו' וכו'; אבער א מענטש מיט אביסל שכל מאכט זיך א פשוט'ער חשבון: 'עס איז דא א רבי אויף די וועלט וואס האט צוגעזאגט אז ער וועט א טובה טון פאר דעם וואס וועט קומען צו זיין ציון; עס קומט א גייע יאר, איך דארף ישועות, רפואות, פרנסה, נחת וכו' וכו', איך קוק נישט אויף קיינעם, איך אנטלויף צום הייליגן רבי'ן'.

אז דו וועסט האבן אמונת חכמים וועסטו האבן א גוט לעבן.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

שצט

וועלכע סארט ניגונים מעג מען זינגען, און וועלכע נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פת פאר אלע שיעורים און ניגונים וואס איך הער א נאנצן טאג. איך האב ברוך השם געענדיגט יעצט די אכטע מאל ששה סדרי משנה.

אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א זינגט אסאך ניגונים מיט די בחורים, און מיר ווייסן דאך אז מען דארף זייער אכטונג געבן צו זינגען נאר ערליכע ניגונים, נישט ניגונים פון שלעכטע מקורות, האב איך געוואלט פרגען וואס איז די גדר ביי דעם, וועלכע ניגונים מעג מען הערן און זינגען און וועלכע נישט?

יישר פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האבן ארויסגעגעבן אין ישיבה אסאך ניגונים פון אמונה און תשובה; על

פי רוב האבן מיר גענומען אלטע ניגונים וכו' און ארויף געלייגט אויף דעם ווערטער פון אמונה און תשובה. ווער עס הערט די ניגונים שפירט א גרויסע התעוררות און ווערט אויפגעוועקט צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

אז מען זינגט ניגונים וואס די ווערטער זענען הייליג, די ווערטער זענען פון אמונה און יראת שמים דאן איז דער ניגון א הייליגע ניגון, און אזוי אויך פארקערט; אז מען נעמט א הייליגע ניגון און מען לייגט ארויף דערויף נישט שיינע ווערטער טאר מען נישט הערן דעם ניגון.

די וועלט זאגט אז חזנים זענען נאראנים (צוין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ג); זאגט מוהר"ש ווייל די עולם הנגינה איז געבן דעם עולם התשובה, און אז דו שטייסט שוין ביים טיר פון תשובה און דו גייסט נישט אריין - איז נישטא קיין גרעסערע נארישקייט פון דעם; דעריבער איז א חזן א נאר, ווייל אז דו האסט א ב"ח הנגינה פארנוואס זאלסטו נישט נוצן דיין קול, דיין שטימע און דייע זינגען ניגונים פון אמונה און פון תשובה.

מיט א ניגון קען מען זיך זייער מתן זיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רעג): "שוב להאדם להרגיל את עצמו, שיוכל להתחיות את עצמו עם איזה נגון, פי נגון הוא דבר גדול ונבואה מאד מאד, ויש לו ב"ח גדול לעורר ולהמשוך את לב האדם להשם ותפודה", מיט א ניגון קען מען זיך אפענען דאס הארץ צום אייבערשטן, דערפאר איז גוט צו זינגען ניגונים וואס זענען מעורר דעם מענטש צום אייבערשטן.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו הערן א רשע זינגען, ווייל ווען מען הערט א רשע זינגען שטערט דאס פאר עבודת השם, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן,

חלק א' סימן ג): "מי ששומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא", ווער עס הערט ניגונים פון א נישט ערליכער זינגער וועט אים אנקומען שווער צו דינען דעם אייבערשטן, "ובששומע ממנגן בשר והגון, אזי טוב לו", אבער אויב מען הערט ניגונים פון אן ערליכער איד וועט עס אים צוהעלפן צו עבודת השם; רבי נתן ליינט צו (ליקוטי הלכות אפטרופוס, הלכה ג) אז נישט נאר א ניגון פון א רשע שאט פאר עבודת השם, נאר אפילו סתם הערן דעם קול פון א רשע איז א גרויסע סכנה, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א' סימן מג): "הדבורים של רשע שהוא בר דעת מולידים גאוף בהשומע", עיין שם.

דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל נישט נקשל ווערן מיט הערן ניגונים פון א רשע, וואס דאס קען אוועק נעמען דעם מענטש פונעם אייבערשטן, נאר מען זאל בלויז הערן ניגונים פון ערליכע אידן וואס זינגען נאר פון אמונה; זייערע ניגונים זענען נאר געמאכט אריין צו ברענגען הרהורי תשובה אין מענטשן, זיי ברענגען נענטער צום אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א' סימן ג): "והתקון הוא שיוכל לשמע נגינה מפל אדם, הוא על ידי שילמד בלילה תורה שבעל פה, הינו גמרא", אז מען לערנט גמרא העלפט דאס אז די ניגונים זאלן נישט שאטן פאר'ן מענטש; מוה"ר"ש זאגט אז 'בלילה' מיינט מען צו זאגן ווען עס איז פינסטער פאר'ן מענטש, עס גייט איבער שווערע ביטערע נסיונות, דעמאלט זאל מען אנטלויפן צו די הייליגע תורה וועט די

תורה ראטעווען דעם מענטש עס זאל אים נישט שאטן די אלע ניגונים. דערפאר זאלסטו לערנען גמרא יעדן טאג פון דיין לעבן, אפילו דו פארשטייט נישט וואס דו לערנסט - זאג די ווערטער פון די גמרא, וועסטו ניצול ווערן פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אויסצוהיילן די בת מלך וואס איר רפואה איז רוקא דורף ניגונים.
(ספורי מעשיות, מעשה יג).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וחתומה טובה.

ת

מיין נאנטער חבר טשעפעט מיר, זאל איך אים אפלאזן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע דרשות און חיווק, איך האב געוואלט פרעגן אזוי, איך האב א נאנטער חבר מיט וועמען עס איז מיר זייער געשמאק צו רעדן און פארברענגען, כאטש דער ראש ישיבה שליט"א זאגט טאקע אז עס איז נישטא אזא זאך ווי אן אמת'ער חבר אויסער די ווייב און קינדער, פונדעסטוועגן מיין איך אז מיר האבן יא א שטארקע קישר. מיין שאלה איז נאר אז צומאל קען ער מיר ממש באליידיגן און ער טשעפעט מיר זייער שטארק, ער קען זיך נישט האלטן דאס מויל,

עצתו ת אמונה קצט

זאל איך ווייטער בלייבן זיין חבר און טון דאס וואס דער ראש ישיבה
שליט"א לערנט אויס ביי שלום בית צו שלינגען און נישט ענטפערן,
אדער זאל איך ענדיגן די חברותא'שאפט מיט אים?

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ט מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

א מענטש דארף האבן א חבר, ווייל אליינס איז זייער
שווער זיך צו דערהאלטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית בנ): "או חברותא או
מיתותא", אויב מען האט נישט א גוטער חבר איז
מען ווי א טויטער מענטש; נאך זאגן אונז די הייליגע חכמים
זכרונם לברכה (אבות ב, ט): "איזוהי דרך ישרה שידיבק בה
האדם", וואס איז די ריכטיגע וועג ווי אזוי א מענטש זאל
זיך פירן? "רבי יהושע אומר, חבר טוב", רבי יהושע זאגט
ער זאל זיך געמען א גוטער חבר, ווייל אז מען האט א
גוטע חבר קען מען זיך מחזק זיין איינער דעם צווייטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לד) דורך א
חבר קען א מענטש איבער חזר'ן אלע תורות פונעם
צדיק, אזוי אויך קען מען זיך לערנען פון א חבר מער וויפיל
מען לערנט פונעם רבי'ן, אזוי ווי רבי חנינא האט געזאגט

(תענית ו): "הרבה למדתי מרבתי, ומחברי יותר מרבתי", איך האב געלערנט אסאך תורה פון מיינע רבי'ס, אבער פון מיינע חברים האב איך געלערנט נאך מער ווי פון מיינע רבי'ס.

א חבר איז נאר דער וואס איז מחזק צו עבודת השם; מיר געפונען ביי דוד המלך ווי עס ווערט אויסגערעכנט אין תנ"ך אלע יוצאים ביי דוד המלך אין פאלאץ, צווישן אנדערע טרעפט מען (דברי הימים א כו, לג): "וחושי הארפי, רע המלך", חושי הארפי דער חבר פון דוד המלך, פארנוואס באקומט ער דעם טיטל "רע המלך"? זאגט רש"י (שם) ווייל ווען דוד המלך איז אריבער די מעשה פון בת שבע, האט דוד המלך געפרעגט חושי הארפי אויב ער זאל תשובה טון, צי דער אייבערשטער וועט אננעמען זיין תשובה, האט אים חושי הארפי מחזק געווען ער זאל תשובה טון, דעריבער ווערט ער אנגערופן "רע המלך", דוד המלך'ס חבר; ווייל נאר דאס איז א חבר, דער וואס איז מחזק מען זאל תשובה טון.

מזהרא"ש פלעגט מיט אונז שטענדיג חזרן אז א מענטש האט נישט קיינעם בזה העולם, ווייל יעדער איינער מיינט נאר זיך און ווען א מענטש פאלט אריין אין א צרה וועלן זיי דיר נישט העלפן; ענדערש פארברענג מיט דיין ווייב און קינדער, ווייל דאס וועט איבער בלייבן פון דיר.

דו אליינס שרייבסט דאך דעם ענטפער אין דיין שאלה! ליין איבער דיין פראגע וועסטו זען וואס דו האסט צו טון; אז ער טשעפעט און באליידיגט דיר - איז ער דיין

חבר? זוך דיר מענטשן וואס טשעפען נישט און האבן נישט קיין לויז מויל וכו'.

מוהרא"ש זכרנו לברכה זאגט: "א אינגערמאן האט נאר איין חבר - זיין ווייב"; סתם פארברענען נעכט מיט אינגעלייט וואס אנטלויפן פון שטוב, אנטלויפן פון זייער לעבן - דאס זענען נישט קיין חברים, זיי זענען אינו מן הישוב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין מ:): "כל שאין בידו מקרא, משנה ודרך ארץ, אינו מן הישוב"; סתם זיצן און שמועסן מיט אינגעלייט וואס עס קומט נישט ארויס פון די שמועסן קיין חיזוק צו לערנען חומש רש"י יעדן טאג, אדער משניות, אדער בענגן פרנסה - עפעס תכלית, איז דאס אינו מן הישוב.

א חבר איז איינער וואס ווען איך גיי אריבער א צרה, איך גיי אריבער בזיונות - שטארקט ער מיר און ער איז מיר מחזק; ווען קיינער וויל נישט קוקן אויף מיר וכו' וכו', דעמאלט קען מען זען וואס הייסט א חבר.

אז א מענטש וועט גוט קוקן אויף זיך וועט ער זען אז יעדע שטיק צייט מיינט ער אז ער האט אנדערע בעסטע חברים און פלוצלונג טוישט זיך עס, אלע זיינע חברים זענען פלוצלינג פארשוואונדן געווארן...

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניגע וועגן.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תא

וועט "מסכת תענית" אויך העלפן פאר פרנסה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שיעורים וואס איך
הער שוין אויס פאר די לעצטע יאר צייט, דאס העלפט מיר ממש אויף
טריט און שריט אין לעבן.

איך בין ברוך השם חתונה געהאט, איך האב איין קינד ברוך השם,
אבער איך מויטשע זיך געפערליך מיט פרנסה. איך וויל וויסן אויב די
סגולה וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט געגעבן פאר די בחורים פאר
א שידוך, צו זאגן מסכת תענית פערציג מאל פון חמשה עשר באב בין
ראש השנה, צי דאס העלפט אויך פאר פרנסה?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ט מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז פרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן, אזוי
ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ב.) אז די שליסל
פון פרנסה איז נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן; קיינער
קען נישט צונעמען פון א מענטש זיין פרנסה און קיינער
קען נישט געבן פרנסה - נאר דער אייבערשטער אליינס
וואס ער איז דער זון ומפרנס לכל.

אז דו מוטשעסט זיך מיט פרנסה זאלסטו זיך אויסוויינען צום אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און דיר העלפן זאלסט קענען מפרנס זיין דיין ווייב און קינדער.

מזרח"ש האט דערציילט, אין ירושלים איז געווען א באוואוסטער מגיד רבי בנציון יאדלער זכרונו לברכה וואס ער פלעגט ארום גיין אין שולן האלטן דרשות; איינמאל איז א איד געקומען צו אים און אנגעהויבן וויינען: "איך האב נישט קיין פרנסה, מיינע קינדער גייען אויס פאר הונגער, זיי וויינען פאר ברויט וכו' וכו'", זאגט אים רבי בנציון זכרונו לברכה: "וואס ווילסטו פון מיר? דו האסט דאך א רייכער טאטע, בעט אים ער זאל דיר העלפן און רחמנות האבן אויף דיר", דער איד קוקט אן רבי בנציון מיט וואונדער און זאגט: "מיין טאטע וואס וואינט אין צפת? וואס קען ער מיר שוין העלפן? ער האט קוים פאר זיך צו לעבן?" און ער הייבט אן וויינען: "פארנואס מאכט איר חונק פון מיר?!" זאגט אים רבי בנציון: "איך מיין נישט דיין טאטע פון צפת, איך מיין דיין טאטע אין הימל - דער גרויסער באשעפער - ער קען דיר העלפן! בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר".

דאס זעלבע זאג איך דיר: "דו האסט דאך א רייכער טאטע, בעט אים ער זאל דיר העלפן און רחמנות האבן אויף דיר"; פרנסה האט נישט צו טון צי מען איז געלונגען אדער אויב מען האט א גוטן קאפ; פרנסה קומט פונעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט דערציילט א מעשה, אמאל זענען
 געווען צוויי גרויסע עשירים וואס זענען געווען שכינים
 הויז צו הויז, איינער איז געווען א גרויסער קמחן - א קארגער
 מענטש, און דער צווייטער איז געווען גאר א גרויסער בעל
 צדקה; איינמאל איז געקומען אן ארעמאן אין געבעטן צדקה
 פון דעם קמחן, האט דער קמחן אים געזאגט אזוי: "איך
 האב דא ביי מיר אין גארטן אסאך ביימער וואס מען דארף
 זיי צעשניידן, אז דו וועסט מיר צעשניידן די אלע גרויסע
 ביימער אויף קליינע שטיקלעך האלץ וועל איך דיר געבן
 עסן", אומר ועושה, דער ארעמאן האט גענומען א האק און
 זיך גענומען צו די שווערע ארבעט, ער האט צעהאקט אלע
 ביימער און זיי פארוואנדלט אין שפענדלעך, ווען ער האט
 געענדיגט איז ער געקומען צום בעל הבית בעטן עסן, זאגט
 אים דער קמחן: "קום מיט מיר", און ער פירט אים צום
 שכינים הויז - די הויז פונעם צווייטן עושר - און זאגט אים:
 "קלאפ אריין ביי דעם טיר, דא וועסטו אלעס באקומען;
 עסן, געלט וכו'", דער ארעמאן האט געמיינט אז דאס איז
 איין זאך, איין בעל הבית; ער קלאפט אריין און תיכף ומיד
 האט מען אים אויפגענומען מיט א מוראדיגע שמחה, מען
 האט אים געגעבן צו עסן מפל טוב וטוב, אינמיטן עסן האט
 זיך דער ארעמאן אנגערופן: "איך האב זייער שווער
 געהארעוועט פאר די עסן", פרגעט מען אים: "וואס הייסט?"
 ענטפערט ער: "איך האב געהאקט האלץ א גאנצן טאג ביז
 איך האב באקומען דאס עסן, דאס איז מיר בכלל נישט

אנגעקומען גרינג, האט מען אים געזאגט: "איר האט געארבעט אומזיסט און געגעסן אומזיסט", מען האט אים ערקלערט וואס דא איז פארגעקומען, אז דאס זענען צוויי מענטשן און אויב וואלט ער קודם אנגעקומען אהער וואלט ער בכלל נישט געדארפט ארבעטן, ווייל דא געבט מען פאר יעדן איינעם עסן בחינם.

מזרח"ש זאגט, וואס האט אויגו דער רבי געוואלט לערנען מיט די מעשה? אז מען האט אים געזאגט: "איר האט געארבעט אומזיסט און געגעסן אומזיסט", דאס מיינט מען צו זאגן דו האסט געארבעט פאר דינע עבירות; אז א מענטש האט געזינדיגט דארף ער ארבעטן ביטער שווער און מיט דעם קומט ער אפ זיינע עבירות, אבער פרנסה געבט דער אייבערשטער פאר יעדן איינעם בחינם.

די מעשה דארף אויגו זייער שטארקן אז אלעס קומט פונעם אייבערשטן, דעריבער אז דו גייסט יעצט אריבער שווערע צייטן מיט דיין פרנסה וכו', זאלסטו נאר טראכטן פונעם אייבערשטן, און נאר רעדן און בעטן פונעם אייבערשטן, וועסטו געהאלפן ווערן.

אז דו ווילסט האבן פרנסה בריווח זאלסטו זאגן יעדן טאג - גלייך נאך שחרית - די צען קאפיטלעך תהלים, דעם "תיקון הפל"י" [קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ], ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כט) אז זאגן דעם "תיקון הפל"י" איז א סגולה אויף פרנסה; נעם די

סגולה פון הייליגן רבי'ן און זאג דעם "תיקון הכללי", וועסטו זוכה זיין צו האבן ישועות, רפואות און פרנסה בריווח. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן פרנסה בשפע. א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענמישט יאר.

תב

ווי אזוי קען איך איבערצייגן מיין ווייב
זי זאל מיר לאזן פארן קיין אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב לאזט מיר נישט פארן קיין אומאן אויף ראש השנה בשום אופן, איך האב איר שוין אלעס מסביר געווען און גארנישט העלפט נישט, אפֿשר האט איר אן עצה פאר מיר ווי אזוי איך קען איר איבערצייגן זי זאל מיר לאזן פארן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ט מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו' יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אזיב דו ווילסט באמת פארן קיין אומאן אויף ראש השנה ווענדט זיך עס גאר אין דיר, עס האט גארנישט צו

טון מיט דיין ווייב; אז דו וועסט זיך אויפפירן א גאנץ יאר אזוי ווי עס דארף צו זיין, דו וועסט זיין אין שטוב א גאנץ יאר און ארויסהעלפן דיין ווייב זיך צו פארען מיט די קינדער, דו וועסט רעדן שיינ צו איר אזוי ווי אן ערליכער איד רעדט צו זיין ווייב, דאן וועט זי דיר נישט שטערן פון פארן צום רבי'ן, אדרבה זי וועט דיר מתוק זיין דו זאלסט פארן קיין אומאן זיך אויסבעטן א גוט יאר.

די וועלט זאגט: "פארנוואס בלאזט דער שופר אזוי גוט ראש השנה? ווייל עס ליגט א גאנץ יאר אין ארון הקודש", דאס זעלבע - זאגט מוהרא"ש: "אז מען וויל פארן קיין אומאן אויף ראש השנה ווענדט זיך עס ווי אזוי מען פירט זיך אויף א גאנץ יאר; אז דיין ווייב וועט זען אויף דיר א גאנץ יאר אז דו פירסט זיך אויף ווי א ברסלב'ער חסיד, דו לערנסט דינע שיעורים בסדרן יעדן טאג און דו לעבסט מיטן אייבערשטן, דאן וועט זי דיר נישט מעכב זיין פון פארן קיין אומאן".

א ווייב קען מען נישט אפנארן, די ווייב איז די איינציגסטע מענטש וואס קען גאר גוט איר מאן; עס קומט נישט אריין דא: 'מסביר זיין וואס אומאן איז וכו'', דינע מעשים פון א גאנץ יאר איז מער ווי טויזנט דרשות און הסברים וואס אומאן איז.

ביים רבי'ן איז געווען א יסוד היסודות שלום בית (עיני שיהות
 תר"ו, סימן רסג, רסד); מען האט נישט געקענט קומען צום

רבי'ן אויב מען איז זיך נישט אויסגעקומען מיט די ווייב.
 ביים רבי'ן איז געווען דער עיקר - קדושת הברית, מען
 זאל האבן א ריינעם מחו; אויב האט מען שלום בית, מען
 לעבט מיט ליבשאפט וכו' - דעמאלט האט דער מענטש
 ריינע מחשבות און ער קען דינען דעם אייבערשטן אזוי ווי
 עס דארף צו זיין, אבער אז מען קריגט זיך מיט די ווייב
 איז מען נישט אפגעהיטן, דאן קען מען נישט זיין קיין
 ערליכער איד.

תלמידי היכל הקודש וואס פאלגן דעם רבי'ן - ביי זיי
 קומט די ווייב פאר חברים, די ווייב פארמאגט א
 חשיבות אין זייערע אויגן, דערפאר האבן זיי נישט קיין
 אפהאלט פון זייערע ווייבער צו פארן קיין אומאן, אדרבה,
 זיי האבן חיזוק פון שטוב צו פארן צום רבי'ן; אפילו די
 גאנצע משפחה נעמט זיך אויף זיי, מען מאכט חזק און
 מען רודפ'ט וכו', וועט די ווייב שטיין מיט'ן מאן און אים
 מחזק זיין.

אויב מען פאלגט נישט דעם רבי'ן א גאנץ יאר וועט די
 ווייב נישט לאזן פארן קיין אומאן, ווייל פאן מצא
 בעל חוב לגבות את חובו, אבער נישט ווייל אומאן באדערט
 איר. עס באדערט איר דעם מאן'ס התנהגות פון א גאנץ
 יאר, מפילא יעצט ווען עס קומט צו די נושא פון פארן קיין
 אומאן שפירט זי אז מען וועט איר פארשטיין, 'היתכן, מען
 פארט אנועק פון שטוב יום טוב וכו'?' דא שפירט זי אז
 יעדער וועט איר פארשטיין, אירע חבר'טעס, משפחה וכו',

ווייל ליידער בעזונותינו הרבים איז דער הייליגער רבי זייער פארשעמט.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, יעדער איינער פארט צו זיין רבי אויף ראש השנה, ביי אלע חסידות'ן פארט מען אוועק אויף ראש השנה און קיינער זאגט גארנישט, אבער ווען עס קומט צו פארן קיין אומאן דריידט זיך איבער די וועלט, הימל און ערד: 'היתכן מען לאזט איבער די ווייב און מען פארט אויף אומאן!'

אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן א גאנץ יאר זאג איך דיר צו אז נישט נאר זי וועט דיר נישט מעכב זיין פון פארן, נאר זי וועט דיר גאר מחזק זיין דו זאלסט פארן צום רבי'ן, זי וועט דיר קויפן א טיקעט און דיר מחזק זיין זאלסט פאלגן דעם רבי'ן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטישט יאר.

תג

פארנואס שטייט נישט אויף די מצבה פון
מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זיין טאטנ'ס נאמען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן פארנואס אויף די מצבה פון מוהרא"ש זכותו
יגן עלינו שטייט נישט זיין טאטנ'ס נאמען, איך מיין אז עס איז נישטא
נאך אזא זאך אין די וועלט. איך ווארט אויף א קלארע קסבר, נישט בל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ראה, כ"ד מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש שרייבט אין זיין צוואה (צואת מוהרא"ש, אות ה): "וכמו
בתיים חיותי נתעוררו על ידי אנשים בתשובה",
אזוי ווי ווען איך האב געלעבט זענען דורך מיר נתעורר
געווארן מענטשן תשובה צו טון, "כמו פן עבשיו לאחר
הסתלקותי לעילא, פשיבואי אל קברי יתעוררו בתשובה
שלימה", אזוי אויך נאכדעם וואס איך וועל אוועק גיין פון
די וועלט, ווען מען וועט קומען צו מיין קבר, וועט מען
אויך נתעורר ווערן צו תשובה טון, "וימשיכו לעצמם ישועות
ופלאות בעזרתו יתברך, ואהיה להם למליץ יושר בשמים,
ולא אנוח ולא אשקוט עד שיהיה למי שפא אל קברי

עצתו

תג

אמונה

ריא

להתפלל וללמוד ישועה שלימה מן השמים", און איך וועל
נישט רוען ביי איה וועל פועל'ן פאר דעם מענטש וואס איז
געקומען צו מיר - א ישועה.

די מציאות איז ממש אזוי, ווען מען קומט קיין יבנאל צום
ציון פון מוהרא"ש כאפט אן פאר'ן מענטש א מוהרא'דיגע
התעוררות תשובה צו טון, בפרט ווען מען ליינט די נוסח
המצבה וואס מוהרא"ש האט אליינס געשריבן (איד בין דיר דא
מעתיק דעם כתב יד פונעם נוסח המצבה):

פכ נאמן
 החסיד האמיט שדוד ד' דקמיות ארבע-טות,
 מסכ נכסו אלו יתברך הכל יום ויום, אמת
 צמדו על דמיו, וסוף יסודית קליט ומריט
 כל ימי חילו, רבים הטיב מחון אקירגט אלו
 יתברך: העמיד תלמידים רבים יראי ד' משה
 הכל האמבר ספרו ש"ג **אער בנחל**
 וספר שפת הנחל פיוט, נאמן א ספר
 נקרא ונינוא ליקוצי מוהל'ן איהן הקדש
 א ספרים ש"כ וקדש מן אמת נחית בזינוא
 קדש רבי נחמן מברסלב ד"ץ
 וקול אוקס ספרים רבים ונכדים מדעי תלמי
 נקרא ונינוא אסר ב' ית א' אים איה רבי
 צמן מברסלב ד"ץ ורפנים בטל קדוש אמן,
 וברסלב הקונסטי האפוסים לרחמי אלקים
 ורבות נאמיט ישיא ומצני אמת אמן בלתי
 אצ"ץ עזר עצמה עם יהודי קדוש
 נכסר גוג ... אסר ... אמונים ... יתא ...
 ת.ד.צ.ו.ה.

"פה נטמן", דא ליגט, "החסיד האמתי, עובד ה' בתמימות ובפשיטות", אן אמת'ער ערליכער איד וואס האט געדינט דעם אייבערשטן בתמימות ובפשיטות, "מסר נפשו אליו ותברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו", ער האט זיך מוסר נפש געווען פאר'ן אייבערשטן יעדן טאג פון ווען ער איז גרויס געווארן, "וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו", ער האט געליטן שווערע און ביטערע יסורים זיין גאנץ לעבן, "רבים השיב מעון וקורכם אליו ותברך וכו' וכו'", אסאך מענטשן האט ער מחזיר בתשובה געווען און זיי דערנענטערט צום אייבערשטן, ער האט אויפגעשטעלט פילע תלמידים ערליכע אידן און יראי ה'.

ווען מען לייגט דעם שטיקל מצבה כאפט אן א מורא'דיגע התעוררות לתשובה; מען דערמאנט זיך וואס מוהרא"ש איז אריבער אין זיין לעבן, און ווי ער האט זיך זיין גאנץ לעבן מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער, נאכדעם ווען מען הייבט אן ליינען די מצבה: "דא ליגט אן ערליכער איד וכו'", הייבט מען אן בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך וויל אויך זיין אן ערליכער איד, איך וויל דיר אויך דינען בתמימות ובפשיטות", ווייטער לייגט מען: "סבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו", ער האט געליטן שווערע און ביטערע יסורים זיין גאנץ לעבן; מוהרא"ש האט נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין זיין לעבן, נאר צרות און יסורים וואס ער האט געהאט אויסצושטיין מבית ומבחוץ, אזוי ווי מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (צואת מוהרא"ש, אות יד):

"לא ה'ה לי יום אַחַד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם - בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא בְּלָל", אִיךְ הָאב נִישְׁט גֶּעהאַט אִין מִיין גאַנצן לעבן קיין אײן גוטן טאָג - אָן קיין גוזמא, "וּמִמֶּשׁ בְּכִיתִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְרֹב צִעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שְׁסֻבְּבוּנִי מִבֵּית וּמְחוּץ", אִיךְ הָאב יעדן טאָג געוויינט צום אײבערשטן צוליב מײנע צרות און יסורים וואס אײך האב געהאט פון דרויסנדיגע מענטשן און פון מײן אײגענע שטוב וכו'; מיט דעם אלעם האט מען דאס קײנמאל נישט געקענט אָנזען אויף מוהרא"ש פון אינדרויסן, אַדְרָבָה, ווען מוהרא"ש האט געזען אַ אינגערמאן אַדער אַ בַּחור נִישְׁט פֿרײליך פֿלעגט ער אים פֿרײליך מאַכן; ווייטער שטייט אין די נוסח המצבה: "רבים השיב מעון", ער האט עוסק געווען נאָר צוריק צו פֿרענגען אײדישע קינדער צום אײבערשטן.

דער עיקר וואס מיר דארפן זען איז זיך צו לערנען פון מוהרא"ש און גיין אין זײנע וועגן, זיין פֿרײליך און פֿרײליך מאַכן אַנדערע; עוסק זיין אין תּפֿצה - פֿאַרשפּרײטן פֿאַר די גאַנצע וועלט די זיסע עצות פון רב'ין און אריין פֿרענגען אין די גאַנצע וועלט די רײנע אַמונה אינעם אײבערשטן.

דער אײבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן לעבן מיט'ן תּכֿלית, מיר זאלן געדענקען אז אײן טאָג וועלן מיר אהיים גיין צום אײבערשטן, דעמאלט וועלן מיר גאַרנישט מיט געמען מיט זיך נאָר דאס ביסל תּוֹרָה וּתּפֿלה וואס מיר זענען זוכה אריין צו כאפֿן יעדן טאָג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענטישט יאר.

תד

מיינע עלטערן לאזן מיר נישט האבן
קין אינטערנעט, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון זיבעצן יאר, מיינע עלטערן פלעגן האבן אין שטוב
אפענע אינטערנעט און דאס האט מיר געברענגט צו זען און קוקן דארט
דאס ערגסטע. צוביסלעך זענען זיי קלוגער געווארן און האבן אפגעשפארט
די אינטערנעט אבער זיי האבן מיר געלאזט האבן א טעבלעט וואס האט
געהאט א שטיקל פילטער, יעצט האט א געוויסער מחנה זיי אויפגעקלערט
אז דאס איז אויך נישט גוט און זיי האבן מיר אלעס אוועקגענומען.

איך שפיר אז איך קען נישט זיין אינגאנצן אפגעהאקט פון די וועלט,
איך בעט זיך ביי זיי אז איך וויל ווייטער האבן א טעבלעט מיט א גוטע
פילטער; דא אין ארץ ישראל רופט מען עס "אינטערנעט רמון", מען
קען מיט דעם זען נאר אימעילס, היימישע סייטס און פּשָׁרָע געפילטערטע
יוטוב, מיינע עלטערן ווילן מיר דאס אבער נישט נאכגעבן.

מיינע עלטערן פארלאזן זיך אויף אייך און דעריבער ווענד איך זיך
צו אייך, אפשר שרייבט איר פאר מיר און פאר מיינע עלטערן וואס איז
די ריכטיגע וועג צו האנדלען אין דעם מצב?

א גרויסן נישט פאר אלע אייערע שיעורים וואס איז ממש מיינ לעבן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ראה, כ"ד מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו בעטסט מיר איך זאל שרייבן פאר דייע עלטערן א בריוו
אז זיי זאלן דיר לאזן האבן אינטערנעט; וואס זאל איך
דיר זאגן, ווען דו זאלסט הערן וויפיל פראבלעמען די אינטערנעט
איז גורם וואלסטו נישט געבעטן מען זאל דיר עס לאזן האבן.
אינטערנעט איז א גרויסע צרה פאר אונזער דור, דאס האט
שוין הרוב געמאכט זייער אסאך אידישע שטופער; הונדערטער
שטופער זענען שוין צעטיילט געווארן צוליב דעם.

וואס זאל איך דיר זאגן, דער סמ"ך מ"ם האט זיך געמראפן
א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען אראפ ווארפן אידישע
קינדער, בחורים און מיידלעך, גרינגערהייט; אנשטאט דארפן
ארבעטן טאג און נאכט זיי צו שלעפן אויף נישט גוטע
פלעצער, האט ער היינט א גרינגע וועג. ער רעדט צו א
בחור צו קויפן א סמארטפאון אדער א טעבלעט וכדומה
לזה און ער דארף שוין מער נישט ארבעטן אים צוצורעדן
צו עבירות, דער בחור דארף שוין נישט גיין אין ערגעץ, ער
זיצט ביי זיך באהאלטן און קוקט אלע שמוץ וואס איז
פארהאן אויף די וועלט רחמנא לצלן.

נאך אביסל וועסטו זוכה זיין צו טרעפן דיין שידוך, דו
וועסט אים ירצה השם חתונה האבן און אויפשטעלן

א שטוב, אלס א טאטע וועסטו דארפן זיין א דגמא פאר
דיינע קינדער, ווי אזוי וועסטו קענען אריין לייגן אין דיינע
קינדער יראת שמים אז דו אליינס זיצט טאג און נאכט
אויפ'ן אינטערנעט?! איך בעט דיר זייער ווארף אוועק דיין
סמארטפאון, דאס איז נישט קיין גוטע זאך און עס וועט
דיר נישט ברענגען קיין גוטס.

אז מען קוקט שמוציגע זאכן ווערט מען אויסגעריסן אויך
פון די וועלט; דער יצר הרע רוט נישט ווילאנג ער רייסט
אויס דעם מענטש סיי פון די וועלט און סיי פון יענע וועלט.

רבי אברהם בן רבי נחמן האט געזאגט: "דער סמ"ך מ"ם
וויל נישט צונעמען פונעם מענטש בלויז זיין רוחניות,
ער וויל אים אויך צונעמען זיין גשמיות - זיין לעבן אויף די
וועלט, ער וויל אים הרגענען אינגאנצן"; דאס פאסירט אז
מען קוקט שמוץ רחמנא לצלן, מען פארלירט דעם מוח, און
אז מען האט נישט קיין מוח האט מען גארנישט, פֿרעג איך
דיר: "צו וואס דארפסטו דעם צרה?!"

דאס וואס דו שפירסט אז דו ביסט אפגעהאקט פון די
וועלט; וויסן זאלסטו אז עס איז נישט אזוי. אמת,
יעצט איז דיר שווער צו זיין אן דעם ווייל דו דארפסט זיך
צוגעוואוינען צו לעבן אין ווירקליכקייט, די אלע בליס נעמען
דאך אוועק דעם מוח פונעם מענטש פון לעבן מיט'ן מציאות
וכו', אבער באמת איז מען בכלל נישט אפגעהאקט פון די
וועלט; דער וואס האט נישט קיין אינטערנעט איז נישט

אפגעהאקט פון די וועלט, טויזנטער ערליכע אידן יראים
 וישלמים לעבן זייער א שיינע לעבן און ציען אויף ערליכע
 דורות אן דעם וואס זיי האבן א וועג צום אינטערנעט.

אין דעם זכות וואס דו וועסט זיין אפגעהיטן און מאכן א
 נחת רוח פאר דייע עלטערן וועסטו טרעפן א גוטע
 שידוך, אן ערליכע מיידל און איר וועט צוזאמען אויפשטעלן
 א שיינע שטוב און זען נחת פון ענקערע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דייע וועגן.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תה

שלעכטע זאכן פון אלס בחור, לויפן מיר גאך אלס אינגערמאן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישר פח פאר אלע חיווק, עצות און הדרכה וואס איך
 באקום פון איך ווי אוי אנצוגיין מיט מיין טאג טעגליכן לעבן.

איך האב חתונה געהאט מיט עטליכע יאר צוריק, איך האב שוין
 ברוך השם דריי זיסע קינדערלעך, די שלום בית איז אויך ברוך השם
 פיין. מיין פראבלעם איז אבער אז ווען איך בין אלט געווען זעכצן יאר
 האט זיך אין מיר אנגעמישעפעט אן עלטערער בחור און געטון מיט מיר

כל דבר אסור, און זייט דעמאלט קען איך נישט אויפהערן טראכטן פון שמוציגע און שלעכטע זאכן רחמנא ליצלן.

איך האב געמיינט אז נאך די חתונה וועט זיך עס אויפהערן, למעשה איז אבער נישט געווען אזוי. דאס מאכט מיין לעבן זייער דעפרעסט און איך קען נישט אזוי אנגיין. איך האף דער ראש ושיבה שליט"א וועט מיר קענען געבן אן עצה און הדרכה ווי אזוי פטור צו ווערן פון די שלעכטע זאכן און האבן א רואינע שיינע לעבן מיט מיין ווייב און קינדער.

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט זיך שטארקן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, דאס איז די איינציגסטע רפואה ווי אזוי מען קען זיך אויסהיילן פון אלע עבירות.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה יג, פון די זיבן בעטלערס - דעם לעצטן מאן): עס איז געווען א שלעכטע קעניג וואס האט פארקאפט א בת מלכה און זי איז אנטלאפן פונעם קעניג, האט דער קעניג ארויסגעשיקט זיינע באדינער מען זאל זוכן וואו זי איז, ביז מען האט איר געטראפן זיך דרייען ביי א שלאס פון וואסער. איז דער קעניג געגאנגען צום וואסעריגן פעסטונג מיט זיין מיליטער איר כאפן, ווען די בת

מלכה האט געזען דעם מלך האכזר האט זי געטראכט:
 'ענדערש וועל איך אריין לויפן אינעם שלאס פון וואסער
 און דערטראנקען ווערן ווי איידער אנצוקומען צום מלך
 האכזר, ווען דער קעניג האט געזען ווי זי לויפט אריין אין
 די וואסערדיגע פאלאץ האט דער קעניג געהייסן מען זאל
 איר שיסן מיט אלע סארט פיילן וואס איז געווען באשמירט
 מיט אלע סארט סמ'ען, מען האט איר געשאסן מיט די
 פיילן וואס זענען געווען אנגעשמירט מיט טויטליכע סם, איז
 די בת מלכה אראפ געפאלן חלשות, האט דער רבי
 אויסגעפירט: "און איך הייל זי".

דער מלך האכזר - דאס איז דער יצר הרע וואס זוכט צו
 פארבאפן אידישע קינדער וואס זענען דעם אייבערשטן'ס
 קינדער; ער איז מכשיל א מענטש מיט עבירות רחמנא
 לצלן ביו דער מענטש פאלט חלשות, מען ווערט צעבראכן
 ביי זיך און מען געבט אויף. קומט דער הייליגער רבי און
 זאגט: "און איך הייל זי", דער רבי האט אזעלכע לימודים
 וואס קען אויסהיילן יעדן איינעם און צוריק ברענגען יעדן
 איינעם צום אייבערשטן, אפילו דער יצר הרע האט אים
 אראפ געווארפן אין די ערגסטע בלאטע, ער איז נכשל
 געווארן אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה וכו' רחמנא
 לצלן, אויב פאלגט מען דעם רבי'ן און מען נעמט זיינע
 עצות איז מען זוכה ארויס צו קריכן פון אלע פראבלעמען.
 דער רבי האט אויך געגעבן אן עצה פון התבודדות; א
 מענטש זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיט'ן

אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך און אים בעטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים. דעריבער אז דו ביסט אריבער א שווערע יוגנט, דו ביסט אראפ געפאלן אין ביטערע עבירות וואס מען געבט אויף אזא עבירה סקילה רחמנא לצלן, האסט פוגם געווען בכרית מיט די הארבע עבירה פון משכב זכר רחמנא לצלן און דאס לויפט דיר נאך ביז יעצט, איז נישט דא פאר דיר קיין אנדערע עצה, נאר אז דו זאלסט אננעמען דעם רבינ'ס עצה פון התבודדות.

פאלג דעם רבי'ן און זיי זיך מתבודד יעדן טאג מיט'ן אייבערשטן, זיי זיך מתנדה פאר אים און דערצייל אים אלעס וואס דו האסט געטון וכו', בעט אים: "הייליגער באשעפער איך דאנק דיר און איך לויב דיר אז איך האב חתונה געהאט און איך האב זוכה געווען צו א וואוילע נויב מיט ליבטיגע קינדער, אבער איך בין אזוי צעבראכן פון מיינע שלעכטע מחשבות וואס לויפן מיר נאך פון מיינע אלטע שלעכטע מעשים. איך האב אזויפיל געזונדיגט; איך בין אזוי אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית רחמנא לצלן און עס איז שוין געווארן א רגילות ביי מיר צו זינדיגן, אז איך קען פשוט נישט אפלאזן די שלעכטס, עס לויפט מיר נאך, איך קען נישט פטור ווערן דערפון.

הייליגער באשעפער ראטעווע מיר! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט פון דעם. רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר פח זיך

צו קענען מתנבך זיין אויף מיינע שלעכטע מחשבות. 'לב טהור ברא לי אלקים' - באשאף מיר א נייע ריינע הארץ, 'ורוח נכון חדש בקרבי, געב מיר א הייליגע ווילן, א הייליגע גייסט אז איך זאל נישט וועלן טון שלעכטע זאכן, איך זאל זיין צופרידן מיט מיין ווייב און איך זאל נישט טראכטן פון שלעכטע זאכן".

זאלסט זאגן די תפלה יעדן טאג און אפילו אפאר מאל א טאג - און לייג צו דייע אייגענע תפילות. יעדעס מאל דיין מוח לויפט צוריק צו דייע אלטע מעשים זאלסטו עפענען דיין מויל און שרייען צום אייבערשטן, וועסטו זוכה זיין ארויס צו קריכן פון דעם.

מען דארף שרייען "געוואלד!" אויף וואס עס גייט פאר אויף די וועלט; עס דרייען זיך ארום קראנקע מענטשן וואס כאפן יונגע בחורים און ריינע קינדער און טוען מיט זיי עבירות רחמנא לצלן, וואס דאס הרגעט זיי פאר'ן גאנצן לעבן; עס ליגט א חוב אויף אלע וואס טוען מיט קינדער און בחורים צו רעדן אפן צו זייערע תלמידים זיי זאלן וויסן ווי אזוי זיך צו היטן פון שלעכטע מענטשן. מען דארף אויסלערנען קינדער: "אויב איינער וויל דיר אנרירן וכו', זאלסטו שרייען וכו', אדער דערציילן פאר די עלטערן". און אז מען כאפט א מגול דארף מען אים מסרם זיין און איינשפארן אין תפיסה פאר זיין גאנץ לעבן ער זאל נישט אנוועק הרגענען ריינע קינדער און אומשולדיגע בחורים.

נאך אן עצה האט דער רבי פאר אויגו אז מיר זאלן קענען ארויס גיין פון די שלעכטע מעשים, דאס איז "זאגן משניות"; דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שגלגדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום, רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, פי פח התורה גדול מאד". אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'כך וכך' - וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די פח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס געמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

זאגן משניות איז די עצה פאר אלע וואס זענען געבעד אריין געפאלן אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן; נאר דאס קען העלפן דעם מענטש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מכילתא דנוסע, פרשה א) דער אייבערשטער זאגט פאר די אידן, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: אמור להם לישראל, "דברי תורה שנתתי לכם רפואה הם לכם, חיים הם לכם", שנאמר: כי חיים הם למוצאייהם, ואומר: רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיה, אז מען לערנט תורה ווערט מען אויסגעהיילט פון אלע מחלות וחלאים רעים.

כאד זיך א שיעור צו זאגן יעדן טאג פֿרקים משניות און דו זאלסט ארויס זאגן די ווערטער מיט דיין מויל; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות למוד, חלק ב, סימן יא): "המוציא דברי תורה בפיו, נצול מדין סקילה", ווען מען לערנט תורה און מען זאגט ארויס די ווערטער מיט'ן מויל ווערט מען ניצול פון סקילה; דאס וועט זיין א תיקון אויף די עבירה וואס דו האסט עובר געווען. קוק נישט אויף דעם אז דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, דו זאג די ווערטער אפילו אן פארשטיין - וועט דער אייבערשטער דיר העלפן אז דו וועסט ארויס גיין פון דיינע שלעכטע רגילות'ער.

כאפ זיך אריבער קיין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון; דער רבי האט געזאגט (מי מותר, סימן רכה): ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, געבן א פרוטה לצידיקה און זאגן דעם תיקון הפללי - די צען קאפיטלעך תהלים [קאפיטל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ]: "אפילו אם עצמו וגברו חטאיו ופשעיו, וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל איך אים ארויס נעמען פון שאול תחתית"; פאר צום רבינ'ס ציון וועסטו אלעס פאררעכטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט תשובה טון אויף אלע דיינע שלעכטע מעשים.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטישט יאר.

תו

קען איך אפֿשר האָבן אַ תּפּלה אויפֿצושטײן צײַטליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן ייִשר בַּח פֿאר די שיינע וואַרעמע דרֿשות. איך האב געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר שרייבן א תּפּלה צו זאָגן יעדע נאכט צו קענען אויפֿשטײן צײַטליך אינדערפֿרי יעדן טאג.

א גרויסן ייִשר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דא האסטו א תּפּלה אויף צו קענען אויפֿשטײן אינדערפֿרי:

"רבוננו של עולם איך דאנק דיר און איך לויב דיר פֿאר
מײן לעבן; איך דאנק דיר אז איך בין געזונט, אז
איך בין א איד און נישט קיין גוי, איך דאנק דיר פֿאשעפֿער
אז איך קען זען, איך קען שטײן און איך קען זיך פֿאנוועגן.

העלף מיר אויבערשטער איך זאל זיין פֿרייליך און איך
זאל נישט זיין דעפֿרעסט, עס איז מיר ממש
אוממעגליך אויפֿצושטײן אינדערפֿרי, איך האב נישט קיין

חשק ארוים צו קומען פון בעט ווייל איך בין זייער צעבראכן;
 דער יצר הרע ווארפט מיר אראפ אין עבירות, ער רעדט
 מיר איין אז דו ביסט ברוגז אויף מיר און ער ברענגט אריין
 אין מיר מחשבות זרות באילו איך בין שוין פארפאלן, אז
 איך קען שוין נישט תשובה טון און אז מיין תורה און מצות
 גייען צו די סטרא אחרא. דאס מאכט מיר זייער צעבראכן
 און איז גורם אז איך זאל בלייבן אין בעט שלאפן.

העלף מיר איך זאל וויסן אז דאס אלעס קומט פונעם יצר
 הרע, ווייל באמת האסטו מיר זייער ליב און דו
 ווארטסט אויף מיין תורה ותפלה; העלף מיר אייבערשטער
 איך זאל שטענדיג געדענקען אז אפילו איך האב געזינדיגט
 קען איך תשובה טון, אזוי וועל איך אויפשטיין פרי, איך
 וועל לויפן אין מקנה און נאכדעם וועל איך גיין לערנען און
 דאווענען".

וויסן זאלסטו אז אלע פראבלעמען קומען פון עצבות און
 מרה שחורה, אויך דער פראבלעם פון נישט אויפשטיין
 קומט פון דעפרעסיע; דעריבער דארף מען זיך גיטן מיט
 אלע בוחות צו זיין פרייליך. זע צו הערן מוזיק יעדן טאג,
 טאנץ יעדן טאג און זיי זיך מחזק זיין אויף אלעס גוטס וואס
 דער אייבערשטער געבט דיר, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין
 אינדערפרי.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהייסן פאר
 איינעם פון אנשי שלומינו ער זאל טאנצן יעדן טאג,

רבי נתן האט געזאגט (עיין מקור השמחה, שחיות וספורים, סימן לה):
 "ווער עס איז פרייליך וועט נישט זען דעם פנים פון גיהנום".
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דייע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענמישט יאר.

תז

ווי אזוי קענט איר זאגן אז מען טאר
 זיך נישט אויסרעדן פאר א חבר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר אייערע דרשות און חיווק מיט וואס איך בין
 זיך זייער מתנה, דער אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער פח אנצוגיין.

איך האב געהערט אסאך מאל ביי אייערע דרשות, ווי אויך געלייגט
 אין די בריוו, אז א מענטש זאל קוינמאל נישט דערציילן פאר א חבר
 אדער וועם אימער זיינע עבירות און שוואכקייטן אין אידישקייט, ער זאל
 עס נאר דערציילן פאר'ן אייבערשטן אליין.

דאס זעט מיר אויס צו זיין א סתירה צו דעם וואס דער הייליגער
 רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו שרייבט אין צעטל קטן (אות י) אז מען
 זאל יא נעמען א באגלייבטער חבר און אים דערציילן אלע שלעכטע
 זאכן וואס מען טראכט. וזה לשון קדשו: "לספר בכל פעם לפני המורה
 לו דרך השם, ואפילו לפני חבר נאמן כל המחשבות והרהורים רעים
 אשר הם נגד תורתנו הקדושה אשר הוצר הרע מעלה אותן על מחו

ולבו, הן בשעת תורה ותפלה, הן בשכבו על מפתו, והן באמצע היום, ולא יעלים שום דבר מחמת הבושה; ונמצא על ידי סיפור הדברים שמוציא מכת אל הפועל, משבר את פת הניצור הרע שלא יוכל להתגבר עליו כל כך בפעם אחרת, חוץ עצה הטובה אשר יוכל לקבל מחברו שהוא דרך השם, והוא סגולה נפלאה".

איך האף או איר וועט מיר דאס פארענטפערן, ווייל דאס איז מיר זייער וויכטיג צו וויסן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו פארפלאנטערט ווערן מיט די פלאנטער וואס רופט זיך "חברים", און מען דארף שטענדיג געדענקען אז 'א מענטש האט קיינעם נישט אויף די וועלט, נאר דעם אייבערשטן; אזוי ווי מוהרא"ש שררייבט אין די צנאה (צנאת מוהרא"ש, אות ט): "וכרו היטיב ותיישבו עצמכם ואז תראו כי שוא תשועת אדם, והכל הכל הכלים", געדענקט גוט און געמט גוט אריין אין אייער קאפ אז איר האט קיינעם נישט אויף די וועלט, עס איז א שאד זיך צו פארלאזן אויף מענטשן, "אף אהד לא יכול לעזור לכם, ומכל שכן שאינו יכול להזיק לכם", קיינער קען אייך נישט העלפן און זיכער נישט שלעכטס טון, "ועל כן אל תיראו ואל תחתו

משום בריה שבעולם, ומכל שבן שאל תחניפו את שום בריה, כי לא יועיל כלל, אלא עוד יזיק לכם בבריאותכם", דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן פון קיין שום מענטש און איר זאלט נישט חנפ'ענען קיינעם, ווייל דאס וועט אייך גארנישט העלפן, פארקערט דאס וועט אייך שאטן צום געזונט, "כי בשאדם שם במחוננו בבשר ודם, ואחר כך בשאינו נעשה פרונו אזי בא לידי אכזבות גדולות עד מאד, ונשבר לגמרי, ונופל רוחו, ונחלש דעתו", ווייל ווען מען פארלאזט זיך אויף מענטשן און דערנאך זעט מען אז יענער איז נישט אינטערעסירט דיר צו העלפן און ער קען דיר נישט העלפן, דאן ווערט מען זייער אנטוישט און זייער צעבראכן, "אבל בזה שמכניסים את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, אז מצליחים בכל הענינים, כי אינו חונף לשום בריה, וכן אינו מתירא משום בריה, וחי את החיים שלו", אבער אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן און מען פארלאזט זיך אויף אים - איז מען זייער מצליח, עיין שם.

דאס האט מוהרא"ש גע'חור'ט מיט אונו זיין גאנץ לעבן, אז מיר זאלן זיך אריין געמען אין קאפ אז מיר האבן קיינעם נישט אויף די וועלט - נאר דעם אייבערשטן.

דאס וואס דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט (צעטל קסן, אית יג): "לספר בכל פעם לפני המורה לו דרך השם, ואפילו לפני חבר נאמן - כל המחשבות והרהורים רעים אשר הם נגד תורתנו הקדושה וכו'", מען זאל דערציילן

פאר א רבי אָדער פאר א באַגלייבטער חבר אלע שלעכטע מחשבות וואס איז קעגן די תורה, און געמען פון אים אן עצת וכו' - דאס איז נישט קיין סתירה צו דאס וואס מוהרא"ש פלעגט אונז מזהיר זיין אז מיר זאלן נישט דערציילן פאר קיינעם וואס מען האט געטון וכו', דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו מיינט א 'חבר', אזוי ווי דער רמב"ם זאגט (פירוש המשניות דמאי ב. ג.) : "חבר" - נקרא תלמיד חכם, וכן יקראו לתלמידי חכמים 'חברים', אין משניות און אין גמרא רופט מען אן א תלמיד חכם מיט'ן נאמען 'חבר' און תלמידי חכמים - 'חברים', פארן וואס רופט מען זיי אן מיט'ן נאמען חברים? "כי חברתם זה לזה חברה נאמנה, כי היא חברה לשם שמים", דוקא א תלמיד חכם, אן ערליכער איד - איז א ריכטיגער חבר נאמן, אבער סתם מענטשן זענען נישט קיין חברים; אן ערליכער איד וועט דיר העלפן מיט עצות, ער וועט דיר מתחוק זיין דו זאלסט זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, אבער פון סתם מענטשן דארף מען זיך זייער היטן.

די בעסטע זאך איז מען זאל דערציילן אלעס וואס מען האט געטון פאר'ן אייבערשטן, אזוי ווי דער רמב"ם זאגט (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א.) : 'עדע מצוה אין די תורה, סיי א מצות עשה, סיי א מצות לא תעשה - אויב מען האט עובר געווען אויף איינע פון די מצות, בשוגג אדער במזיד; ווען מען טוט תשובה, דארף מען זיך מתנדה זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין די תורה (במדבר ה. ט.) : "והתנדו את חטאתם אשר עשו"; ווי אזוי איז מען זיך מתנדה? זאגט

דער רמב"ם, מען זאל אזוי זאגן: "אנא השם הטאתי עויתי
 פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, ויהי נחמתי ובושתני במעשי
 ולעולם איני חוזר לדבר זה", איך בעט דיר אייבערשטער,
 איך האב געזינדיגט פאר דיר, איך האב געטון די און די
 עבירה און איך האב תרמה אויף וואס איך האב געטון, איך
 שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב געטון און איך
 געם זיך פאר אז איך גיי עס מער קיינמאל נישט טון; דאס
 איז וידוי, "וכל המרבה להתנדות ומאריך בענין זה - הרי
 זה משבח", און ווער עס פארמערט זיך צו מתנדה זיין פאר'ן
 אייבערשטן, דער איז געלויבט.

אבער אין א פאל וואס א מענטש שפירט אז ער דארף
 צו איינעם רעדן, צוליב דעם וואס ער גייט אריבער
 שווערע צייטן; ער האט אין זיך שולד געפילן פון שלעכטע
 מעשים וכו' און ער שפירט ווי ער מוז דאס פאר איינעם
 דערציילן, זאל ער זוכן דוקא אן ערליכער איד, איינער וואס
 איז דבוק צום אייבערשטן און צו די תורה, און פון אים
 געמען אן עצה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תח

וואס איז די ריכטיגע וועג ווי אזוי ארויסצוגיין פון חובות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר די שיעורים און בריוו וואס האט געטוישט מיין גאנצע לעבן צום גוטן ברוך השם.

איך האב זיך געטראפן אין גרויסע חובות פון איבער פופציג טויזנט דאלער, איך האב גענומען א דרך פון ברוסלב פון איינע פון די גרויסע משפיעים אין ארץ ישראל וואס ער זאגט אז דער רבי האט געהייסן מאכן התבודדות פאר א גאנצע שעה יעדן טאג, ער שרייבט אין זיין ספר אז דער רבי זאגט, עס איז דא אן עבירה וואס די שטראף אויף דעם איז אז מען ווערט א בעל חוב, איז ער מסביר די וועג ווי אזוי ארויסצוקריכן דערפון און ער מאכט א סדר ווי אזוי צו רעדן צום אייבערשטן אין דעם שעה, די ערשטע האלבע שעה דארף מען דאנקען דעם אייבערשטן פאר די מתנה פון חובות, ווייל אויב דער אייבערשטער האט מיר אריינגעפירט אין חובות איז דאס זיכער גוט פאר מיר, און ביי די צווייטע האלב פונעם שעה דארף מען בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מיר אויפמאכן די אויגן צו זען וועלכע עבירה איך האב געטון וואס דאס האט מיר געמאכט פאר א בעל חוב. איך טו דאס שוין פאר בערך פינף זעקס חדשים, און דער מצב איז מאקע געווארן אסאך בעסער.

לעצטנס האב איך אנגעהויבן לערנען אשר בנחל און עס זעט מיר נישט אויס אז מוהרא"ש איז געגאנגען אויף דעם מהלך, האב איך געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר קלאר שטעלן וואס איז

יא. פער איבער דעם אין דעם חלק, מכתב תלג.

דער ריכטיגער וועג פאר מיר לויט ווי מוהרא"ש האט געלערנט, ווי אזוי תשובה צו טון אויף די עבירה וואס ברענגט חובות, אין א וועג ארויסצוגיין פון חובות.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אזו דו לעבסט מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות;
דער רבי בלאזט אריין אין אונז א חיות - א לעבן
אז מיר זאלן זיך קענען דערהאלטן מיט אלע בוחות אנצוגיין
אפילו ווען עס גייט אריבער אויף אונז שווערע צייטן.

מוהרא"ש האט אונז געלערנט א וועג וויאזוי ארויס צו גיין
פון חובות; מען זאל גיין נאך געלט און באצאלן
צוביסלעך. אזו דו האסט חובות אין די סומע פון פופציג
טויזנט דאלער, הייב אן צו באצאלן צוביסלעך, זאג נישט:
'ווען איך וועל האבן די גאנצע סכום אויף איין מאל וועל
איך עס באצאלן, נאר טו אזוי: אזו דו קומסט פאר'ן פיש
געשעפט טויזנט דאלער ווארט נישט ביז דו וועסט האבן
טויזנט דאלער אים צו באצאלן, ווייל קיינער האט נישט קיין
עקסטערע טויזנטער דאס צו גיין באצאלן אויף איין מאל.

אָבער אַ פינפֿער האַסטו - יאָ? גיי אַריין און לייג עס אויפֿן
 קשבֿון, און אזוי ווייטער ביי די אַנדערע פֿלעצער וואו דו ביסט
 שולדיג געלט, גיי יעצט און טראַג אַריין אין געשעפט אַ פינפֿער,
 אַ צענער, אַ צוואַנציגער; וויפֿיל דו האַסט אין טאש.

די הייליגע חכמים לערנען אונז (אבות ב.ד): "אל תאמר לבשאפנה"
 - זאג נישט ווען איך וועל האבן וועל איך באצאלן, "שמא
 לא תפנה" - ווייל ווער זאגט אז דו וועסט האבן צו באצאלן?
 אז מען פאלגט א צדיק און מען צאלט צוביסלעך, דאן קומט
 אריין די ברכה און מען קען אלעס באצאלן.

ווען מוהרא"ש האט חתונה געהאט האט ער אליינס
 אפגעדרוקט אלע דעם רבינ'ס ספרים און ער איז
 געבליבן שולדיג פאר'ן דרוקער איבער אכציג טויזנט דאלער
 (אפילו היינט איז אכציג טויזנט דאלער אסאך געלט, כל
 שפן דעמאלט בימים ההם איז עס געווען עטליכע מאל די
 היינטיגע ווערד), פלעגט מוהרא"ש שטענדיג דערציילן ביי
 די שיעורים ווי אזוי ער האט באצאלט דעם מרפּים; ער האט
 דאס אליינס באצאלט אן קיין עסקנים און אן קיין גמ"ח'ן,
 ער איז יעדן טאג אריין צום דרוקער און באצאלט אויפֿן
 קשבֿון וויפֿיל ער האט געהאט אין טאש, ביי ער האט אלעס
 באצאלט. און אזוי פירן זיך די ערליכע ברוסל'ע חסידים,
 זיי באצאלן צוביסלעך וואו זיי זענען שולדיג.

דאס וואס דו פֿרענגסט וואס איז די עבירה וואס דער רבי
 זאגט (שיחות הר"ן, סימן קיב): "יש עבירה שענשה של עבירה
 הוּיא שיהא בעל חוב תמיד", עס איז דא עבירות וואס

דאס מאכט אז דער מענטש זאל שטענדיג זיין א בעל חוב; דאס איז די עבירה פון הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן. ווען א מענטש איז חס ושלום פונם בברית, ער היט זיך נישט די אויגן, ער קוקט מאווים און קליפס פון עבירות רחמנא לצלן, ווערט פארשטאפט זיין מח און עס ווארפט אים אריין אין א קמנות הרעת, ער מיינט אז ער מוז בארגן געלט, און צום סוף בלייבט ער נעבעך א גרויסער בעל חוב.

די איינציגסטע עצה ארויסצוקריכן פון אלע חובות איז אז מען טוט תשובה און מען וויינט זיך אויס פארן אייבערשטן, מען בעט אים אז מען זאל ארויס קריכן פון די בלאטע וואו מען איז אריין געפאלן, מען בעט אים ער זאל געבן שפע פדי מען זאל קענען באצאלן אלע חובות.

דערפאר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אויף אידיש יעדן טאג, ער זאל דיר העלפן דו זאלסט האבן שפע און דו זאלסט קענען באצאלן אלע דייע חובות.

אויב דו ווילסט פאמט באצאלן דייע חובות זאלסטו אנגעמען די עצה פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה: גיי נאך געלט יעדן טאג און אזוי זאלסטו צוביסלעך באצאלן דייע חובות; עס איז נישט קיין בושה צו גיין נאך געלט, עס איז א בושה צו זיין א גנב, עס איז א בושה ווען מען בארגט געלט און מען באצאלט נישט.

על פי הלכה (שלחן ערוך יורה דעה, סימן רנב) אויב מען האט נישט קיין געלט קען מען גיין נאך געלט פאר זיך אליינס;

פארשטייט זיך אז אין שטוב איז גישט פרי צו זאגן אז מען
גייט נאך געלט פאר זיך, מען זאגט 'איך גיי נאך געלט פאר
א תבר וואס האט גישט אויף יום טוב, וד"ל.

דו זאלסט ווייטער רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים בעטן
ער זאל דיר העלפן זאלסט קענען באצאלן פאר יעדן איינעם
ביזן לעצטן פרוטה פרי דו זאלסט קענען אנוועק גיין פון די
וועלט אן צו זיין שולדיג פאר א צווייטן אפילו איין פרוטה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תט

איך מוטשע זיך מיט ספיקות אין
הלכה שאלות, וואס איז די עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די דרשות וואס געבט מיר אסאך חיזוק, ספעציעל ווען
איר רעדט פון תפלה.

איך בין א מאמע פון קליינע קינדער און איך מוטשע זיך מיט אסאך
ענקוויעטי אין הלכה, בעיקר אין בין אדם לחבירו און אין בשר בחלב.
איך טראכט א גאנצן צייט 'אפשר האב איך איינעם געזאגט א ווארט

וואס האט יענעם געמ'שעפעט? 'אפֿשר האב איך אַמאל גערעדט לשון הרע?' און עס פייניגט מיר בסדר אז איך דארף יעדן איינעם איבערבעטן. און אויך אין קאך האב איך אלץ מורא אז אפֿשר טויג עפעס נישט מיט די טעפּ, איך שפיר קיינמאל נישט זיכער אז עס האט זיך נישט אפֿשר אויסגעמישט עפעס מילכיגס און פליישיגס.

אפֿשר האט איר פאר מיר אן עצה אדער א תפלה וואס וועט מיר העלפֿן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זוען מען האט א שאלה אין סיי וואס פאר א נושא - צי אין קאך מיט בשר בחלב, אדער אין הלכות טהרה וכו' דארף מען פרעגן א דיין. און אז דער דיין זאגט אז דאס איז גוט דארף מען וויסן אז דאס איז גוט, עס עקוועסירט נישט קיין איבער קלערן און איבער טראכטן, ווייל ווי אזוי דער דיין פסק'נט אזוי איז די הלכה.

זוען עס קומט צו פרעגן א שאלה טאר מען זיך נישט שעמען; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ה): "ולא הביישן למד"; יעדע שאלה וואס מען האט - סיי אין הלכה סיי אין מנהג - דארף מען פרעגן אן ערליכן רב. דאס איז דער גאנצער איד; יעדע זאך וואס ער טוט דארף זיין צוגעבינדן צו די תורה. אזוי אויך אויב האט מען חס ושלום

א דיין ודברים מיט א צווייטן, אפילו עס רעדט זיך איבער א פרושה, ווייל (סנהדרין ה:): "דיין פרושה בדין מאה", איין פרושה האט די זעלבע הלכה ווי הונדערט פרושות - דארף מען גיין צו א רב ער זאל פסק/ענען וואס צו טון און חס ושלום זיך אליינס פסק/ענען ביי קיין שום פאל.

דאס וואס איר זענט קיינמאל נישט זיכער מיט זיך, איר האט אלץ מורא וכו'; דארפט איר וויסן וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מה): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "פי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות פלל, והם רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים", די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן - דאס זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס זענען בלויז דמיונות, שטותים און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "דהינו מה שחושב וחוקר ומדקדק ביותר, אם הוא יוצא פראוי במה שעושה", דאס וואס מען טראכט צי מען איז יוצא די מצוה וואס מען טוט - צי נישט; מען איז מדקדק און מען האלט אין איין אריין טראכטן: 'אפשר בין איך נישט יוצא, אפשר בין איך יא יוצא', דאס אלעס ברענגט דערצו אז דער מענטש זאל אלעס אפלאזן רחמנא לצלן. "פי בשר ודם אי אפשר לו שיצא ידי חובתו בשלמות", ווייל א מענטש קען נישט

יִוצֵא זַיִן דִּי מְצוֹת פּוֹנְעִים אַיִבְעֶרְשְׁטֵן בְּשִׁלְמוֹת, "וְאִין הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא וְכוּ", דְּעַר אַיִבְעֶרְשְׁטֵטער זוכט נישט
 א וועג ווי אזוי ער קען אונז כאפן און אויפנווייזן אז מיר
 קענען נישט טון די מצות, ווייל די תורה איז געגעבן געווארן
 פאר מענטשן, "ולא נתנה תורה למלאכי השרת", נישט פאר
 מלאכים, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות,
 עליהם נאמר: 'וחי בהם, ולא שימות בהם' כי אין להם שום
 חיות כלל", און די אלע וואס זענען פארנומען מיט חמרות
 און ספיקות זענען אלץ מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די
 מצוה צי נישט - די האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד
 הם במקרה שחורה מחמת שגדמה להם שאינם יוצאים ידי
 חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה
 מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג
 דעפּרעסט און לעבן אלץ אין ספיקות, ווייל די חמרות
 ווארפט זיי אריין אין מרה שחורה.

בְּעֵטֶם דַּעַם אַיִבְעֶרְשְׁטֵן אִיר זְאָלֵט זוכה זיין צו זיין פרייליך
 און נישט איבער טראכטן, מיט תפלה וועט איר
 ארויסגיין פון אלע אייערע שוועריקייטן.

דְּעַר אַיִבְעֶרְשְׁטֵטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין
 אלע אייערע וועגן.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

 תי

ווי אזוי קען איך האבן געלט, אז מיין
טאטע האט גארנישט מיר צו געבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, און מיין טאטע האט נישט קיין פרנסה, ער האט
אסאך חובות. אסאך מאל דארף איך עפעס קויפן אבער איך האב נישט
פון וועם צו בעטן געלט, ווייל מיין טאטע האט באמת מיר נישט צו
געבן און איך האב זיכער נישט. זאל איך אפשר גיין נאך צדקה? אדער
זאל איך גיין ארבעטן?

יישר כח

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בלייב אין ישיבה לערנען תורה. דו וועסט נאך גענוג
ארבעטן אין לעבן; נאך אביסל וועסטו חתונה האבן
און דו וועסט דארפן ברענגען פרנסה פאר דיין משפחה,
דעמאלט וועסטו יוצא זיין דעם (בראשית ג, יט): "בזעת אפיקך
תאכל לחם"; דעריבער זאלסטו בלייבן לערנען די הייליגע
תורה וועט דער אייבערשטער דיר העלפן אז דו וועסט
טרעפן א גוטע שידוך בקרוב.

אין שלחן ערוך הלכות צדקה ווערט גע'פסק'נט (יורה דעה, סימן רנ"ג), אז ווער עס האט נישט קיין געלט מעג גיין נאך געלט; דעריבער אז דיין טאטע האט נישט קיין פרנסה, ער זינקט אין חובות און דו האסט נישט פון וועם צו בעטן געלט ווען דו דארפסט קויפן מלבושים וכדומה - מענטשן גיין נאך געלט; אבער גיי נישט נאך געלט נאר פאר וואס דו דארפסט.

גיי נאך געלט פאר דייע עלטערן; עס איז נישטא קיין גרעסערע מצוה ווי דאס אז א קינד העלפט זיינע עלטערן. ביי אונז אין ישיבה איז דאס איינגעפירט ביי אלע בחורים, זיי גייען נאך געלט יעדע נאכט ביי הייזער און ביי חתונות; אביסל פֿרענגען זיי פאר די ישיבה און די איבריגע געלט געבן זיי פאר די עלטערן, זיי צאלן אויס דעם באלאנס אין גראסערי און ביי די פיש און פלייש געשעפט; זיי דערשמועקן אין שטוב וואו מען דארף געלט און אויף וואס מען דארף געלט און שטעלן דאס צאם שטילערהייט.

עס איז נישטא קיין גרעסערע מצוה ווי העלפן די עלטערן זיי זאלן קענען לעבן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסא דבי אלהו רבה, פרשה כו): "כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם", דער אייבערשטער זאגט: די גאנצע וועלט איז מייןס - איך האב עס באשאפן און איך בעט פון ענק נאר איין זאך "איר זאלט מכבד זיין ענקערע עלטערן"; דעריבער זאלסטו פלייבן אין ישיבה לערנען פלייסיג. מיט דעם וועסטו מאכן א נחת

רוח פאר דייןע עלטערן און ביינאכט זאלסטו העלפן דייןע עלטערן וויפיל דו קענסט.

אז דו גייסט צאמשטעלן געלט פאר דייןע עלטערן זאלסטו אכטונג געבן עס זאל זיין פדרך פבוד, ווייל עס איז גארנישט ווערד אז א קינד האלט אויס זייןע עלטערן און ער רעדט צו זיי מיט חוצפה. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי פאה פרק א, הלכה א): "יש שהוא מאכיל את אביו פטומות, ויורש גיהנם", עס איז דא אמאל א קינד וואס האלט אויס זיין טאטע, ער ברענגט אים צו עסן געשטאפטע גענז, מיט דעם אלעס וועט ער גיין אין גיהנום, "ויש שהוא מטחינו ברחיים, ויורש גן עדן", ווידעראום איז דא אמאל א קינד וואס מאכט זיין טאטע טון שווערע ארבעט און אין דעם זכות וועט ער האבן גן עדן; ווי אזוי קען זיין א מענטש וואס געבט זיין טאטע צו עסן די פעסטע עסן זאל גיין אין גיהנום? ברענגט די גמרא אראפ א מעשה, עס איז געווען א מעשה באחר שהיה מאכיל לאביו תרנגולים פטומים, עס איז געווען איינער וואס האט אויסגעהאלטן זיין טאטע, דער טאטע איז שוין געווען אלט, ער האט נישט געקענט ארבעטן און דער זון פלעגט אים ברענגען יעדן טאג געשטאפטע גענז, "פעם אחת אמר לו אביו: בני, הללו מנין לך", איין טאג ברענגט אים זיין טאטע: פון וואו האסטו אזעלכע געשמאקע גענז? "אמר לו: זקן, זקן, אבל ושתוק, שהפלביום אוכלים ושותקים", האט ער זיך אנגערופן צום טאטן מיט געשפעט: אלטע טאטע וואס רעדסטו אזויפיל, שווייג און עס, אפילו

הינט ווען זיי עסן בילן זיי נישט, פֿרעג נישט קיין קשיות,
עס און שוין, "נמצא מאכיל את אביו פטומות, ויורש גיהנם",
קומט אויס אז אין הכי נמי, ער געבט טאקע צו עסן דעם
טאטן, אָפּער ער וועט גיין ביים סוף אין גיהנום, ווייל ער
רעדט מיט חוצפה.

נאָכדעם איז דא אײנער וואס נעמט דעם טאטן צו אַרבעטן
שווערע אַרבעט און אין דעם זכות וועט ער גיין
אין גן עדן, ווי אזוי איז דאס שײַנד? דערצײלט די גמרא:
"מעשה באחד שהיה טוחן ברתים", עס איז געווען אײנער
וואס האט געאַרבעט שווער ביי א מיל, "שלח המלך להביא
טוחנים לעבודתו", איין טאג האט דער איד'ס טאטע באקומען
א באפעל פונעם קעניג ער זאל קומען אַרבעטן ביי אים
אין פאלאץ, "אמר לו לאביו, אבא, הפגם וטחן תחתי ואני
אלך לעבודת המלך", האט דער זון געזאגט: טאטע, נעם
איבער מיין אַרבעט ביים מיל און איד וועל גיין אנשטאט
דיר אַרבעטן ביים קעניג, "אם יגיע לידי ביוזן, אתבזה אני
ולא אתה", אז דו זאלסט נישט ווערן פאַרשעמט ביים
קעניג, (אדער ווי רש"י זאגט (בבלי קידושין לא): ואני אלך תחתיה לעבודת המלך
שאין לה קצבה), "נמצא מטחינו ברתים, ויורש גן עדן", קומט
אויס אז דער האט געמאכט זיין טאטע אַרבעטן שווער און
ער באקומט שׂכר אויף דעם; זעט מען פון דעם אז עס
איז נישט גענוג צו העלפן א טאטע בלויז מיט געלט, ווייל
אויב מען רעדט מיט עזות וועט מען באקומען א גרויסער
עונש.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט בקרוב טרעפן
דיין זיווג און האבן פרנסה בשפע אזו דו זאלסט
שטענדיג קענען העלפן דייע עלטערן.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענשט יאר.

תיא

ווי אזוי קען איך זיך ארויסדרייען פון
זיצן אין כולל נאך די חתונה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיינע דרשות וואס האט מיר ממש געראטעוועט
דאס לעבן, דער אייבערשטער זאל אייך געבן כוחות אויף ווייטער.

איך בין א חתן וואס האלט פאר די חתונה, די שמחה איז גרויס אז
איך גיי אנהויבן א נייע לעבן ווי א מענטש, אבער איין זאך קרענקט מיר,
דאס איז ווען איך טראכט פון כולל. מען האט זיך אויסגענומען אז איך
גיי לערנען אין כולל פאר פינף יאר, איך קען טאקע לערנען און איך האב
ליב צו לערנען, איך קען גוט גרויסע חלקים אין ש"ס און אין הלכות שבת,
נאכאלץ שטערט מיר זייער אז איך גיי דארפן קוועטשן די באנק אין כולל
פאר אזוי לאנג, נאכדערצו - ווי אזוי דער ראש ישיבה שליט"א לייגט עס
אראפ - אז עס קומט אויס קוים פינף טעג א חודש וואס מען לערנט
טאקע מיט א חברותא. אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן
אן עצה ווי אזוי מען געבט זיך אן עצה מיט דעם כולל פראבלעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת תשע"ח לפקט קטן

לכבוד הקטן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו שטארקסט זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות; דער רבי געבט אינז לעבן, שכל ווי אזוי צו לעבן און פח מיר זאלן זיך נישט פארלירן אין די שווערסטע צייטן.

בנוגע צי דו זאלסט לערנען אין פולל וכו; זיי מיר מוחל אבער איך פארשטיי נישט וואס דו פרגעסט. פון איין זייט שרייבסטו אז דו קענסט לערנען און דו האסט ליב צו לערנען, דו האסט שוין געלערנט א גרויס חלק פון ש"ס, אויך האסטו שוין דורכגעלערנט הלכות שבת, פון די אנדערע זייט שרייבסטו אז דו ווילסט נישט לערנען, דערפאר ווייס איך נישט וואס צו טראכטן.

איין זאך קען איך דיר זאגן: "גיין ליידיג טאר מען נישט"; נישט קיין חילוק צי מען האט זיך אויסגענומען צו לערנען איין טאג צי מען האט זיך אויסגענומען אז מען גייט לערנען פינף יאר. אויב איז אזוי ווי דו זאגסט - אז דו לערנסט, וואלט איך דיר געזאגט זאלסט גיין אין פולל לערנען, טראכט נישט פון דעם קומענדיגן יאר, טראכט נאר פונעם היינטיגן טאג.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רעב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז): היום אם בקולו תשמעו - "זה כלל גדול בעבודת השם, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום. הן בעסק פרנסה והצטרכותו צריך שלא יחשב מיום לחברו פמוכא בספרים, וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה", ווען א מענטש וויל אנהייבן עפעס צו טון סיי ברוחניות און סיי בגשמיות דארף ער נעמען דעם כלל פאר זיך - צו קוקן נאר אויפ'ן היינטיגן טאג; "כי פשוטין לפנים בעבודת ה' נדמה להאדם באלו הוא משא כבוד, ואי אפשר לו לשא משא כבוד בזו", ווייל ווען מען וויל אנהייבן דינען דעם אייבערשטן דאכט זיך פאר'ן מענטש אז ער נעמט אויף זיך א שווערע לאסט און דאס ברענגט דעם מענטש צו טראכטן אז מען קען נישט נעמען די עבודה, "אבל פשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל", אבער אז מען טראכט נאר פונעם היינטיגן טאג איז עס בכלל נישט שווער, "וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום לאמר מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה וכבד פראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות, כי אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי", אז מען טראכט נאר פונעם היינטיגן טאג וועט מען דאס נישט אפשטופן אויפ'ן מארגנדיגן טאג און מען וועט נישט זאגן: 'מארגן וועל איך גיין דאווענען, מארגן וועל איך אנהייבן וכו', ווייל איך האב דאך נאר דעם היינטיגן טאג. מיט דעם טייטשט דער רבי: "היום אם בקולו תשמעו", 'היום' דיקא, והבן, עיין שם.

טייערער חתן, גיי צו דיין חתונה מיט די תקדמה פון רבי'ן,
 אז: "היום אם בקולו תשמעו, היום' דיקא", און
 האב נאר איין טאג - דעם היינטיגן טאג, דורכדעם וועסטו
 מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

אז דו האסט די מעגליכקייט צו לערנען און דו האסט ליב
 צו לערנען זאלסטו זיכער בלייבן לערנען; אבער אויב
 דו לערנסט נישט, דו קענסט מאקע לערנען און דו פארשטייסט
 נאר גוט לערנען אבער למעשה גייסטו לידיג, דו זעסט זיך
 בטל'ען צייט, עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג, א וואך
 נאך א וואך און עפענען א ספר, זאלסטו זיך גלייך טרעפן
 א פרנסה פדי דו זאלסט נישט אריין פאלן אין שלעכטע
 זאכן, ווייל גיין לידיג איז די ערגסטע זאך. די הייליגע
 חכמים זאגן (פתובות נט:): "הבטלה מביאה לידי זמה ולידי
 שעמום", גיין לידיג ברענגט צו עבירות און צו דעפרעשן
 רחמנא לצלן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפשטעלן א בית
 נאמן בישראל און זוכה זיין צו ערליכע אידישע דורות.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געפענטשט יאר.

תיב

וואס טו איך אז איך האב פארלוירן מיין געפיל צו התבודדות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אייך נאכאמאל דאנקען פאר אייערע טייערע שיעורים וואס זענען פמים קרים על נפש עיפה, אויסער אלע איבריגע מעלות וואס איר פארמאגט, האט דער אייבערשטער אייך אויך באשאנקען מיט א קלארע שפראך, אז אפילו א קליין קינד קען פארשטיין פון די דרשות וואס מען האט צוטון אין לעבן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איך האב א לענגערע צייט געשפירט זייער א געשמאקע טעם אין התבודדות, אזוי ווייט אז איך פֿלעג האבן א חבר פֿארנועם איך פֿלעג דערציילן מייע זאכן און עס האט מיר שוין מער נישט אויסגעפעלט, אבער יעצט האט זיך ביי מיר פֿארמאכט די גאנצע זאך, איך שפיר מער נישט קיין שום טעם אין דערן צום אייבערשטן, אפשר האט איר פֿאר מיר אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ד' אלול, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז פֿדאי דו זאלסט לערנען די תורה אין ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח - וועסטו האבן מורא'דיגע חיזוק אנצוגיין מיט דיין עבודת השם.

דער הייליגער רבי זאגט דארט: "וצריך להיות עקשן גדול בעבודת השם, לבלי להניח את מקומו, דהינו מעט מקצת עבודתו שהתחיל, אף אם יעבר עליו מה", א מענטש דארף זיין זייער א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן זיין עבודת השם - סיי אין תורה סיי אין תפלה, "וזכר דבר זה היטב, כי תצטרך לזה מאד בשתתחיל קצת בעבודת השם", געדענק גוט וואס איך זאג דיר - זאגט דער רבי - ווייל ווען דו וועסט אנהייבן דינען דעם אייבערשטן וועסטו דאס דארפן גוט וויסן, "כי צריך עקשנות גדול מאד מאד, להיות חזק ואמין, לאחזו עצמו לעמד על עמדו", ווייל מען דארף זיין א גרויסער עקשן נישט אויפצוהערן דינען דעם אייבערשטן ווען עס גייט אריבער ספיקות און בלבולים וכו', וכו', מען דארף זיך האלטן מיט אלע כוחות; לערן דורך דעם גאנצן תורה וועסטו האבן שטארקע חיזוק.

שטארק זיך ווייטער צו רעדן צום אייבערשטן; אפילו דו שפירסט נישט קיין טעם אין דעם, דאך זאלסטו זיך ווייטער אויסרעדן דיין הארץ צום אייבערשטן. דערצייל אים אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר; קוק נישט אויף קיין געפילן - צי דו שפירסט יא א טעם אין דעם צי דו שפירסט נישט א טעם, און אפילו עס דאכט זיך דיר אז מען דארף דיר נישט און מען איז דיר מרחק וכו', זאלסטו ווייטער ממשיך זיין מיט די הייליגע עבודה.

מיון נישט אז די הייליגע צדיקים האבן נישט געהאט די שווערע נסיונות, אלע צדיקים האבן געהאט די

שְׁנוּעֵרִיקֵיטֵן און גאָד אסאָד מער גסיונות ווי מיר האָבן,
דאָד האָבן זיי ווייטער געדינט דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן, סימן יב): "היה
נדמה לו תמיד שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומעין
לו כלל", ווען ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך
אים שטענדיג געדאכט אז מען הערט אים נישט אויס אויבן
אין הימל וואס ער בעט, און קיינער קוקט נישט אויף אים,
"רק אדרבא, נדמה לו שמרחיקין אותו מעבודתו ותברך
בכל מיני הרחקות ובאלו אין רוצין בו כלל וכלל", פארקערט,
ווי מער ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים
אלץ מער געדאכט ווי מען דארף אים נישט, "כי היה רואה
שחולפין ועוברין פמה וכמה ימים ושנים ועדין הוא רחוק
מהשם ותברך ולא זכה עדין לשום התקרבות", ווייל ער
האט געזען אז עס גייען אריבער אסאך יארן און ער האט
נאכאלץ נישט זוכה געווען צו ווערן גאנט צום אייבערשטן,
"על כן נדמה בעיניו שאין שומעין דבריו כלל, ואין מסתכלין
עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני התרחקות
מעבודתו ותברך", דערפאר האט זיך אים געדאכט אז קיינער
הערט אים נישט אויס, אדרבה עס האט אים אויסגעזען ווי
מען שטופט אים אנוועק פון די קדושה, "אך אף על פי כן
היה מתחזק עצמו מאד, ולא הניח את מקומו", מיט דעם
אלעם האט זיך דער רבי זייער געשטארקט און נישט
אויפגעהערט מיט זיין עבודת השם ותברך, "וכמה פעמים
היה, שהיה נופל בדעתו מחמת זה שראה שהוא מתפלל

ומעתיר ומפציר כל כך שיתקרב לעבודת השם יתברך ואין מסתכלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים", אסאך מאל האט זיך געמאכט ביים רבי'ן אז ער איז געווארן זייער צעבראכן, זעענדיג אז ער האט שוין אזויפיל געדאווענט און געבעטן אבער עס דאכט זיך אים אז מען דארף אים נישט, און ער האט אויפגעהערט מאכן התבודדות, "אחר כך גזבר בעצמו והתבייש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובודאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו, והתחיל שוב להעתיר ולדבר לפני השם יתברך כנ"ל", ביו ער האט זיך געכאפט וואס ער האט געטון און ער האט זיך זייער פארשעמט אז ער האט נאכגעלאזט פון די הייליגע עבודת השם, האט ער צוריק אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, "וכן היה במה פעמים", אזוי איז געווען אסאך מאל, עיין שם.

זעט מען אז מען דארף זיין זייער שטארק נישט אויפצוהערן בעטן און דאווענען אפילו ווען עס ווערט פארמאכט די געפילן, מען שפירט גארנישט און מען זעט גארנישט, אדרבה מען זעט נאר פארקערט, מען זעט ווי מען בעט און מען בעט און עס רירט זיך גארנישט, דארף מען זיין א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן די עבודת השם יתברך.

זיי זיך מחזק מיט דיין חבר צו פאלגן דעם רבי'ן און זיך מחזק זיין אויף תפלה והתבודדות; אז מען האט א גוטער חבר קען מען זוכה זיין צו זייער שיינע זאכן. שלמה

המלך זאגט (קהלת ד, ט-י): "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם", עס איז בעסער צו דינען דעם אייבערשטן מיט א חבר ווי צו זיין איינער אליין, "כי אם יפלו, האחד יקים את חברו, ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו", ווייל אז מען פאלט אראפ ווען מען איז אליין, איז נישטא ווער עס זאל העלפן אויפהייבן דעם מענטש, אבער אז מען האט א חבר קען דער חבר העלפן זיך אויפהייבן; דעריבער זאלסטו זיך מחזק זיין מיט א גוטער חבר. די עיקר דיבורים זאלן זיין פון אמונה און תפלה, אזוי וועסטו האבן די שטארקייט ווייטער ממשיך זיין מיט דיין הייליגע ארבעט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניגע וועגן.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תיג

ווי אזוי דערהאלט מען זיך ווען האט
נאכנישט זוכה געווען צו קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס א גרויסן יישר כח פאר די שטארקע דברי חיוב פסדר.

איך האלט שוין אפאר יאר נאך די חתונה און איך בין נאכנישט געהאלפן געווארן מיט קינדער, איך בין זיך שטארק מחזק מיט'ן רעדן

צום אייבערשטן און אזוי פֿרוּבירט מען אַנצוגיין ווייטער און ווייטער, אָבער יעדע שטיק צייט קומט אַן פֿרישע אַנטווישונגען וואס לעשט מיר אינגאנצן אויס, און ווייס נישט ווי אזוי זיך צו פֿאגין ווען עס קומט אַ שווערע מינוט, אָפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן תּיוּב און עצות אויף דעם?

א גרויסן ייִשר ב"ח

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום ד' פֿרשת שופטים, ד' אָלול, שְׁנַת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אין האב ערהאלטן דיין בריוו.

געב אכטונג נישט צו ווערן אנגעצויגן און גערועזן וכו', ווייל דאס אליינס איז מונע צו האבן קינדער. דער אייבערשטער וועט ענק העלפֿן איר וועט זוכה זיין פֿקרוב צו זרע של קיימא.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, חלק ב', סימן ח'):
"הא הנעשה מכסף מסגל לפֿריה ורביה", א זילבערנע
ה"א איז א סגולה פֿאר קינדער; היינט קען מען דאס
פֿאקומען ביי די זילבער געשעפטן און מען טוט דאס אן
מיט א קייטל אויפֿן האלז. דאס איז א סגולה פֿאר קינדער,
אזוי ווי עס שטייט (בראשית מו, כג): "הא לָכֶם זרע".

דער עיקר זאלסטו זיך שטארקן מיט אלע דינע פֿוחות צו
זיין פֿרייליך און פֿרייליך מאכן אין שטוב, דאס וועט

דיר ברענגען קינדער. אזוי ווי חכמינו זכרונום לברכה זאגן (בבא בתרא י'): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים, רבי אליעזר אומר: "יפזר מעותיו לעניים", ער זאל געבן צדקה, רבי יהושע אומר: "ישמח אשתו לדבר מצוה", ער זאל פרייליך מאכן זיין ווייב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געפענטשט יאר.

תיד

וואס טו איך ווען מיינע עלטערן
הערן נישט אויף מיר צו סעקירן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר אלע חיווק און שיעורים, ובפרט פאר'ן סדר דרך הלימוד וואס האט מיר געמאכט לערנען.

איך בין היינט געווען ביים גרויסן גאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א און איך האב איך געפרעגט אויב עס איז דא אן ענין צו זאגן משניות און גמרא, האט ער מיר געענטפערט מיט די צוויי ווערטער: "יש ענין".

איך האב געוואלט בעטן פונעם ראש ישיבה שליט"א חיווק אויף פיבוד אב ואם², איך בין א בחור פון צוואנציג יאר, איך בין דער יונגסטער

יב. מער איבער דעם ענין, אין דעם חלק, מכתב תמו.

קינד און מיינע עלטערן פירן זיך אויף צו מיר ווי צו א בר מצוה בחור'ל, מען גייט מיר נאך די פיסטריט און מען לאזט מיר נישט אפ, דאס מאכט אז איך פיר זיך נישט אויף צו זיי ווי עס דארף צו זיין, עס גייט אזוי נויט אז איך קען צומאל צוריקשרייען אויף זיי ווען זיי שרייען אויף מיר. כאטש וואס איך האב זיך שוין פיל פארבעסערט אין פיבוד אב ואם זייט איך האב אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים, דארף איך נאכאלץ האבן נאך חיזוק אויף דעם.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ד' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט אויפן רבינ'ס סדר דרך
הלימוד (שיחות הר"ן, סימן עו); דער אייבערשטער זאל
דיר העלפן זאלסט זוכה זיין צו טרעפן בקרוב דיין שידוך,
אזוי וועסטו קענען לערנען תורה בטוהרה.

חבמינו הקדושים זאגן (יומא עב): אויפ'ן פסוק (תהלים יט. ט):
יראת ה' טוהרה עומדת לעד, "זה הלומד תורה
בטוהרה", דאס מיינט מען דער וואס לערנט תורה מיט א
ריינעם מוח, פרעגט די גמרא: "מאי היא", ווי אזוי איז מען
זוכה צו לערנען תורה בטוהרה? ענטפערט די גמרא: "נושא
אשה, ואחר כך לומד תורה", אז מען האט חתונה און

נאכדעם לערנט מען תורה; ווייל מען קען נישט לערנען תורה בטהרה נאר אז מען האט חתונה קורם.

בנוגע דיין ביבוד אב ואם, וואס דו רעדסט זיך אפ וכו'; וויי פאר א קינד וואס עפנט א מויל צו רעדן מיט חוצפה צו זיינע עלטערן, וויי פאר א קינד וואס שפעט אפ פון זיין אלטע מאמע. קוק וואס שלמה המלך זאגט (משלי ל, י): "עין תלעג לאב", אן אויג וואס שפעט אפ פון זיין טאטע, "ותבוז ליבחת אם", און דער וואס שפעט אפ פון די קנייטשן פון זיין מאמע (ווען א מענטש ווערט עלטער ווערט דער פנים פול מיט קנייטשן), "יקרוה ערבי נחל", זאלן קומען די ראב פויגל וואס זענען גרויסע אכזרים און אים אויסשטעכן די אויגן, "ויאכלוה בני נשר", און די אדלער זאלן אים אויפעסן.

ביבוד אב ואם איז חמורות שבחמורות; דאס איז פון די הארפסטע מצות וואס איז דא. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי קידושין פרק א, הלכה ז): "רבי שמעון בן יוחאי אומר, גדול היא ביבוד אב ואם שהעדיפו הקדוש ברוך הוא יותר מפיבודו", רבי שמעון בן יוחאי זאגט, דער אייבערשטער האט אויגן באפוילן מען זאל מער מכבד זיין טאטע מאמע ווי מען זאל מכבד זיין דעם אייבערשטן אליין; דעריבער זאלסטו זייער אכטונג געבן נישט צוריק צו ענטפערן פאר דייע עלטערן.

בפרט אז דו ביסט שוין דער יונגסטער קינד און דייע עלטערן זענען שוין אין די עלטערע יארן, דארפסטו

זיין זייער פארזיכטיג מיט זיי, זאלסט זיי נישט וויי טון און
 זאלסט רעדן מיט זיי מיט'ן גרעסטן מאס דרך ארץ. ווי
 עלטער די עלטערן ווערן אלץ מער זענען זיי סענסעטיוו,
 דעמאלט דארף מען זיין מער פארזיכטיג ווי אין די יונגע
 יארן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דינע וועגן.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענמישט יאר.

תטו

איך שנייד נישט מיין בארד ברוך ה',
 די שניצן מעג מען יא שניידן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פת פאר אלע חיווק; אין זכות פונעם ראש ישיבה
 שליט"א נעם איך נישט אראפ מיין בארד, כאטש וואס איך זע נישט
 אויס שיין דערמיט און מיינע חברים זאגן מיר אז איך זאל עס יא
 אפשערן. איך האב נאר געוואלט פרעגן איבער די שניצן, דאס מעג מען
 יא אפשערן?

א גרויסן יישר פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שופטים, ד' אָלוּל, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גַּרְזוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב עֲרֵהאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּוּ.

וּזְאִיל אִיז דִּיר אַז דוּ שְׁנַיִדְקֶסט נִישְׁט דִּיין בְּאָרְד, אִין דַּעַם
זְכוּת וְעֶסְטוּ הָאֵבֶן שְׁפַע.

אִין זוֹהַר הַקְדוּשׁ (נשא, קלא) וְעֶרְט די בְּאָרְד אָנְגֶערופֶן "צִינּוֹרוֹת
עֲלִיּוֹנִים"; דָּאס זַענען רַעֲרָן (פִּיפֶס) וואָס דוּרְךְ דַּעַם
קוּמט אַראָפּ פֿון הַיְמָל פֿאַר'ן מַעֲנֵטֶשׁ אַלַע בְּרָכוֹת, אָבֶער
אויב שְׁנַיִדְט מַעַן די בְּאָרְד און פִּיאֹת שְׁנַיִדְט מַעַן אָפּ אַלַע
רַעֲרָן פֿון פֿרִנְסָה וואָס דאַרְף קוּמַען צוּם מַעֲנֵטֶשׁ; הַעַר נִישְׁט
אויס די וואָס מאַכן אָוועק די בְּאָרְד און פִּיאֹת, הַעַר נָאָר
צוּ וואָס עֲרִלִיכֶע אִידֶן זאַגן - וועט דִּיר גוּט זִיין.

דוּ שְׁרַיִבְקֶסט מִיר אַז דִּינַע חֲבָרִים זאַגן דִּיר אַז דוּ בִּיסְט
נִישְׁט שִׁיין מִיט אַ בְּאָרְד; ווִיל אִיךְ דִּיר פֿרַעגן, וואָס
הִיסְט שִׁיין? שִׁיין הִיסְט נָאָר וואָס אִיז שִׁיין בִּיַּים אִיבֶערשְׁטן.
חֲכָמִינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זאַגן (שְׁבַת קנב): "הַדְרַת פְּנִים - זְקָן",
אַ שִׁינַע גַּעשְׁמאַלְט אִיז ווען מַעַן הָאֵט אַ בְּאָרְד; מִיר דאַרְפֶן
לַעבֶן מִיט'ן אִיבֶערשְׁטן און קוּקֶן וואָס מִינַט שִׁיין בִּיַּים
אִיבֶערשְׁטן.

דִּי הִיילִיגֶע חֲכָמִים זאַגן (בְּבָא מִצִּיעָא פד): "הָאִי מֵאֵן דְּבַעֵי מִיחֻזֵּי
שׁוֹפְרִיהַ דְּרַבִּי יוֹחֲנָן", ווער עַם ווִיל זַען ווי שִׁיין דַּעַר
הִיילִיגֶער אַמֹרָא רַבִּי יוֹחֲנָן הָאֵט אויסְגַעזען, "נִיַּיתִי כָסָא

דכספא מבי סילקו", זאל נעמען א נייע זילבערנע בעכער, "ונימליה פרצידי דרומנא סומקא", און עס אנפילן מיט שיינע רויטע קערלעך פון א מילגרוים, "וניתדר ליה כלילא דורדא סומקא לפומיה", רינגס דעם בעכער זאל ער ארום לייגן שיינע רויטע רויזן ווי א קרוין, "ונותביה בין שמשא לטולא", און שטעלן דעם בעכער צווישן זון און שאטן, "ההוא זהרורי מעין שופריה דרבי יוחנן", די שיינקייט וואס שיינט ארויס פונעם בעכער מיט די רויזן איז א מעין פון די שיינקייט פון רבי יוחנן, פֿרעגן חז"ל, פאר וואס רעכנט מען נישט רבי יוחנן צווישן די שענסטע מענטשן פון די וועלט? ענטפערן די חכמים: "דהדרת פנים לא הניא ליה", ווייל ער האט נישט געהאט קיין בארד; זעט מען פון דעם וואס מיינט שיינ, שיינ מיינט אז מען פאלגט די הייליגע תורה.

די שנויזן איז נישט קיין פראבלעם צו שניידן, דער באר היטב פֿרענגט אראפ (שולחן ערוך יורה דעה סימן קפא, סעיף קטן ה) פונעם אריו"ל אז ער פלעגט שניידן זיינע שנויזן פֿרי עס זאל אים נישט שטערן ביים עסן.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן פת זיך צו האלטן שטארק אפילו מען שפעט פון דיר.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

"תמו"

זאל איך לאזן מיינע קינדער גיין צו מיין געוועזענער מאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט דארף איך זיך באדאנקען פאר אייערע געוואלדיגע שיעורים, כאטש וואס די שיעורים ווערן געגעבן פאר מענער, האב איך אבער איך פיל חיוב דערפון, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער די כוחות אנצוגיין מיט אייער הייליגע ארבעט.

איך גיי יעצט אריבער שווערע צייטן אין לעבן, איך בין א גרושה מיט עטליכע ליכטיגע קינדערלעך קיין עין הרע; זייער טאטע, מיין געוועזענער מאן, פלעגט מיר שלעפן צו נישט גוטע פלעצער און יעצט זענען מיר שוין גע'גט.

מיין שאלה איז וועגן די קינדער, ביים גט האט מען אפגעמאכט צייטן ווען די קינדער וועלן גיין צו אים, ער זאגט אז ער רעדט צו די קינדער און איז זיי מחנך אויפ'ן געהעריגן וועג, אזוי ווי ער איז מחנך געווארן. למעשה איז מיר דאס אבער זייער שווער, קודם איז דאס פשוט שווער פאר מיר, יעדעס מאל דאס אויסשטעלן ווי אזוי די קינדער זאלן גיין און קומען, און נאכדעם אז זיי באקומען נישט צופיל יראת שמים פון זיין ביי זייער טאטע, אבער למעשה באקומען זיי ליבשאפט פון אים וואס דאס איז יא גוט פאר זיי.

איז מיין שאלה אויב איך זאל ווייטער אנהאלטן דאס שיקן די קינדער צו אים אזוי ווי מען האט אפגעשמועסט, אדער זאל איך אפהיטן די קינדער און זיי האלטן נאר ביי מיר?

יג. מער איבער דעם אינעם פאלגנדן בריוו.

איך בין זייער צעמישט און איך ווייס נישט וואס איז ריכטיג צו טון,
איך האף אז איר וועט מיר קענען קלאר שטעלן וואס צו טון.
א גרויסן יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ד' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויב איר ווילט זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער
דארפט איר אכטונג געבן זיך נישט צו קריגן מיט דער
טאטע פון אייערע קינדער (אייער געוועזענער מאן).

קינדער דארפן האבן זייער טאטע פונקט ווי זיי דארפן
זייער מאמע; אויב מען האלט אפ קינדער פון גיין
צו זייער טאטע אדער מאמע וועלן די קינדער אויפואקסן
פעלערדיג. אזוי אויך טארן די קינדער נישט הערן ווי מען
רעדט איינער אויפ'ן צווייטן, ווען קינדער זעען ווי די עלטערן
קריגן זיך ווערן זיי זייער דערשראקן און פארמאכט, דאס
ברענגט אז זיי זאלן אויפואקסן נישט זיכערע קינדער לא
עלינו.

איר זאלט ווייטער שיקן אייערע קינדער צו זייער טאטע
אזוי ווי מען האט אפגעמאכט ביים גט, אזוי וועלן זיי
אויפואקסן געזונט.

איר זאלט קיינמאל נישט אנוועק מאכן ווען זיי דערציילן פון זייער טאטע; אויב איר הערט צוריק פון אייערע קינדער זאכן וואס דער טאטע טוט מיט זיי, רעדט מיט זיי אָדער פירט זיך מיט זיי וכו' - וואס איר האלט אנדערש, זאלט איר זיין זייער פארזיכטיג ווי אזוי איר זאגט זיי אייער מיינונג, פֿרי איר זאלט נישט מאכן דעם רושם ווי איר רייסט אונטער זייער טאטע. די בעסטע זאך וואלט געווען איר זאלט רעדן מיט אים (ווי אזוי עס איז אייך באקוועם - דירעקט מיט אים אָדער דורך א פארמיטלער) און זיך דורך קומען מיט אים, אָבער נישט אריין געמען די קינדער אין ויכוחים.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפֿן איר זאלט זוכה זיין אויפצוציען אייערע קינדער מיט יראת שמים, און נאך אלע עצות דארף מען געדענקען אז דער עיקר עצה אויף גוטע קינדער איז "תפלה".

מוֹהֲרָא"ש הָאָט דֶּער־צײַלֵט אַז אַ איד איז געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי פלעגט זיך יעדן טאג אויסוויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער". דערפאר זאלט איר אסאך בעטן דעם אייבערשטן איר זאלט זוכה זיין צו ערליכע קינדער, געזונטע קינדער, קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט.

דורך דעם וואס איר וועט אכטונג געבן עס זאל נישט זיין
 קיין מחלקת און איר וועט זוכן עס זאל זיין
 שלום, וועט איר ראטעווען אייערע קינדער פון אלעם שלעכטם,
 אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות בנים, סימן עב): "על ידי
 רדיפת שלום מציל את בניו ממתה ומגלות", דורך שלום
 ווערן די קינדער געראטעוועט פון מיתה און פון גלות; ווייל
 אז עלטערן קריגן זיך אנטלויפן די קינדער פון שטוב, זיי
 טרעפן שלעכטע חברים, ביז זיי נעמען דראגס רחמנא לצלן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געבענמישט יאר.

תיז

האב איך ריכטיג געטון אז איך האב זיך גע'גוט'?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ישר פת פאר די ענטפער" וואס איר האט מיר געגעבן
 איבער ווי אזוי צו האנדלען מיט מיינע קינדער לנבי זייער טאטע, מיין
 געוועזענער מאן. דאס האט מיר זייער בארואיגט און דערפריידט, צו וויסן
 דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי זיך צו פירן און מיט'ן אייבערשטן'ס הילף וועל
 איך טאקע פרובירן אזוי צו טון.

אזוי ווי איר האט מיר געשריבן אז מען דארף זיך האלטן בשלום, נישט פירן קיין מחלוקת און אכטונג געבן נישט צו רעדן אויף אים, זיך האלטן צום אפמאך פון שיקן די קינדער און אזוי ווייטער; האט דאס מיר געמאכט טראכטן צי איך האב זיך טאקע געדארפט גטן בכלל?

דער גאנצער גט איז בעיקר געקומען דורך מיינע עלטערן וועלכע האבן זיך אריינגעמישט אין אונזער לעבן, עס האט זיי נישט געפאסט צו האבן אזא סארט איידעם וואס גייט נישט פונקטליך אין זייער סארט וועג.

איך בין זייער צעמישט אויב איך האב זיך טאקע געדארפט גטן, כאטש וואס צומאל פריי איך זיך אז איך האב זיך אפגע'נט פון אים, אבער רוב צייט האב איך אסאך שולד געפילן און געדאנקען פון תרמה אויב איך האב גוט געטון.

איך האף איר וועט מיר קענען ארויסהעלפן מיט דעם, און נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח פאר'ן ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שופטים, ה' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס האט מיר זייער וויי געטון ווען איך האב געליינט וואס איר שרייבט, אז אייער גט איז געשען צוליב אייער משפחה וואס האבן זיך אריין געמישט וכו'; לידער פאסירן זייער אסאך גטן פון עלטערן וואס מיטן זיך אריין וכו'.

מזהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט זאגן דאס פאלגנדע פאר אלע חתנים און פלות, די תורה זאגט (בראשית ב,

כד): "על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו",
 לכאורה איז שווער, ווי קען מען זאגן פאר חתן בלה זיי
 זאלן אפלאזן זייערע עלטערן ווען די גרעסטע מצוה איז
 פיבוד אב ואם! תכמינו זכרונם לברכה רופן אן די מצוה
 פון פיבוד אב ואם (ירושלמי פאה א. א.): "חמורה שבחמורות",
 וואס איז פשט אז מען זאגט פאר חתן בלה: "לאזט אפ
 אייערע עלטערן"? נאר דאס מיינט מען צו זאגן מען זאל
 נישט אריין מיטן די עלטערן אינעם לעבן.

א פארפאלק דארף וויסן: "על פן יעזב איש את אביו ואת
 אמו" - מישט נישט אריין אייערע עלטערן אין ענקער
 לעבן און קיינמאל זיך נישט אפרעדן פאר זיי. אמת, זאכן
 דארפן זיך מסדר זיין וכו', אבער מישט נישט אריין די
 עלטערן און קרעכצט נישט צו זיי, פאר עלטערן דערציילט
 מען נאר גוטס און מען ברענגט זיי נאר נחת.

ווען עפעס דרוקט, דאס הייסט, מען קומט זיך נישט אויס
 איינער מיטן צווייטן, עס איז דא חלוקי דעות צווישן
 מאן און ווייב, איז נישט גוט דאס צו דערציילן פאר די
 עלטערן, נאר מען דארף זוכן אן ערליכער איד וואס זאל
 העלפן עס זאל זיין שלום בית; דער ערליכער איד וויל נישט
 קיין געלט, ער האט נישט קיין שום זייטיגע אינטערעסן, ער
 וויל נאר איין זאך, עס זאל זיין גוט פאר דעם פארפאלק.

העבר אין והעתיד עדיו; יעצט דארפט איר אכטונג געבן
 אז אייערע קינדער זאלן וואקסן געזונט. מען האט
 נאָרנישט פון טראכטן אויף צוריק, עס איז א שאד זיך

אויפצוועסן דאס געזונט טראכטנדיג צי מען האט יא גוט געטון צי נישט, מען דארף זיין קלוג צו טראכטן וואס צו טון אויף להבא.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן פח צו מגדל זיין אייערע קינדער געזונטערהייט.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענמישט יאר.

תיה

ווען איז די ריכטיגע צייט צו זאגן תיקון חצות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל א געוואלדיגן יישר פח פאר'ן מזכה זיין את הרבים מיט די הערליכע שיעורים, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער פח צו העלפן אידישע קינדער אין אלע הינזיכטן.

איך האב געהערט פון אייך איבער די גרויסקייט פון זאגן תיקון חצות יעדע נאכט, איך בין אבער נישט קלאר ווען מען דארף עס זאגן. איך בין געווענליך אויף ביו שפעט בינאכט, איך קען נישט גרינג איינשלאפן און דעריבער לערן איך דעמאלט מיינע שיעורים. וויל איך וויסן צי איך קען זאגן תיקון חצות פאר'ן גיין שלאפן. און אויך אויב וויל איך יא איין נאכט גיין שלאפן פרי און אויפשטיין פרי, צי איך זאל עס זאגן פאר'ן שלאפן אדער נאכ'ן אויפשטיין אינדערפרי.

א גרויסקן יישר פח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ט' אלוּל, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די בעסטע זאך איז מען זאל זיך לייגן שלאפן פרי און
אויפשטיין פרי, און פאלגן דעם רבי'ן בתמימות ובפשיטות
צו זאגן דעם סדר תיקון חצות זעקס שעה נאכן צאת הכוכבים.
אבער נישט יעדער איינער קען באנווייזן צו גיין שלאפן פרי
וכו', דעריבער קען מען זיך פארלאזן אויף שיטת הרב הקדוש
מקאמארנא זכותו יגן עלינו (שלקו השחור סימן א, סעיף ד) אז חצות
איז שטענדיג צוועלף אזייגער סיי ווינטער און סיי זומער;
ווייל דער רבי זאגט אז מען קען זיך פארלאזן אפילו אויף
איין פוסק (עיון תוי מוהר"ן סימן תמר; פעולת הצדיק סימן תקלו).

מוהר"א"ש פלעגט אונז שטענדיג מזרו זיין מיר זאלן נישט
פארפאסן קיין איין נאכט פון זאגן תיקון חצות,
ווייל דער רבי האט געזאגט (שיחות תר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו
ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד",
דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט אייך,
לאזט אייך נישט נארן; א מענטש דארף זייער אכטונג געבן
ער זאל זיך נישט אפנארן. דערפאר ווען א מענטש זעט אז
עס גייט אריבער נאכט נאך נאכט און ער בלייבט שלאפן,
זאל ער כאטש זאגן תיקון חצות פאר ער גייט שלאפן, אזוי
ווי שלמה המלך זאגט (משלי כד, ו): "כי בתחבולות תעשה לך
מלחמה", בפרט אין די זומער טעג וכו' זאל מען זאגן תיקון

חצות בעפאר'ן זיך לייגן, אבער אין די ווינטער טעג ווען מען קען זיך לייגן פרי און אויפשטיין פרי, דעמאלט קען מען זאגן דעם תיקון חצות אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קמט): "וועקר חצות הוא תמיד אחר ששה שעות מתחלת הלילה - הן בקיץ והן בחורף".

געדענק וואס דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן תקמז) מענטשן זענען גרייט צו פארלירן אסאך תורה ומעשים טובים צוליב חומרות, עיין שם; דארפן מיר שטענדיג זיין קלוג און אריין כאפן גוטע זאכן, נישט זוכן דוקא חומרות וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תיט

נאכ'ן זיין אין אומאן צום ערשטן מאל,
וואס טו איך מיט מיינע פילע ספיקות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר די טעגליכע חיווק וואס געבט מיר חיווק און פח דורכצוגיין אלע מיינע שוועריקייטן אין לעבן.

איך האב זוכה געווען די וואך צו זיין אין אומאן צום ערשטן מאל אין מיין לעבן, איך האב געשפירט דארט א געוואלדיגע התעוררות, אבער נאכדעם וואס איך בין ארויס פון ציון האב איך אנגעהויבן באקומען ספיקות; אפשר איז דער ציון בכלל נישט דארט, ווייסט מען דען זיכער אז דער ציון איז דארט? אפשר האב איך געמאכט טעותים ביים זאגן די תיקון הכללי? אפשר האב איך נישט געגעבן ריכטיג די צדקה?

איך ווייס אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר ענטפערן אז מען טאר נישט האבן קיין ספיקות, ספ"ק איז בגימטריא עמל"ק, אבער מיט דעם אלעס שפיר איך אז ווייל עס איז אזא מורא'דיגע זאך צו זיין ביים ציון, ווייל איך זיין אינגאנצן רואיג אז איך האב עס טאקע געטון בשלמות און איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ט' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טאג'ן פאר שמחה אז דו האסט זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן; די אלע קאפ דרייענישן: ווער זאגט אז דער רבי ליגט דארט? ווער זאגט אז איך האב ארויסגעזאגט די ווערטער פון די צען קאפיטלעך? ווער זאגט אז איך האב געגעבן א פרוטה? דאס אלעס געמט נישט קיין סוף און איז בלויז מעשה יצר הרע.

לאך זיך אויס פון די מחשבות וואס מאטערן דיר, טאג'ן פאר שמחה אז דו האסט געפאלגט דעם רבי'ן וואס

האט מבטיח געווען (תני מותר"ו, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און זאגן דעם תיקון הַפְּלִילִי, די צען קאפיטלעך תהלים [קאפיטל - מזו, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ] און געבן א פרושה לצדקה פאר זיין זכות, "אפילו אם עצמו ונבדו חטאיו ופשעיו", אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות, "וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די פרייט אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל איך אים ארויס געמען פון שאול תחתית".

עס איז געווען א בַּרְסֶלְב'ער חסיד רבי ישראל קארדונער זכר צדיק לברכה, ער פלעגט ברענגען מענטשן קיין אומאן, אַנקומענדיג דארט פלעגט ער זיי זאגן: "ביז אהער האב איך זיך געפארעט מיט ענק, פון דא און ווייטער וועט דער רבי זיך באשעפטיגן מיט ענק"; דעריבער אז דו האסט זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבינ'ס ציון, וואס דארפסטו זיך מבלבל זיין מיט נארישקייטן וכו'? טאגן פאר שמחה אז דו האסט זוכה געווען צו זיין דאס ערשטע מאל אין דיין לעבן ביים רבינ'ס ציון, דו האסט זוכה געווען צו פאלגן דעם רבי'ן, יעצט וועט דיך דער רבי פאררעכטן.

רבי נתן האט געזאגט: הגם דער עונש פון גלגול איז זייער א גרויסער עונש, עד כדי כך אז דער רבי האט געזאגט (תני מותר"ו, סימן תמו) מען זאל זיך עקשנ'ען אויבן אין הימל ביים בית דין של מעלה און זאגן: "עקט מיט מיר דא, איך וויל נישט דעם עונש פון גלגול", מיט דעם אלעס, אויב מען וועט מיר געבן די מעגליכקייט נאכאמאל צו קומען צום

רבינ'ס ציון וועל איך ענדערש אראפ קומען נאכאמאל אויף
די וועלט, אבי צו זיין ביים הייליגן רבינ'ס ציון (עין אשר בנחל
חלק ג, מכתב תרעה).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענמישט יאר.

תב

פארוואס איז געווען אזויפיל התנגדות קעגן ברסלב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער הנאה פון אייערע שיעורים, איך הער עס אויס בשעת
מיין ארבעט, און דאס איז מיר א קנואל פון חיוק. איך האב געוואלט
פרעגן עטליכע זאכן.

א. א גרויס חלק פון די חסידישע רבי'ס זענען קעגן ברסלב, מען
לערנט נישט קיין ברסלב'ע ספרים און מען זאגט נישט נאך תורות פון
ברסלב. וויל איך וויסן וואס איז די השתלשלות הדברים פון די מחלקת
קעגן ברסלב, ווייל פון די אנדערע זייט זע איך אז דער ספר ליקוטי
מוהר"ן האט הסכמות פון גדולי ארץ וועלכע האבן געשאקלט די וועלט,
דער הייליגער רבי פון לובלין זכותו יגן עלינו, דער קאזניצער מגיד זכותו
יגן עלינו, הרב הקדוש בעל מחבר ספר אורח לחיים; וועמען איך האב
געפרעגט וועגן די נושא, האט מיר קיינער נישט געוואוסט וואס צו
ענטפערן.

ב. וואס איז דער מנהג אין ברוסלב וועגן בחורים, איבער רעדן מיט די תפילין?

ג. די ברוסלבע שייטה איז אז מען זאגט תורה אפילו אן פארשטיין. היינט איז דאך שוין דא משניות מיט אידיש, פארנוואס קען מען נישט זאגן די אידישע משניות און אזוי וועט מען יא פארשטיין? במעט אלעס איז דאך שוין דא היינט מיט אידיש טייטש. ווען מוזירא"ש האט געלעבט איז נאכנישט געווען די אלע ספרים, אויסער די פיעטרושקא משניות וואס אויף דעם איז געווען שאלות או עס איז נישט אויסגעהאלטן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תצא, ט' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה ז', מזכוכ ועבדיש) אז פאר זיין נשמה איז אראפ געקומען אויף די וועלט, האט דער סמ"ך מ"ם געשריגן: "רבנו של עולם, אויב די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארנוואס האסטו מיר באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די נשמה מוז אראפ קומען אויף די וועלט, דו גיי און זוך דיר אן עצה". איז ער אנוועקגעגאנגען און שפעטער צוריק געקומען מיט אן אלטיטשקן און איינגעבויענעם, זיי האבן געלאכט און געזאגט: "די נשמה קען שוין אראפגיין, מיר האבן שוין אן עצה".

מוֹהָרָא"ש זכרוננו לְבִרְכָה שְׂרִייבֵט (בספר נתיבי אפרסמון, שם): "וואס פאר אן עצה האבן זיי זיך געמאכט? לאבן! - מען לאבט פונעם רבי'ן, מען שפעט אפ פון א ברסלב'ער חסיד"; דאס איז דער עצה, דער סמ"ך מ"ם מאכט זיכער אז מען זאל נישט מקורב ווערן צום רבי'ן, דורךדעם וואס ער מאכט א געשפעט פונעם הייליגן רבי'ן.

דער רבי האט אמאל גערעדט וועגן די מחלוקת וואס איז דא אויף אים, אז מען זאגט אויף אים שקרים, האט דער רבי געזאגט (חני מוהר"ן, סימן שצו) דער נביא קרעכצט (הושע י. יא): "וְאֲנֹכִי אֶפְדֶם", איך העלף דאך די אידן, "וְהִמָּה דִּבְרוּ עָלַי בְּזוּבִים", און זיי רעדן אויף מיר שלעכטע רייד; רבי נתן שְׂרִייבֵט דארט אז דער רבי האט דאס געזאגט מיט די טראפן פון ג"ך: "וְאֲנֹכִי אֶפְדֶם", איך העלף זיי, און זיי רעדן שלעכטס אויף מיר.

די אלע וואס רעדן אויף ברסלב, ווען זיי וואלטן ווען געוואוסט באמת וואס איז ברסלב'ע חסידות, נישט נאר זיי וואלטן נישט גערעדט אויף ברסלב, נאר זיי וואלטן אלע געקומען צום רבי'ן מיט די קינדער. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קפב): "עלי אין חולקים כלל, רק הם חולקים על מי שעשה כך, כמו שבונים החולקים עליו, ועל איש בזה בודאי ראוי לחלק", אויף מיר קריגן זיי נישט, זיי קריגן אויף איינעם וואס מען זאגט אויף אים די אלע לשון הרע'ס און אויף אים דארף מען קריגן, אויף אזא איינעם

קריג איך אויך; דער רבי האט געזאגט: "זייא האבין זיך אויס גישניצט אה מענטש, אין קריגן אויף איהם", אויף אים קריג איך אויך.

זואויל איז פאר דעם וואס הערט נישט קיין ליצנות אויף צדיקי אמת, ער נעמט נישט קיין חלק אין רעדן קעגן צדיקים, וועט ער זוכה זיין זיך צו פרייען מיט די שמחה ביי די גאולה שלימה, אזוי ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו האט געזאגט (עין בסוף ספר נועם אלימלך, באגרת הקודש) "ווער עם ליינט בתבי פלסתר אויף צדיקי אמת וועט נישט זוכה זיין צו זען די שמחה פון די גאולה, און דער וואס קוקט נישט אין קיין בתבי פלסתר און רעדט נישט אויף צדיקי אמת וועט זוכה זיין זיך מיט צו פרייען מיט די שמחה וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען".

בנוגע ברסלב'ע מנהגים וכו'"; אין ברסלב זענען די מנהגים דאס וואס עם שטייט אין שלחן ערוך. דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל לערנען שלחן ערוך יעדן טאג, אזוי ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראלי מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים ולא יעבר, ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף 'שלחן ערוך' באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך, פי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו", יעדער איד דארף

לערנען יעדן טאג שלחן ערוך חק ולא יעבור, אפילו מען האט נישט קיין צייט, מען איז אן אונס, דאך זאל מען לערנען א סעיף אין שלחן ערוך אפילו שלא בסדרן, ווייל יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג פון זיין לעבן שלחן ערוך - זאל זיין וואס זאל זיין, "וכשאינו אנוס ילמד בסדר כל הארבעה 'שלחן ערוך' מדי יום ביומו, וכשיגמר ויסים הארבעה 'שלחן ערוך' יחזור ויתחיל ללמוד בסדר, וכן ינהג כל ימי חייו", און ווען ער איז נישט קיין אונס זאל ער זען צו לערנען אויף א סדר, יעדן טאג אביסל, ביו ער וועט ענדיגן גאנץ שלחן ערוך, און נאכדעם זאל ער אנהייבן נאכאמאל שלחן ערוך. אזוי זאל מען זיך פירן א גאנץ לעבן.

מאך דיר א שיעור צו לערנען יעדן טאג שלחן ערוך; דער רבי האט געוואלט מען זאל האבן צוויי שיעורים אין הלכה, איין שיעור אין שלחן ערוך הקטנים - דאס איז "מחבר און רמ"א", און נאכדעם נאך א שיעור אין שלחן ערוך הגדולים - א שיעור אין שלחן ערוך מיט אלע פוסקים וואס זענען געדרוקט ארום דעם שלחן ערוך: טורי זהב, מגן אברהם וכו'. דערפאר זאלסט זיך מאכן צוויי שיעורים, איין שיעור מחבר רמ"א; אנשי שלומינו פירן זיך צו לערנען יעדן טאג מיט טלית ותפילין דרבנו תם אביסל הלכה, דאס פלעגט זיין דער סימן פון א ברסלב'ער חסיד - אז ער האלט אין טלית בייטל א קליינעם 'שלחן ערוך'. און די אנדערע שיעור זאלסטו לערנען לויט'ן סדר אין שלחן ערוך מיט אלע נושאי כלים ביו הלכה למעשה.

בנוגע לערנען אויפ'ן סדר דרדך הלימוד פון רבי'ן (פמבואר
בשיחות הר"ן, סימן עו); וואס זאל איך דיר זאגן, מעמו
וראו כי טוב - פרוביר עם אויס, וועסטו זען אז עם איז גוט
און עם איז נישטא קיין בעסערס פון דעם. נעם א משניות
און הייב אן זאגן די ווערטער, וועסטו שפירן דאס זיסקייט
פון די הייליגע תורה.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (עיני שיחות הר"ן,
סימן יו): "איינמאל די תורה וועט דיר ווייזן איר פנים,
וועסטו שוין גארנישט דארפן"; דאס זעט מען בחוש, ווען א
מענטש איז זוכה צו לערנען שיעורים כסדרן על פי סדר
דרדך הלימוד פון רבי'ן, דארף ער שוין גארנישט; ער שפירט
א צופרידנקייט אין לעבן, ער לעבט א פרייליכע לעבן. ווען
ער האט אפאר איבריגע מינוט נעמט ער א משניות, א
גמרא וכו' און איז גורם פראקום משניות און דפים גמרא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

א כתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תכא^{טז}

דארף א פרוי אפשערן די האר, אדער איז דאס נאר א חמרה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פת פאר די חיובק און שיעורים, דער איבערשטער זאל אייך געבן פת ווייטער אנצוגיין.

איך בין א פשוטער אינגערמאן, איך האב באקומען פשוט'ע חתן שיעורים אן קיין חומרות, מיט דעם אלעם האב איך אלץ פרויבירט צו זיין א מחמיר מיינענדיג אז דאס איז די ריכטיגע וועג צו גיין, שפעטער האב איך אבער געזען אין די בריוו אין "עצתו אמונה" אז צו זוכן חומרות איז אן עצה פונעם יצר הרע אנוועקצושלעפן א איד פונעם איבערשטן, האב איך אויפגעהערט מיט די חומרות.

למעשה האב איך אבער אייך געליינט דארט די הארבקייט און וויכטיגקייט אז א פרוי זאל זיך שערן די האר. איך האב אלץ געמיינט אז דאס איז אייך נאר א חמרא, און יעצט אז איך זע אז איר זאגט מען זאל יא מחמיר זיין אויף דעם, ווייס אייך שוין נישט וואס איז א חמרא און וואס נישט, וואס דארף מען יא טון און וואס נישט, אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר מסביר זיין דער חילוק.

אויך האב איך געוואלט וויסן אויב איך זאל פרויבירן צוצורעדן מיין ווייב זי זאל זיך טאקע אפשערן די האר.

א גרויסן יישר פת פאר אלעם

טז. מער איבער דעם, אין דעם חלק, מכתב שפט, מכתב תלב; ווי אויך איז דא א הקשר צו דעם בריוו אין דעם חלק, מכתב תמא.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פי תצא, י' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר וויסן פונעם הייליגן רבינו'ם
עצות. דער רבי לערנט אונז מיר זאלן זיך פירן מיט
די תורה און נישט צולייגן חומרות וכו', בפרט ווען עס קומט
צו דברים שבינו לבינה וכו' דארף מען זייער אכטונג געבן
נישט צו לעבן מיט חומרות, נאר ווען מען מעג וכו' מעג מען
אלעס, און ווען מען טאר נישט וכו' טאר מען נישט.

דעם כלל דארף מען שטענדיג געדענקען: מען טאר זיך
נישט לאזן פארדרייען דעם קאפ פון קיינעם, ווייל דער
הייליגער רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות נדרים, הלכה ג) אויפ'ן פסוק
(קהלת ג, טו יו): "אל תהי צדיק הרבה ... אל תרשע הרבה"
וגו', איינס איז אנגעהאנגען אינעם צווייטן, א מענטש וויל
זיין א צדיק מער וויפיל מען דארף, און ווען ער זעט אז עס
גייט אים נישט ווערט ער זייער א גרויסער רשע וכו' וכו'.

דערפאר האט אונז דער רבי זייער מזהיר געווען מיר זאלן
זיך פירן אן קיין חומרות יתרות, אזוי ווי דער
רבי זאגט (ליקוטי מוה"ק, חלק ב, סימן מד): "גם מחכמות שיש
בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך
זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם
שיש להנבנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות
כלל, והם רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים", די אלע
חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם

אייבערשטן - דאס זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס זענען בלויז דמוזנות, שמוותים און קאפ דרייענישן.

בנוגע אז א פרוי זאל זיך שערן די האר וכו'; פארוואס זאגסטו אז זיך אפשערן די האר איז א חומרא, בשעת וואס דער הייליגער זוהר שעלט - פשוטו כמשמעו, מיט א קללה - א פרוי וואס גייט מיט די אייגענע האר און מען זעט דאס ארויס?! דער זוהר זאגט אז אין דעם שטוב וועט הערשן עניות און דחקות, פון דעם שטוב וועט שוין קיין גוטע קינדער נישט ארויסקומען, אין דעם שטוב וועט נישט זיין קיין ברכה וכו' וכו', קוק דעם לשון וואס דער זוהר הקדוש זאגט (נשא קכה): 'תונבא לית', א קללה זאל קומען, 'על שהוא בר נש', אויף דעם מענטש, 'דשבק לאנתתיה', וואס לאזט זיין ווייב, 'דתתחוי משערא דרישה לבר', אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען. 'ודא הוא חד מאינן צניעותא דביתה', דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי. 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר', און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, 'לאתתקנא ביה', זיך שיין צו מאכן, 'גרים מסכנותא לביתא', איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא', און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און נישט זיין חשוב. 'וגרים מלה אחרא דשריא בביתא', אזוי אויך איז זי גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיך געפונען אין איר שטוב. 'מאן גרים דא', ווער איז

דאס אלעס גורם? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר', די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס.

מוזקרא"ש זכרוננו לכרבה פלעגט שטענדיג זאגן: "מען וואלט געקענט איינשפארן אסאך צרות און יסורים וועגן דאס ביסל האר, אבער וואס זאל מען טון אז מענטשן זענען ענדערש גרייט צו לייזן ווי זיך אפשערן"; עס זענען דא וואס זאגן אז ענדערש זאל מען גיין מיט א טיכל און מיט די אייגענע האר ווי איידער צו גיין מיט א שייטל, אבער אלע צדיקים פונעם פריערדיגן דור האבן געזאגט: "ענדערש גיין א שייטל און זיך אפשערן, ווי איידער גיין מיט צען טיכלעך און גיין מיט די אייגענע האר".

פרעג זיך נאך ביי די אידן פונעם פריערדיגן דור וואס געדענקען נאך די בכיות וואס דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו פלעגט וויינען און זיך בעטן ביי די פרויען בשעת די 'כל נדרי דרשה' אז מען זאל אכטונג געבן אויף צניעות, בפרט אז די פרויען זאלן אכטונג געבן נישט איבער צו לאזן די אייגענע האר.

וואויל איז פאר די פרוי וואס פירט זיך בצניעות און זי שערט זיך אפ די האר וכו', וואס דאס איז א יסוד היסודות אין אידישקייט און אין צניעות פאר א פרוי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תכב

מיר זענען א קבוצה עלטערע בחורים,
אפשר קענען מיר האבן אביסל חיזוק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען א קבוצה פון פופצן עלטערע בחורים אין א ישיבה אין ארץ ישראל, מיר זענען זיך מחזק אינאיינעם מיט די שיעורים און דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א, מיר פרובירן צו פאלגן און גיין אין די הייליגע וועגן פון רבי'ן; לערנען, דאווענען און לעבן מיט'ן אייבערשטן.

מיר וואלטן זייער געוואלט אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל אונז שרייבן א בריוו פון חיזוק, אונז צו שטארקן ווייטער אנצוגיין צו דינען דעם אייבערשטן אזוי ווי דער רבי לערנט אונז.

מיר ווייסן אז דער ראש ישיבה שליט"א איז זייער פארנומען, עס וואלט אונז אבער געווען א גרויסע זכיה אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען אראפנעמען פון די טייערע צייט און צוריק שרייבן אפאר ווערטער.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פי תצא, י' אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד די חשוב'ע בחורים תלמידי ישיבת ... גרם יאיר

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז ענק אז איר זענט זיך מחו' מיט'ן הייליגן רבינ'ם עצות; מען קען זיך גארנישט פארשטעלן צו וואס מען קען זוכה זיין אז מען פאלגט דער הייליגן רבי'ן.

דער רבי האט געזאגט (חיי מוטרון, סימן שכ): "כל מי שצית
 אותי ויקים כל מה שאני מצוה, בודאי יהיה צדיק
 גדול, יהיה מה שיהיה", ווער עס וועט מיר פאלגן און טון
 אלעס וואס איך הייס, וועט זיכער ווערן א גרויסער צדיק,
 זאל עס זיין ווער עס זאל נאר זיין.

זייט ממשיך צו לערנען ווייטער אייערע שיעורים - יעדער
 איינער לפי מדרגתו; געוואוינט איך צו צו מעביר סדרה
 זיין פון אנהייב וואך, יעדן טאג אביסל שנים מקרא ואחד
 תרגום. דער שולחן ערוך פסק'נט (אורח חיים, סימן רפה, סעיף ג):
 "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען
 שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין; און דער משנה ברורה ברענגט
 אראפ (שם, סעיף קטן ח) אז דער הייליגער גר"א זכר צדיק לברכה
 האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען
 אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז
 רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט
 קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פרשה.

אויך זאלט איר לערנען - יעדער פון אייך - משניות; אפילו
 איר פארשטייט נישט וואס איר לערנט זאלט איר זאגן
 די ווערטער פון משניות. בדרך כלל ווער עס פאלט אראפ
 אין די עבירה פון פנים הברית האט שוין נישט קיין מח צו
 לערנען בעיון, דער מח ווערט אויסגעריסן פון אזויפיל זינדיגן
 רחמנא לצלן, דעריבער זאלט איר זאגן די ווערטער פון די
 הייליגע תורה, בפרט פרקים משניות, ווייל משניות רייניגט
 דעם מענטש, "משנה" איז די אותיות "משנה"; ווי מער א

מענטש זאגט משניות איז ער זיך משנה אינגאנצן און ער
ווערט ריין.

משניות האט א סגולה אז עס שלעפט ארויס דעם מענטש
פון די טיפסטע בלאטע, אזוי ווי מען זעט אז משנה
איז די ראשי תיבות (תהלים ל, ה): "ה'עלית מן שאול נפשי";
דורךדעם וואס מען זאגט משניות, נעמט עס ארויס דעם
מענטש פון די טיפסטע שמוציגסטע פלעצער וואו דער
מענטש איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

איר ווייסט דאך אז מוזרא"ש האט מבטיח געווען (צוואת
מוזרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדער בחור אדער
מיידל וואס דארף א שידוך און זיי וועלן קומען דא צו מיין
קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף
פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען אז זיי
זאלן טרעפן זייער שידוך. און דאס זאג איך צו מיט א
שטארקע צוואג"; דערפאר זאלט איר וואס שנעלער פארן
קיין יבנאל און דארט אויסזאגן תהלים לזכות רבינו אליעזר
שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו וועט איר אלע טרעפן
בקרוב אייער שידוך.

איך ווארט איר זאלט מיר מודיע זיין, איטליכער פון איך
אז איר האט געטראפן אייער שידוך.

א כתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תבג

ווען האט דער רבי זיך אויסגעדרוקט: "גאט איז תמיד גוט"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען אין ספר הקדוש אשר בנחל אז דער רבי האט זיך אמאל אויסגעדרוקט: "גאט איז תמיד גוט". איך האב געוואלט פֿרעגן וואס איז געווען די מעשה מיט די שיחה, ווען און פֿאַרוואס האט דער רבי דאס געזאגט?

א גרויסן יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, י"ב אלול, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש ברענגט אן א שיעור מאל די שיחה וואס דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן תנב) "אמר: השם יתברך טוב תמיד [גאט איז תמיד גוט]", אזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק (תהלים קמה, ט): "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו", דער אייבערשטער איז גוט צו יעדן איינעם און האט רחמנות אויף אלעמען.

מוהרא"ש איז דאס מסביר (אשר בנחל חלק מר, מכתב ו' אלפים תשנה), לכאורה דארף מען פֿארשטיין, וואס קומט דער

רבי דא מתדש זיין, עם שטייט דאך אזוי אין פסוק?! נאר ווען א מענטש גייט אריבער שוועריקייטן גייט ער אריין אין א קמנות המוחין, ער הייבט אן טראכטן אז יעצט איז דער אייבערשטער ברוגז אויף אים וכו' ווייל ער האט געזינדיגט חס ושלום וכו', אויף דעם קומט דער רבי און זאגט: "גאט איז 'תמיד' גוט", עם איז נישטא אזא זאך אז דער אייבערשטער איז ברוגז וכו'.

לגבי דיין שאלה ווען דער רבי האט געזאגט די שיחה; מוהרא"ש דערצייילט (אשר פנחל חלק כט, מכתב ד' אלפים תשו), א איד האט זיך אמאל אויסגעערעדט פאר'ן רבי'ן אויף זיין שווערן לעבן, ער האט געהאט אסאך טענות אויפ'ן אייבערשטן, האט אים דער רבי דעמאלט געזאגט די שיחה: "גאט איז תמיד גוט", און מיט די פאר ווערטער האט אים דער רבי אנועק גענומען אלע זיינע קשיות.

דער עיקר דארפן מיר זיך מחזק זיין אין אלע אויפשטענדן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן. דאס איז געווען די שיינקייט און דאס גרויסקייט פון מוהרא"ש; אפילו ער האט געהאט א שווערע לעבן, ער האט נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין זיין לעבן, אזוי ווי ער שרייבט אין די צנאה (צנאת מוהרא"ש, אות יד): "לא היה לי יום אחד טוב בזה העולם - בלי שום גזמא בלל", איך האב נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין מיין לעבן, אן קיין גזמא, "ובמש בכיתי בכל יום ויום", איך פלעג וויינען יעדן טאג פון מיין

לעבן, "מרב צער ועגמת נפש שסבבני מבית ומחוץ", פון די יסורים וואס איז אויף מיר אריבער - סיי פון אינדרויסן און סיי פון שטוב; מיט דעם אלעם האט מען דאס נישט געקענט אנזען אויף מוהרא"ש. אדרבה, מוהרא"ש איז שטענדיג געווען מלא שמחה, שטענדיג מיט א שמייכל און יעדן איינעם פרייליך געמאכט, מוהרא"ש האט געלעבט מיט דעם שיהה פון הייליגן רבי'ן: "גאט איז תמיד גוט".

דער אייבערשטער זאל אונז העלפן מיר זאלן גיין אין זיינע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענשט יאר.

תכד

וועלכע ברוסלבע ספרים זאל איך אנהייבן לערנען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

נאכ'ן הערן אזויפיל דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א וויל איך אנהייבן לערנען ספרי ברוסלב. איך האב געוואלט פרעגן וועלכע ספר זאל איך אנהייבן צו לערנען, איך האב פרוברט אנצוהייבן לערנען ליקוטי מוהר"ן אבער עס איז זייער א שווער ספר.

וישר כח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פִּרְשֶׁת כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוֹל, שְׁנַת תַּשְׁע"ח לִפְרֶט קָטָן
לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב עֲרֵהֲאֵלְטָן דִּיין בְּרִיוּ.

אז עִם אִיו דִּיר שְׁנוּעֵר צוֹ לְעֶרְנֵעֵן לִיקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן זְאֵלְסְטוּ
קוֹדֶם לְעֶרְנֵעֵן שִׁיחוֹת הֲר"ן און חֵי מוֹהֲר"ן - דִּי שְׁמוּעֵסֶן
פֿון הַיִּילִיגֵן רַבִּי'ן וְוַאס רַבִּי נִתֵן הָאֵט אַרְאֵפ גַּעֲשֵׁרִיבֵן.

דְּעֵר הַיִּילִיגֵעֵר רַבִּי הָאֵט גַּעֲזֵאָנְט (חֵי מוֹהֲר"ן, סִימָן שְׁנַח): "מֵיט
יַעֲדֵע שִׁיחָה וְוַאס אִיךְ שְׁמוּעֵס מֵיט עֲנֵק קֵעֵן מֵעֵן זִיין
אָן עֲרֵלִיכֵעֵר אִיד, און גִּישֵׁט סֶתֶם אָן עֲרֵלִיכֵעֵר אִיד נֶאָר אָן
עֲרֵלִיכֵעֵ אִיד אַזוֹי ווִי אִיךְ מִיין אָן עֲרֵלִיכֵעֵר אִיד"; רַבִּי נִתֵן
זְאָנְט (שם): "וְגַם אֶפְלוּ עֲבָשׁוּ כְּשִׁלּוּמֵדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ
לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי ה'
בְּאַמֶּת, לְמִי שֵׁשִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְדַבְּרָיו וּלְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים
הַנְּאֻמְרִים בְּזֶה הַסֵּפֶר, וּבִשְׂאֵר סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים", דַּעַם רַבִּינ'ס
סִפְרִים פֶּאֶרְמָאָנְ אַ מוֹרָא'דִינְן כַּח צוֹ מְעוֹרֵר זִיין אַ מְעַנְטֵשׁ
צוֹ דִינֵעֵן דַּעַם אִיבְּעֶרֶשְׁטֵן, אִין יַעֲדֵע שְׁמוּעֵס פֿון רַבִּי'ן לִיגֵט
גַּעוּוֹאֲלִדִינֵע עֲצוֹת און הִדְרָכָה פֶּאֶר'ן לְעֵבֵן.

מוֹהֲרָא"ש הָאֵט דְּעֶרֶצִיילֵט, ווען עֵר אִיו גַּעוּוען אַ בַּחוּר פֿון
זַעכְצֵן יָאֵר אִיו עֵר מְקוֹרֵב גַּעוּוֹאֲרֵן צוֹם הַיִּילִיגֵן
רַבִּי'ן, דַּעמֶאֱלֵט אִיו אִים זִייעֵר שְׁנוּעֵר אָנְגַּעקוּמעֵן צוֹ לְעֶרְנֵעֵן
לִיקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן, עֵר הָאֵט זִיךְ זִייעֵר גַּעפֶּלֶאָנְט צוֹ פֶּאֶרֶשְׁטִיין
דַּעַם סִפֵּר לִיקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן. הָאֵט עֵר קוֹדֶם גַּענוּמעֵן דִּי שִׁיחוֹת

פון רבי'ן - שיחות הר"ן און תני מוהר"ן, און אזוי אויף די קליינע תורות פון ליקוטי מוהר"ן וואס איז גרינג צו פארשטיין, דאס האט ער זייער אסאך גע'תוּר'ט - אן א שיעור מאל.

דער עיקר דארפן מיר זיך צוגעוואוינען צו מאכן התבודדות, וואס אין דעם איז אָנגעהאַנגען דאס גאַנצע 'חסידות בְּרִסְלָב'; דער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): "התבודדות היא מעלה עליונה ונגדולה מן הכל", התבודדות איז די גרעסטע זאך וואס מען קען נאר טון; דעריבער דארף זיך א מענטש צוגעוואוינען זיך אויסצורעדן דאס הארץ צום אייבערשטן אויף זיין שפראך, ער זאל דערציילן אלעס וואס טוט אים וויי און וואס ער גייט אריבער. בפרטיות זאל ער אסאך בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו תשובה טון אויף אלע זיינע נישט גוטע מעשים און בעטן אויף ווייטער ער זאל מקורב ווערן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

א כתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תכה

האט מוהרא"ש זי"ע געשריבן הדרכות
פאר ענינים שבינו לבינה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן אויב עס איז דא פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו הדרכות פאר אינגעלייגט בדרךים שבינו לבינה, און אויב יא וואו מען קען דאס באקומען?

א גרויסן יישר פח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פי תצא, י"ב אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט דא קיין נושא וואס מוהרא"ש זאל נישט האבן געשריבן דערויף; מוהרא"ש האט געשריבן איבער טויזנט קונטרסים און אן א שיעור ספרים, ועל פולם האט ער געשריבן איבער זיבעציג טויזנט בריוו במשך זיין לעבן - דאס זענען די פילע בענדער "שאלות ותשובות אשר בנחל". יעדע חודש ווערן געדרוקט נאך בענדער, עס האלט שוין יעצט ביי חלק ק"ע און עס דארף נאך ווערן געדרוקט ביז חלק ר"ג. די פילע בריוו ענטהאלטן עצות און הדרכה

אויף יעדע שאלה וואס איז נאר דא און א לעזונג פאר יעדע סארט פראבלעם וואס קען נאר פאסירן.

בְּהִנְהַגְוֹת בִּינוּ לְבִינָה וְכוּ' האט מוה"ר א"ש שטענדיג געזאגט אזוי: "איך קען נישט שרייבן אויף דעם א ספר בפרטיות, ווייל מיינע ספרים קומען אן איבעראל, עס איז 'יד פל אדם ממשמש בו'", אפער אפילו הכי האט מוה"ר א"ש אלעס געשריבן אין די בריוו, פארשטייט זיך נישט ארויסגעשריבן וכו' נאר בבחינת תן לחכם ויחכם עוד.

מוה"ר א"ש האט נישט מיט גענומען מיט זיך קיין סודות, אלעס וואס ער האט געהאלטן וכו' האט ער געשריבן אין זיינע ספרים און דאס איבער געגעבן פאר די קומענדיגע דורות; בפרט אין די בריוו, דארט קען מען אלעס טרעפן.

טייערער ברודער, מאך זיך א שיעור אין אשר בנחל; אז עס איז דיר גרינגער אידיש זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין די אידישע אשר בנחל, אזוי וועסטו וויסן אויף יעדע זאך ווי אזוי זיך צו פירן. וואס זאל איך דיר זאגן, "הפך בה והפך בה, דכלה בה!" וואס דו ווילסט וויסן וועסטו דארט טרעפן, און ווען דו דארפסט נאר חיזוק וועט דיר מוה"ר א"ש מחזוק זיין.

אויב דו קענסט נישט טרעפן אין די ספרים גענוי וואס דו זוכסט און זיין א מבין דבר מתוך דבר וכו' איז פראי דו זאלסט זיך דורך רעדן מיט אן ערליכער איד וואס זאל

דיר מדרִיך זיין ווי אזוי זיך צו פירן. מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו ווערן פארפירט פון פארפירערס וואס זענען מדרִיך אינגעלייט מיט חומרות, און מען דארף וויסן וועם צו פֿרעגן.

ווען עס קומט צו פֿרעגן הנהגות אין לעבן, מען זוכט מיט וועם זיך שוואל עצה צו זיין, דארף מען זוכן א צדיק וואס האט רחמנות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדיק, סימן בא): "בשתרצה שיתפלל עליך איזה צדיק, תלך לצדיק שהוא רחמן", ווען דו ווילסט אז א צדיק זאל בעטן דעם אייבערשטער פאר דיר, זאלסטו אויפזוכן א צדיק וואס איז א רחמנות'דיגער; נאך זאגט דער רבי (שם, סימן לט): "מושב לקרב את עצמו לצדיק שהוא רחמן", עס איז בעסער צו זיין מקורב צו א צדיק וואס האט רחמנות; דאס הייסט ער ווייסט און פארשטייט דעם מהות פונעם מענטש, זיינע נאטורן און אלעס וואס ער גייט אריבער וכו', אזוי קען ער מדרִיך זיין דעם מענטש לויט זיין מצב וכו' וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניגע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

 תכו

ווי אזוי קען איך זיך האלטן ערליך, ווען
איך דארף שוין טרעפן מיין שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אן עלטערער בחור, איך ווארט שוין זייער צו טרעפן מיין שידוך, אבער אזוי ווי מיר זענען אן ארעמע משפחה האב איך געמוזט גיין ארבעטן, און יעצט ווייס איך שוין נישט ווען און ווי אזוי איך וועל טרעפן א שידוך, קוים וואס מען טראגט אמאל אן עפעס, און מען האט נאך גארנישט גערעדט עפעס ערנסט.

לידער פאל איך אראפ אין שלעכטע און שמוציגע זאכן, איך שפיר אז ווילאנג איך וועל נישט חתונה האבן וועט עס ווייטער אזוי אנגיין. פאר עמליכע תרשים צוריק האב איך ברוך השם אנוועקגעווארפן מיין סמארטפאון, אבער עס האט נישט צופיל געהאלפן, ווייל איך טרעף זיך גיין צו קאמפיוטער קיאסקן און ווייטער דורכפאלן. איך שפיר ווי א רוח אזו אריין אין מיר און שטופט מיר צו טון שלעכטס, וויפיל איך זאג פאר מיר אליין אז 'עס לוינט זיך נישט, מען טאר דאס נישט טון, דאס וועט מיר נאר ברענגען צרות און פראבלעמען' - העלפט עס גארנישט, עס פארט זיך פון זיך אליין צו שלעכטס.

איך שפיר אז די איינציגסטע עצה פאר מיר איז נאר חתונה האבן, איך ווייס אבער נישט ווי שנעל דאס וועט געשען, און ווער ווייסט צו נאכדעם וועל איך שוין יא ווערן גוט, אפשר וועל איך שוין זיין צו שטארק פארקויפט פאר מיין שלעכטס.

איך האף איר וועט מיר קענען העלפן מיט עצות און חיזוק, א גרויסן
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פי תצא, י"ב אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טייערער ברודער, הארציגער חבר! איך בעט דיר זייער
דערהאלט זיך מיט אמונה אינעם אייבערשטן; א
שידוך האט גישט צוטון צי מען קומט פון א רייכע משפחה
אדער פארקערט, א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן. אז
דו וועסט זיך דערהאלטן און ווייטער דינען דעם אייבערשטן
וועסטו בקרוב טרעפן דיין שידוך.

מיר שטייען יעצט אין חודש אלול - א צייט פון טרעפן א
שידוך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן
10): "דע, שפונת אלול הם תקון לפגם הברית", חודש אלול
איז מסוגל צו פאררעכטן פגם הברית, "ולפעמים, מחמת זה
הפגם יוכל לאבד את זוגו, כי מאחר שנטה מזוגו קשה לו
למצא את זוגו", וייל ווען א מענטש זינדיגט אין פגם הברית
פארלירט ער זיין שידוך, "ואפילו אם ימצא את זוגו, תהיה
לו מנגרת ולא תהיה נוטה אחר רצונו", און אפילו איינער
וואס האט שוין זיין שידוך, ער האט שוין חתונה געהאט,
וועט זיך זיין ווייב קריגן מיט אים וכו'. זאגט דער רבי:
"חודש אלול שאז יבולין לתקן זה", חודש אלול קען מען
פאררעכטן וואס מען האט פוגם געווען בפגם הברית, "אזי
מוצא זוגו, והיא אינה בנגדו, רק ברצונו", ממילא איז מען

דעמאלט זוכה צו טרעפן דעם שידוך; זאגט דער רבי אז דאס איז מרומוז אין די ווערטער וואס אברהם אבינו האט געזאגט פאר אליעזר ווען ער האט אים באפוילן צו גיין זוכן א שידוך פאר יצחק אבינו, ער האט אים געזאגט (בראשית כה, ח): "וְיֵאָמֵר לְאִי תֵאבְדָה הָאִשָּׁה" ל'לכת א'חריד', די ראשי תיבות פונעם פסוק איז אלול, און אינמיטן שטייט די ווערטער: "תֵאבְדָה הָאִשָּׁה", דאס קומט אונז ווייזן אז אלול איז מסוגל צו טרעפן א שידוך; ווייל אז מען טוט תשובה, מען געבט זיך אונטער צום אייבערשטן און מען וויל גארנישט, מען וויל נאר טון דעם רצון השם, איז מען זוכה צו טרעפן א שידוך און מען איז זוכה צו האבן שלום בית.

אז דו קענסט זיך אריבער כאפן קיין ארץ ישראל צום ציון פון מוהרא"ש אין יבנאל און דארט אויסזאגן גאנץ ספר תהלים לזכות מוהרא"ש וועסטו זוכה זיין בקרוב צו טרעפן דיין שידוך. מוהרא"ש האט מבטיח געווען מיט א שטארקע הבטחה (צוואת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדער בחור אדער מיידל וואס דארף א שידוך און זיי וועלן קומען דא צו מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך. און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוואג".

מען זעט אפענע ניסים און ישועות יעדן טאג ביים ציון פון מוהרא"ש; בחורים און מיידלעך קומען צו פארן אהין פון די גאנצע וועלט אויסזאגן תהלים צו טרעפן זייער שידוך.

דעריבער זאלסטו וואס שניעלער פארן קיין יבנאל און דארט אויסזאגן תהלים לזכות רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו, וועסטו בקרוב מרעפן דיין שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטישט יאר.

תכו

וואס איז דער מנהג אין ברסלב וועגן רעדן ביים דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איז דא ערנעצוואו אין די ברסלב'ע ספרים וואו עס ווערט געברענגט וועגן דעם עגון פון נישט רעדן ביים דאווענען, וכדומה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין ברסלב איז דער ספר המנהגים - דער 'שלחן ערוך'!

עם איז באוואוסט דעם סיפור אז א איד איז געקומען צום הייליגן רבי'ן מיט זיינע חידושים וואס ער האט מחדש געווען אויף א תורה אין ליקוטי מוהר"ן, האט דער רבי זיך אנגערופן און געזאגט: "איר מענטש קנייטשן מיין ספר ווי אזוי איר ווילט (דאס מיינט, איר קענט זאגן אלע סארט פשטים אין מיינע תורות), מיט איין הנאי, איר זאלט נישט אפט'רעמן פון א סעיף קטן אין שלחן ערוך"; ווייל ביים רבי'ן איז געווען דער עיקר אז מען זאל נישט אוועק גיין פון הלכה.

וואס דארף מען מער פון דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ל:): "אפלו המלך שואל בשלומי - לא ישיבנו", מען טאר נישט מפסיק זיין אינמיטן דאווענען צו רעדן מיט איינעם, אפילו א קעניג באגריסט דעם מענטש טאר מען אויך נישט ענטפערן, "ואפלו נחש ברוד על עקבו - לא יפסיק", און אפילו א שלאנג איז ארום זיינע פוס טאר מען אויך נישט מפסיק זיין; און אנדאס סתם צו רעדן איז זיכער אן איסור. אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן צו), אז בשעת'ן דאווענען טאר מען נישט רעדן און נישט טון קיין שום זאך וואס נעמט אוועק די מחשבה פונעם דאווענען.

אז דו ווילסט וויסן די הארבקייט פון רעדן ביים דאווענען, קוק וואס דער הייליגער זוהר זאגט (זוהר ואתחנן, רסו): "ומאן דאשתעי בבי פנישתא", ווער עס שמועסט אין שול בשעת'ן דאווענען, "ווי ליה דאחוי פרודא", וויי פאר אים אז ער טיילט זיך אפ פונעם אייבערשטן, "ווי ליה דגראע

מְהִימְנוּתָא", וויי פאר אים אז ער גייט אוועק פון די אמונה, "ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל", וויי פאר אים אז ער האט נישט קיין חלק באלקי ישראל, "דאחזי דלית ליה אלהא", ער ווייזט אז עס איז נישטא קיין באשעפער, "ולא אשתכח תמן", אז דער אייבערשטער געפונט זיך נישט אין שול, "ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה", דעריבער פירט ער זיך מיט קלות און ער שוט גרינגשעצן אינעם אייבערשטן; זעט מען פון דעם ווי הארב עס איז צו רעדן ביים דאווענען.

מען דארף זייער אכטונג געבן ווען מען קומט אין שול נישט צו רעדן ביים דאווענען, אויך צוליב חינוך הבנים; ווייל ווען קינדער זעען ווי דער טאטע שמועסט ביים דאווענען ווערט ביי זיי ביליג דאס גאנצע דאווענען, ביז זיי וועלן אינגאנצן אפלאזן דאס דאווענען. דערפאר דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו רעדן בשעת'ן דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

א גמר חתימה טובה.

תכה

פארנוואס שרייבט מוהרא"ש אזוי שארף וועגן דאווענען מיט מגין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען אין א בריוו אין ספר הקדוש "אשר בנחל" וואו מוהרא"ש שרייבט דארט זייער שארף פאר א פרוי אז איר מאן האט זיכער נישט קיין יראת שמים אויב ער דאווענט ביחידות. עס האט מיר זייער וויי געטון דאס צו לייגען, ווייל איך מוזשע זיך אויך מיט דעם און איך בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג איך זאל קענען דאווענען מיט מגין, ווי אזוי קען מען זאגן אז מען איז נישט קיין ירא שמים אויב דאווענט מען צום אייבערשטן, אז מען דאווענט האט מען דאך יראת שמים?

קען ויין אז מוהרא"ש איז געווען אזוי גרויס אז לגבי אים הייסט דאס אז מען האט נישט קיין יראת שמים אויב דאווענט מען נישט מיט מגין, אבער ווי אזוי קען מען שרייבן אזוי שארף און לכבוד דעם צוגעמען דעם טיטל ירא שמים פון א פשוטן מענטש?

איך האף איר וועט מיר דאס קענען ערקלערן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש שרייבט (שאלות ותשובות ברסלב חלק א, מכתב ד) פאר א פרוי וואס פֿרעגט א שאלה: "בעלי הוא ירא

שמים ולומד בפולל, אָבֵל יש לו דְבַר שְׁמִפְרִיעַ לִי, שֶׁהוּא אוֹהֵב לִישׁוֹן וְכָל יוֹם הוּא מִתְעוֹרֵר בְּשָׁעָה 10:00 אוֹ 11:00, וְאִזּוּ הוּא מְנִיחַ תְּפִילִין וּמִתְפַּלֵּל בְּבֵיתוֹ, וְאַחַר כֵּן הוֹלֵךְ לְכּוֹלֵל", מִיִּין מֵאֵן אִזּוּ אֵי יֵרָא שָׁמַיִם אֵן עֲרִלִיכֶעֱר אִיד, אָפֶעֱר עֵר הָאֵט זַייעֵר לִיב צו שְׁלֵאפֿן; עֵר שְׁטִיט אוֹיף צָעֵן עֵלף אוֹזִינגֶער, דְּעִמָּאָלֵט לִינגֵט עֵר תְּפִילִין און דֵאָנוּעֵנט אִינ שְׁטוּב בִּיחִידוֹת, דָּאָס שְׁטֵעֵרֵט מִיר זַייעֵר; און זַי פֿרעגֵט וואָס זַי זָאל טוֹן.

עֵנְטִפֿעֵרֵט אִיר מוֹהֲרָא"ש: "צַר לִי לְהוֹדִיעַ לָךְ שְׂאֵת פּוֹתְבֵת שְׁבַעֲלָךְ הוּא יֵרָא שָׁמַיִם וְכוּ', אִם זֶה הִיָּה נִכּוֹן הוּא לֹא הִיָּה מִתְפַּלֵּל בִּיחִידוֹת בְּבֵית וְכוּ'", עִם טוֹט מִיר זַייעֵר וויי וואָס דו שְׁרִיִיבֶסט אוֹיף דִיִּין מֵאֵן אִזּוּ עֵר אִזּוּ אֵי "יֵרָא שָׁמַיִם", אוֹיב וואָלֵט עֵר גֶּעוועֵן אֵי "יֵרָא שָׁמַיִם" וואָלֵט עֵר דָּען גֶּעדֵאָנוּעֵנט אִינ שְׁטוּב בִּיחִידוֹת!?

דו פֿרעגֵסט הִיתְכֵן צו שְׁרִיִיבֵן אִזּוּ שְׁאָרְפֶע בְּרִיוּ וְכוּ'; עִם זְעֵט אוֹיִם ווי דו הָאָסט זִיךְ אָפֿגעשְׁטעֵלֵט בִּיִי דִי עֲרִשְׁטֵע שוֹרֵה, לִיִּין דָּעם גֵאָנְצֵן תְּשׁוּבָה וועֶסטוּ זְעֵן דִי רַחֲמֵנוֹת וואָס מוֹהֲרָא"ש הָאֵט אוֹיף זַי. פֿון אִיִּין זַיִט בְּרַעֲנֵט מוֹהֲרָא"ש אַרוֹיִם דָּאָס גְּרוֹיֶסקִיט פֿון דֵאָנוּעֵנען מִיט מְנִי, אִזּוּ ווי מוֹהֲרָא"ש שְׁרִיִיבֶט: "בִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֵת מַעֲלַת הַמִּתְפַּלֵּל אֵת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיִּיקָא, בִּי אִזּוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם", מִיר קֶענֶען זִיךְ גִּישְׁט פֿאַרשְׁטעֵלֵן דָּאָס גְּרוֹיֶסקִיט פֿון דֵאָנוּעֵנען דּוֹקָא מִיט מְנִי, "בְּמֵאֶמְרָם ו'ל (בְּרַבּוֹת ה.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים סט, יד): 'וְאֵנִי תְּפַלְתִּי לָךְ ה' עֵת רְצוֹן',

אימתי עת רצון, בשעה שהצבור מתפללין; אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן, ווען איז די עת רצון וואס דעמאלט ווערן אנגענומען אלע תפילות? בשעת ווען דער ציבור דאווענט, "וכן על ידי שמתפללים במנגן נמשך עליו השגחה שלימה", ווען מען דאווענט מיט מנגן ציט מען ארויף אויף זיך די השגחה, "במאמרם ז"ל (ברכות ו:): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו, ווען א מענטש דאווענט יעדן טאג מיט מנגן און איין טאג פארפעלט ער צו קומען אין שול פֿרעגט דער אייבערשטער אויף דעם מענטש פארנוואס ער איז נישט געקומען אין שול; מיט דעם וואס א מענטש איז מקפיד צו דאווענען מיט מנגן דייקא, ווען ער קען נישט קומען ווייל עפעס גייט אריבער אויף אים פֿרעגט דער אייבערשטער אויף אים פארנוואס ער איז נישט געקומען און דער אייבערשטער העלפט אים ער זאל ווייטער קענען קומען, ער נעמט אנועק פונעם מענטש דעם פראבלעם, "הרי שמשתלם להתפלל במנגן, שעל ידי זה ממשיד על עצמו השגחה עליונה", זעט מען אז עס איז ווערד צו דאווענען מיט מנגן גדי צו ציען אויף זיך די השגחה.

מוזיקא"ש שרייבט איר ווייטער: "עצה לקום מקדם, הוא ללכת לישון מקדם", די בעסטע עצה אויפצושטיין פרי איז זיך צו לייגן פרי, "כי בדרך כלל הס"מ מסבב עם כל אחד בליטה שסתובב בלא כלום ובלא מעש וכו' וכו', כי יודע שפך יתפס אותו בבקר שלא יוכל לקום, ויאחר

את זמן התפלה וכו', ולא יתפלל במנג'ן, דער סמ"ך מ"ם זוכט אויפצוהאלטן דעם מענטש ביינאכט ער זאל זיין באשעפטיגט ביז שפעט ביינאכט, ווייל ער ווייסט אז אויב וועט דער מענטש גיין שלאפן שפעט וועט ער אויפשטיין שפעט, אזוי ארום וועט ער פארפאסן זמן תפלה און נישט דאווענען מיט מנג'ן, דעריבער האלט ער אויף דעם מענטש ביינאכט ער זאל נישט גיין שלאפן, אלעס נאר ווייל ער וויל אים צוגעמען זיין דאווענען וכו'.

פון די אנדערע זייט, שרייבט איר מוהרא"ש: "את לא צריכה להיות השומרת שלו", דו זאלסט נישט זיין פאר אים זיין פאליציאנטקע און נישט שאפן אויף אים, "עם כל זאת, מה טוב ומה נעים באם תחזקי אותו שילך לישון מקדם יחסית וכו', כדי שיוכל לקום לתפלה", נאר זיי אים מחזק צו גיין שלאפן פרי, אזוי וועט ער אליינס אויפשטיין צייטליך, "וזה גם חנוכי להילדים שראו שאבא הולך להתפלל במנג'ן", דאס איז אויך זייער וויכטיג פאר די חינוך פון די קינדער, זיי זאלן זען ווי דער טאטע גייט אין שול דאווענען מיט מנג'ן, דורכדעם וועלן זיי אויך גיין אין שול דאווענען.

מוהרא"ש איז איר מחזק: "ואת גדל הזכות של האשה שמחזקת ומעודדת את בעלה שיתפלל במנג'ן וילך ללמוד, זה אין לתאר ואין לשער כלל", מען קען זיך נישט פארשטעלן די זכות וואס א פרוי האט אויבן אין הימל מיט דעם וואס זי איז מחזק איר מאן צו דאווענען און

לְעֶרְנֵנּוּ, "עַד שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַבּוֹת יו): 'גְּדוּלָּהּ הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ'", דָּעַר אֵיבְעַרְשְׁטֵטֶער הָאָט צוּגְעֶזאַנְט שִׁכַּר פֶּאַר דִּי פֶּרוֹיֶען מְעַר ווי פֶּאַר דִּי מְעַנְעַר, צוּלִיב וואָס אִין זײַער זְכוֹת אִיז דָּא תּוֹרָה בִּי כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, ווייל דִּי פֶּרוֹיֶען שִׁיָּקֵן דִּי קִינְדֶּער אִין חֵדֶר לְעֶרְנֵנּוּ תּוֹרָה און וואַרְטֵן אָפּ זײַערע מְעַנְעַר ווען זײ קוֹמֵען אַהֲיִים פֿון לְעֶרְנֵנּוּ תּוֹרָה.

דו פֶּרְעַנְסֵט: 'הִיתְכֵּן צו שְׁרִיבֵן אַזאַ שְׁאָרְפֶּע בְּרִיוּ וְכוּ'?' פֶּאַרְוואָס זאַלְסְטוּ אָנְקוֹקֵן דָּעם בְּרִיוּ אַז דָּאָס אִיז שְׁאָרְף ווען דָּאָס אִיז גֶּעֶשְׂרִיבֵן מִיט אַזאַ רַחֲמָנוּת?! אַז מָעַן זאַנְט פֶּאַר אַ מְעַנְטִשׁ וואָס עַר דַּאָרְף פֶּאַרְרֶעכְטֵן אִיז דָּאָס נִישְׁט שְׁאָרְף, שְׁאָרְף אִיז ווען מָעַן זאַנְט פֶּאַר אֵינְגֶעם: "דו בִּיסְט שׁוִין פֶּאַרְפֶּאַלֵן", שְׁאָרְף אִיז ווען מָעַן שְׁרִיבְט: "דִּין דַּאווענְעֵן אִיז גֶּאַרְנִישְׁט ווערד, דִּין תּוֹרָה גִיט פֶּאַר דִּי קְלִיפּוֹת", אַז מָעַן זאַנְט פֶּאַר אַ מְעַנְטִשׁ וואָס עַר הָאָט צו פֶּאַרְרֶעכְטֵן אִיז דָּאָס לױטֶער רַחֲמָנוּת.

מְעַנְטִשְׁן זענען זיך שׂוֹעָה אִין דָּעם, מָעַן זאַנְט נִישְׁט פֶּאַר דִּי קִינְדֶּער וואָס צו טוֹן ווייל מָעַן ווייל זײַן 'גוֹטֶע עֲלֻטֶערן; מָעַן כּאַפֵּט נִישְׁט אַז מִיט'ן נִישְׁט זאַגן וואָס צו טוֹן ווערט מָעַן נִישְׁט קײן בַּאֲלִיבֶטֶע עֲלֻטֶערן, מָעַן ווערט שְׁלַעכְטֶע עֲלֻטֶערן. קִינְדֶּער הָאָבֵן לִיב ווען מָעַן זאַנְט זײַ וואָס צו טוֹן, דָּעַר הֵיילִיגֶער רַבִּי זאַנְט (סֶפֶר הַמִּידוֹת, אֹת אַהֲבָה, סִימָן ז): "כְּשֶׁתַּחֲזֹק אֶת הָאָדָם בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא יֵאָהֵב אוֹתָךְ", ווען דו וועסט מְחֻזַּק זײַן אַ מְעַנְטִשׁ עַר זאַל זיך שְׁטאַרְקֵן אִין

עבודת השם וועט ער דיך ליב האבן; עלטערן דארפן זאגן פאר קינדער וואס צו טון, און אזוי אויך א רבי, א מורה דרך דארף זאגן פאר זיינע תלמידים ווי אזוי זיך צו פירן.

וויסן זאלסטו אז עס נישטא נאך אזא ספר וואס איז מחזק און מעורר אידישע קינדער ווי דער ספר הקדוש "אשר בנחל", בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן פאר אידישע קינדער זיין מחזק זיין און זיי צוריק ברענגען צום אייבערשטן. ווער עס געוואוינט זיך צו צו לערנען אין דעם ספר דארף שוין נישט קיין שום חיזוק, ווייל עס איז נישטא נאך א ספר וואס איז אזוי מחזק דעם מענטש ווי דער ספר "אשר בנחל".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תכט

פארן וואס זאל מען נישט ארויסגעבן די בילדער פון די ערליכע אידן אין אומאן, נישט פון די משוגעים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אפשר וואלט געווען פראי אז מען זאל ארויסגעבן קליפס פון אומאן ווי אזוי ערליכע אידן פירן זיך דארט אויף, ווי זיי דאווענען און לערנען און בעסן זיך אויס א גוט יאר ביים ציון הקדוש, אז דאס זאל איבערוועגן

די אלע מאַדנע בילדער און קליפס וואס גייען ארום פון די וואס מאַנצן און פארפירן אין אומאן, דאס קען ברענגען א גרויסע קידוש השם.

וישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

הדבר הראשון, עם איז נישט שייך צו כאפן בילדער אום יום טוב, און אפילו פון ערב יום טוב איז נישט שייך צו כאפן בילדער פון אלע טויזנטער אידן וואס זיצן ביי זיך אין שטוב און זענען עוסק אין לערנען און דאווענען. און אפילו עם וועט זיין בילדער וועלן דאס די צייטונגען נישט פאבליצירן, ווייל דאס איז זיי נישט אינטערעסאנט, זיי זוכן אינטערעסאנטע בילדער וכו'.

צווייטנס, דארפסטו וויסן מיט וועם דו קריגסט זיך; דער רבי האט דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה ז', מזכוכ ועבדיש), פאר זיין נשמה איז אראפ געקומען אויף די וועלט, האט דער סמ"ד מ"ם געשריגן: "רבנו של עולם, אויב די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארן וואס האסטו מיר באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די נשמה מוז אראפ קומען אויף די וועלט, דו גיי און זיך דיר אן עצה", איז ער

אוועקגעגאנגען און איז דערנאך צוריק געקומען מיט אן אלטימשיקן אן איינגעבויענעם, זיי האבן געלאכט און געזאגט: "די נשמה קען שוין אראפ גיין, מיר האבן שוין אן עצה".

מותרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט (בגדרי אפרסמון, שם): "וואס פאר אן עצה האבן זיי זיך געטראפן? לאבן - מען לאכט פונעם רבין, מען שפעט אפ פון א ברסלב'ער חסיד", דאס איז דער עצה; דער סמ"ך מ"ם מאכט זיכער מען זאל נישט מקורב ווערן צום רבין דורכדעם וואס ער מאכט א געשפעט פונעם הייליגן רבין. ווען ער זעט אז דער רבי איז מתקן אלעמען, דער רבי האט א שפראך צו אלע געפאלענע, אזוי ווי דער מציאות איז, אז ווען מען קומט קיין אומאן צינדט זיך אן אינעם מענטש אן איבערליכער פייער, דער מענטש הייבט אן בענקען צום אייבערשטן, וואס טוט דער סמ"ך מ"ם? ער לאכט אפ פון דעם און מאכט א געשפעט, ער פארשפרייט בילדער פון אינטערעסאנטע מענטשן וכו' אזוי האלט ער צוריק מענטשן פון קומען קיין אומאן.

עס וועט אים אבער שוין גארנישט נוצן, ווייל דער רבי האט געזאגט (עיון תוי מותר, סימן רכט): "נצחתי ואניצח, גמרתוי ואגמור", איך האב אויסגעפירט און איך וועל אויספירן, איך האב געענדיגט און איך וועל ענדיגן; מען זעט ממש ווי דער רבי נעמט איין די וועלט און אט אט קומט שוין משיח צו גיין. דער רבי האט געזאגט: "משיח וועט איינגעמען די וועלט אן קיין שאס פולווער", ער וועט איינגעמען די וועלט מיט תפלה; ער וועט אריין ברענגען אין די גאנצע וועלט אז מען

זאל נישט זיין פארנומען מיט א צווייטן, יעדער זאל נאר זיין פארנומען מיט תפלה והתבודדות.

ביים סוף וועלן אלע קומען קיין אומאן; ווער עס קען אביסל רעכענען זעט לויט די נומערן וויפיל מענטשן קומען היינט קיין אומאן, אז ביז אפאר יאר וועלן זיין הונדערטער טויזנטער מענטשן ביים רבי'ן ראש השנה. ווי לאנג פארט מען שוין קיין אומאן? אינגאנצן פון שנת תשנ"א, עטליכע צוואנציג יאר, וואס רעמאלט זענען געפארן מערסטענס צוויי טויזנט מענטש, און היינט צו טאגס האלט מען שוין קרוב צו הונדערט טויזנט מענטשן, היי יאר זענען געווען איבער פינף און זיבעציג טויזנט מענטשן.

דער סמ"ך מ"ם שפרינגט און שיסט אויס זיינע לעצטע קוילן; ער זוכט ווי אזוי ער קען מאכן אז מענטשן זאלן האבן א שלעכטע בליק אויף "אומאן", ער פרובירט מיט זיינע לעצטע כוחות צו רעדן שלעכטס אויף אומאן, אבער עס וועט אים גארנישט נוצן, עס איז א פארלוירענע קריג פאר אים. אלע ווייסן וואס אומאן איז און אלע ווייסן פארוואס הונדערטער טויזנטער מענטשן שלעפן זיך קיין אומאן; באקוועמליכקייטן איז נישטא אין אומאן, איין זאך איז דא אין אומאן: א רבי וואס האט מבטיח געווען אז ער וועט אלעמען פאררעכטן. מענטשן וואס האבן אין זייער לעבן נישט געהאט קיין הרהור תשובה, ווען זיי קומען צום ציון הייבן זיי אן צו וויינען ווי א קליין קינד, זיי ווייסן נישט וואס האט פאסירט מיט זיי.

אלע חסידות'ן זענען היינט צו טאגס מקנא ברסלב'ע חסידים
און אלע ווייסן היינט ווער די "טויטע חסידים" זענען;
אמאל פלעגט מען טשעפען ברסלב'ע חסידים און זיי אנרופן
מיט'ן שפעט נאמען: "טויטע חסידים", ווייל מיר פארן צו א
ציון פון א רבי, אבער היינט האט זיך דער שפריך ווארט
איבערגעדרייט, ברסלב'ער חסידים זענען "לעבעדיגע חסידים",
און אנדערע חסידים וואס גייען צו זייער רבי און באקומען
גארנישט די זענען "טויטע חסידים"; דער רבי האט שוין
געזאגט פאר איבער צוויי הונדערט יאר צוריק ווי אזוי חסידים
שפירן זיך ווען זיי גייען צו זייער רבי און ווי זיי שפירן זיך
ווען זיי קומען אהיים פון זייער רבי (עין חיי מוה"ר, סימן שלה).

דעריבער דארפן מיר זיך זייער פרייען אז מיר זענען מקורב
צום הייליגן רבי'ן און מיר פאלגן זיינע רייד
בתמימות ובפשיטות, מיר פארן קיין אומאן צום צדיק אויף
ראש השנה אפילו עס קומט אונז אן ביטער שווער און מיר
פרייען זיך א גאנץ יאר אז מיר זענען געווען אין אומאן
אויף ראש השנה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

 תל

איך מוטשע זיך מיט פרנסה, זאל איך זיך
אריינלאזן אין לאטעריעס און געמבלינג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שלום וברכה, איך האב געוואלט פרעגן וועגן קויפן די לאטערי אדער
פארשידענע אנדערע גורלות, ווי אויך איז דא געוויסע פארמעסן וואו
מען צאלט אריין געלט אויפ'ן השבון אז אויב עס וועט זיין אזוי און אזוי
וועט מען געווינען אסאך געלט, וויל איך וויסן אויב די אלע זאכן זענען
אויסגעהאלטן על פי הלכה.

געצמנס גייט מיר שווער אין פרנסה, האב איך זיך אריינגעלאזט אין
די זאכן; איך ווייס אבער נישט אויב דאס איז אויסגעהאלטן, אדער אפשר
איז דאס גאר אין כלל פון השתדלות פאר פרנסה.

איך הער אז עס זענען דא מענטשן וואס ווערן פארקויפט פאר דעם
און זיי פאלן אריין אין גרויסע חובות, פון די אנדערע זייט זעט מען
אבער ביי מענטשן וואס לייגן זיך אריין אין ביזנעס אז זיי קענען אויך
אריינפאלן אין חובות, און אפשר איז דא עפעס אן עצה אז מען זאל
נישט ווערן פארקויפט פאר דעם?

יושר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זע צו זאגן יעדן טאג דעם "תיקון הפללי" - די צען קאפיטלעך
תהלים וואס דער רבי האט מנגלה געווען צו מתקן זיין
פגם הברית [קאפיטל - מזו, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה,
קלו, קנ]; ווייל דאס וואס א מענטש מוטשעט זיך אזוי שווער
צו ברענגען פּרנסה קומט ווייל מען האט נישט מתקן געווען
דעם תיקון הפללי - פגם הברית.

דער זוהר הקדוש זאגט (פּנחס, רמד): "מאן דמזלזל בפרורין
דנהמא, עניותא רדיף אבתריה", ווער עס ווארפט אראפ
ברעקלעך פון ברויט וועט זיין אן ארעמאן, "כל שבן מאן
דמזלזל בפירורין דמוחא", איז דאך זיכער אז אויב מען איז
מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן פארלירט מען דאס מזל און
מען ווערט אן ארעמאן; און אז מען זאגט די צען קאפיטלעך
תהלים פאררעכט מען וואס מען האט פגם געווען, און מען
איז זוכה צו פּרנסה בנקל (עין ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כט).

אז דו מוטשעסט זיך מיט פּרנסה זאלסטו נעמען די עצה פון
הייליגן רבי'ן זיך מתבודד זיין יעדן טאג; גיי אויף א פלאץ
וואו קיינער איז נישט דארט און וויין זיך אויס צום אייבערשטן,
פעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און דיר געבן

פרנסה גרינגערהייט, בעט אים: "הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, געב מיר פרנסה איך זאל קענען מפרנס זיין מיין ווייב און קינדער; עם איז מיר אזוי שווער, איך האב נישט קיין ברוי, וויפיל איך פארדין איז עם מיר נישט גענוג".

טייערער ברודער, וויסן זאלסטו אז עם איז נישטא קיין זיסערע און געשמאקערע זאך ווי ווען א מענטש רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, ער וויינט צו אים און ער דערציילט אים אלעס וואס גייט אריבער אויף אים, דורך דעם איז מען זוכה צו האבן פרנסה.

מזתרא"ש זאגט אז דאס איז מרומו אין פסוק (בראשית מג, ב): "ויבא התורה ויבך שמה", נאכדעם שטייט (שם, לא): "וירחץ פניו, ויצא ויתאפק, ויאמר שימו לחם"; וייל די טרערן וואס א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן און וואשט זיך אפ דערמיט זיין פנים, דאס געמט אראפ אלע עבירות פונעם מענטש, דאס וואשט אפ דעם מענטש פון אלע זיינע שלעכטס ביז מען איז זוכה צו האבן פרנסה.

אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען צו מאכן התבודדות, דו וועסט אויסשמועסן דיין הארץ צום אייבערשטן וועט דיר ליכטיג ווערן דיין לעבן, דו וועסט אנהייבן לעבן מיט אמונה, דו וועסט זיך נישט אויפגען אויף יעדע קלייניקייט וואס גייט אנדערש ווי דו ווילסט עם זאל גיין, וואס דאס איז אויך א גרויסע סגולה פאר פרנסה, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סח): "בעס איז מוזיק די פרנסה".

מיר זאגן דריי מאל א טאג דעם מזמור "תהלה לך דוד"
 (תהלים, קמה); ווען מען זאגט פונתח את ידך דארף מען
 אינזין האבן דעם שם פון חת"ך אפ"י, די ראשי און סופי
 תיבות פון פונתח א'ת ו'די'ך איז חת"ך אפ"י, דער שם איז
 מסוגל אויף פרנסה; ווייל אז 'חותך' - מען שניידט אפ, 'אפי'
 - דעם צארן, וואס דאס איז די פעם, דורכדעם איז מען
 זוכה צו האבן פרנסה, און אויב חס ושלום מען שניידט נישט
 אפ דעם 'אפי', פארלירט מען די פרנסה.

לאז זיך אפ פון די אלע דמיונות פון לאטעריס און אנדערע
 סארט געמבלס; דאס איז אלעס א שפיל פונעם שטן
 ווי אזוי צו פארנארן מענטשן. וויי פאר די וואס פאלן אריין
 אין דעם ביטערן נעץ, מען פארלירט די גאנצע געלט און
 נאכדעם פארלירט מען דאס לעבן השם ירחם.
 דער אייבערשטער זאל דיר געבן א יאר מיט גרויס שפע.

תלא

עס איז דא אנגעצויגנקייט ביי אונז אין שטוב, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען א פארפאלק וואס לעבן ברוך השם זייער שיין אין זכות
 פון די דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א, אבער מיין מאן האט אסאך
 גערון אין שלאף צימער, ווי אזוי קען איך אים העלפן?

וישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת תשע"ט
לפרט קטן

מרת ... תחל'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז איר שטארקט זיך מיטן
הייליגן רבינ'ס ווערטער; יעדע פארפאלק וואס נעמען
דעם רבי'ן פאר א וועג ווייזער זענען זוכה צו לעבן א חיים
טובים, א געשמאקע לעבן. ווען מען קומט אריין אין א
ברסלב'ע שטוב זעט מען גלייך אז דא לעבט מען ווי אין
'גן עדן'; מען רעדט שיין איינער צום צווייטן און מען איז
זיך מכבד איינער דעם צווייטן.

דאס וואס אייער מאן איז אזוי אנגעצויגן וכו'; דאס קומט
פון די חתן שיעורים וואס ער האט פאקומען אויף
נישט א גוטע וועג. ליידער לייגט מען אריין אין חתנים און
אין פלות אסאך שרעק וכו' ביז די גאנצע לעבן ווערט פול
מיט גערון, אנשטאט עס זאל צוגיין מיט אהבה און אהנה,
שלום און רעות, שרעקט מען אן מיט עונשים השם ישמרינו
ביז די גאנצע זאך פון לעבן צוזאמען וכו' ווערט אן אנגעצויגענע
זאך און אסאך מאל ברענגט דאס צו אז מען זאל זיך
צעטיילן השם ישמרינו.

דעריבער זאלט איר גיין צו אן ערליכער איד, ער וועט
איך מדריק זיין ווי אזוי צו לעבן מיט ליבשאפט

איינער מיט'ן צווייטן און ארויס קלאפן פון אייך אלע חומרות און פרישות וואס קומט נישט פון די קדושה.

דער הייליגער חתם סופר זאגט (תורת משה קדושים, דבור המתחיל 'קדושים תהיו'): "כי יש הרבה פרושים בחכמי אומות העולם, והם יותר פרושים מצדיקי ישראל", ביי די אומות העולם איז דא אסאך מער פרישות ווי להבדיל ביי די אידישע קינדער, אבער דאס איז נישט קיין קדושה, דאס קומט פון דעם וואס זיי האבן פיינט די וועלט; דעריבער דארף מען אנטלויפן פון די אלע מדריכים וואס זענען מדרוך חתנים און בלות צו לעבן מיט חומרות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנבנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות פלל והם רק דמיונות ושטויות ובלבולים גדולים", ווייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטויות און קאפ דרייעניש, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר: 'וחי בהם ולא שימות בהם' כי אין להם שום חיות פלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספיקות זענען

אלץ מספק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - די האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה, מחמת שגדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג דעפּרעסד, זיי לעבן אלץ אין ספיקות און די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחרה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תלב

ווי אזוי געם איך אראפ די קללה וואס קומט ווען די פרוי שערט נישט די האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלייגט אין א בריוו" וואס איר שרייבט אז א פרוי וואס שערט נישט די האר ברענגט א קללה אויף איר שטוב, וויל איך וויסן ווי אזוי איך קען אראפנעמען די קללה פון מיין הויז.

נישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת תשע"ט
לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ביים אייבערשטן איז זייער חשוב א מענטש וואס טוט
תשובה; ווען מען טוט תשובה, מען הייבט אן גיין
אויף די וועג פון די תורה דאן נעמט מען אראפ פון זיך
אלע עונשים און אלע קללות. די אלע עונשים וואס שטייט
אין די תורה איז ווען דער מענטש קערט זיך נישט צוריק
צום אייבערשטן, אפער אז דער מענטש טוט תשובה נעמט
ער אנועק פון זיך און פון די גאנצע וועלט אלע דינים.
דעריבער אז איר וועט אכטונג געבן צו גיין בצניעות, איר
וועט אראפ נעמען אייער האר, וועט איר אראפ נעמען פון
אייער שטוב אלע קללות און איר וועט אריין ברענגען אין
אייער שטוב דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט זוכה זיין צו
האבן ערליכע קינדער, וואס מען איז זוכה צו דעם
דורך זיך פירן בצניעות. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה
דערציילן (יומא מו:): "שבעה פנים היו לה לקמחית", עס איז
געווען א פרוי וואס האט געהייסן קמחית, זי האט געהאט
זיבן קינדער, "זכלן שמשו בבהונה גדולה", און אלע זענען
געווען פהנים גדולים אינעם בית המקדש. "אמרו לה חכמים:

מה עשית שזכות לך? האבן די חכמים איר געפרעגט: וואס האסטו געטון אז דו האסט זוכה געווען צו דעם? האט זי געזאגט: "מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שערי", איך האב אכטונג געגעבן אז די ווענט און די דאך פון מיין הויז זאלן נישט זען מיין האר; זעט מען פון דעם אז ווען מען פירט זיך מיט צניעות האט מען נחת פון די קינדער.

אויך זאלט איר אכטונג געבן פון היינט און ווייטער אז אייערע קליידער זאלן זיין צניעות'דיג, איר זאלט נישט אנטון קליידער וואס זענען קורץ, טייט אדער אויסגעשניטן וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה, מזכה לה לבנים הגונים", אז א פרוי גייט אנגעטון צניעות'דיג, וועט זי זוכה זיין צו גוטע קינדער; ווער וויל נישט זוכה זיין צו גוטע קינדער?! איר זעט דאך וואס גייט פאר אין אונזער דור, וויפיל אידישע קינדער פאלן אוועק פון אידישקייט, וויפיל בחורים און מיידלעך פאלן אוועק טאג טעגליך, דערפאר אז דער רבי געבט אן עצה און אן הבטחה: "צניעות שבאשה, מזכה לה לבנים הגונים", דארפן מיר זיך דאך צוכאפן צו דעם און פאלגן דעם הייליגן רבי'ן, וועלן מיר האבן ערליכע קינדער און שעפן נחת פון זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל מקוים ווערן ביי אייך (דברים כג, ו): "ויחפך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה, כי אהבך ה' אלקיך".

תלג

מען זעט דאך יא אין רבינ'ס ספרים אז מען זאל
דאנקען דעם אייבערשטן אויף א צרה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל פון ארץ ישראל, איך בין זיך זייער מחזק מיט די
שיעורים, דאס געבט מיר א וועג צו לעבן מיט'ן אייבערשטן ווי עס דארף
צו זיין.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איך האב געהערט ביי די
שיעורים אז עס איז נישטא קיין מקור אינעם רבינ'ס ספרים אז מען זאל
דאנקען דעם אייבערשטן אויף א צרה, איך האב יא געמראָפֿן אין ליקוטי
הַלְכוֹת (הלכות פֿריקה ושעיה ה, אות יד) וואס רבי נתן שרייבט דאָרט בְּנֵה הַלְשׁוֹן:
"כי באמת אם היו הכל שומעים לקול הצדיקי אמת, לילך בדרך זה,
להאמין תמיד בה' ותברך שהכל לטובה ולתן שכח והודיה תמיד לה'
יתברך בין בטובו בין בעקו כמו שכתוב, בה' אהלל דבר באלקים אהלל
דבר, בנדאי היו מתבטלים כל הצרות וכל הגליות לגמרי וכבר היתה
גאֵלָה שלמה"; אויך ווערט געברענגט אין די גמרא (תענית ה): "כל השמח
בסורין שבאים עליו, מביא ישועה לעולם"; וואס קען מען זאגן אויף
דעם?

אויף האב איך געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער רבי האט
געהייסן אז מען מוז קומען צו אים אויף ראש השנה, און די זעלבע איז
ביי פֿרויען אז זיי קענען שיקן זייערע מענער אויף אומאן, וואס זאל אָבער
טון א מיידל וואס האט גאכנישט וועמען צו שיקן קיין אומאן, ווי אזוי
קען זי אויספירן דעם רבינ'ס רצון אין דעם עגנון?

א גרויסן יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ה' פרשת האזינו, י"א תשרי, מחרת יום הכפורים, שנת תשע"ט לפרט קטן ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז איבריג צו שרייבן איבער דעם לעצטיגן קאפ פארדרייעניש וואס מענטשן זאגן נאך ב'שם דעם רבי'ן אז ווען מען האט א צרה זאל מען דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די צרה און דאס איז דער וועג ארויס צו גיין פון די צרה"; דאס איז קעגן די תורה, און בכלל איז נישטא וואס צו שרייבן אויף דעם.

קוקט אריין אין רמב"ם (פרק א' מהלכות תעניות, הלכה א) וואו עס איז מבואר אז עס איז א מצות עשה אין די תורה צו שרייען און וויינען צום אייבערשטן ווען מען האט לא עלינו א צרה.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ברכות סג): "אם בא על אדם צרה", אז א מענטש האט א צרה, "לא יצווח - לא למיבאל, ולא לגבריאל, אלא לי יצווח, ואני עונה לו מיד", זאל ער נישט שרייען - נישט צו מלאך מיבאל און נישט צו מלאך גבריאל, נאר צום הייליגן באשעפער אליינס; ווען א מענטש האט א חולה אין שטוב דארף ער וויינען און שרייען צום הייליגן באשעפער; אז א מענטש האט נישט

יה. דער עגון ווערט איך דערמאנט אין דעם חלק, מכתב תח.

קיינ קינדער דארף ער טון וואס יצחק אבינו האט געטון (בראשית כה, כא): "ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו", און וואס חנה - שמואל הנביא'ס מאמע - האט געטון (שמואל א, י'): "ותתפלל על ה' ובכה תבכה וגו', והיה כי הרבתה להתפלל לפני ה' וגו'".

אז א מענטש האט נישט קיין שלום בית דארף ער וויינען און שרייען צום אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים און אים ליכטיג מאכן אין שטוב, ווער עס זאגט אנדערש - איז א חסר דעה. ווער עס פארקויפט פאר מענטשן מען זאל דאנקען א שעה אויף א צרה, צום ביישפיל אויב איינער האט נישט קיין קינדער זאל ער זאגן ב'משך א שעה יעדן טאג: "רבנו של עולם, איך דאנק דיר אז איך האב נישט קיין קינדער", אזא איינער מאכט חזק פונעם אייבערשטן, חזק פון די תורה און חזק פון די הייליגע חכמים.

דאס איז נישט קיין סתירה מיט דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויך (ברכות נד.): "חייב אדם לברך על הרעה בשם שמברך על הטובה", א מענטש דארף דאנקען דעם אייבערשטן ווען עס קומט אויף אים שלעכטס אזוי ווי ער דאנקט אויף גוטס, און א מענטש דארף גלייבן אז אלעס וואס פאסירט מיט אים - סיי גוטס און סיי שלעכטס - אלעס קומט פונעם אייבערשטן, ווייל דער אייבערשטער איז דער אב הרחמן וואס וויל גאר טון גוטס מיטן מענטש, און אז עס האט פאסירט א צרה איז דאס גאר פאר די טובה פונעם מענטש, אזוי ווי די הייליגע חכמים דערציילן (גדה לא):

"שני בני אדם שיצאו לסחורה", צוויי מענטשן האבן איינגעקויפט סחורה דאס צו פארקויפן אין א צווייטע מדינה, "ישב לו קוץ לאחד מהן", גייענדיג צום שיף האט זיך איינער פון זיי צעבראכן די פיס און ער האט נישט געקענט גיין צום שיף, די שיף איז אוועק געפארן מיט'ן אנדערן שותף מיטנעמענדיג אלע סחורה און דער מענטש מיט די צעבראכענע פיס איז אונטער געבליבן, "התחיל מחרף ומגדף", האט דער מענטש אנגעהויבן רעדן קעגן די אמונה, ער האט געהאט טענות צום אייבערשטן, "למים שמע שמבעה ספינתו של חברו בים התחיל מודה ומשבח", נאך א שטיק צייט האט ער געהערט אז די שיף איז איינגעווינקען אין וואסער מיט אלע מענטשן מיט די גאנצע סחורה, האט ער אנגעפאנגען דאנקען דעם אייבערשטן (ישעיה יב, א): "אודה ה' כי אנפת בי", איך דאנק דיר אייבערשטער אז דו האסט געצערנט אויף מיר און מיר צעבראכן מיין פיס, "ישב אפה ות'נחמני", ווייל אזוי בין איך געראטעוועט געווארן פון ווערן דערטראנקען; אין דעם פסוק איז מרומו דעם הייליגן רבינ'ס גאמען, דער רבי לערנט אויס דעם מענטש ער זאל דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס ער טוט מיט אים, אפילו וואס עס זעט אויס ווי שלעכטס.

דער רבי איז מסביר ווי אזוי עס ארבעט ידיעה און בחירה וכו'; פון איין זייט דארף מען דאך וויסן: "שכל מארעותיו הם לטובתו", אז אלעס וואס פאסירט מיט'ן מענטש איז פאר זיין טובה וועגן, און אלעס וואס גייט אריבער אויף אים איז מיט א פונקטליכע השגחה וכו', אזוי ווי דער

הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד): "בש'אדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא", ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס פאסירט מיט אים איז פאר זיין טובה - דאס איז עולם הבא; אבער פון די צווייטע זייט דארף מען וויסן אז דער מענטש האט א בחירה, ער קען בעטן פונעם אייבערשטן וואס ער וויל, אויף יעדן פרט ופרט; ווי אזוי ארבעטן אבער די צוויי זאכן צוזאמען? איז דער רבי מסביר אז ווען א מענטש איז מקדש די שבועה גרות, ער הייליגט זיינע אויגן, אויערן, נאז און מויל דעמאלט איז ער זוכה צו האבן א ריינע מת ביו עם איז אים שוין נישט שווער די קשוא פון ידיעה און בחירה, ער ווייסט אז מען דארף בוחר זיין אין ידיעה, צו וויסן אז אלעס איז דער אייבערשטער (עין ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן כא).

תפלה איז נישט קיין סתירה צו אמונה; אפילו ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען נאכאלץ ווייטער גלייבן אז אלעס איז לטובה, אזוי ווי דער הייליגער תנא רבי עקיבא זאגט (ברכות ס): "לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא - לטב עביד", א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן שטענדיג: "אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט"; ווען א מענטש נעמט דאס אריין אין זיך, ער לעבט מיט אמונה אינעם אייבערשטן אז אלעס וואס גייט אריבער אויף אים קומט פונעם אייבערשטן און דאס איז נאר פאר זיין אייביגע טובה, דער מענטש לעבט שוין יעצט אין 'גן עדן', אזוי ווי די גמרא דערציילט די מעשה (שם) אז

דער הייליגער תנא רבי עקיבא איז אמאל אָנגעקומען אין א שטאט און קיינער האט אים נישט געוואלט אריין געמען געבן אן אכסניא, מיט דעם אלעם האט ער זיך נישט פארלוירן, נאר ער האט געזאגט: "כָּל דְּעָבִיד רַחֲמָנָא - לְטַב עָבִיד", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, און ער איז געגאנגען איבער געכטיגן אין וואלד; ער האט געהאט מיט זיך אן אייזל, א הינדל מיט א ליכט, פלוצלונג איז געקומען א ווינט און פארלאשן די ליכט, מיט דעם אלעם האט זיך דער הייליגער תנא רבי עקיבא נישט פארלוירן, נאר ווייטער געזאגט: "כָּל דְּעָבִיד רַחֲמָנָא - לְטַב עָבִיד", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, עס גייט אריבער אפאר מינוט און עס קומט א לייב און פארציקט דעם אייזל, מיט דעם אלעם האט זיך דער הייליגער תנא רבי עקיבא נישט פארלוירן, נאר ווייטער געזאגט: "כָּל דְּעָבִיד רַחֲמָנָא - לְטַב עָבִיד", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, נאכדעם איז געקומען א קאץ און האט פארציקט דאס הינדל, מיט דעם אלעם האט ער זיך נישט פארלוירן, נאר ווידער געזאגט: "כָּל דְּעָבִיד רַחֲמָנָא - לְטַב עָבִיד", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, שפעטער הערט ער א געשריי און זעט ווי רויבערס קומען צו גיין אריין אינעם שטאט וואו קיינער האט אים נישט געוואלט אריינגעמען - און הרגענען אויס די גאנצע שטאט, האט ער געזען די חסדים פונעם אייבערשטן קלאר מיט זיינע אויגן; ער האט שוין פארשטאנען פארנוואס קיינער פון שטאט האט אים נישט אריין גענומען, און פארנוואס דער

אייןזל, די הינדל און די ליכט זענען אָוועק גענומען געוואָרן פון אים, אַלעס פֿדי אים צו היטן פון די רויפֿערס.

דאס מיינט נישט צו זאָגן אז א מענטש וואס געפונט זיך אין א צרה זאל נישט בעטן ארויס צו גיין פון די צרה; אדרבה, ווען א מענטש גייט אריבער צרות ויסורים איז די איינציגסטע עצה ארויס צו גיין דערפון - דורך בעטן דעם אייבערשטן, אָבער אסאך מאל איז דער מענטש אזוי צעבראכן פון דאס וואס גייט אריבער אויף אים אז ער האט נישט קיין ווערטער וואס צו בעטן פון גרויס עצבות ומרירות וכו', איז די עצה אז ער זאל דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים. עס איז פֿדאי דורך צו לערנען אין ליקוטי הַלְבוֹת (ליקוטי הַלְבוֹת יורה דעה, פלאי בהמה הַלְבָה ד', אות ה', ה' ו) וואו רבי נתן רעדט ארום פון דעם באַריכות, אז ווען א מענטש זעט ווי ווייט ער איז פונעם אייבערשטן און ווי שווער עס גייט אים - סיי פֿרוחניות און סיי בגשמיות, ער מוטשעט זיך מיט פֿרנסה וכו', זאל ער זוכן עפעס גוטס וואס צו דאנקען דערויף דעם אייבערשטן, אזוי וועט ער זיך נאכדעם קענען גוט אויסגיטן זיין הארץ און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים העלפֿן.

בגוגע אומאן וכו'; עס איז נישט שוין פאר מיידלעך צו קומען קיין אומאן אום ראש השנה; וואו מען געפונט זיך איז מען זיך פון דארט מקשר צום הייליגן רבי'ן. יעדער איד וואס גלייבט אינעם רבי'ן איז צוגעבינדן צום רבי'ן און ער איז זוכה צו אלע תיקונים.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט מ'רעפן א גוטע שידוך און זוכה זיין צו שיקן אייער מאן און קינדער קיין אומאן יעדע יאר ראש השנה.

תלד

וואס טוט מען מיט א פראבלעם אין די אויגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך אייך דאנקען אויף די געוואלדיגע חיווק און עצות וואס איר געבט, סיי ביי די דרשות און סיי ביי די בריוו.

איך האב ברוך השם תתונה געהאט שוין פאר א שיינע פאר יאר צוריק, איך האב א וואוילע ווייב מיט ליכטיגע קינדערלעך, דער פראבלעם איז אבער אז מיין ווייב ליידט פון א געוויסע געזונטהייט פראבלעם אין די אויגן און דאס שטערט זייער שטארק אונזער לעבן. מיין ווייב האט גאר גרויס דרוק פון דעם פראבלעם און איך ארבעט זייער שווער פאר פרנסה פון פארטאגס ביז זיבענע ביינאכט, מיט דעם אלעם מוטשע איך זיך אהיימצוברענגען ברויט אין שטוב, ווייל די אלע דאקטורים און מערעפי קאסט אפ שווערע געלטער און מיר זעען נישט קיין ישיעה.

איך דארף פשוט האבן וויכטיג חיווק אז איך זאל נישט משוגע ווערן פון אזויפיל לחץ, איך האף איר וועט מיר קענען מחוק זיין און מתפלל זיין פאר מיר.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, י"ד תשרי, ערב חג הסוכות, שנת
תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נעם די רפואה פון הייליגן רבי'ן; דער רבי זאגט (ספר המידות,
אות ראיה, סימן י): "הסתכלות על אתרוג הוא רפואה לכאב
עינים", קוקן אויפ'ן אתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג;
דעריבער פירן זיך אנשי שלומינו ברסלב'ע חסידים צו קוקן
אויף די אתרוג דורכאויס דעם גאנצן יום טוב סוכות פדי
צו האפן א רפואה אויף די אויגן - ברוחניות ובגשמיות.
זאג דיין ווייב זי זאל קוקן אויפ'ן אתרוג, אזוי וועט זי האפן
א רפואה אויף די אויגן, זי וועט ארויס גיין פון אלע
פראבלעמען און פון אלע לחצים.

נעמט אריין דעם אייבערשטן אין אייער לעבן וועט איר
אנוועק נעמען פון זיך אלע דינים; דער הייליגער רבי
זאגט (ספר המידות, אות המתקת מדיו, סימן יד): "מי שיש לו כאב עינים
או כאב מעים, בידוע שדינין שורין עליו", ווער עס האט
אויגן ווייטאג אדער בויך ווייטאג איז א סימן אז דינים רוען
אויף אים; די עצה אנוועק צו נעמען דינים פון זיך - אז מען
זאל אריין נעמען דעם אייבערשטן אינעם לעבן, מען זאל
גלייבן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און עס איז
נישטא אזא זאך ווי טבע, מקרה, מזל, נאר אלעס קומט
פון אים, דעמאלט ווערן בטל אלע דינים. אזוי ווי דער רבי

זאגט (ספר המידות, אות המתקת הדיו, סימן כה): "מי שדינין שורין עליו, יסתכל בכל פעם על השמים", אויב מען האט אויף זיך דינים זאל מען פסדר קוקן אויפ'ן הימל; אזוי וועט מען זיך דערמאנען אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט וואס ער פירט די גאנצע וועלט, ער מאכט אלעס און טוט אלעס, דעמאלט ווערט בטל אלע דינים און אלע שלעכטס.

אז מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אינעם לעבן ווערן בטל אלע דינים און מען לעבט א חיים טובים. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פנהרין סי): א בישוף מאכער'ן האט געוואלט מאכן בישוף אויפ'ן הייליגן אמורא רבי חנינא, האט איר רבי חנינא געזאגט: "אי מסתייעת זילי עבדי, אין עוד מלבדו בתיב", דו קענסט פרובירן מאכן בישוף וויפיל דו ווילסט און האב אבער נישט מורא פון דיר, ווייל עס שטייט אין די תורה (דברים ה, לה): "אין עוד מלבדו", עס איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן; זעט מען פון דעם אז ווען מען לעבט מיט'ן אייבערשטן ווערן בטל אלע דינים און אלע בישוף.

מאך פרייליך דיין ווייב וועט זי אויסגעהיילט ווערן פון אלע פראבלעמען; דו זיי איר טערעפיסט ווייל דו קענסט איר אויסהיילן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכט): "ברתיה דרב חסדא טבלה בגו תלתין יומין שלא בפני בעלה ואצטניאת", רבא'ס ווייב - זי איז געווען רב חסדא'ס טאכטער - האט זיך פארקילט; רבא איז דעמאלט נישט געווען אין שטוב, ער איז געווען אין ישיבה אין פומבדוּתא, "ואמטוי לערסה בתריה דרבא לפומבדוּתא", האט מען איר געטראגן

מיט איר בעט קיין פומבדיתא וואו רבא איז געווען ראש
 ישיבה און זי איז אויסגעהיילט געווארן, עיין שם; זעט מען
 אז דער מאן איז דער וואס דארף מתוק זיין און פרייליך
 מאכן די ווייב מיט גוטע ווערטער און מיט ליבשאפט,
 דעמאלט גייען אנוועק אלע פראבלעמען און אלע קראנקהייטן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן דיין ווייב זאל האבן א רפואה
 שלימה.

תלה

ווי אזוי קען איך ליב האבן מיין ווייב,
 ווען זי איז נישט אזוי אהערגעשטעלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר קענט מיר נישט, אבער איך קען אייך יא, איך הער אסאך
 אייערע שיעורים און דאס לייכט מיר אויף מיין לעבן, עס געבט מיר
 חיזוק און הדרכה ווי אזוי זיך אומצוגיין אין סיי וועלכע מצב אין לעבן,
 דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן מיט אלעם גוטן.

איך האב ברוך השם זוכה געווען צו זייער א געלונגענע, וואוילע און
 גוטע ווייב, מיר האבן שוין עטליכע ליכטיגע קינדער קיין עין הרע, מיין
 פראבלעם איז אבער אז מיין ווייב איז נישט אזוי שיין אהערגעשטעלט,
 און איך הער נישט אויף טראכטן אז איך וויל האבן א שיינע ווייב,
 אנגעטון שיין מיט א שייטל וכו'.

די מחשבות לאזן מיר נישט צורו און איך ווער משוגע פון דעם. איך
 טראכט וואס איך וואלט געקענט טון דערצו, פאר מינע עלטערן וואלט

עצתו

תלה

אמונה

שבו

איך קיינמאל נישט געקענט זאגן אז איך דארף א שידוך מיט א שייטל, ווייל זיי וואלטן דאס נישט אויסגעהאלטן, און וואס קען איך יעצט טון? אפֿשר דארף איך יעצט בעטן אַנצוטון א שייטל און זיך שיין אהערשטעלן? אפֿשר אזוי וועט דאס מיר בארואיגן און איך וועל האבן א גוט לעבן?

ביטע ליינט איבער מיין שאַלה מיט ישוב תדעת און ענטפערט מיר מיט לאַגיק און געפיל, מיין הארץ וועט נישט ווערן צופרידן פון א שטיקל חז"ל.

דער אייבערשטער זאל איך געבן ווייטער כח צו קענען העלפן אידישע קינדער איינער נאנץ לעבן מיט תרֿחבת תדעת.

א גרויסן ייִשר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, י"ד תשרי, ערב חג הסוכות, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נישט יעדע שאַלה קען מען ענטפערן בכתב, בפרט ווען מען קען נישט דעם מענטש וכו', נאר מיטן אייבערשטנס הילף וועל איך דיר ענטפערן.

דו שרייבסט מיר איך זאל דיר נישט ענטפערן אבי מיט א חז"ל נאר מיט לאַגיק און הארץ וכו'; וויסן זאלסטו אז ביי אידן איז נישטא קיין לאַגיק, ביי אונז אידן איז נאר דא וואס דער אייבערשטער זאגט, וואס די תורה זאגט און וואס אונזערע הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן.

רבי נתן האט דערציילט (שיחות הר"ן, סימן קמ"ז): "אחד ה'יה מדרבר עמו, וה'יה משבח את איש אחד שמתנהג ב'ישר, ואמר עליו ב'לשון אשכנזי שהאיש הזה הוא 'ארניטליך', א איד האט אמאל געזאגט פאר'ן רבי'ן אויף איינעם אז יענער איז זייער אן 'ארניטליכער מענטש', 'ענה הוא זכרוננו לברכה ואמר שעל איש יש'ראלי אין ש'ך לומר 'ארניטליך', האט זיך דער רבי אנגערופן און געזאגט: אויף א איד איז נישט ש'יך צו זאגן 'ער איז ארניטליך', 'כי אמות העולם יש להם הנהגות נימוסיות, מה שהשכל והישר מחיב, ש'ה נקרא ארניטליך', ביי גוים איז ש'יך צו זאגן 'ארניטליך' ווייל זיי פירן זיך מיט שכל און לאגיק, 'אכל יש'ראל עם קדוש, אפילו אלו המצוות שהם מצד ה'ך ארץ מה שהישר והשכל מחיב, אפילו אלו המצוות אין עושין מחמת ה'ך ארץ מצד חיוב השכל והישר, רק מגזרת המלך הבנרא ות'ך שמו שצ'ה עלינו בתורתו לעשות כ'ך', אבער ביי אונז אידן איז נישט ש'יך צו זאגן אז מיר פירן זיך מיט שכל און לאגיק, ווייל אפילו די מצוות וואס דער שכל איז מחיב טוען מיר אויך נאר ווייל דער אייבערשטער האט אונז אזוי געהייסן אין די תורה.

דער הייליגער רבי נתן האט אמאל מסביר געווען פאר אן אפיקורס דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות י"ג): "אמר רב יצחק, קשה רמה למת כמחט בכשר החי", עס טוט וויי פאר'ן טויטן מענטש ווען די ווערים בייסן אים אזוי ווי עס טוט וויי פאר א לעבעדיגער מענטש ווען ער

כאפט א שטאך פון א נאדל; רבי נתן האט דאס אים ערקלערט מיט שכל וכו', שפעטער האט זיך רבי נתן אנגערופן פאר זיינע תלמידים וואס זענען געווען דערביי: "דאס וואס איך האב מסביר געווען פריער דאס איז נישט פאר אייך, דאס איז פאר אים וואס ער גלייבט נישט אינעם אייבערשטן, אבער איר זאלט וויסן אז: 'וואס חז"ל זאגן דאס זאגט גאט'".

דאס זעלבע זאג איך דיר: דו דארפסט תשובה טון אויף דעם וואס דו שרייבסט "מיין הארץ וועט נישט ווערן צופרידן פון א שטיקל חז"ל" און דו ווילסט הערן א תשובה פון לאניק און הארץ, ווייל נאר וואס חז"ל זאגן אויגו דאס איז שכל און פארשטאנד.

יעצט צו דיין שאלה. דער אייבערשטער האט דיר געהאלפן דו האסט זוכה געווען חתונה צו האבן, דו שרייבסט אז דו האסט זוכה געווען צו א געלונגענע ווייב מיט ליכטיגע קינדער, אבער עס שטערט דיר איר אויסזען וכו', דו ווילסט האבן א ווייב וואס דו האסט נישט, א זאך וואס איז ציענדיג ווילאנג מען האט עס נישט.

וויסן זאלסטו אז ליבשאפט וכו' האט נישט נאר מיטן אויסזען, הער אויס וואס די הייליגע חז"ל זאגן (מוסר מו): "אמר רבי יוחנן שלשה חינוות הן, דריי סארט חן האט דער אייבערשטער באשאפן, איינע פון די דריי איז: "חן אשה על בעלה", אז א פרוי זאל האבן חן אין די אויגן

פונעם מאן; זאגט רש"י (דבור המתחיל "חן האשה"): "אפילו היא מכערת נישאת חן בעיניו", אפילו א מיאוס'ע פרוי מאכט דער אייבערשטער זי זאל האבן חן אין די אויגן פונעם מאן; דער אייבערשטער מאכט עס זאל זיין חן צווישן מאן און ווייב, אזוי קען די וועלט אנגיין. אין אנהייב ציט נאר דאס אויסזען און צוביסלעך בויט מען אויף א שטארקע טיפע ליבשאפט איינער צום צווייטן און מען ציט אויף קינדער און אייניקלעך, די ליבשאפט ווערט שטערקער און טיפער ווי דאס ליבשאפט וואס האט זיך אנגעהויבן נאר פונעם אויסזען.

פארשטייט זיך אז דאס אלעס קען נאר ארבעטן אז מען היט זיך די אויגן, ווייל אז מען האט נישט קיין שמירת עינים ווערט מען קיינמאל נישט זאט, אזוי ווי חז"ל דערציילן (תמיד לב): דער גרויסער קעניג אלכסנדר מוקדון איז אמאל אנגעקומען צום טויער פון 'גן עדן', ער האט געקלאפט אויפ'ן טיר מען זאל אים עפענען, האט מען אים געזאגט (תהלים קיח, ט): "זה השער לה' צדיקים יבאו בו", דעם טיר עפנט מען נאר פאר ערליכע אידן, דא קומען אריין נאר צדיקים; האט ער זיך געבעטן: "איה בין דאך א קעניג, עפנט מיר", האט מען אים געעפנט די טיר. ער האט געבעטן מען זאל אים געבן עפעס פון 'גן עדן', זאגן חז"ל: "יהבו ליה גולגולתא חדא", האט מען אים געגעבן א שטיינדל. ער האט געוואלט וויסן ווי חשוב דער שטיין איז, וויפיל דאס וועגט, "אתייה תקליה לכוליה דהבא וחספא דידיה בתריה לא הוה מתקלי", האט ער גענומען דעם שטיינדל און עס

געלייגט אויף איין זייט פונעם וואגשאל און זיין גאנצע גאלד און זילבער אויף די אנדערע זייט, און דער שטיינדל האט אלץ אראפ געוואויגן, ער האט זיך זייער געוואונדערט וואס דאס איז, "אמר להון לרבנן מאי האי", איז ער געקומען צו די הייליגע חז"ל און זיי געפרעגט וואס איז פשט פון דעם שטיינדל וואס וועגט מער פון אלעס? "אמרי, גולגלתא דעינא דבישרא ודמא דלא קא שבע", האבן אים די הייליגע חכמים ז"ל געזאגט: דאס איז נישט קיין שטיינדל, דאס איז אן אויג פון א מענטש וואס ווערט נישט זאט, וואס ער פארמאגט דארף ער אלץ נאך, "אמר להו מפאי דהכי הוא", אלכסנדר מוקדון האט נישט געגלייבט די חכמים, האט ער זיי געבעטן זיי זאלן אים אויפנווייזן אז עס איז טאקע אזוי, האבן די חכמים גענומען א שטיקל שארב און עס ארויף געלייגט אויפ'ן אויג, און די וואגשאל האט זיך גלייך אראפ געלייגט אויף די אנדערע זייט, האבן זיי אים געוויזן מיט דעם אז ווילאנג א מענטש לעבט און די אויג איז אים אפן, גלוסט ער פאר זאכן וואס ער האט נישט, אבער איינמאל מען שטארבט און מען דעקט צו די אויג מיט א שארב דעמאלט דארף מען שוין גארנישט.

עס איז נישט קיין פראבלעם אז דיין ווייב זאל זיך שוין מאכן פאר דיר; אפילו אין גאס צווישן מענטשן גייט זי אנגעטון ווי זי האט געזען ביי אירע עלטערן, דאך קען זי זיך אהערשטעלן פאר דיר וכו', אבער מיין נישט פאר קיין איין רגע אז דער וואס האט שוין וואס ער חלומ'ט זיך - דער האט נישט קיין נסיונות; מראכט נישט אז די וואס

האבן א פרוי וואס גייט ווי דו משל'סט זיך אויס - די זענען צופרידן, ווייל ליבשאפט צו די ווייב קומט נאר אויב מען פירט זיך מיט יראת שמים. נאר ערליכע אידן האבן שלום בית, נאר די וואס לעבן מיט די תורה האבן ליב זייער שטוב; דורכדעם וואס מען היט זיך די אויגן און מען לעבט ווי די תורה זאגט דעמאלט איז דא שלום בית.

דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט א ווייב מיט ליבטיגע קינדער און דאנק דעם אייבערשטן פאר אלע מעלות וואס דיין ווייב האט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ה): ווען דער אייבערשטער מאכט שידוכים געמט ער ארויס געפאנגענע פון זייער תפיסה, א בחור און א מיידל פאר זיי האבן חתונה זענען זיי אין זייער תפיסה, און ווען דער אייבערשטער מאכט פאר זיי א שידוך געמט ער זיי ארויס פון זייער געפענגעניש, אזוי ווי עס שטייט (תהלים סח, ג): "מוציא אסירים בבושרות", פֿרעגן חז"ל: וואס מיינט "בבושרות"? נאר דאס זענען צוויי ווערטער: 'בכי' ו'שירות'; איינער וויינט און דער צווייטער זינגט צום אייבערשטן.

אן ערליכער איד דאנקט יעדן אינדערפרי דעם אייבערשטן: "נישר ב'ח אייבערשטער אז איך האב חתונה געהאט, נישר ב'ח אייבערשטער אז איך האב א ווייב, נישר ב'ח אייבערשטער אז איך בין נישט אליין, נישר ב'ח אייבערשטער אז מיין ווייב איז געזונט, נישר ב'ח אייבערשטער אז מיר האבן קינדער, נישר ב'ח אייבערשטער אז מיין ווייב טראגט די אחריות אויף די קינדער"; און מען פֿעט אויף ווייטער:

"העלף אונו אייבערשטער מיר זאלן אויפשטעלן אינאיינעם ערליכע אידישע דורות, העלף אונו אייבערשטער מיר זאלן זיך ליב האבן איינער דעם אנדערן, העלף אונו אייבערשטער מיר זאלן זען איינער אויפ'ן צווייטן נאר די מעלות, העלף מיר אייבערשטער איך זאל קיינעם נישט מקנא זיין, העלף מיר אייבערשטער איך זאל זיך נישט אייגרעדן אז עס איז דא עפעס הנאה פון עולם הזה, איך זאל געדענקען אז דער לעבן גייט אריבער, אז נאך אביסל גיי איך שוין צוריק צו דיר און נאר די ערליכע דורות וועט איבערבלייבן פון מיר".

זאג דיר אליינס די מעלות פון דיין ווייב, וועט אריין גיין ליבשאפט אין דיר; הער שכל וואס די חז"ל זאגן אונו (בתובות יו.), די בית הלל זאגן אז מען זאל זאגן פאר יעדן חתן: "דו האסט באקומען א שיינע ערליכע פלה", פֿרעגט די גמרא אויב די פלה איז א הינקעדיגע אָדער א בלינדע איז דאס דאך ליגנט, ווי מעג מען זאגן ליגנט? זאגן חז"ל אז פֿדי צו מאכן שלום מעג מען, אפילו עס איז נישט אמת; אפילו זי האט א פעלער זאל מען איר אויסלויבן אזוי וועט דער חתן איר ליב האבן.

זעט מען פון דעם אז אפילו א מענטש איז פול מיט חסרונות, אויב זאגט מען אים אז דאס איז גוט און שוין ווערט עס אין זיינע אויגן שוין און גוט; דאס זעלבע קען מען זיך אליינס אויסלויבן, מען דארף זיך אליינס זאגן אלע מעלות וואס מען האט און אלע מעלות וואס די ווייב האט, אזוי וועט מען האלטן פון זיך און פון די ווייב.

איך האף אז דו וועסט ארויס געמען פון דעם בריוו שכל
ווי אזוי זיך צו פירן, וועסטו האבן דעם 'גן עדן' אויף
די וועלט.

א גוט יום טוב.

תלו

ווי אזוי ברענגט מען אריין אמונה אין די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מאמע צו פינף יסע קינדערלעך קיין עין הרע און מיין
גאנצע ציל און האפענונג אין לעבן איז אויפצוציען מיינע קינדער מיט
אמונה און יראת שמים, זיי זאלן לעבן מיט'ן אייבערשטן.

מיין צען יעריג אינגל האט מיר לעצטנס געזאגט אז ער האט קשיות
אויף די אמונה, ווען איך האב אים געפרעגט וואס ער מיינט צו זאגן
דערמיט, האט ער מיר געזאגט אז ער בעט אסאך מאל זאכן פונעם
אייבערשטן און ער פאקומט עס נישט.

איך האב מיך זייער דערשראקן פון דעם, עס זעט מיר אויס אז איך
האב נישט די ריכטיגע וועג ווי אזוי צו רעדן צו מיינע קינדער פון אמונה,
ווי אזוי אריינצוברענגען דעם אייבערשטן אין זייערע הערצער.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן אן עצה און הדרכה
ווי אזוי צו רעדן צו מיינע קינדער, און ווי אזוי אריינצוברענגען אין זיי
די הייליגע אמונה.

א גרויסן דאנק

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, י"ד תשרי, ערב חג הסוכות, שנת תשע"ט לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער הייליגער רבי האט דערציילט ווי אזוי ער האט זוכה געווען אנצוהייבן דינען דעם אייבערשטן; דאס האט זיך אנגעהויבן דורך דעם וואס ער האט געהערט מעשיות פון צדיקים, ווייל דעם רבינ'ס מאמע, פיגא, האט גע'ירש'ענט די הויז פון איר מאמע - די צדיקת אדל - דעם הייליגן בעל שם טוב'ס טאכטער, וואס זי האט גע'ירש'ענט דאס הויז פון איר טאטע דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו.

אין דעם הויז איז דער הייליגער רבי געבוירן געווארן. ווען די תלמידים פון הייליגן בעל שם טוב פלעגן קומען קיין מעזיבוז צום ציון פון זייער רבי - דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, פלעגן זיי אריין גיין אין שטוב פון בעל שם טוב און זיך דערמאנען די צייטן וואס זיי פלעגן זיין ביים בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, זיי פלעגן שמועסן צווישן זיך פון זייער גרויסער רבי. דער רבי זייענדיג נאך א קליין אינגל פלעגט אויסהערן די שמועסן פון די קדושי עליון, די צדיקים תלמידי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו.

אמאל האט דער רבי געהערט די מעשה ווי אזוי דער בעל שם טוב איז געבוירן געווארן, אז זיין מאמע שרה

איז געווען זייער אלט בשעת זי האט געבוירן דעם בעל שם טוב זכותו יגן עלינו און זי איז גלייך נאכדעם נפטר געווארן. שפעטער ווען דער בעל שם טוב איז אלט געווען פינף יאר האט אים זיין טאטע גערופן צו זיך און אים געזאגט בזה הלשון: "ישראלִיק! איך גיי יעצט אוועק פון די וועלט - בדרך כל הארץ, געדענק דו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און געבן דיר, זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם", און מיט די ווערטער איז ער נפטר געווארן.

דער בעל שם טוב איז אויסגעוואקסן איינער אליינס אין א גרויסע וועלט, אבער ער האט שטענדיג געדענקט זיין טאטנ'ס לעצטע ווערטער: "געדענק דו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און געבן דיר, זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם", מיט די ווערטער האט ער געלעבט און דאס אויסגעפירט למעשה, וואס ער האט נאר געדארפט האט ער געבעטן דעם אייבערשטן. ביז איינמאל שפאצירט ער אין וואלד בשעת ער זינגט זיך צום אייבערשטן, אינמיטן זעט ער ווי עס קומט צו גיין א מענטש און פֿרעגט אים: "וואס טוסטו דא אליין אין וואלד?" רופט ער זיך אן צו אים: "איך בין נישט אליין, דער אייבערשטער איז דא מיט מיר", רופט זיך אן דער מענטש: "דער אייבערשטער איז מיט דיר? דער אייבערשטער איז אויבן אין הימל, ער איז זייער הויך, ער האט איבער געלאזט די וועלט", און ער לייגט צו אז עס איז א בֿפֿירוש'ע פֿסוק

(חזקאל ה. יב): "עֹבֵה ה' אֶת הָאָרֶץ". (וואס באַמט שטייט דאָרט מען זאל נישט זאָגן אזוי ווי די וואס זאָגן אז דער אייבערשטער זעט נישט וואס מען טוט אין די פינסטערניש, דער אייבערשטער האט אויג פארלאזט).

דער מענטש האט ווייטער גערעדט צום בעל שם טוב קעגן די אמונה, האט דער בעל שם טוב געכאפט א צווייג פון דער ערד און אים אָנגעפאנגען צו שלאָגן, און בשעת ער האט געשלאָגן דעם אלטן נאר האט ער געשריגן דעם פֿסוק (תהלים צב, ט): "יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲנֹכִי, פִּלּוּצֵלִינִי זַעַם דֵּעַר בְּעַל שֵׁם טוֹב וְוִי עַר אִיזוּ נִישְׁטאַ, דער מענטש איז פֿשוט געווען אן אויג פארבלענדעניש פונעם סמ"ך מ"ם; פון דעמאלט איז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געווארן נאך שטערקער אין די אמונה, ער האט געזען ווי דער סמ"ך מ"ם וויל אים אייגרעדן קעגן די אמונה האט ער זיך נאך אסאך מער געשמארקט.

די מעשה האט דער הייליגער רבי געהערט ווען ער איז נאך געווען א קליין קינד. ווען דער רבי האט געהערט די מעשה איז אריין אין אים א מורא'דיגע חשק צו ווערן א צדיק, ער האט אָנגעפאנגען צו טראַכטן: 'געוואלד! איך וויל אויך זיין א צדיק! אפשר אז איך וועל דאס נאכטון, איך וועל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, וועל איך אויך ווערן א צדיק?' גלייך איז דער רבי ארויס פון שטוב און גענאנגען צום ציון פון בעל שם טוב און געוויינט צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך וויל אויך זיין א צדיק,

איך וויל אויף זיין אן ערליכער איד זכו' זכו'. ביז דער רבי האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען.

זעט מען פון דעם אז ווען א קינד הערט א מעשה פון א צדיק פלאקערט דאס אויף זיין הארץ צו ווערן א גרויסער צדיק.

דערפאר אז איר ווילט אן עצה ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער מיט אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן דארפט איר וויסן אז די עצה איז זיי צו דערציילן אן א שיעור מעשיות פון די הייליגע חכמים און פון צדיקים.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיינע קינדער, האט דער מלמד געזאגט: "יא", האט אים דער צאנזער רב געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובות הלבבות", זאגט אים דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו: "נישט דאס מיין איך צו פרעגן, איך פרעג צי דו דערציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו און פון זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו"; ווייל מעשיות פון צדיקים פייערט אויף דאס הארץ צו זיין אן ערליכער איד.

פארשטייט זיך אז מען דארף אליינס אויף האבן אמונה, מען קען נישט איבער געבן אמונה פאר א צווייטן נאר אז מען איז בטל ומבטל צום אייבערשטן;

מוֹתְרָא"ש מייִטְשֵׁט מיט דעם דער פֿסוק (תהלים כה, ה): "טוב וְיִשָּׁר ה' עַל כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדַרְךְ", ווען א מענטש וויל זיין א יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדַרְךְ, ער וויל צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן, דארף זיין ביי אים קודם 'טוב וְיִשָּׁר ה', ער דארף וויסן ביי זיך אז דער אייבערשטער פירט די וועלט בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים, און נאר אזוי קען ער צוריק ברענגען אידישע קינדער צו די אמונה.

דאס זעלבע איז מיט עלטערן וואס ווילן מחנה זיין די קינדער זיי זאלן לעבן מיט אמונה; זיי דארפן זיך אליינס איבער געבן צום אייבערשטן און לעבן מיט אמונה, אזוי וועלן די קינדער אויך לעבן מיט אמונה. יעדע זאך וואס פאסירט אין שטוב זאל מען הערן דערביי דעם אויסדרוק: "ברוך השם!" "אלעס איז דער אייבערשטער!" אז עס גיסט זיך עפעס אויס אדער עפעס צעברעכט זיך דארף מען הערן: "גם זו לטובה", "וואס דער אייבערשטער טוט - איז זיכער גוט"; ביים שבת טיש דארף מען דערציילן מעשיות פון אמונה, מעשיות פון תפלה - אזוי וועט אריין גיין אין זייער הארץ די ריינע אמונה.

אמונה באקומט מען ווען מען רעדט דערפון, ווי מער מען רעדט פונעם אייבערשטן אלץ מער בויט זיך אויף די אמונה. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתְרָא"ש חלק ב, סימן מד): "האמונה תולה בפה של אדם", ווי מער מען רעדט פון אמונה אלץ מער איז מען זוכה צו דעם, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפיו", דוד המלך

זאגט: 'מיט מיין מויל דערצייל איך פונעם אייבערשטן', 'הינט
על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על
ידי זה באים לאמונה', אז מען רעדט פון אמונה - דאס
אליינס איז אמונה און דאס ברענגט מען זאל האבן אמונה.

דערפאר איז א גרויסע זאך אז מען זאל שטענדיג רעדן
פונעם אייבערשטן, וואו מען קען נאר זאל מען
דערמאנען דעם אייבערשטן; מען פֿרעגט איינעם: "וועסט
קומען היינט נאכט?" זאל ער נישט ענטפערן: "יא", נאר:
"מיטן אייבערשטנס הילף"; מען פֿרעגט איינעם: "וואס
מאכסטו?" "וואס הערט זיך?" ענטפערט מען: "ברוך השם,
געלויבט דעם אייבערשטן".

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן אויף ערליכע
קינדער; מען האט געפרעגט דעם הייליגן חתם
סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו אַזעלכע
גוטע קינדער, האט דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו
געענטפערט: "יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון
חצות האב איך אָנגעפילט א כּוּס מיט טרערן, איך האב
געבעטן פאר גוטע קינדער"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען
איז זוכה צו ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען מחנה זיין
אונזערע קינדער על דרך התורה והמצוות.

א גוט יום טוב.

תלו

**ווי אזוי באקום איך צוריק די שטארקע
אמונה וואס איך האב אמאל געהאט?**

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל, און זייט איך בין געוואויר געווארן פון אייערע שיעורים האט איך באקומען א נייע לעבן, סיי איך און סיי מיין מאן זענען זיך מחזק מיט די שיעורים און מיר לעבן ברוך השם מיט א שטארקע אמונה, מיר לעבן מיט'ן אייבערשטן ביי אונז אין שטוב.

איך וויל פֿרעגן איבער דעם וואס אין די ערשטע תקופה ווען איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים און די ניגונים האב איך ממש געשפירט דעם אייבערשטן מיט מיר, איך האב ממש געשפירט בחוש אז אלעס קומט נאר פון אויבן, אבער יעצט האב איך שוין נפילות יעדע שטיק צייט, איך ווער ברוגז אויף פשוט'ע זאכן און איך פיל אז איך בין גארנישט ווערד, דאס מאכט מיר זייער צעבראכן.

איך וועל זיך פרייען צו באקומען חיווק אויף די נושא, און נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט
לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער הייליגער מעזריטשער מגיד זכותו יגן עלינו פלעגט זיך פירן יעדעס יאר מוצאי ראש השנה צו מאכן א סעודה

און דערביי דערצייילן פאר זיינע תלמידים וואס זיי האבן
 געבעטן ראש השנה און וואס זיי האבן גע'פועל'ט. איין יאר
 בשעת די סעודה איז דארט געזעצן א איד, דער וואסער
 טרעגער פון שטאט, ער האט אויך געוואלט וויסן וואס מען
 האט אים אנגעשריבן אין הימל, האט ער געפרעגט דעם
 מעזריטשער מגיד: "רבי, וואס האב איך געבעטן און וואס
 האט מען מיר געענטפערט?" האט דער הייליגער מעזריטשער
 מגיד זכותו יגן עלינו אים געזאגט: "דו האסט געוויינט ביים
 דאווענען צום אייבערשטן פארוואס דיין פרנסה איז צו זיין
 א וואסער טרעגער, א גאנצן טאג שלעפסטו וואסער און ווען
 דו רוסט זיך אפ כאפסטו אריין אפאר קאפיטלעך תהלים,
 דאס יאר ווילסטו זיצן א גאנצן טאג אין בית המדרש און
 זיך נישט מוטשען מיטן ברענגען פרנסה, נאר דינען דעם
 אייבערשטן גרינגערהייט", ווען דער וואסער טרעגער האט
 דאס געהערט האט זיין פנים אויפגעשיינט, ער רופט זיך אן
 צום מעזריטשער מגיד: "טאקע דאס האב איך געבעטן", און
 ער פרעגט מיט גייגעריגקייט וואס מען האט אים למעשה
 אנגעשריבן, האט אים דער הייליגער מעזריטשער מגיד זכותו
 יגן עלינו געענטפערט: "אין הימל האט מען געלאכט פון
 דיר", פרעגט דער וואסער טרעגער: "איך האב אזוי שלעכט
 געבעטן? פארוואס האט מען געלאכט פון מיר?!" זאגט אים
 דער מעזריטשער מגיד אזוי: "אין הימל האט מען געזאגט
 אז אויב דו וועסט זיצן א גאנצן טאג אין שול וואס דארף
 מען דיר האבן... דער אייבערשטער האט בילי-ביליאנען

מלאכים וואס דינען אים אן זיך מוטשען אויף פרנסה און אן קיין יצר הרע, דער אייבערשטער וויל דוקא הערן דייע קאפיטלעך תהלים וואס דו כאפט ארויס אינמיטן דיין ארבעט, ער וויל הערן ווי דו לויפט אים ווען עס איז דיר שווער."

מיר זאגן יום כיפור ביים דאווענען: "ואבית תהילה מגושי עפר, מקרוצי חמר (עין ליקושי מותר, חלק א, סימן ד, אות ט), דער אייבערשטער וויל דוקא אונזער לויב; אין הימל זענען דא מלאכים, שרפים, חיות ואופני הקודש וואס גייען און שטייען און פאלן נישט אראפ, דאך האט דער אייבערשטער באשאפן די וועלט ווייל ער וויל האבן א נחת רוח פון אונז מענטשן וואס גייען, פאלן און הייבן זיך אויף.

דעריבער זאל אייך נישט וויי טון אז איר האט נפילות, דאס איז נאר געמאכט אייך צו מקרב זיין איר זאלט אנהייבן מיט א פרישקייט דינען דעם אייבערשטן; דער הייליגער רבי זאגט (ליקושי מותר, חלק א, סימן כה): "ובנה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", אין דעם זענען זיך ערליכע אידן טועה ווען זיי שפירן פלוצלינג א ירדה, זיי שפירן ווי זיי האבן פארלוירן זייער ברען און חשק וואס זיי האבן געהאט און עס דאכט זיך זיי אז זיי זענען אראפגעפאלן, "ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות מדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתנבירין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים

והדמיונות והמהשבות והמניעות כנ"ל, על כן צריכין להתגבר
בכל פעם מתד"ש", אבער באמת איז דאס נישט קיין נפילה,
דאס איז נאר א דמיון וואס דער יצר הרע ברענגט אריין
אינעם מענטש ווען ער איז מצליח און ער קען שוין גיין
ווייטער אין די קדושה, דעמאלט מאכט ער אז דער מענטש
זאל האבן חלישות הדעת, ספיקות און מניעות וכו'; מען
טאר נישט קוקן אויף דעם נאר ווייטער דינען דעם
אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין
אלע ענינים.

תלח

א שכן האט אנגעריקט מיין קינד אויף נישט צניעות'דיגע
פלעצער, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל מוז איך זיך באדאנקען פאר די הערליכע שיעורים און חיזוק,
דאס איז ממש מיין לעבן, די לעבן ווערט גרינגער און שענער, די קינדער
זעען מער א פרייליכערע מאמע און אזוי ווייטער טוישט דאס מיין גאנצן
לעבן צום גוטן.

מיין פראגע איז אזוי, בערך א יאר צוריק האב איך אנגעהויבן הערן
די שיעורים און איך בין נתעורר געווארן איבער דעם ענין פון רעדן אפן

עצתו

תלח

אמונה

שמה

צו די קינדער, זיי אָנוואַרענען זיך אַכטונג צו געבן פון קראַנקע בַּחורים און מענטשן, און זייט דעמאלט רעד איך צו מינע קינדער איבער דעם יעדע שטיק צייט, און אויך זאג איך זיי אז אויב האָבן זיי אַ הַשר אויף איינעם זאָלן זיי קומען דערצײלן.

איין טאג קומט צו מיר מיין זון - ניין יאר אַלט - און דערצײלט מיר אז לעצטע יאר האט אים אַ שכן - אַ אינגל פון צוועלף יאר - אָנגערירט אויף נישט צניעות'דיגע פֿלעצער, ער האט דעמאלט מוזאָ געהאט צו דערצײלן די מעשה און יעצט האט ער גענומען די שטארקייט צו קומען דערצײלן (שפּעטער האט ער שוין נישט געוואלט איך זאל רעדן מיט אים וועגן די מעשה).

יעצט איז מיין שאַלה וואס איך זאל טון מיט דעם קינד אז ער זאל נישט געשעדיגט ווערן פון דעם, ער איז אַ וואויל אינגל און האט ליב צו לערנען, איך האב אים געזאגט ער זאל זאָגן משניות, אָבער מענטשן האָבן מיר צוגערעדט אים צו שיקן צו אַ געוויסע סאַרט טערעפי וואס קען אינגאנצן ארויסנעמען פון אים דער פֿראַבלעם און מען קען אויך זען אויב עס איז שוין אריבער אינגאנצן אָדער נישט, פון די שיעורים האב איך אָבער פֿארשטאנען אז דאס איז נישט די עצה, איך בין אָבער נישט רואיג וואס איך דאַרף צו טון.

און נאך אַ שאַלה איז וועגן דעם בַּחור דער פּונגע, וואס איז היינט שוין דרייצן יאר און איז אַריין אין אַ גוטע ישיבה און קוקט אויס אַ גוטער בַּחור, מיר ווייסן נישט אויב מיר זאָלן דאס דערצײלן פאר זיינע עלטערן, וואס וועלן זיי דען קענען טון? און וואס קענען מיר טון?

איך וועל זיך פֿרייען צו באַקומען אַ קלאַרע ענטפֿער וואס מיר דאַרפֿן צו טון.

אַ גרויסן ייִשר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט
לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז איך אז איר ציט אויף אייערע קינדער מיט
יִראת שָׁמַיִם; איר געבט אכטונג אויף אייערע קינדער
זיי זאלן האבן גוטע חברים און אז זיי זאלן זיך דערווייטערן
פון שלעכטע חברים.

בנוגע די מעשה וואס אייער קינד פון ניין יאר אלט האט
איך דערציילט, אז א שכן - א קינד פון צוועלף
יאר - האט אים אנגערירט אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער
און איר ווילט וויסן וואס איר דארפט טון.

איר זאלט ווייטער רעדן צו אלע אייערע קינדער בכלליות
איבער זיך אכטונג געבן פון שלעכטע חברים, עס איז
נישט גענוג אז מען זאגט ברמיה: 'מען דארף האבן גוטע
חברים און מען טאר זיך נישט חבר'ן מיט שלעכטע חברים',
נאר מען דארף ארויס זאגן קלאר און דייטליך פאר די
קינדער וואו מען טאר נישט לייגן די הענט און וואו מען
טאר נישט קוקן וכו', און אויב א צווייטער - זאל זיין ווער
זאל נאר זיין - וויל אנגריין זאל מען אנטלויפן פון יענעם
און קומען דערציילן, אזוי וועלן זיי זיין ערליך און ריין.

רעדט נישט מער מיט אייער קינד פון די מעשה, עס איז
גענוג אז ער האט עס איך דערציילט, יעצט זאלט

איר אים נאר הייבן. ער שעמט זיך פון דעם, עס איז נישט
 גוט איר זאלט אים דאס אויפברענגען, ער האט שוין תשובה
 געטון אויף דעם.

מען דארף אריין לייגן אין קינדער אז מען קען תשובה טון
 כדי זיי זאלן נישט ארום גיין מיט שלעכטע מחשבות
 אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף זיי, מען דארף זיי
 מחנה זיין זיי זאלן וויסן אז אפילו מען האט געטון אן עבירה
 קען מען תשובה טון און ווערן א גרויסער צדיק.

זייער גוט אז איר געוואוינט אים איין צו זאגן משניות, דאס
 וועט אים מאכן פאר א גרויסער צדיק, אבער געדענקט
 אז א קינד דארף אויך שפילן; ווען ער קומט אהיים פון
 חדר איז נישט גוט אים צופיל צו שטופן צו לערנען, א קינד
 דארף זיך אויסגעבן מיט שפילן, נאר שפעטער ווען ער
 ענדיגט שפילן בלייבט נאך צייט, דעמאלט איז גוט אים צו
 צוגעוואוינען צו לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד (שחות הר"ן,
 סימן עו), צו זאגן אסאך משניות.

בנוגע צי איר זאלט געמען אייער קינד פאר טערעפי וכו';
 אין דעם פאל וואס ער איז אריבער אזא מעשה מיט
 א צווייטן קינד - אויף דעם דארף מען נישט קיין טערעפי,
 עס וועט נאר ערגער מאכן. מה שאין פן אויב מען ווערט
 באצווינגען פון אן ערוואקסענעם מענטש דעמאלט דארף
 מען וויסן ווי ווייט עס איז געווען, ווייל דאס קען צוגרונדלייגן
 א קינד אויף זיין גאנץ לעבן.

איר קענט מערר זיין די עלטערן פון דעם בחור זיי זאלן רעדן צו אים; די קינדער זענען נישט שולדיג, ווייל ליידער רעדט מען נישט צו זיי. עס קען זיין אז זיי ווייסן אז זיי טוען נישט קיין איידעלע זאך אבער זיי ווייסן נישט ווי גרויס די עבירה איז און וויפיל מען ליידט פון דעם שפעטער. איר דארפט נאר אכטונג געבן נישט צו מאכן א קריגעריי, ווייל זיי קענען נאך אויסדרייען די מעשה אויף אייך וד"ל.

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן פאר גוטע קינדער; בפרט א אידישע מאמע דארף ביי די שבת ליכט פארגיסן טרערן צום אייבערשטן אויף יעדעם קינד באזונדער.

מוזקרא"ש זכרונו לברכה האט דערציילט אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תלט

ווי אזוי פאררעכט מען מקרה לילה פון יום כיפור ביינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן וואס איך דארף טון אז איך בין דורכגעפאלן מיט מקרה לילה יום כיפור ביינאכט, כאטש וואס איך האב זיך געהיטן די מחשבה און די אויגן די לעצטע שטיק צייט בין איך דורכגעפאלן לידער דורך א שלעכטע חלום, נישט פון צופיל עסן וכדומה.

מיינט דאס אז עס קומט אויף מיר א שלעכט יאר? קען איך עפעס טון דאס צו פאררעכטן?

ניישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען טאר זיך נישט לאזן צעברעכן פון קיין שום זאך אויף די וועלט; דער הייליגער רבי זאנט (ליקוטי מוה"ר), חלק ב',

סימן קיז: "מה שמבלבל את האדם, בשנכנס לקדושה גבוהה, בגון בשמתקרב לצדיק האמת וכיוצא, אזי דיקא יקרה לו מקרה בלתי טהור חס ושלום", דאס וואס פאסירט מיט א מענטש ווען ער ווערט מקורב צו די קדושה, אז דוקא

דעמאלט פאלט ער דורך מיט מקרה לילה חס ושלום, "בבר
מבאר שבשעהאדם נכנס לקדשה מתנבר עליו היצר הרע
ביותר, כי כל מה שנכנס בקדשה יותר יש לו בכל פעם
יצר הרע חדש גדול מבתחלה", דאס איז ווייל יעדעס מאל
ווען דער מענטש וויל זיך ארויס רייסן פון די שומאָה
אנצוקומען צו די קדושה וועקט זיך אויף דער יצר הרע און
וויל אים צוריק אריין שלעפן צו זיך; זאגט דער רבי: "ובאמת
הבלבול הזה שטות, כי ממה נפשך אם יקרה לו מחמת
הרהור, מי תיב בזה? ואין לו להתרעם כלל מאחר שהוא
בעצמו גרם לו. ואם אינו מחמת הרהור, אזי בודאי אינו
סימן רע כלל", דאס ווערן צעבראכן פון דעם איז א גרויסע
נארישקייט, ווייל ממה נפשך, איז מען דורכגעפאלן אין
מקרה לילה צוליב דעם וואס מען האט געטראכט שלעכטע
געדאנקען, אויף וועם האט מען טענות? מען איז זיך אליינס
שולדיג, ווידעראום אויב איז מען דורכגעפאלן אן דעם וואס
מען זאל טראכטן שלעכטס איז דאך דאס נישט קיין שלעכטע
זאך, "כי אם היה ענין רע לא היו רבותינו זכרונם לברכה
נותנין אותו לסימן יפה לחולה", ווייל אויב וואלט דאס געווען
א שלעכטע זאך וואלטן די הייליגע חכמים נישט געזאגט אז
א קרי איז א גוטע סימן פאר א חולה, אזוי ווי זיי זאגן
(ברכות נ:): "קרי סימן יפה לחולה", א חולה וואס זעט א קרי
איז א סימן אז ער וועט זיך אויסהיילן.

און באמת דאס וואס עס האט פאסירט איז שאקע ווייל
דער מענטש וויל ווערן ערליך און גוט, "ובאמת אדרבא,

מחמת שנתקרב לקדושה גבוהה מאד, מחמת זה נודמן לו", ויבאלד ער וויל זיך הייליגן און ווערן אן ערליכער איד, דייקא וועגן דעם פאסירט דאס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ח.): "כל המצדיק את עצמו מלמטה, מצדיקין עליו הדין מלמעלה", ווען א מענטש וויל ווערן א צדיק דעמאלט איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים, "ועל בן אין לו להתרעם כלל על זה, כי אדרבא, מחמת שגבנכם לקדושה גבוהה כזו, מחמת זה נתגרה בו היצר הרע", דעריבער טאר מען נישט ווערן צעבראכן און געפאלן ביי זיך פון דעם, נאר אדרבה, מען דארף זיך שטארקן ווייטער צו דינען דעם אייבערשטן און זיך נישט לאזן צעברעכן פונעם יצר הרע.

דער רבי זאגט דארט ווייטער: "ועל בן חשבו רבותינו זכרונם לברכה, לגם גדול מה שלא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים", חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה. ה) אז איינע פון די ניסים וואס האט פאסירט צום כהן גדול אום יום כיפור איז געווען אז ער האט נישט געזען קיין קרי, "כי מחמת שגבנכם הכהן הגדול ביום הכפורים לקדושה גבוהה כזו לפני ולפנים, היה בודאי עליו קטרוגים והתגרות הרבה, שמשם נמשך היצר הרע כנ"ל, על בן נחשב לגם מה שגזול הכהן הגדול ממקרה ביום הכפורים", ווייל דער כהן גדול איז דאך צוגעקומען צו אזא גרויסע מדרגה אום יום כיפור, האט ער דאך זיכער געהאט אסאך מקטרגים וואס האבן אים געוואלט אראפ ווארפן, איז דאס געווען א גרויסער גם אז ער איז געבליבן ריין.

פִּירַט דְּעַר רַבִּי אוֹיִם: "וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן, אִיךְ יִבְלָבֵל אֶת
הָאָדָם עֲנִין הַנ"ל, וְכִי יֵשׁ לוֹ לְהִתְרַעַם עַל שְׂלֵא הָיָה
לוֹ גַם כְּמוֹ לְכַהֵן הַגָּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים?!" פֶּאָרְוּוּאָס זָאל
זיך אַ מְעַנְטִשׁ מִבְּלָבֵל זיין פֿון דַּעַם וואָס עַר הָאָט גֶּעזֶען
אַ קָרִי יוֹם כִּיפּוּר? קָען עַר דַּעַן הָאָפֵן טַעֲנוֹת אַז עִם הָאָט
נִישְׁט פֶּאָסִירְט צו אים אַזאַ גַם וואָס הָאָט פֶּאָסִירְט צוּם
כַּהֵן גָּדוֹל?!

דְּעַר פֶּאָר זָאלֶסטוּ זיך נִישְׁט דְּעַרֶשְׁרַעֲקֵן פֿון גֶּאָרְנִישְׁט, נָאָר
שְׂטאַרְק זיך און זיי מִמְשִׁיךְ מִיט דִּיין עֲבֹדַת
הַשֵּׁם; דְּעַר רַבִּי זָאָגְט (לִיקוּטֵי מוֹתֵר״ו, שֵׁם) אַז אַמָּאל אִיז דָּא
אַינעם מְעַנְטִשׁ אַ בַּאֲהַאֲלֶטְעֶנַע טוּמְאָה וואָס מָען קָען נִישְׁט
פֶּאָרְרַעֲכֵטֵן ווייל עִם אִיז בַּאֲהַאֲלֶטֵן און פֶּאָרֶשְׁטֶעֲלֵט, אִיז אַ
טוּבָה דָאָס וואָס פֶּאָסִירְט מִיט אִים, ווייל אַזוי גייט אַרויס
פֿון אִים די בַּאֲהַאֲלֶטְעֶנַע טוּמְאָה און דַּעֲמָאֲלֵט קָען מָען דָּאָס
מִתְקֵן זיין און פֶּאָרְרַעֲכֵטֵן.

שְׂטאַרְק דִּיר און לָאָז זיך נִישְׁט צַעֲבֶרַעֲכֵן פֿון קיין שוּם זאַך
אויף די וועלט.

תמו

**ווי אזוי קען איך האבן א בעסערע
באציאונג מיט מיינע עלטערן?**

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קונדס א דאנק פון די געוואלדיגע חיובק דרשות וואס העלפן מיר
אזויפיל ארויס אין לעבן.

איך וויל וויסן וואס איך קען טון צו האבן א בעסערע און גרינגערע
באציאונג מיט מיינע עלטערן, איך שפיר זיך עפעס זייער בצמצום ביי
מיינע עלטערן, אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז עלטערן זענען נישט קיין חברים און מען
קען זיך נישט אומגיין מיט עלטערן מיט גרינגשעצונג;
עלטערן דארף מען מכבד זיין און מען דארף מעסטן די
ווערטער ווען מען רעדט צו זיי.

מיר דארפן מכבד זיין די עלטערן נישט ווייל מען פארשטייט
דאס מיט'ן שכל, נאר ווייל דער אייבערשטער האט

אונז אזוי באפוילן (שמות ב, יא): "כבוד את אביך ואת אמך, למען יארכון ימך".

אויך קינדער וואס זענען נישט אויפגעוואקסן אין שטוב דורכאויס זייערע יונגע יארן אדער קינדער וואס די עלטערן האבן זיי נישט געגעבן זייערע געברויכן - דארפן מכבד זיין די עלטערן. אזוי אויך אויב מען האט עלטערן וואס זענען קפדנים וואס קריגן זיך מיט יעדעס, עלטערן וואס זענען שווערע מענטשן וכו' וכו' - דארף מען זייער אכטונג געבן אויף זייער פבוד. מיר געפונען אין חז"ל (קידושין ל): "השנה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום", דער אייבערשטער האט צוגעליבן זיין פבוד צו די פבוד פון עלטערן.

מזרח"ש פלעגט זייער פיל רעדן און מערר זיין איבער די מצוה פון פיבוד אב ואם, ווי שטארק מען דארף אכטונג געבן אויף עלטערן; מזרח"ש האט אונז אמאל דערציילט א מורא'דיגע מעשה אויף דעם, עס איז געקומען א פרוי מיט איר זון צום גרויסן צדיק רבי ישראל אבוחצירא זכותו יגן עלינו (מען האט אים גערופן 'באבא סאלי'). זי האט געוויינט צו אים: "מיין זון מאכט מיר אן צרות אין שטוב; ער שרייט אויף מיר, ער שלאגט מיר, איך האלט מער נישט אויס פון אים", האט דער הייליגער באבא סאלי זכותו יגן עלינו אנגעהויבן צו וויינען: "איי איי איי, ווען איך וואלט ווען געהאט א מאמע, וואס אין די וועלט וואלט איך דען נישט געטון פאר איר? איך וואלט גענאנגען שפאצירן מיט איר, איך וואלט גענאנגען איינקויפן פאר איר וואס זי דארף, איך

וואלט איר מכבד געווען, אזוי האט ער געוויינט א לאנגע צייט, ער האט געוויינט מיט אזא תמימות ופשיטות אז דאס האט געמאכט א מורא'דיגן רושם אויף דעם בחור ביז ער האט אנגעהויבן מיט צו וויינען מיט אים און ער האט צוגעזאגט אז ער גייט אכטונג געבן מער נישט מצער זיין זיין מאמען.

זען מען הערט די מעשה דארפן מיר אלע מיט וויינען און זיך פֿרעגן: 'ווי אזוי פֿירן מיר זיך אויף צו אונזערע עלטערן?' און זיך פֿארנעמען אז מיר וועלן אכטונג געבן אויף אונזערע עלטערן, זיי מכבד זיין און רעדן צו זיי שיינערהייט.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

תמו

דארף א פרוי אפשערן די האר, אדער איז גענוג צוצודעקן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישר ב"ח פאר אייער ענטפער איבער מיין שאלה אויב שערן די האר פאר פרויען איז נאר א חמרא אדער אן הלכה^ט, איר האט מיר געברענגט דעם הארבן זוהר אז עס וועט קומען א קללה אויף פרויען וואס מען זעט ארויס זייער האר.

מיט'ן גרעסטן מאס דרד ארץ וויל איך אפער פרעגן אז אין דעם זוהר שטייט נישט אז מען זאל שערן די האר, נאר אז מען זאל עס נישט ארויסזען; פון דעם זעט אויס אז אויב די האר איז פארדעקט מיט א טיבל אדער שייטל איז עס נישט קיין פראבלעם.

איך האב איך גערעדט צו מיין ווייב איבער די חשיבות פון זיך שערן די האר, האט זי מיר געזאגט אז לויט די באקאנטע מעשה פון די גמרא אז עס איז געווען א פרוי וואס האט זוכה געווען צו גוטע קינדער ווייל די ווענט פון איר הויז האבן קיינמאל נישט געזען איר האר, זעט אויס פון דעם אז זי פלעגט נישט שערן די האר, נאר זי האט זייער אכטונג געגעבן אז עס זאל זיך קיינמאל נישט ארויסזען.

איך האף אז איר וועט מיר קלאר מאכן דעם ענין.

א גרויסן יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער זוהר הקדוש זאגט (נשא קכה): "תונבא לית", א קללה זאל קומען, "על ההוא בר נש", אויף דעם מענטש, "דשבק לאנתתיה", וואס לאזט זיין ווייב, "דתתחוי משערא דרישה לבר", אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען; אז מען שערט זיך אפ די האר איז מען זיכער אז מען וועט נישט האבן די אלע צרות וואס דער זוהר רעכנט אויס.

"ואתה תא דאפיקת משערא דרישה לבר", און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, "לאתתקנא ביה", זיך שיינ צו מאכן, "גרים מספנותא לביתא", איז זי גורם אז עס זאל הערשן ארעמקייט אין שטוב, "וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא", און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב. "וגרים מלה אחרא דשריא בביתא", אויך איז זי גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין אין איר שטוב.

אמת, דער זוהר הקדוש רעדט פון זיין צוגעדעקט, אבער דער מציאנות ווייזט אז אויב מען האט האר דעקט זיך עס אויף, דעריבער פירן זיך די ערליכע פרויען אז זיי שערן זיך אפ פדי זיי זאלן נישט באקומען די אלע שלעכטס וואס דער זוהר הקדוש זאגט אז עס קומט ווען די האר זעט זיך ארויס.

געב אכטונג נישט צו צווינגען דיין ווייב זי זאל זיך אפשערן ווייל עס קען נאכדעם זייער שטארק אויסקלאפן השם ישמרנו אויף שלעכטס; אלעס קען מען פועלן מיט רעדן שיינ און מיט אסאך סבלנות. מען דארף אסאך שמועסן איבער דאס גרויסקייט פון פאלגן וואס צדיקים זאגן און פון די שבר וואס מען איז זוכה אז מען גייט אויף די וועגן פון ערליכע אידן; די אלע וואס זענען נאכגעגאנגען זייערע חכמות זענען ביים סוף מודה צום ערליכן איד אז ער האט א שיינע לעבן און נחת פון זיינע דורות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן יב): "נעקך
 הנהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום
 חכמות", דער עיקר אידישקייט איז ווען מען פירט זיך פשוט
 אן קיין חכמות; "ויש שקלקלו הרבה, בגון הרשעים הגדולים
 מאד המפרסמים, שהטעו את העולם, והכל היה על ידי
 חכמתם ושכלם", אסאך רשעים וואס האבן פארדרייט די
 וועלט מיט זייערע טעותים איז אלעס געקומען ווייל זיי האבן
 גענוצט זייער חכמה; קודם רעדט מען אויף צדיקים, נאכדעם
 גייט מען ארויף צו די פריערדיגע דורות, מען לאכט אפ פון
 זיי, מען מיינט אז מען פארשטייט בעסער, מען האלט זיך
 קלוגער, אפער ביים סוף זעט מען דעם חילוק פון דער וואס
 האט געפאלגט וואס צדיקים זאגן און דער וואס איז גענאנגען
 מיט'ן אייגענעם שכל.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דייע וועגן.

תמו

איך שטארק זיך ברוך ה' אין לימוד התורה

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב נישט קיין ווערטער צו דאנקען דעם אייבערשטן אז איך
 האב זוכה געווען צו זיין דעם ראש השנה אין אומאן ביים ראש ישיבה

עצתו

תמו

אמונה

שנט

שְׁלִיט"א, דאס איז געווען עפעס גאר געוואלדיג, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

איך דאנק דעם אייבערשטן, איך דאנק דעם רבי'ן, איך דאנק מוהרא"ש און איך דאנק דעם ראש ישיבה שְׁלִיט"א אז אין אייער זכות האב איך זוכה געווען צו ענדיגן דעם פארנאנגענעם שבת צום ערשטן מאל דעם גאנצן ספר הוזהר נאכ'ן זיך פלאגן דערויף די לעצטע איין און א האלב יאר. אויך האב איך לעצטנס געענדיגט די צענטע מאל משניות, עמליכע ספרים פון נ"ך, ספר סדורו של שבת חלק א', די צווייטע מאל ספר המדות, און נאך פיל נוטע זאכן.

איך בין זיך ממש מתנה מיט די דרשות און ניגונים פונעם ראש ישיבה שְׁלִיט"א, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן, גאר דער אייבערשטער קען אייך באצאלן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, ב' דראש חודש מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מתני' מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות; דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שיד): "הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד", דער קלענסטער פון מיינע מענטשן פיר איך אויפ'ן וועג פון גרויסע צדיקים; נאך האט דער רבי געזאגט (שם, סימן שלב): "אני נהר המטהר מכל הפתמים", איך בין א

טייך וואס רייניגט פון אלע שמוציגע פלעקן; דאס קען יעדער איינער מעיד זיין אויף זיך, פון ווען מען האט זוכה געווען צו טרעפן דעם רבי'ן האט זיך דער גאנצער לעבן געטוישט; מען לערנט פלייס, מען איז גוהר אין קיום המצוות, מען רעדט צום אייבערשטן יעדן טאג און מען לעבט מיט אים.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לערנסט אזוי פלייס די הייליגע תורה אויפ'ן סדר דרך הלימוד; דו האסט מיר ממש מחנ' געווען מיט דיין בריוו וואו דו שרייבסט מיר דייגע סינים.

שטארק זיך ווייטער בלימוד התורה; עס איז נישטא נאך א זאך וואס זאל מאכן פרייליך דעם מענטש און אים מאכן צופרידן - ווי לערנען תורה. דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (עין שיחות הר"ן, סימן יז): "איינמאל די תורה וועט דיר ווייזן איר פנים, וועסטו שוין גארנישט דארפן"; ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען שיעורים פסדרן על פי סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (שיחות הר"ן, סימן עו) דארף ער שוין גארנישט; ער שפירט א צופרידנקייט אין לעבן און לעבט א פרייליכע לעבן, ווען ער האט אפאר איבריגע מינוט נעמט ער א משניות, א גמרא וכו' און איז גורם פרקים משניות און דפים גמרא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייגע וועגן.

 תמו

דער אלבויים "קום צוריק" האט מיר
ארויסקגעשולעפט פון תאוות מומן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז זיך הארציג באדאנקען פאר אלעס, בפרט פאר די ניגונים
און אלבוימ'ס פון "טאגן מיט אמונה". ספעציעל פאר די נייע אלבויים
"קום צוריק", פון וואס איך האב שוין געשעפט פיל חיזוק.

אלע ניגונים זענען זייער באלערנד, פאר מיר פערזענליך האט אבער
געהאט די גרעסטע השפעה, דער אכטער ניגון: "דעם לעצטן טאג", וואס
רעדט זיך איבער די מיאוס'קייט פון געלט און עשירות וכו'.

תאוות מומן איז געווען א שטארקער טייל אין מיין לעבן, שוין אפילו
נאכדעם וואס איך האב שוין געהערט פילע דרשות און זיך באקענט מיט
היכל הקודש האב איך זיך זייער געמוטשעט מיט דעם און דאס האט
מיר זייער געקרענקט, איך מוז זאגן אז דער ניגון האט מיר ממש
ארויסקגעשולעפט פון מיין בלאטע.

דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן איר זאלט זיין געזונט און שטארק,
און זען פיל אידיש נחת פון אייערע קינדער און תלמידים.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, ב' דראש חודש מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר זענען מקורב צום הייליגן
רבי'ן און מיר זענען פון דעם בעל תפילה'ס לייט,
וואס ער חזר'ט מיט אונז די הייליגע לויטערע אמונה אז געלט
איז גאר קיין תכלית נישט, געלט העלפט נישט און קען
ניטאמאל העלפן, אדרבה, דורך געלט האט מען א מפלה.

זוער עס האט גאר אביסל טועם געווען דעם הייליגן רבי'ן
- דער טראכט שוין נישט פון געלט; ער לויפט נישט
נאך קיין מענטשן וואס האבן געלט און זיכער רעדט ער
נישט אזויפיל פון געלט.

דער רבי האט דערציילט אין די מעשה פונעם בעל תפלה
(סיפורי מעשיות, מעשה יב) אז די תאנה פון געלט איז נאך
ערגער פון אלע תאוות. אזוי ווי דער גיבור האט געזאגט
פאר'ן בעל תפלה: "איך האב געהערט פונעם קעניג אז פון
אלע תאוות קען מען ארויס געמען דעם מענטש חוץ א
מענטש וואס איז אריינגעפאלן אין תאוות ממון", אזוי אויך
האט דער בעל תפלה געזאגט: "נאכאלץ ווילט איר געלט?
פון געלט זאלט איר מיט מיר נישט שמועסן".

מוזקרא"ש זאגט (גברי אפרסמון, עמוד תקי): "וצריכים לשגן דבר
זה הרבה מאד 'שעשירים הם משגעים ומטרפים'",

מען דארף שטענדיג חזר'ן אז אלע עשירים זענען משוגעים
און מטרפים, "ומי שחונף אותם מראה שאין לו אמונה בלל",
און ווער עם חנפ'עט זיי ווייזט אז ער האט בכלל נישט קיין
אמונה.

עם איז פראי צו פארן קיין יבנאל און גיין קוקן דעם בית
המדרש וואס מוהרא"ש האט געבויט; מוהרא"ש האט
געשריבן אויפ'ן טיר פונעם בית המדרש די פאלגנדע ווערטער:
"הבעל תפילה אמר: עדין אתם רוצים ממון? מממון לא
תדברו בלל", אין אידיש: "דער בעל תפילה האט געזאגט,
נאכאלץ ווילט איר געלט? פון געלט זאלט איר מיט מיר
נישט שמועסן; ווען איך גיי קיין יבנאל גיי איך קוקן דעם
טאוול, דאס ברענגט אין מיר אריין א שטארקע התעוררות,
זעענדיג ווי שטארק מוהרא"ש האט געוואלט מיר זאלן לעבן
מיטן אייבערשטן און ווי שטארק מוהרא"ש האט גענומען
דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשיטות אן קיין חכמות
און אן קיין דריידלעך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

תמוד

וועלכע ברוסלבע ספרים זאל איך קודם לערנען?

שיאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך השם זוכה געווען צו ענדיגן ששה סדרי משנה די זעקסטע מאל און אנגעהויבן די זיבעטע מאל, פל השביעין תביבין (וקרא רבה כפ. יא). איך האף צו פארן צו מותרא"ש'ס ציון לכבוד דעם סיום, אזוי ווי איך האב שוין געטון די לעצטע צוויי מאל.

אויך האב איך געענדיגט דעם ספר "תני מותר"ן" צו די יארצייט פון הייליגן רבי'ן דעם פארנאנגענעם חול המועד און איך האב שוין אנגעהויבן לערנען יעצט "שיחות הר"ן"; אזוי ווי איך האב פארשטאנען פון די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א אז מען זאל קודם לערנען די גרינגערע ספרים פון רבי'ן איידער מען הייבט אן לערנען ליקוטי מותר"ן.

דעריבער האב איך געוואלט פרעגן וועלכע ספר איך זאל לערנען נאך שיחות הר"ן; זאל איך לערנען ספר המדות און ספורי מעשיות, אדער זאל איך שוין גלייך גיין צו ליקוטי מותר"ן? גראדע האט מיר זייער שטארק געכאפט דער ספר שיחות הר"ן, איך שפיר ווי דאס רעדט זייער צו מיין הארץ.

ווי אויך לערן איך יעצט דעם ספר "אוצר האמונה" פון מותרא"ש זכותו וגן עלינו, נאכדעם וואס איך האב שוין דורכגעלערנט דעם ספר "ארך אפים". איך האב אבער פארשטאנען פון די דרשות אז עס גוט צו לערנען די ספרים "אשר בנחל", איך ווייס אבער נישט וועלכע חלקים צו לערנען, עס איז דא אזויפיל חלקים, עס איז ממש ווי א מים שאין להם סוף.

א גרויסן יישר פה פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נח, ב' מר-חשוון, שנת תשע"ט לקרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אזו דו לערנסט פלייסיג די הייליגע תורה
אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (שיחות הר"ן,
סימן עו), און דו האסט שוין מסיים געווען ששה סדרי משנה
זעקס מאל.

ווען מענטשן וואלטן ווען געוואוסט די געוואלדיגע מעלות
פון לימוד משניות וואלטן אלע געלערנט משניות.
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ו, א): "אין כל הגליות
הגלו מתפנסות אלא בזכות משניות", די גאולה וועט קומען
בזכות לימוד משניות; דאס איז בכלליות און אזוי אויך קען
יעדער איינער זוכה זיין ארויס צו גיין פון זיין אייגענע
פרטיות'דיגן גלות בזכות וואס ער לערנט משניות.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואס פאר א כח משניות
האט און וואס עס טוט פאר'ן מענטש; מיר זאגן יעדן
טאג ביים דאווענען (תהלים ל, ה): "העלית מן שאול ג'פשי",
דאס איז ראשי תיבות 'משנ"ה'; אז א מענטש זאגט משניות
נעמט עס אים ארויס פון שאול תחתית.

בפרט איינער וואס דער יצר הרע האלט אים אין איין
מכשיל זיין אין פנים הברית; וויפיל ער וויל זיין גוט

און ער מאכט פֿעסט אָפּ ביי זיך אז ער גייט שוין מער נישט טון קיין נאָרישקייטן, מיט דעם אלעם האַלט זיך דער יצור הָרַע אין איין מתגבר זיין אויף אים, ער וואַרפט אים אַראָפּ אין ביטערע עבירות, אזא מענטש - אויב וועט ער זיך באַפֿלייסן אין משניות וועט אים די תּוֹרָה ראַטעווען פון דעם. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האַנשים הַרחוקים מן הַקְדוּשָׁה מְאֹד, שְׁנִלְכְּדוּ בַמְצוּדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלון און ער איז שוין אַראָפּ געפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי בן, הכּח שֶׁל הַתּוֹרָה גָדוֹל כָּל כֶּה, עַד שֶׁיּוֹכֵלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעִבְרוֹת שֶׁרְגִילִין בָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם כֶּה וְכֶה, יִתְּיָה אִיךְ שִׁיחֵיָהּ, בְּנֹדָאֵי יִזְכּוּ לְצִאת מִמְּצוּדָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי כַח הַתּוֹרָה גָדוֹל מְאֹד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כֶּה וְכֶה", וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כּח פון תּוֹרָה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שְׁלֵעֲבָטִים.

עס איז מקובל פון אנשי שלומינו אז דער שיחה גייט ארויף אויף ח"י פֿרקים משניות; אפילו איינער וואס איז געבעד אריינגעפאלן אין שמוציגע מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות וועט אים דאס ארויסנעמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

בנוגע וואס פאר א ספרים צו לערנען וכו'; אז דו האסט א געפיל אין שייחות תר"ן זאלסטו זיך באפלייסן אין דעם ספר און דאס וועט דיר ברענגען גענטער צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי האט בפירוש געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "מיט יעדע שייחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליכער איד, און נישט סתם אן ערליכער איד, נאר אן ערליכע איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד"; רבי נתן זאגט (שם): "ונם אפלו עכשו בשלומדין דבריו הקדושים יש להם גם בן פח גדול לעורר להשם ותברך לזכות לדרבי ה' באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר ובשאר ספריו הקדושים", דעם רבינ'ס ספרים פארמאגן א מורא'דיגן פח צו מעורר זיין א מענטש צו דינען דעם אייבערשטן, און אין יעדע שמועס פון רבי'ן ליגן געוואלדיגע עצות און תדרכות פאר'ן לעבן.

ווען א מענטש האט א געפיל אין א ספר קען מען נישט קוקן אויף א צווייטן; יעדער מענטש האט זיין חלק אין די תורה, אזוי ווי מיר בעטן ביים דאווענען: 'ותן חלקינו בתורתך'. אז דו האסט א געפיל אינעם ספר "אוצר האמונה" - זאלסטו דאס נישט אפלאזן.

אזוי אויך דער ספר ארך אפים איז א פרכא דכולא ביה; עס איז דא אסאך וואס צו דערציילן אויף דעם ספר, ווי אזוי דער ספר איז געשריבן געווארן און וואס האט זיך אפגעטון ווען דער ספר איז ארויס געקומען לאור עולם.

לבתחילה האט מוהרא"ש געוואלט שרייבן אן הקדמה אויפ'ן ספר 'שמירת הזמן'; מוהרא"ש האט זיך אוועק געזעצט איין נאכט שרייבן אן הקדמה אויפ'ן ספר שמירת הזמן, פלוצלונג זעט מוהרא"ש אז עס איז שוין טאג - איז ער געגאנגען דאווענען, נאכדעם האט ער זיך בארעכנט אז עס איז שוין כמעט א גאנצע ספר אויף זיך, מען קען דאס נישט נוצן פאר אן הקדמה, דעריבער וועט ער דאס ענדיגן און מאכן פון דעם א ספר אויף סבילות. גלייך נאכן דאווענען האט ער ווייטער געשריבן דעם ספר ביז ביינאכט, נאך מעריב האט ער געטראכט צו זיך, אז ער איז שוין אויף געווען א נאכט און א טאג וועט ער ווייטער בלייבן אויף נאך א נאכט, אזוי וועט ער קענען טון דאס וואס דער רבי האט געגעבן א תיקון פאר רבי נתן צו זיין אויף א נאכט, א טאג און נאך א נאכט ברציפות (פעלת הצדיק, סימן תכג), אזוי האט ער געענדיגט שרייבן דעם ספר.

מוהרא"ש האט דערציילט אז בשעת דער ספר איז אריין צום דרוק האט אויסגעבראכן א שרפה ביי אים אין שטוב, ער האט געוואוסט אז עפעס וועט פאסירן ווען דער ספר גייט ארויס אויף די וועלט, אז דער יצר הרע וועט אים נישט אפלאזן צוליב דעם ספר, אזוי אויך האט זיך דעמאלט אנגעהויבן די מחלקת פון אנשי שלומינו ברוסל'ע חסידים אויף מוהרא"ש - פון ווען דער ספר איז געדרוקט געווארן; עס איז דא אסאך צו דערציילן אויף דעם ספר ואין באן המקום להאריך.

ווען איך בין מקורב געווארן האב איך אסאך געלערנט דעם ספר 'ארך אפים' ביי איך האב דאס געקענט בעל פה, האב איך דאס אנגעהויבן איבער צו שרייבן אויף אידיש; ווען איך האב געזאגט פאר מוהרא"ש אז איך שרייב איבער דעם ספר אין אידיש האט מיר מוהרא"ש געזאגט: "נאר בתנאי אז דו וועסט נישט ארויס געמען קיין איין ווארט".

מוהרא"ש האט מיר דעמאלט דערציילט אז ווען עס איז ארויס געקומען דעם ספר 'ארך אפים' האט מען געשריגן אויף אים: "היתכן מען שרייבט אינעם ספר אזוי אפן ארויס געשריבן, אז אפילו מען פאלט אראפ אין עבירות קען מען תשובה טון"; למעשה האט זיך ארויס געשטעלט אז די וואס האבן געהאט די טענות - זיי אליינס זענען געווען גרויסע בעלי עבירה רחמנא לצלן.

מאך זיך א שיעור אין ספר הקדוש 'אשר בנחל'; נישט קיין חילוק וואס פאר א חלק, אז מען לערנט דעם ספר ווערט ממש ביטול הבחירה. דער ספר איז מתן' מתים; נישט קיין חילוק אין וואס פאר א מצב דער מענטש געפונט זיך, וועט אים די ספר צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תמוה

ווי אזוי קען איך גלייבן אז איך גיי האבן פֿרנסה,
ווען איך ווייס מיינע עבירות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט לעצטנס אויף א "חיווך יומי" אז אמונה ציט צו זיך די ישועה; ווען א איד גלייבט אמת'דיג אז ער וועט געהאלפן ווערן וועט ער טאקע געהאלפן ווערן, צום ביישפיל אויב גלייבט א מענטש אז ער וועט האבן פֿרנסה, וועט ער טאקע האבן. ווען א מענטש זעט אז עס גייט אים נישט קיין איין דזשאב און הערט אויף גלייבן אז ער קען נאך אמאל האבן פֿרנסה, דאס אליין מאכט אז ער זאל טאקע נישט האבן קיין פֿרנסה.

מיין שאלה איז אז דער רבי זאגט דאך בפירוש אז דורך פֿנס הברית האט מען נישט קיין פֿרנסה, מוז איך דאך גלייבן מיט אמונת צדיקים אז עס איז טאקע אזוי, און אזוי ווי איך ווייס דאך מיינע פֿראבלעמען, דערבער יעדעס מאל וואס איך גיי צו צו א נייע ארבעט אדער ביזנעס, זאג איך מיר אליינס אין מוח אז עס וועט זיך זיכער נישט אויסארבעטן, ווייל איך בין דאך נישט אזא ערליכער איד.

איז די שאלה ווי אזוי קען איך טאקע גלייבן אז איך וועל יא מצליח זיין אין פֿרנסה?

א גרויסן יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, ג' מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכטס גלייב אז דו קענסט פאררעכטן; אז מען איז נכשל געווארן מיט עבירות טאר מען זיך נישט פארלירן און זיך אראפקלאפן צוליב דעם, נאר מען דארף זיך גלייך אומקערן צום הייליגן באשעפער.

דעריבער בעט איך דיר זייער זאלסט זיך צוגעוואוינען צו זאגן יעדן טאג דעם "תיקון הכללי" - די צען קאפיטלעך תהלים וואס דער רבי האט מגלה געווען צו מתקן זיין דורך דעם די עבירה פון פנים הברית [קאפיטל טו, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ]; בפרט אז דו ביסט אראפגעפאלן אין די עבירה רחמנא לצלן און דו האסט נישט עומד געווען בנסיון זאלסטו זאגן יעדן טאג די צען קאפיטלעך תהלים. אז דו קענסט גיין אין מקוה - מה טוב ומה נעים, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו פרנסה בנקל.

אז דו מוטשעסט זיך מיט פרנסה זאלסטו געמען די עצה פון הייליגן רבי'ן זיך צו מתבודד זיין יעדן טאג; גיי אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און וויין זיך אויס צום אייבערשטן, בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און

דיר געבן פֿרנֿסה גרינגערהייט, בעט אים: "הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, געב מיר פֿרנֿסה איך זאל קענען מפרנס זיין מיין ווייב און קינדער. זיי מיר מוחל רבונג של עולם אויף מיינע עבירות; איך גיי שוין זיין גוט, איך גיי מער נישט זינדיגן. העלף מיר איך זאל קענען עומד בנסיון זיין, וואס זאל איך טון אז איך פאל אראפ נאכאמאל און נאכאמאל?" אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן וועט ער דיר העלפן אז דו וועסט האבן פֿרנֿסה בשפע. אבער נאר אז דו וועסט זיך נישט פארלירן און מיואש ווערן; קלאפ זיך נישט אראפ, נאר גיי ארום מיט א מחשבה אז דו גייסט מצליח זיין און אזוי וועסטו טאקע מצליח זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע דינגע וועגן.

תמו

פארנוואס דארף מען היטן טהרת המשפחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער צעמישט און איך שפיר אז דער ראש ישיבה איז דער איינציגסטער וואס קען מיר העלפן, איך לערן זיך זייער אסאך פון די שיעורים און דאס העלפט מיר שטייגן אין לעבן.

איך האב נישט קיין געפיל צו די הלכות פון טהרת המשפחה, איך פארשטיי נישט פארנוואס איך דארף זיך רייניגן וכו' און איינהאלטן אלע

עצתו

תמו

אמונה

שעג

איבריגע הלכות, וואס טוט דאס אויף און צו וואס פֿעלט עס אויס
בכלל?

איך שפיר ווי איך ווער אונטערדרוקט אז איך טאר נישט טון דאס
און יענץ, א פרוי גייט דורך גענוג שווערע יסורים מיטן האפן קינדער,
צי וואס פֿעלט נאך אויס צוצולייגן די אלע איבריגע הלכות און גדרים?

איך האף דער ראש ישיבה וועט מיר קענען ארויסהעלפן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, ג' מר-חשון, שנת תשע"ט לפֿרט
קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז מען היט נישט טהרת המשפחה באקומט מען נאכדעם
א גרויסן עונש; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת לא:):
"נשים מתות בשעת לדתן על שאינן זהירות בנדה", פרויען
שטארבן ווען זיי געבוירן קינדער ווייל מען היט נישט די
מצוה פון טהרת המשפחה; דאס איז א שפיל מיט פייער,
אז מען היט נישט טהרת המשפחה געבוירט מען קינדער
וואס זענען קראנק פיזיש און גייסטיש רחמנא לצלן.

עס איז נאר שווער פֿל זמן מען ווייסט נישט פֿארוואס מען
טוט דאס, אפֿער ווען עס קומט צו טון זאכן צו ראטעווען
די אייגענע לעבן און דאס לעבן פון די קינדער דעמאלט

איז גארנישט שווער; קוקט וואס די הייליגע חכמים זאגן אונז (שבת יג.): אליהו הנביא האט דערציילט: "מעשה בתלמיד אחר ששנה הרבה וקרא הרבה ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו", עס איז געווען א מענטש וואס האט זייער פלייסג געלערנט און ער איז געשטארבן זייער יונג, זיין ווייב האט דאס נישט אויסגעהאלטן, זי האט אנגעהויבן ארום לויפן צו אלע שולן און ישיבות און געפרעגט: ווי אזוי קען זיין אז מיין מאן איז געשטארבן יונג, עס שטייט דאך אין די תורה (דברים ל, ב): "כי הוא חיד וארך ימיו", ווער עס לערנט תורה וועט לאנג לעבן, מיין מאן האט געלערנט אסאך תורה - חוכמה, משניות און גמרא, פארוואס איז ער נפטר געווארן אזוי יונג?! "ולא היה אדם מחזירה דבר", און קיינער האט נישט געוואוסט וואס איר צו ענטפערן, איינמאל - דערציילט אליהו הנביא - בין איך איינגעשטאנען ביי די פרוי און זי האט מיר דערציילט די גאנצע מעשה, האב איך איר געפרעגט: "איר האט געהאלטן טהרת המשפחה?" האט זי געענטפערט: "אונדאי האבן מיר געהאלטן טהרת המשפחה", האט איר אליהו הנביא אויסגעפרעגט פונקטליך צי זי קען די הלכות פון טהרת המשפחה, ביז זי האט מודה געווען אז איר מאן האט נישט אכטונג געגעבן אויף די הלכות אין די שבועה נקיים; האט אליהו הנביא איר געזאגט: "ברוך המקום שהרגו", געלויבט איז דער אייבערשטער אז ער האט אים גע'הרגעט, ווייל אין די תורה שטייט (ויקרא יח, ט): "ואל אשה בנות טמאתה לא תקרב".

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר זענען אידן, מיר גלייבן
אינעם אייבערשטן און אין די הייליגע תורה, און
מיר פרייען זיך מיט די מצות וואס ער האט אונז דערמיט
געהייליגט.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז איר זאלט אויך זוכה זיין
צו פארשטיין די הארבקייט פון דעם און זיך פירן
בדרך התורה.

תמו

ווי אזוי קען איד בארואיגן מיין ווייב, וואס ווערט זייער
אנגעצויגן פאר יעדן יום טוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אויפגעוואקסן אין א הערליכע רואיגע שטוב ברוך השם, פול
מיט אמונה פשוטה, ווי אזוי דער אייבערשטער פירט איז גוט, און אפילו
ווען עס קומט א שוועריקייט שטארקט מען זיך אז דער אייבערשטער
פירט זיכער אלעס צום גוטן, און דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן
אז אלעס וועט אריבערגיין בשלום.

דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב התונה געהאט
מיט מיין ווייב, זייער א וואוילע פרוי, די שלום בית איז געוואלדיג ברוך
השם, מען העלפט זיך און מען איז איבערגעגעבן איינער צום צווייטן,
מיר האבן ברוך השם עטליכע ליכטיגע קינדער און איך שפיר ממש ווי
די שכינה רוח ביי מיר אין שטוב, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

דער פראבלעם איז אבער אז מיין ווייב געמט זייער שווער ווען עס איז דא אסאך ארבעט אין שטוב, דאס מאכט זיך ספעציעל פאר יעדן יום טוב, זי קען נישט געמען דעם געדאנק אז עס גייט קומען אזויפיל ארבעט, זי ווערט געפערליך גערנועז דערפון און איך קען איר ממש נישט בארואיגן, עד כדי כך אז זי קען בכלל נישט הנאה האבן פון א יום טוב, זי קען קוים ווארטן דער יום טוב זאל אריבערגיין און מען זאל צוריקגיין צום נארמאלן סדר היום.

דער פראבלעם ווערט גרעסער אז איך האב ממש נישט קיין וועג ווי אזוי איר צו העלפן, אויב שאר איך זיך ארויף די ארבל און געם זיך העלפן ווערט זי זייער צעבראכן, ווייל דאס מאכט איר שפירן אז זי קען נישט אליין טון די ארבעט און זי הייסט מיר גלייך אויפהערן. אויב העלף איך נישט און איך מאך זיך נישט וואוסנדיג ווערט זי זייער ברוגז, און מיט רעכט, פארנוואס איך פארשטיי איר נישט. אויב רעד איך נא, איך ווייז ארויס מיטגעפיל און איך זאג איר אז איך פארשטיי ווי שווער עס איז איר ארבעט זיך אפצונגעבן מיט אזויפיל זאכן, מיט קאכן, איינקויפן קליידער און אכטונג געבן אויף די קינדער, מאכט דאס איר אויך נישט רואיג אויפ'ן הארצן, זי הייבט אן וויינען און זיך אפרעדן אויף זיך אליין אז זי איז אזוי שלעכט, אז זי קען נישט אַנקומען צו טון איר ארבעט ווי עס דארף צו זיין, עס שטערט איר זייער אז איך קען זיך האלטן רואיג אפילו אין אַנגעצויגענע מצבים און זי קען דאס נישט באווייזן.

דאס איז נישט נאר ממש פאר יום טוב, נאר חדשים פריער קען זי זיך שוין זארגן וואס זי גייט טון ווען עס גייט קומען יום טוב, אָדער אן אנדערע פארנומענע צייט, ווי אזוי זי וועט קענען אַגאָנן מיט אלעס.

איך מיין אז זי האט ברוך השם די פוחות אלעס צו טון, נאכדערצו ווען איך לייג צו א האנט און מיר האבן נאך אויף הילף פון רוימערקעס, איך מיין אז איר פראבלעם איז נאר אין מוח, זי איז ברוך השם גענוגט און שטארק בגוף ובגפש, נאר ווען עס קומט צו דעם ענין ווערט איר מוח פארקנאקט און זי קען נישט גלייבן אז זי וועט עס קענען באווייזן.

עצתו

תמו

אמונה

שעו

איך וואלט ווען געדארפט מער אריינברענגען אמונה פשוטה אין שטוב, אז דער אייבערשטער געבט נישט פאר א מענטש א נסיון אדער שוועריקייט וואס ער קען נישט פארנעמען, דארף איך אויך וויסן א וועג ווי אזוי מען ברענגט אריין אמונה אין שטוב, נישט אז איך בין שוין אינגאנצן אויסגעארבעט מיט א ריינע אמונה, אבער איך שפיר אז ווען איך וועל אריינברענגען מער אמונה אין מיר און אין מיין ווייב, וועט אלעס גיין פשוטה.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען ארויסהעלפן אין דעם ענין.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, ג' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו אליינס שרייבסט דעם ענטפער ווי אזוי דו קענסט בארואיגן דיין ווייב - נאר דורך אמונה.

וויסן זאלסטו אז אמונה איז די רפואה פאר אלע פראבלעמען וואס מענטש ליידן לא עלינו; בפרט גייסטישע פראבלעמען. אלע גערון, פחדים, דמיונות וכו' וכו' קומט מחמת חסרון אמונה, און ווי מער א מענטש חזר'ט זיך איין די פשוט'ע ריינע אמונה אליין מער ווערט מען רואיג און

ב. מער איבער דעם אין דעם חלק, מכתב תנ.

פרייליך, מען לעבט נישט מיט קיין לחץ און מען האט נישט קיין פחדים וכו'.

אויף דיין פראגע ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו לעבן מיט אמונה; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ח'): "וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְמִנְהִיג אִמְתִּי, כְּדֵי שְׂיוּכָה לְאִמּוּנָה אִמְתִּית בְּשִׁלְמוֹת", מען דארף אסאך פֿעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו טרעפן אן אמת'ער צדיק וואס קען צוברענגען צו האבן א ריינע קלארע אמונה, "כי כל המתקרבים למנהיג אמת, זוכין לאמונה ישרה דקדושה", ווייל אלע וואס זענען מקורב צו אן אמת'ן צדיק זענען זוכה צו האבן א קלארע אמונה; ביי אנשי שלומינו איז דער תורה די צואה פון רבי'ן, דעם תורה 'תקעו תוכחה' האט דער רבי געזאגט דעם לעצטן ראש השנה פון זיין לעבן (תני מוה"ר סימן מג; ענין פעלת הצדיק, סימן תתרמ).

דער הייליגער רבי - ער לערנט אונז אויס צו האבן אמונה; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן לג): "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן", ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, "ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות בלל", אפער ביי מיר איז דער עיקר אמונה, אן קיין חקירות און אן קיין חכמות, "רק בפשיטות גמור, כמו שהנשים וההמון עם הפשרים מאמינים", נאר פשוט אזוי ווי פרויען און פשוט'ע מענטשן גלייבן. דער רבי לערנט אונז אויס מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן אויף אונזער מאמע לשון, דאס אליינס ברענגט אמונה. אזוי ווי

עם שטייט אין פסוק (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפי"; ווי מער א מענטש געוואוינט זיך צו צו רעדן פונעם אייבערשטן אלץ שטערקער ווערט איינגעבאקן אין אים די אמונה.

די ערשטע זאך זאלסטו יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן אז דיין ווייב זאל זיין געזונט, מאך זיך א תפלה אין אידיש: "רבוננו של עולם איך דאנק דיר פאר מיין שיינע לעבן וואס די האסט מיר געגעבן, איך דאנק דיר פאר אלעס וואס די געבסט מיר און פאר מיין ווייב און קינדער; איך בעט דיר טאטע זיסער, העלף מיין ווייב זי זאל האבן פח אויפצוציען די קינדער געזונטערהייט, זי זאל נישט ווערן דערשראקן פאר א יום טוב וכדומה"; אזוי זאלסטו בעטן פאר איר זי זאל האבן שטארקע גערוון און נישט צעפאלן ווערן פון אסאך ארבעט, וועסטו זען ווי דער אייבערשטער וועט דיר העלפן.

צווייטנס בעט איך דיר זייער די זאלסט ווייטער האבן סבלנות צו דיין ווייב; וואויל איז דיר אז די רעדסט צו איר שיינע ווערטער און די בארואיגסט איר. מיין נישט אז דייןע ווערטער טוען נישט אויף ווען די פרובירסט איר צו מתוק זיין און זי קלאפט זיך נאכאלץ אראפ וכו', ווער נישט פארלוירן ווען זי וויינט צו דיר און זי קלאפט זיך אראפ אז זי קען נישט טון אלע ארבעט וכו'; די זאלסט איר ווייטער אויסהערן און איר ווייטער מתוק זיין, ווייז איר אז די פארשטייט איר - וועט זיך אלעס איבערדרייען.

מען דארף האבן אסאך סבלנות אין לעבן - בפרט ווען
עס קומט צו שלום בית; דער הייליגער רבי נתן זכרוננו
לברכה האט געזאגט: "איך וואלט ווען געדארפט שרייבן
אויף דברים שבינו לבניה וויפיל בענדער ליקוטי הלכות איך
האב געשריבן"; ווען א פרוי שפירט ווי איר מאן פארשטייט
איר צער און ווייטאג דאס אליינס בארואיגט איר.

דריטנס, זאלסט אריין נעמען אין דיר אז דער אייבערשטער
פירט די וועלט און אלעס וואס מיר זעען אויף די
וועלט איז נאר דער אייבערשטער. דער אייבערשטער האט
זיך פארשטעלט אין דומם, צומח, חי און מדבר עם זאל
אויסזען ווי עם איז דא א וועלט.

אז דו וועסט האבן א ריינע אמונה וועט דאס ממילא אריין
גיין אין דיין שטוב, אין דיין ווייב און קינדער און מען
וועט שפירן אן אמת'ע רואינקייט אין שטוב.

תמוה

אויב וועט מען שטארבן אויך נאך ביאת המשיח,
ווען וועט זיין תחיית המתים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלערנט אין בני מוהר"ן (סימן ערה) אז די וועלט האט א
טעות, מען מיינט אז ווען משיח וועט קומען וועט מען נישט שטארבן.

עצתו

תמוה

אמונה

שפא

אָבער דער אַמת איז אז מען וועט יא שטארבן דעמאלט, און אויך משיח אליין וועט שטארבן.

וואס איז פֿשט פון דעם? אויב אזוי וואס איז דער ענגן פון תּחית המתים, אז אלע געשטארבענע וועלן צוריק אויפֿשטיין לעבעדיג? ווען און פאר וועמען וועט זיין דער תּיקון השלם?

וישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, ג' מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס איז נישט קיין קשױא פאר וועס וועט זיין דעם תּיקון השלם; קודם וועט זיין (בראשית ג, יט): "וְאֵל עֶפֶר תֵּשׁוּב", אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת משפטים, קח) אויפֿן פסוק (דברים לב, לט): אַני אַמית וְאַחִיה - "דבֿההוא זמנא, פֿל אינון דלא טעמי טעמא דמותא, מגיה תהא לון מותא, ויקים לון וכו'", בעפאר עס וועט זיין תּחית המתים וועלן אלע דארפֿן שטארבן, און נאכדעם וועט דער אייבערשטער זיי אויפֿלעבן.

עס איז נישט פֿדאי אריין צו טראכטן צופיל אין די זאכן; דער רמב"ם זאגט (פרק יב מהלכות מלכים ומלקמות, הלכה ב): "לעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך במדרשות האמורים בענינים אלו וכיוצא בהן, ולא ישימם עקר", מען

זאל נישט צופיל אריין קלערן וואס און ווי אזוי עס וועט זיין נאכדעם וואס מ'שיח וועט קומען, "שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה", ווייל פון דעם קומט נישט ארויס קיין עבודת השם יתברך; דער עיקר דארפן מיר זען וואס מיר קענען יעצט טון אז יעצט זאלן מיר נישט זיין קיין טויטע מענטשן, נאר מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן און זיך פארלאזן נאר אויף אים.

יעצט דארפן מיר זען צו לעבן מיט'ן לימוד וואס מ'שיח וועט אריין ברענגען אין די גאנצע וועלט, וואס דאס איז די זאך פון תפלה. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ב): "עקר כלי זינו של משיח הוא התפלה", מ'שיח'ס געווער וועט זיין תפלה, "וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיכבש - הכל משם", אלע מלחמות און אלעס וואס ער וועט איינגעמען וועט זיין נאר דורך תפלה; דערפאר דארפן מיר שוין יעצט אפיר געמען דעם געווער און אלע אונזערע מלחמות און אלעס וואס מיר ווילן פועל'ן זאל זיין נאר מיט תפלה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

 תמוט

ברסלב איז דאך אזוי שיין, פארוואס איז אבער דא דאָרט
אזויפיל מחלקות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט דארף איך דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז איך
האב זוכה געווען נתקרב ווערן צו ברסלב, דאס איז געווען גענוי א יאר
צוריק ווען איך האב זיך אנגעטראפן בהשגחה פרטית אין די שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א, זייט דעמאלט האב איך נאכנישט פארפאסט
קוין איין שיעור און דאס האט געטוישט מיין לעבן אינגאנצן צום גוטן.
איך האב דעם פארגאנגענעם יאר צום ערשטן מאל אין מיין לעבן מעביר
סדרה געווען די גאנצע יאר, איך האב מסוים געווען ששה סדרי משנה
צום ערשטן מאל און איך האב דורכגעלערנט טויזנט בלאט גמרא בלויז
אין די לעצטע יאר, און אין נאך פילע היגיוקטן איז מיין לעבן געטוישט
געווארן מיט די פילע עצות און חיווק, דער אייבערשטער זאל אייך געבן
ווייטער בתי ממשיה צו זיין מיט די עבודת הקודש.

לעצטנס האט מיר אבער אנגעהויבן ענגערן א זאך, פון איין זייט זע איך
די הערליכקייט פון ברסלב'ע חסידות, ווי שטארק דער רבי העלפט מיר
מיט זיינע עצות אויף טריט און שריט, אבער פון די אנדערע זייט זע איך
אויך אז עס איז דא אסאך מחלקות אין ברסלב, מען קריגט זיך ארום איינער
מיט'ן צווייטן און דאס מאכט מיר אויסקוקן אז עפעס טויג נישט דא.

אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר, ווייל איך
ווייל ווייטער זייער שטארק אנהאלטן מיט דעם הייליגן דרך פון רבי'ן
וואס העלפט מיר אזויפיל אין לעבן.

א גרויסן יישר בתי

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, ג' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קוק צו וואס א מענטש קען זוכה זיין אין בלויז איין יאר...
איך האב איבערגעליינט דיין בריוו נאכאמאל און
נאכאמאל צו זען אויב איך ליין גוט, שטוינענדיג צו וואס א
מענטש קען זוכה זיין אנצוקומען אין איין יאר אויב ער
פאלגט דעם הייליגן רבין. דו שרייבסט אז דו האסט אנגעיאגט
צו לערנען דעם יאר חמשה חומשי תורה, ששה סדרי משנה
און טויזנט דפים גמרא; דער אייבערשטער זאל העלפן דו
זאלסט ווייטער לערנען פלייסג די הייליגע תורה, וועט דיר
גוט זיין בזה ובבא.

בנוגע מחלקת צווישן ברסלב'ע חסידים; דער הייליגער רבי
זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קעא) אויפ'ן פסוק (דניאל יב,
ב): "ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו, אלה לחיי עולם ואלה
לחרפות ולדראון עולם", יעדעס מאל עס ווערט באוואוסט
א גייע שכל - א גייע דרך אין עבודת השם, זענען דא צוויי
סארט מענטשן, איינער איז זיך מתן מיט יעדן דיבור, מיט
יעדע טראפ שכל, ביי אזא מענטש איז - "אלה לחיי עולם",
ער שפירט ביי זיך אז ביי יעצט איז ער געווען ווי א טויטער
מענטש, ער האט נישט געלעבט, ער איז געשלאפן א טיפע
שלאף, אבער יעצט האט אים דער רבי אויפגעוועקט און

ער הייבט אן לעבן. נאכדעם זענען דא וואס נוצן נישט די שכל און די לימודים פאר חיי עולם, נאר אויף חזק צו מאכן פון יענעם; זיי זוכן ווי מען קען נאך איינעם אוועק מאכן - "ואלה לתרפות ולדראון עולם", ווי זיי קענען יענעם וויי טון און יענעם אוועק מאכן.

עס איז פראי דו זאלסט לערנען דער תורה און זיך נאכדעם גוט אויסוויינען צום אייבערשטן אויף די תורה: "רבנו של עולם, העלף מיר אז איך זאל נישט קוקן אויף קיינעם, איך זאל נאר זיין פארנומען מיט מיר; הייליגער באשעפער, העלף מיר אז ווען איך לערן די תורות פון רבי'ן זאל איך עס נעמען פאר מיר, נישט אזוי ווי די וואס נעמען עס: 'לתרפות לדראון עולם', אזוי ווי דער רבי זאגט - ווען א צדיק זאגט תורה, דעמאלט ווערט מקוים וואס שטייט: 'ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו', אלע איינגעשלאפענע מענטשן וועקן זיך אויף, אבער נישט אלע זענען גלייך, נאר 'אלה לחיי עולם, ואלה לתרפות לדראון עולם', דערפאר בעט איך דיר רבנו של עולם, העלף מיר אז איך זאל נעמען דעם רבי'ן 'לחיי עולם', איך זאל לעבן מיט'ן רבי'ן, איך זאל געדענקען אז איין טאג וועל איך איבערלאזן די וועלט; אין בית החיים דארט וועל איך גיין און מיין משפחה וועט מיר לאזן דארט אליין, נאקעט אויסגעטון קום איך דארט אהין, דארט וועל איך זיין איינער אליינס, ליגן אין פעלד, איך וועל גארנישט מיט נעמען מיט מיר נאר דאס ביסל תורה, תפלה ומעשים טובים".

טייערער ברודער, יעדעס מאל דו האסט חלישות הדעת פון ברסלב'ער חסידים זאלסטו געדענקען אז דאס איז נאר דיר מרחק צו זיין פונעם הייליגן רבי'ן, אזוי ווי רבי נתן האט דערציילט (שחות הר"ן, סימן ש): "פעם אחת אמר לי, 'כל מה שאתה רואה בעולם, כל מה שנמצא בעולם, הכל בשביל הבחירה והנסיון'", איינמאל האט מיר דער רבי געזאגט: "אלעס וואס טוט זיך אויף די וועלט איז נאר עס זאל בלייבן א בחירה און עס זאל זיין נסיונות"; עס קען זיין אז די גאנצע מחלוקה וואס טוט זיך יעצט ביי ענק איז נאר אז דו זאלסט אנוועק גיין און איין מאל דו וועסט אנוועק גיין וועט אלעס ווערן מסודר.

פונקט ווי מען טאר נישט צעבראכן ווערן פון מניעות פון אינדרויסן אזוי אויך טאר מען נישט ווערן צעבראכן פון מניעות פון ברסלב'ער חסידים; דער עיקר דארף מען קוקן אויף זיך און שטענדיג מאכן א חשבון הנפש: 'איך ווייס דאך יא ווער איך בין, אז איך האב געטראפן א רבי וואס העלפט מיר און היילט מיר אויס וועל איך אים נישט אפלאזן וועגן קיין שום זאך אויף די וועלט'.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט נישט האבן קיין שום שייכות מיט מחלקת; קיינער זאל דיר נישט איינרעדן אז עס איז א מצוה צו קריגן אויף דעם און אויף יענעם, נישט צוליב דעם זענען מיר געקומען צום רבי'ן - צו מתקן זיין א צווייטן, מיר זענען געקומען צום רבי'ן זיך אליינס צו פאררעכטן; וויי

פאר די וואס האבן א חלק אין מחלקת, וויי פאר דער וואס
משעפעט א צווייטן איד.

אנטלויף פון א פלאץ וואו מען קריגט זיך. מוהרא"ש האט
דערציילט אז איינמאל שבת אינמיטן דאווענען
איז אריינגעלאפן א פרוי אינעם בית המדרש פון רבי ישראל
סאלאנטער זכרוננו לברכה; מען האט נאך געהאלטן פאר
קריאת התורה און די פרוי איז צוגעלאפן צום ארון הקודש
און געוויינט מיט קולי קולות אז מען האט גענומען איר זון
אין מיליטער, זי האט זייער געשריגן און מען האט איר
נישט געקענט שטיל מאכן, צום סוף האט מען איר אנגעכאפט
און ארויסגעטראגן פון שול. זעענדיג דאס האט זיך רבי
ישראל סאלאנטער אויפגעהויבן און ארויסגעגאנגען פון בית
המדרש, זאגנדיג: "אין א שול וואו מען האט נישט קיין
רחמנות אויף א צעבראכענע פרוי און מען פירט זיך אויף
מיט אזא רשעות, וויל איך נישט הערן קריאת התורה".

שטארק זיך ווייטער מיט דינע שיעורים פסדרן על פי סדר
דרך הלימוד פון רבי'ן (שיחות הר"ן, סימן עו); וואויל איז
פאר דעם וואס איז נאר פארנומען מיט זיך, מיט זיינע
שיעורים פסדרן און האט נישט קיין צייט פאר מחלקת און
פאליטיק. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט ווען מען האט אים
אמאל געפרעגט ווי אזוי ער האט זיך געקענט דערהאלטן
ווען עס האט געברענט די מחלקת אויף אים, האט ער
געזאגט: "דער רבי האט מיר געגעבן אזוי סאך שיעורים

וואס איך דארף לערנען יעדן טאג, אז איך האב נישט קיין צייט צו הערן און צו ענטפערן פאר מיינע מתנגדים".

מוהרא"ש האט אונז געגעבן א צואה וואס מען זעט נישט ביי אנדערע צדיקים אזא סארט צואה, ווען מען ליינט די צואה ווערט מען זייער נתעורר צו תשובה, מוהרא"ש שרייבט (צואת מוהרא"ש, אות ט): "מיינע טייערע קינדער און תלמידים, איר זאלט זיך זייער שטארק היטן זיך נישט אריינצומישן אין קיין שום מחלוקת און קריגערייען, איר זאלט נישט האבן קיין שייכות מיט קיין שום סארט פאליטיק", דאס זאל דיר ליגן שטענדיג פאר די אויגן: דו זאלסט זיך נישט מישן אין קיין שום מחלוקת, אפילו מען וועט דיר איינרעדן אז עס איז א מצוה; זאלסט שטענדיג געדענקען וואס מוהרא"ש האט אונז געזאגט, אז מיר זאלן נאר זיין פארנומען מיט זיך און נישט טראכטן פון א צווייטן.

א גוטן טאג.

תנ

קען אמונה טאקע אויסהיילן גייסטישע פראבלעמען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן ישר ב"ח פאר אלע דרשות וואס זענען זייער מעודד און מחונק, איך פרוביר צו מקיים זיין וואס איך הער. די דרשות האבן

געטוישט צום גוטן דאס לעבן פון מיר און מיין מאן, דער אייבערשטער זאל
איך געבן ווייטער די בוחות צו קענען משפיע זיין תורה און יראת שמים.

און יעצט צום ענין, שוין פאר אסאך יארן האט מען מיר דיאגנאזירט
מיט א גייסטישע פראבלעם וואס רופט זיך "בייפאלער", זייט דעמאלט
בין איך אויף טאבלעטן און דאס האלט מיר סטאביל, איך מיין מאן
האט דעם זעלבן פראבלעם, אבער ער נעמט נישט אלעמאל זיינע טאבלעטן
און דאס קען מאכן פראבלעמען.

למעשה בין איך באארגנט ווייל איך האב געהערט אז אויף די עלטערע
יארן ארבעטן די טאבלעטן שוין נישט אזוי גוט, איך הייבט מען יעצט
אן צו מאכן די נאכגעמאכטע טאבלעטן וואס דאס ארבעט נישט אזוי
גוט, און בכלל איז נישט געשמאק צו זיין אנגעוויזן אויף טאבלעטן.

איך האב פארשמאנען פון די דרשות אז עס איז דא א וועג אראפצוגיין
פון טאבלעטן מיט א שטארקע אמונה, אויב דאס איז טאקע מעגליך
וואלט דאס געווען פאר מיר א געוואלדיגע ישועה, און דעריבער וויל איך
וויסן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר ערקלערן ווי אזוי מען
טוט דאס און אויב דאס העלפט טאקע.

נאכאמאל א גרויסן יישר כח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת לך לך, ז' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען א מענטש לעבט מיט אמונה ווערט אים געשמארקט
זיינע גערוון. אזוי איך פארקערט, אויב א מענטש האט

נישט קיין שטארקע אמונה, ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, ער מיינט אז זאכן פאסירן סתם אזוי אן קיין חשבון, נאר דורך 'טבע', 'מקרה', 'מזל', - לעבט ער שטענדיג מיט פחדים, שלעכטע מחשבות און מען באשולדיגט זיך פסדר; פון דעם קומען אלע גערוון קראנקהייטן לא עלינו ולא עליכם און די איינציגסטע רפואה פאר דעם איז נאר "אמונה".

ראש השנה שנת תק"ע האט דער רבי אנגעהויבן זאגן תורה מיט די ווערטער (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ה): "העקר הוא האמונה", דער עיקר איז אמונה, "וצריך כל אחר לחפש את עצמו, ולחזק את עצמו באמונה", יעדער איינער דארף ארבעטן נאר אויף דעם - צוצוקומען צו אמונה, "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און לידן דאס נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; דאס גייט ארויף אויף יסורי הנפש, אלע ארט גערוון פראבלעמען און שלעכטע געדאנקען וכו' וכו' וואס מענטשן לידן זיך געבעד צאם צוליב דעם וואס זיי לעבן נישט מיט קיין שטארקע אמונה. זאגט דער רבי ווייטער: "כי על ידי נפילת האמונה, באים מכות מפלאות שאין מועיל להם - לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אמונה און ער ליידיט געבעד פון די מחלות וואס קומען פון חסרון אמונה, דעמאלט העלפט אים נישט קיין רפואות, עס העלפט נישט קיין תפלה און אויך נישט זכות אבות. דאס גייט ארויף אויף די יסורים

וואס מענטשן מאכן געבעד מיט פון אלע סארט יסורי הנפש;
 עם פייניגט זיי פון אינעווייניג - יעדער מיט זיינע שלעכטע
 מחשבות, און די איינציגסטע רפואה אויף דעם איז אמונה.

שטארקט אייך מיט אמונה, א גאנצן טאג זאלט איר נאר
 זינגען ניגונים פון אמונה; היינט איז דא צו
 באקומען זייער שיינע סידים וואס ענטהאלטן ניגונים פון
 אמונה. מיר האבן ארויס געגעבן סידים מיט'ן נאמען: 'טאנץ
 מיט אמונה', ווייל זייער אסאך מענטשן ליידן אויף שוואכע
 גערון און דורך דעם וואס מען הערט נאכאמאל און נאכאמאל
 רעדן פונעם אייבערשטן ווערט מען אויסגעהיילט.

צינדט אן דעם סיד 'טאנץ מיט אמונה' ביי אייך אין שטוב;
 א גאנצן טאג זאלט איר טאנצן מיט די ניגונים פון
 אמונה ביו עם וועט ווערן איינגעפאקן אין אייך אז 'אלעס
 איז דער אייבערשטער'.

לעת עתה זאלט איר ווייטער נעמען די מעדעצין; זארגט
 נישט וואס גייט זיין, עם איז א שאד צו ראגה'נען
 פאר שפעטער.

דער אייבערשטער זאל אייך שיקן א רפואה שלימה און
 אויך פאר אייער מאן; איר זאלט ביידע זיין געזונט
 און שטארק בתוך שאר חולי ישראל.

תנא

מוז א קינד פאלגן ביים ערשטן מאל הייסן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דארף מען מאכן אן עסק אז די קינדער זאלן פאלגן ביים ערשטן מאל הייסן? און אויב נא, ווי אזוי טוט מען דאס?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת לך לך, ז' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויסלערנען פאר עלטערן ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער

איז נישט עפעס וואס מען קען אראפ שרייבן

אין איין בריוו, דאס איז אן אריכות הדברים. מותר"אש

האט געשריבן אויף דעם א ספר: "אוצר חנוכה הילדים"; מאך

זיך א שיעור אין דעם ספר, דארט וועסטו זען ווי אזוי מען

איז מחנך קינדער. איך וועל דיר ענטפערן ממש בקיצור,

אויפ'ן שפיץ גאפל.

עלטערן דארפן זיין זייער שטארק מיט דעם פרינציפ אז

'א ווארט פון טאטע מאמע איז א ווארט'; אז

מען זאגט פאר די קינדער 'גיין' איז 'גיין'. מען טאר נישט

ווערן דערשראקן אויב די קינדער ווילן דאס נישט אָננעמען
און הייבן אָן וויינען, בלאַזן און פארפירן וכו'; דער נאטור
פון קינדער איז אז זיי פרובירן אויסצופירן, ביז ווען זיי זעען
איין אז די עלטערן זענען שטארק מיט זייערס א ווארט,
דעמאלט געבן זיי זיך אונטער און וואקסן אויף געזונטע
קינדער.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז ווען מען זאגט עפעס און מען
פאלגט נישט מעג מען שלאגן, חס ושלום צו שלאגן
קינדער. דער רבי האט געזאגט מען זאל נישט שלאגן קיין
קינדער; פעטש איז נישט דער וועג מ'הנדל צו זיין קינדער.
ווען מען שלאגט א קינד איז דאס אויסצוגעבן די גערונן,
מען טאר נישט שלאגן קיין קינדער; נישט נאר עס וועט
נישט העלפן, עס וועט נאר מאכן אסאך ערגער וכו'.

דאס וואס דו פֿרעגסט ווי אזוי מען קען מאכן אז א ווארט
זאל זיין א ווארט; דאס ווענדט זיך אין די עלטערן,
צי זיי אליינס זענען שטארק מיט דעם וואס זיי זאגן. אז די
עלטערן אליינס זענען מסופקי, אדער אז עס זענען דא חלוקי
דעות צווישן טאטע מאמע - דעמאלט קען מען נישט
פארלאנגען פון די קינדער זיי זאלן פאלגן; ווען קינדער
שפירן ווי די עלטערן זענען שטארק מיט זייער מיינונג וועלן
זיי פאלגן און זיך אויפפירן מיט גרויס דרך ארץ.

וואס זאל איך דיר זאגן? מיט אלע עצות און מיט אלע
חכמות דארף מען אסאך וויינען צום אייבערשטן מען

זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער. עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע דייןע קינדער זענען ערליכע אידן?" פלעגט ער ענטפערן: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון בוים?! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין צו זען גתת פון זיי; איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער, דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דייןע וועגן.

תנב

בין איך שוין גרייט נאכאמאל חתונה צו האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א יישר ביה פאר די טייערע שיעורים וואס האט אין זיך א געוואלדיגע חן, אפילו ווען איך הער איבער פון אייך די זעלבע זאך נאכאמאל און נאכאמאל איז עס געשמאק צו הערן, ווי אויך אין די ניגונים פון אמונה קען מען פילן א העכערקייט און אן התעוררות.

אויך וויל איך זיך באדאנקען אויף דעם וואס איך האב אייך געבעטן צו מתפלל זיין פאר מיר און איך האב ברוך השם געזען אסאך גרויסע שנויים לטובה.

עצתו

תנב

אמונה

שצה

מיין שאַלע און יעצט אזוי, איך האב זיך גע'נט און איך וויל זוכן א צווייטע שידוך און מקנים זיין מצות פריה ורביה, איך שפיר אָבער אז איך האב נישט די פוחות דערצו - נאכאמאל זיך אונטערנעמען א פתובה, ובפרט אז איך דארף נאך איך אויסהאלטן מיין געוועזענע משפחה, וואס דאס קאסט מיר נאך טייערער ווי ווען מיר זענען געווען צוזאמען.

זאל איך שוין זוכן א פרישע שידוך, כאטש וואס איך בין זייער ענג אין געלט און איך שפיר נישט אז איך בין שוין גרייט נאכאמאל צו געבן ליבשאפט פאר א פרוי?

איך האף דער ראש ושיבה שליט"א וועט מיר געבן אן עצה וואס צו טון - אויסער די עצות פון תורה און תפלה וואס דאס טו איך שוין, און אויב דער ראש ושיבה שליט"א קען ווייטער מתפלל זיין פאר מיר.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת לך לך, ז' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער טייערער ברודער: ווארף אַוועק דייענע חכמות המדמות. ווי קלוג מיר זאלן נאר זיין - זענען מיר נישט קלוגער פון די הייליגע תורה; די תורה זאגט (בראשית ב, יח): "לא טוב היות האדם לבדו", עס איז נישט גוט אז א מענטש זאל זיין אליין.

קוק וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט ווען ער האט פארלוירן זיין ווייב - ערב שבועות שנת תקס"ז. די

חברה קדושה האבן זייער שנעל געמאכט די טהרה און מען האט באוויזן איר צו מקבר זיין נאך פאר'ן זמן אזוי אז דער רבי האט נאך געקענט האלטן אבלות פאר יום טוב, האט דער רבי דעמאלט געזאגט (פעולת הצדיק, סימן תרפו, סעיף קמן ט): "ווען איך זאל מ'ך נישט שעמען, וואלט איך געהייסן מען זאל מיר שוין אנטראגן א שידוך, וויבאלד די תורה זאגט (בראשית ב, יח): 'לא טוב היות האדם לבדו', עס איז נישט גוט פאר'ן מענטש צו זיין אן א ווייב, דעריבער וויל איך נישט אז די תורה זאל מיר אנטרופן אז איך בין א 'לא טוב'".

אנדא זאלסטו נאכאמאל חתונה האבן; דאס אז דו האסט נישט די פוחות דערצו און דו שפירסט אז דו קענסט נישט געבן ליבשאפט פאר א פרוי, דאס איז ווייל דו ביסט א פלג גוף, און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות סב:): "כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה", אז מען האט נישט חתונה האט מען נישט די אלע גוטע זאכן; ווען דו וועסט טרעפן דיין שידוך וועסטו גלייך באקומען פרישע פוחות און דו וועסט ווערן פרייליך.

דו ווילסט נישט אונטער שרייבן א בתובה ווייל דו האסט נישט קיין געלט? אן א ווייב איז נישטא קיין ברכה אין די געלט און וויפיל געלט דו זאלסט נאר פארדינען וועט נישט זיין אין דעם א ברכה, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ו, חלק א', סימן סט): "עיקר העשירות באה בזכות האשה", דער עיקר עשירות קומט בזכות די ווייב; דערפאר אז דו וועסט

חתונה האבן און דו וועסט מכבד זיין דיין ווייב וועסטו זוכה זיין צו האבן פרנסה בריווח, דו וועסט קענען אויסהאלטן דיין גאנצע משפחה.

תנג

ווי אזוי קען א מיידל ארויסקריכן פון איר שווערע עבר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ויישר פת פאר די געוואלדיגע שיעורים, איך הער די שיעורים יעדן טאג, און דאס איז וואס מאכט מיר פאר א איד.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס איר זאגט פֿסדר אז ווען מען לערנט תורה אויפֿן סדר דרד הלמוד פון רבי'ן, נעמט דאס ארויס דעם מענטש פון אלע זיינע שלעכטע זאכן וואס ער האט געטון אין די פֿאַרגאַנגענהייט, און עס בויט אים אויף צו זיין א מענטש און א איד ווי עס דארף צו זיין.

ווייל איך וויסן ווי אזוי א מיידל קען זוכה זיין צו דעם, זי קען דאך נישט לערנען תורה. איך פרוביר צו ענדיגן יעדע וואך גאנץ תהלים, ווייל איך האב געהערט אויף די שיעורים אז דאס קען העלפֿן פֿאר א מיידל, אבער איך זע נישט עס זאל מיר העלפֿן אינגאנצן ארויסקריכן פון מיין שווערע פֿאַרגאַנגענהייט. גלייכצייטיג רעד איך צום אייבערשטן יעדן טאג און איך זע אויך נישט אז איך זאל אינגאנצן געהאלפֿן ווערן דורך דעם, וואס איז יא די עצה פֿאר מיר געהאלפֿן צו ווערן?

א גרויסן ויישר פת

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת קודש פרשת לך לך, י' מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטן ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

יעדע איד קען תשובה טון און אנהייבן א נייעם בלעטל אין לעבן; נישט קיין חילוק וואס מען האט געטון אינעם עבר - קען מען אלץ צוריק קומען צום אייבערשטן.

וואס טוט דער יצר הרע אז מענטשן זאלן זיך נישט צוריק קערן צום אייבערשטן? ער קומט צום מענטש מיט זיין עבר און האקט אים אין קאפ: "דו ביסט ממילא גארנישט"; "דו האסט געטון דאס און דאס"; ביז דער מענטש ווערט אזוי צעבראכן אז ער קערט זיך צוריק צו זיינע שלעכטע מעשים. דערפאר ווען א מענטש וויל זיך אומקערן צום אייבערשטן דארף ער אסאך חיזוק נישט אויפצוגעבן.

מען טאר זיך נישט ארום דרייען מיט א שולד געפיל אויף די פארגאנגענהייט נאר שטענדיג פארגעסן וואס איז געווען און אנהייבן פון פריש; דער רבי זאגט (שיחות מרן, סימן 50): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון, אבער ביי מיר איז שפחה א מעלה", מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זפרון, זיי פארגעסן וואס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, אבער עס איז פארקערט, עס איז נאר א מעלה, ווען עס וואלט ווען נישט געווען שפחה וואלט

מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן ווייל מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארנאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, דאס וואלט גורם געווען אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באנייען און אנהייבן פונדאסניי.

וואויל איז אייך אז איר האט אפגעלאזט אלע אייערע שלעכטע מעשים און איר שטארקט זיך מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות. איר קענט זיך נישט פארשטעלן ווי חשוב עס איז אויבן אין הימל ווען מען טוט תשובה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקא פו): "גדולה תשובה שמנעת עד כסא הכבוד", ווען א מענטש טוט תשובה קומט ער אן ביזן כסא הכבוד; אין איין סעקונדע קען מען אנקומען פון שאול תחתית, פון די ווייטסטע פלאץ - ביזן אייבערשטן אליינס, דורך דעם וואס מען זאגט פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, זיי מיר מוחל אויף מיינע שלעכטע מעשים; איך גיי מער נישט טון די שלעכטע זאכן, איך הייב אן פונדאסניי"; מען נעמט אוועק פון זיך אלע עונשים און אלע עבירות ווערן אויסגעמעקט.

שטארקט אייך ווייטער מיט'ן זאגן תהלים; ביי אונז אין סקול זאגן אלע מיידלעך דעם 'יום תהלים' יעדן טאג. תהלים איז מסוגל לתשובה, עס ברענגט צוריק צום אייבערשטן, אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עט): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת

אַמוּנָה

תנג

עצתו

ת

תְּהִלִּים, כִּי אָמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לַתְּשׁוּבָה", וְנֹעַר עִם וְוִיל
תְּשׁוּבָה טוֹן זָאל זָאגֵן תְּהִלִּים; אוֹיךְ לִיגַט אִין תְּהִלִּים אַלְע
יְשׁוּעוֹת.

דָּעַר אַיִבְעֶר־שְׁטֵטער זָאל הַעֲלֵפֵן מִיר זָאָלֵן אַלְע זֹכָה זַיִן צו
תְּשׁוּבָה שְׁלִימָה.

סוד ה' ליראיו ובירתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הבקלי

תקון נורא ונפלא מאד מאד
לבקליית החטאים
והוא פגם הבירת, רחמנא ליצלן

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיים וברוחניים
אשרי מי שיאמרם בכל יום

יסדו תקנו וגלו, וצוה לפרסמו לכל ישראל
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב
זכותו יגן עלינו

טוב הדיבור
הכל הקודש

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עליידי שהוא סמור ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיי בך: אמרת ליהנה אדני אתה, טובתי בלעליך: לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי בליחפציי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסוף נספיהם מדם, ובלאשא אתי שמוותם על שפתי: יהנה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלודלי בנעימים, אף נחלת שפרה עלי: אברך את יהנה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהנה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט: לבן שמח לבי ויגל בבודי, אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב

תקון הפללי

נפשי לשאול, לא-תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינה נצח:

לב.

לדוד משביל, אשרי נשוי פשע פסוי חטאה: אשרי-אדם,
לא יחשב יהנה לו עון, ואין ברוחו רמיה: כי התרשתי
בלו עצמי, בשאנתי פל-היום: כי יומם ולילה תכבד עלי
ידה, נהפך לשדי בתרבני קנין סלה: חטאתי אודיעה, ועוני
לא-כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהנה, ואתה נשאת
עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל-חסיד אליך לעת מצא,
רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי* מצר
תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשרי-אדם ואורך בדרך זו
תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין
במתגורסן עדיו לבלום כל קרב אליך: רבים מכאובים
לרשע, ותבוטח ביהנה חסד יסובבנו: שמחו ביהנה וגילו
צדיקים ותרנינו פל-ישרי-לב:

מא.

למנצח מזמור לדוד: אשרי משביל אל-דל ביום רעה ימלטהו
יהנה: יהנה ישמרהו ויתיהו ואשר בארץ, ואל תתנהו
בנפש איביו: יהנה יסעדנו על ערש דני, כל משכבו תפכת
בחליו: אני-אמרתי יהנה חנני, רפאה נפשי כי חטאתי לך:
אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם-בא לראות,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

תקון הקללי

שוא ידבר, לבו יקבץ־און לו, יצא לחוץ ידבר: יחד עלי
יתלחשו כל־שנאי, עלי יחשבו רעה לי: דבר־בלעל יצוק
בו, ואשר שׁבב לא־יוסף לקום: גם־איש שלומי אשר־בטחתי
בו, אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני וחקימני,
ואשׁמה להם: בזאת ידעתי כ־חפצת בי, כי לא־יריע איבי
עלי: ואני בתמי, תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ברוך
יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב.

למנצח משביל לבני קרח: כאיל תערג על־אפיקי־מים, בן
נפשי תערג אליה אלהים: צמאה נפשי לאלהים
לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעת
לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום, איה אלהיך: אלה
אזכרה ואשׁפכה עלי נפשי, כי אעבר בסף, ארדם עד־בית
אלהים בקול־רנה ותודה, המון חונג: מה־תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:
אלהי, עלי נפשי תשתוחח על־בן אזכרה מארץ ירדן,
ותרמונים, מהר מצער: תהום־אל־תהום קורא לקול צנוריה,
כל משבריה וגר־יה עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו וב־לילה
שירה עמי, תפֶּסה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה
שכחתי, למה־קדר אלה, בלחץ אויב: ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה־
תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחלי לאלהים כ־עוד
אודנו, ישועת פני ואלהי:

תקון הפללי

נט.

לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: הֲצִילֵנִי מֵאֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמָמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: הֲצִילֵנִי מִפַּעְלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוֹה:
בְּלִי־עֹן יִרְצוֹן וַיִּבְּרָנוּ, עוֹרָה לִקְרָאתִי וּרְאָה: וְאַתָּה יְהוֹה־אֱלֹהִים
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן כָּל־בְּגָדֵי
אֹן סָלָה: וַיִּשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: הִנֵּה וַיִּבְעוֹן
בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, בִּיָּמֵי שִׁמְעַ: וְאַתָּה יְהוֹה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזוֹ, אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי:
אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: אֶל־תִּתְּרַגְּם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ
עִמִּי, הִנֵּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: חַטָּאת־פִּימוּ דַּבֵּר־
שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: כִּכָּה בַחֲמָה,
כִּכָּה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ בִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בִּינְעֻקְב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סָלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: הִמָּה וַיִּנְעוֹן
לְאַכַּל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָה, וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר
חֲסִדְךָ, כִּי־הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמְנוּסָה בְיוֹם צָר־לִי: עֲזוֹ אֱלֹהֵי
אֲשֻׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז.

לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי* אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה,
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי דַרְשָׁתִי,

באמרך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סְלָה: אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי,
נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּיָלָה, עַם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף לְרָצוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנֹצַח
חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בָּאֵף
רַחֲמָיו סְלָה: וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: אֲזַכּוֹר
מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעִלָּהּ
וּבְעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרָבָה, מִי־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָה: גְּאֻלַּת
בְּזֹרַע עַמָּה, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סְלָה: רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
מַיִם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ
שְׁחָקִים, אֵף־חֲצִצִּיף יִתְהַלְּכוּ: קוֹל רַעֲמָה בְּגִלְגָּל, הָאִירוּ בְּרָקִים
תַּבַּל, רָגְזָה וְהִתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: בַּיַּם דְּרָבָה וּשְׁבִילָהּ בַּמַּיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נֹדְעוּ: נַחִיתָ כְּצֹאן עַמָּה, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תִּפְלָחָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה הֵייתָ קָנוּ
בְּדָר וְדָר: בְּטָרִם הָרִים יָדָו וְתַחֲלוּל אָרֶץ וְתַבַּל,
וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּבָא, וְתֹאמַר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשַׁמְרָה בְּיָלָה: וְרַמְתָּם, שָׁנָה יְהוּי, כַּבִּקֵּר כְּחֲצִיר יַחֲלֶף:
כַּבִּקֵּר יִצְיִן וְחֲלֶף, לְעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כְלִינוּ בְּאִפְּהָ,
וּבְחֲמָתָהּ נִבְהַלְנוּ: שֶׁתָּ עוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֹאֹר פְּנִיָּה:

תקון הקללי

כי כל־ימינו פָּנוּ בְעִבְרַתְךָ פָּרִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹהֶנּוּ: יְמֵי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שָׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עִמָּל
וְאָנוּ, כִּי גַז חִישׁ וְנָעָפָה: מִי יוֹדֵעַ עַז אִפְּךָ, וּכְיִרְאַתְךָ עִבְרַתְךָ:
לְמִנּוֹת יְמֵינוּ בֶּן הַדּוֹעַ, וְנִבְיָא לְבָב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְהוֹה
עַד־מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עִבְרִידֶ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְר חֲסִדְךָ, וְנִרְנְנָה
וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ בַּיּוֹמֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
יְרֵאָה אֶל־עִבְרִידֶ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה:

קה.

חֲדָדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זְמִירוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְקִשׁוֹ פְּנֵי תַמִּיד:
זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵי וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְנוּה לְאֵלֶיךָ דָּוָר: אֲשֶׁר
בָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל
נַחֲלַתְכֶם: בְּהַיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְהַלְכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִטְהַלְחֵם שָׁבָר: שְׁלַח לְפָנֵיהֶם
אִישׁ לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף: עֲנוּ בְּכָבֵל רִגְלוֹ בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוּ:
עַד עַת בֹּא דְבָרוּ אֲמַרְת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: שְׁלַח מְלַךְ וַיִּתִּירָהוּ

תקון הכללי

משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל-קננו:
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב
גר בארץ-חם: ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך
לבם לשנא עמו להתנבל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו: שמורכם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם:
שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם
לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם:
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד, אש
להבות בארצם: ויך נפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם: אמר
ויבא ארבה, וילק ואין מספר: ויאכל כל-עשב בארצם,
ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל-אונם:
ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים
בצאתם, כי נפל פתדם עליהם: פרש ענן למסך, ואש להאיר
לילה: שאל ויבא שליו ולחם שמים ישביעם: פתח צור
ויזכו מים, הלכו בציות נהר: כי זכר את-דבר קדשו,
את-אברהם עבדו: ויוציא עמו בששון, ברנה את בחיריו:
ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים ירשו: בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו יגזרו, הללויה:

קלו.

על נהרות בכל שם ישבנו, גם-כבינו בזכרנו את-ציון: על
ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שם שאלונו שובנו
דברי-שיר, ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את-שיר יהוה, על אדמת נכר: אם-אשכחך ירושלים תשכח

תקון הכּללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אֶזְכְּרֶכֶּי, אִם-לֹא אֶעֱלֶה
את יְרוּשָׁלַיִם על ראש שְׂמֹחֲתִי: זָכַר יְהוָה לִבִּנִי אֲדוֹם אֶת
יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הַאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהֶּ: בַּת-בְּבֹל
הַשְׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישְׁשָׁם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְלֶתָ לָנוּ: אֲשֶׁרִי,
שִׂיֵּאֲחוּ וְנִפֵּץ אֶת-עֲלֻלְךָ אֶל הַסֶּלַע:

קג.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֶל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְוֵ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶנֶף וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעִנְבִּ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׂמָה תִּהְיֶה לַיהוָה, הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְּהוָה מֵעַזָּם בְּעֵת צָרָה:
וַיַּעֲזֵרם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם, וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

